

עיריית הוד השרון

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 12/21

מיום רביעי, י"ז באלול תשפ"א, 25.08.2021

עיריית הוד השרון

ישיבת מועצה מן המניין מס' 12/21
מיום רביעי, י"ז באלול תשפ"א, 25.08.2021

חברים:

אמיר כוכבי - ראש העירייה

יעל עבוד ברזילי- סגנית ומ"מ ראש העירייה

נאור שירי - סגן ראש העירייה

רן יקיר - חבר מועצה

רינה שבתאי - חברת מועצה

חיים שאבי - חבר מועצה

יגאל שמעון - חבר מועצה

משה חנוכה - חבר מועצה

מאיר חלוואני - חבר מועצה

ארנון אברמוב - חבר מועצה

אביבה גוטרמן - חברת מועצה

אלון גלבע - חבר מועצה

רפאל בן מרדכי - חבר מועצה

חסרים:

נדב דואני - חבר מועצה

כנרת אלישע כהן - סגנית ראש העירייה

עדי פרילינג אנקורי - חברת מועצה

עדי ברמוחה - חברת מועצה

סגל:

רן היילפרן - מנכ"ל העיר

בנימין זיני - גזבר העירייה

מוטי פרוינד - מבקר העירייה

ליה גרנות - ס' יועמ"ש העירייה

אתי ברייטברט - מנהלת מחלקת תיאום ובקרה ומרכזת ישיבות מועצה

אורנה מוזס - מנהלת אגף תחבורה

אלה בן אדרת - מנהלת מחלקת רשות החנייה

על סדר היום:

□. שאילתות.

□. מדיניות החנייה.

□. אישור מתן זכות שיעבד לבנק, כתנאי למתן ערבות עירייה להלוואה של החברה

הכלכלית לצורך ביצוע פרויקט מערכות סולאריות לייצור אנרגיה נקייה על גגות מבנים
ציבוריים.

□. אכיפת עבירות תעבורה לפי חוק לייעול הפיקוח והאכיפה העירוניים ברשויות המקומיות

(תעבורה), התשע"ו – 2016.

- . אישור שעבודים לטובת בנק מרכנתיל דיסקונט כתנאי להענקת ההלוואה שאושרה לעירייה בישיבת המועצה 11/21.
- . פתיחת חשבונות בנק ל-5 גני ילדים חדשים שנת תשפ"ב.
- . פגרה של ישיבות מועצה מן המניין.
- . אישור הארכת שירות לעובד מעבר לגיל הפרישה.
- . עדכון מועצת העיר בנוגע לנכס ברח' אפק ויציאה להליך של שיתוף ציבור לתכנון ושימוש בקרקע.
- . הצעות לסדר:
- 1. הצעה לסדר של חבר המועצה יגאל שמעון מיום 4.7.21, בנושא: הנחה בארנונה למשפחות מקהילת הלהט"בים המצויים בהליך פונדקאות.
- 2. הצעה לסדר של חבר המועצה משה חנוכה מיום 11.7.21, בנושא: העסקה ישירה של עובדות הניקיון.
- 3. הצעה לסדר של חברת המועצה אביבה גוטרמן מיום 16.7.21, בנושא: העברת הצהרונים לאחריות העירייה.
- 4. הצעה לסדר של חבר המועצה משה חנוכה מיום 17.7.21, בנושא: פרסום פרוטוקולים.

□. **שינוי סדר היום בישיבת המועצה**

הצבעה:

13 בעד (פה אחד): אמיר כוכבי, יעל עבוד ברזילי, נאור שירי, רן יקיר, רינה שבתאי, מאיר חלוואני, חיים שאבי, יגאל שמעון, ארנון אברמוב, אביבה גוטרמן, רפי בן מרדכי, אלון גלבוש, משה חנוכה.

החלטה מס' 320/21

מועצת העיר מאשרת שינוי בסדר היום.

□. **עדכון מועצת העיר בנוגע לנכס ברחוב אפק ואישור יציאה להליך של שיתוף**

ציבור (סעיף ט' בסדר היום של ההזמנה)

□. **שאלות**

1. האם מנכל העירייה רן היילפרן שימש קודם תפקידו כפעיל פוליטי שפעל לבחירתו של אמיר כוכבי?

מה היה תפקידו במטה הבחירות?

תשובה:

ב30/5/21 המנכ"ל נשאל על ידך "האם ניהלת את הכספים בקמפיין של רה"ע" והתשובה שנתנה הייתה כן, תשובה זו נשארה זהה. קודם תפקידו כמנכ"ל העירייה היה סמנכ"ל תאגיד השידור ויקל"ר הוד השרון בפיקוד העורף.

2. בתאריכים 4-5/8/2021 התקיים פסטיבל בירה בפארק ארבע עונות.

האם במסגרת פסטיבל בירה בפארק ארבע עונות קיבלו נבחרים ציבור ו/או מי מטעמם שוברים/ תלויים לבירה בחינם?

תשובה:

לא

3. מדוע העירייה מפרה את חובתה שבסעיף 125ג לפקודת העיריות הקובע כי על העירייה להעמיד לרשות כלל הסיעות במועצה לשימושם של חברי המועצה משרד אחד לפחות, מכשיר טלפון, מחשב ופקס.

האם קיימת אפליה בעניין זה בין חברי האופוזיציה לקואליציה בניגוד לדין?

תשובה:

כפי שכבר נאמר בעבר חברות וחברי מועצת העיר מוזמנים לפנות למזכירות המועצה בכל הקשור לקבלת משרד/חדר ישיבות או כל צורך משרדי אחר זאת עד להשכרת/ בניית משרדים נוספים שיאפשרו חדרים קבועים.

□. **עדכון מדיניות החניה – (אין הצבעה)**

הסדרת החנייה בתחום שיפוטה של העיר הוד השרון מתבצעת באמצעות **חוק עזר להוד השרון (העמדת רכב וחנייתו), תשנ"א-1991** (להלן: "**חוק העזר הקיים**"), אשר פורסם בשנת 1991.

חוק עזר זה קובע, בין היתר, את סוגיית אופן הסדרי החניה בתשלום בעיר ואכיפתם באמצעות חלוקת העיר לאזורי החניה.

בשנת 2009 תוקן חוק העזר בשורה של נושאים ובשנת 2014 תוקן חוק העזר פעם נוספת. הנהלת העירייה החליטה כי בטרם יתקיימו דיונים במועצת העיר בהצעה לתיקון חוק העזר, הנושא יובא לשיתוף ציבור ורק לאחר קבלת הערות והארות לטיוטת השינויים הנכללים בחוק העזר – חוק העזר יאושר במועצת העיר.

□. **אישור מתן זכות שיעבוד לבנק, כתנאי למתן ערבייה להלוואה של החברה הכלכלית לצורך ביצוע פרויקט מערכות סולאריות לייצור אנרגיה נקיה על גגות מבנים ציבוריים, כפי שאושרה על ידי העירייה ביום 30.12.20 (החלטה מס' 168/20)**

הצבעה:

10 בעד (פה אחד) : אמיר כוכבי, יעל עבוד ברזילי, נאור שירי, רן יקיר, רינה שבתאי, מאיר חלואני,
יגאל שמעון, רפי בן מרדכי, אלון גלבע, משה חנוכה.

החלטה מס' 321/21:

בהתאם לסעיף 202א לפקודת העיריות [נוסח חדש] ונוכח ההיתר לקבלת ההלוואה לחברה הכלכלית מאת משרד הפנים (מיום 18.5.21), מאשרת מועצת העיר, כי במסגרת ערבותה להלוואה שנוטלת החברה הכלכלית לצורך ניהול פרויקט מערכות סולאריות לייצור אנרגיה נקיה, מאשרת גם ביצוע שעבודים על נכסיה לפי דרישת הבנק, לשם הבטחת ההלוואה כאמור ועד לסך של 8,500,000 ₪ לתקופה של 15 שנה. ככל ויתקבל היתר לקבלת הלוואה עד לסך של 9,000,000 ₪ לתקופה של 15 שנה, מאשרת מועצת העיר את הגדלת סכום ההלוואה והשעבודים בהתאם.

□. **אכיפת עבירות תעבורה לפי חוק לייעול הפיקוח והאכיפה העירוניים ברשויות המקומיות (תעבורה), התשע"ו-2016.**

החלטה מס' 322/21:

מועצת עיריית הוד השרון מאשרת לפעול לאכיפת עבירות תעבורה בתחום שיפוטתה, הכל בהתאם להוראות

סעיף 2 לחוק לייעול הפיקוח והאכיפה העירוניים ברשויות המקומיות (תעבורה), התשע"ו-2016 ולפעול בהתאם לנוהל פיקוח ואכיפה של עבירות תעבורה ברשויות המקומיות (מספר 02.231.28) שגיבשה משטרת ישראל. מועצת העירייה מאשרת את מדיניות יישום החוק בדבר דרכי האכיפה.
(הנושא ידון במסגרת ועדת התנועה בראשותה של סגנית ומ"מ ראש העירייה הגב' יעל עבוד ברזילי בשיתוף חברי מועצה רפי בן מרדכי, נאור שירי, עדי ברמוחה, רן יקיר, הצוות ילווה גם את תהליכי הפרסום, ההכנה, שיוף המדיניות וביא לעדכון מועצת העיר לפני תחילת האכיפה (קנסות) בפועל)

****** הישיבה הסתיימה כעבור 4 שעות (ללא הצבעה) שאר הנושאים לא נידונו בישיבה, יועברו לישיבה הבאה**

*****תמלול*****

אתי ברייטברט: ערב טוב לראש העיר, חברי המועצה, הנהלת העירייה.

משה חנוכה: אתי, אני לא מבין למה לא נותנים לתושבים שעומדים בחוץ להיכנס, איזו הנחיה.

אתי ברייטברט: תן לי לפתוח, משה. לפתוח בבקשה את הישיבה בצורה מסודרת.

משה חנוכה: לא, אני מבקש, חבר'ה, תנו לאנשים להיכנס. אמיר, אין

סיבה למנוע מאנשים להיכנס לישיבה.

אמיר כוכבי:

אני לא יודע איזה אנשים נמצאים בחוץ.

משה חנוכה:

אז אני אומר, יש אנשים בחוץ, שיש הנחיה שלכם, יש שם ילדים שלא נותנים להם להיכנס.

אתי ברייטברט:

במסגרת הנחיות הקורונה, אנחנו גם מבקשים באמת, לא להתקהל במקום כזה קטן יחסית. אז בואו נפתח את הישיבה בצורה מסודרת.

משה חנוכה:

אז מי מחליט, מי נכנס ומי לא? למה יש אנשים?

אתי ברייטברט:

משה, בוא נפתח את הישיבה.

משה חנוכה:

למה יש בילד בחוץ, שלא נותנים לו להיכנס? מה זה, הצגה, זה מופע תרבות? מה בעיה שיתנו לילד להיכנס לצפות בישיבה, ללמוד שיעור בדמוקרטיה. למה צריך להעמיד אותו שם בחוץ, שהוא צריך לראות איך העירייה מנסה למנוע ממנו להיכנס לישיבה. אני לא מבין את הטירוף הזה.

אמיר כוכבי:

בעיקרון, אנחנו מקיימים את כל ישיבות העירייה לפי תו ירוק.

משה חנוכה:

ודווקא הילד הזה, הוא בניגוד לתו הירוק?

אמיר כוכבי:

ואם הוא עומד בתו ירוק, הוא יכול להיכנס. אני לא מבין מה הבעיה.

משה חנוכה:

אתה ראית שלא נותנים לו להיכנס. יש מישהי בכניסה, אני לא יודע מי זאת, מה תפקידה, שהיא אומרת, שההנחיות זה שלא להיכנס.

- קהל:** יש אנשים ולא נותנים להם להיכנס.
- משה חנוכה:** מה, מה את אומרת?
- קהל:** יש אישה בת 80.
- אתי ברייטברט:** חברים, בואו נפתח את ישיבת המועצה. כבוד ראש העיר, חברי המועצה.
- משה חנוכה:** לא, אנחנו לא נפתח את ישיבת המועצה. לא, לא, זה לא ייפתח, עד שלא יתנו לתושבים להיכנס לישיבה, עם כל הכבוד.
- אלון גלבע:** מי מבחוק?
- אביבה גוטרמן:** יש פה עוד אחד, תכניסו וזהו.
- משה חנוכה:** אני לא מבין איזו הנחיה, מי כתב את ההנחיה. תנו לאנשים להיכנס, מה קרה? מה אתם מפחדים? שיתוף ציבור, שיתוף ציבור, שיתוף ציבור. כשמגיע הציבור, אז מנסים לא לתת לו להיכנס.
- אמיר כוכבי:** הציבור לא רק מוזמן, הוא גם יושב פה בדיוק עד הנושא שלו, שאמור להיות לפי סדר היום.
- אביבה גוטרמן:** אמיר, אמיר, אני מבקשת, לא, לא.
- אמיר כוכבי:** אני, כשמשחקים אתי משחקים קטנים.
- אביבה גוטרמן:** אבל זו לא פעם ראשונה, זה לא יפה.
- משה חנוכה:** מה זה, מי משחק אתך? הם משחקים אתך, התושבים?
- אביבה גוטרמן:** אני מבקשת להקדים את הנושא, כי אני צריכה לצאת מוקדם.

- אמיר כוכבי:** את לא נותנת לפתוח, זה לא אשמתי.
- אביבה גוטרמן:** אמיר, זה לא הוגן שאתה מבקש.
- אמיר כוכבי:** אביבה.
- אביבה גוטרמן:** אפילו פעם קודמת, ביקשת ממני, כי נאלצת ללכת לאירוע, לבטל את ההשוואה שלי לסדר. ביקשת, קיבלתי.
- אמיר כוכבי:** אנחנו ביקשנו.
- אביבה גוטרמן:** זה מקובל ואנחנו עושים. חברי המועצה, האם מקובל עליכם שנקדים את הנושא, כי אני צריכה לצאת?
- משה חנוכה:** הנה, בבקשה, הוא לא מבין.
- אתי ברייטברט:** אביבה, תני.
- משה חנוכה:** אתי, הישיבה לא תיפתח עד שהילד לא ייכנס לישיבה.
- אביבה גוטרמן:** מה זה?
- אתי ברייטברט:** אבל אני רוצה רק לפתוח אותה, רק לפתוח את הישיבה.
- משה חנוכה:** הישיבה לא תיפתח, עד שהילד לא נכנס פנימה.
- אלון גלבוע:** לא, יש שם 3, לא רק ילד.
- משה חנוכה:** 3 ילדים. לא, לא מבין את הקטע הזה. מה זה הביזיון הזה? עשיתם שיתוף ציבור על מגדריות בפארק מגדיאל, באו 3 אנשים. עכשיו יש כאן אנשים, זה העתיד שלהם.
- אלון גלבוע:** 4, 4, יש לי תמונה, זה 4.
- משה חנוכה:** אז זה החיים שלהם, ואתם לא נותנים להם להיכנס לישיבה, כי הם ילדים ואין להם תעודת נבדק. זו לא הצגה, זה לא אירוע תאטרון, פעם אחרונה שבדקתי. זו

ישיבה, והם יכולים להיכנס למשרדי העירייה. אני מבקש שתאפשרו גם לילדים להיכנס פנימה. עם כל הכבוד.

סיימת לצווח?

אמיר כוכבי:

נראה שאתה עושה מזה אירוע תיאטרלי.

רן יקיר:

זו לא צווחה, זו זכות בסיסית של אנשים שאני שומר על הזכות שלהם.

משה חנוכה:

אתה לא שומר על הזכות.

אמיר כוכבי:

קל לך להיות בריון על אנשים שלא יכולים להשמיע את הקול שלהם.

משה חנוכה:

אתה גם צווח.

אמיר כוכבי:

אתה לא רואה אותם בכלל, אמיר, אז אני מבקש.

משה חנוכה:

אתה גם צווח ואתה גם מנסה להפר הנחיות. חבל שאתה מעודד הפרה מסיבית של הנחיות.

אמיר כוכבי:

אני רוצה שתראה לי את ההנחיה. מה זה הדבר הזה?

משה חנוכה:

נו, תמשיכי.

אמיר כוכבי:

אנחנו פותחים את ישיבת המועצה, 12-21, ליום ה-25.8.2021. כבוד ראש העיר, חברי מועצה, הנהלת העירייה ומשתתפים נוספים. אנחנו נפתח בעדכונים ודברי פתיחה של מר אמיר כוכבי, ראש העירייה.

אתי ברייטברט:

אז רק אני מבקשת לפני כן.

אביבה גוטרמן:

אני מבקשת מכולם, כל מי שנמצא באולם, לעטות מסיכה לאורך כל הישיבה. תודה.

אתי ברייטברט:

<u>אביבה גוטרמן:</u>	אמיר, שוב אני מבקשת.
<u>אמיר כוכבי:</u>	תני לי לסיים את העדכונים ותבקשי.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	כן, כן, בוודאי, אחרי העדכונים.
<u>אמיר כוכבי:</u>	תני לסיים את העדכונים, ואז תבקשי מה שאת רוצה.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	אוקי.
<u>אמיר כוכבי:</u>	ונראה מה עושים עם זה. אני רוצה בפתח הדברים, לשלוח את תנחומיי ותנחומינו כולנו כאן, אני בטוח, לסגנית ראש העירייה, כנרת אלישע כהן, לאימא שלה, חיה אלישע, לכל משפחת אלישע רבתי, על פטירת האב, איתן אלישע. איתן היה דמות מוכרת בעיר, איש מערכות הביטחון ששירת את המדינה, במשך שנים רבות וארוכות. מי שגידל משפחה לתפארת, למרות כל האתגרים. אדם שסבל לא מעט בשנותיו האחרונות. משתתפים בצערה של חברתנו, כנרת והמשפחה, ומאחלים להם שלא יוסיפו לדאבה עוד. מתנחמים באמונה שאיתן עכשיו במקום טוב ולא סובל. נעבור לעדכונים שעל סדר היום. מצב העיר היום מבחינת הקורונה הוא 409 חולים, 6 מתוכם מאושפזים בבית חולים. כמו ב-3 השבועות האחרונים, דירוג הרמזור שלנו הוא כתום. היום היה אמור להיחתך רמזור החינוך, לצורך החזרה לחינוך ב-1.9. בינתיים אנחנו כבר שומעים רחשים שייתכן.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	שלא יפתחו?

אמיר כוכבי:

שלא תיפתח שנת הלימודים, באופן גורף. בכל מקרה, גם בהנחיות הרמזור, שכרגע אנחנו מעודכנים בהן, מערכת החינוך עד הכתום כולל, אמורה לפעול כרגיל. כשבצבעי אדום, משרד החינוך ומשרד הבריאות יצרו איזשהו מתווה, שמעל ל-70% מחוסנים אפשר להתכנס פרונטלית. מתחת ל-70%, הלימודים יהיו מרחוק. כרגע הנתונים שיש הם נתונים שכבתיים ולא נתונים כיתתיים, ולכן לא כל כך ברור איך הם מתכוונים לעשות את זה. גם לא כל כך ברור מה זה כיתה. כל עוד אנחנו יודעים שביסודי באמת הכיתות הן אחדות ומתנהלות באופן רציף, בבתי הספר הבוגרים יותר, חטיבות, תיכונים, כבר יש הקבצות, כבר יש מגמות, כבר יש כל מיני פיצולים. אז עוד לא ברור לגמרי מה מתכוונים לעשות בעניין. אבל זה חלק מהדברים שאמורים להגיע לפתחנו בימים הקרובים, אני מקווה שבהקדם.

נעדכן שמבצע הסרולוגיות שהתקיים בעיר ב-3 הימים הקודמים, הניב מעל 2,200 בדיקות. אחוז החיוביים שנמצא בבדיקות האלה, הוא 3%. מה שאומר, כמובן, שבפריסה רחבה, הרי לא נבדקו כיתות, כיתות, אלא אנשים נרשמו לבדיקה, ממוצע של פחות מילד בכיתה, ולכן הנתונים הללו חזרו על עצמם גם בערים אחרות. ואתמול פיקוד העורף ביחד עם משרד הבריאות החליט על ביטול הסרולוגיות, הבדיקות הסרולוגיות, בערים שבהן האחוזים של המאומתים היו נמוכים מהציפייה.

המבצע נמשך ברשויות מעל 20% ב-3 הימים האחרונים.

אנחנו עומדים על כך, וגם פניתי עם זה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' נחמן אש, שגם יתנו זכאות לבדיקת חינם לכל ילד שזכאי מבחינת הגילאים, שזה גילאי 3 עד 12, ויאפשרו למי שמעוניין בכך, את הבדיקה בקופות חולים. באותו עניין, הבדיקות המהירות של מד"א, גם פנייה למנכ"ל משרד הבריאות, שיאפשר למעשה לכל בתי המרקחת וקופות החולים, לאפשר גם את הבדיקות וגם את אישור התו הירוק, כי אנחנו רואים שהמתחמים המבודדים של מד"א, יוצרים בעיקר פקק תנועה. הכי רחוק שאפשר ממה שנקרא, בדיקה מהירה. ואנחנו מקווים שההצעה הזאת תתקבל. כרגע, זה עוד לא קרה. נעדכן את המועצה, עפ"י נוהל של וועדת התרומות העירונית, אישרה קבלת תרומה של פסל של תושבת העיר, יעל פז, שעיצבה פסל בדמות הסיפור של גן האם. יש לנו כאן את הפסל.

איפה הוא יהיה?

אביבה גוטרמן:

אנחנו נעביר, למי שמעוניין לראות.

אמיר כוכבי:

ואיפה הוא יוצב?

אביבה גוטרמן:

בגן האם. זה סיור שנקבע ביחד עם אדריכל העיר, פנתה לפני לא מעט זמן למאיר חלוואני, שהביא את הבקשה אלינו, ואז הבנו מה צריך לעשות אתה. עבר ועדת תרומות, וזה באמת לאחר העדכון פה, אפשר יהיה לעשות את כל התהליך כדי להציב את זה שם בגן האם. זה מבחינתי. כן, אביבה, ביקשת לבקש משהו.

אמיר כוכבי:

אביבה גוטרמן: כן, אני מאוד מבקשת לעשות שינוי בסדר היום. עכשיו שומעים? עכשיו? אני מבקשת שינוי בסדר היום, להתחיל עם נווה נאמן, זה נמצא ממש לקראת הסוף, מ-2 סיבות. אחת, בעלי חוגג היום יום הולדת 70.

ארנון אברמוב: עד 120.

מאיר חלוואני: מזל טוב.

אביבה גוטרמן: ובני המשפחה שלי נפגשים ב-19:30 כדי לחגוג לו. יש חגיגה גדולה, אבל בגלל הקורונה, דחינו עד אחרי החגים.

משה חנוכה: תעבירו את זה לפה, כל נווה נאמן כבר פה.

אביבה גוטרמן: כן, אני מן הסתם, לא, מן הסתם אני רוצה להיות עם הילדים. זה אחד, ודבר שני, נמצאים פה גם תושבים מנווה נאמן, שהנושא מאוד חשוב להם. חשוב לנו, לכולנו, אני תושבת נווה נאמן. ולכן, חשבתי שזה גם לא הוגן שהם ישבו פה עוד שעותיים וחצי, עד שהנושא שהם רוצים לשמוע, עדכונים וכל מה שצריך, אז אני מבקשת לעשות, עשינו את זה כבר בעבר, ואני מבקשת גם הפעם, אני מבקשת ממך להסכים עם זה. ואם אפשר גם, היות והייתה לי הצעה לסדר, שדחינו אותה מפעם הקודמת, עפ"י בקשתך, כי הייתה חתונה, ונגיד מזל טוב לחיים, לבן שלו.

חיים שאבי: תודה.

אביבה גוטרמן: ובאמת היה מאוחר, הורדתי את ההצעה מסדר היום, ודחינו אותה להיום. אז אם אפשר להקדים אותה גם כן,

אני מאוד אשמח. חבל לי שזה יידחה לעוד חודש, אבל איך אומרים, אני לא כזאת גרידית. לא רוצה להיות יותר מדי עם בקשות. אז אם תענה ל-2 הבקשות, אם לאחת מהן, הראשונה, אז גם אני אודה לך.

אמיר כוכבי:

עוד לא אמרתי קודם, אז נגיד עכשיו, רק כדי שאף אחד לא יופתע, מאחר וכמה חברות וחברי מועצה פנו אליי עוד בטרם הישיבה, בנוגע לשעת סיום הישיבה, אז אני מעדכן שהיום הישיבה מסתיימת עפ"י החוק בשעה הקבועה בדין, 4 שעות מהפתיחה, הכל בסדר. אני מקבל את ההצעה שלך. אנחנו מביאים לסדר היום, זאת אומרת, צריך להצביע, לא? אבל אני ממליץ למועצה להצביע על הקדמת סדר היום ולאשר את הדיון שתכננו בהמשך הישיבה, עדכון על נווה נאמן.

משה חנוכה:

אמיר, אבל לא יכול להיות שתסיימו את הישיבה אחרי 4 שעות, ושההצעות לסדר שלנו בסוף, אחרי שאתם מביאים את הישיבה לסוף החודש במקום לתחילת החודש, ואת הדברים שהנהלת העירייה רוצה להביא, אתם מביאים בהתחלה. זה פשוט לא ייתכן.

רן יקיר:

זה החוק.

משה חנוכה:

מה?

רן יקיר:

החליטו, החוק. הצעות לסדר, בסוף.

משה חנוכה:

מה זה חוק? אני אומר שוב, יש גם דמוקרטיה.

רן יקיר:

נכון.

משה חנוכה:

ואם בסוף, הכלי של חברי המועצה זה הצעות לסדר.

אתם משתמשים בכלים שיש לכם בשביל לגרור את זה עד סוף החודש.

רן יקיר:

יש לנו 4 שעות. יש לנו 4 שעות.

משה חנוכה:

יכול להיות שלא יספיקו 4 השעות, ולכן אני חושב שאם חברי המועצה הם דמוקרטים גדולים.

רינה שבתאי:

תהיה לנו הזדמנות להיות יעילים.

משה חנוכה:

והם רוצים לאפשר לשמוע גם את עמדת המיעוט במועצה, אז מן הדין לאפשר לקיים את הישיבה כמה זמן שזה ייקח, כדי שננהל את הדיון בדברים החשובים.

אמיר כוכבי:

בד"כ אנחנו עושים את זה, היום אנחנו לא נוכל לעשות את זה.

משה חנוכה:

כמו שהיום אנחנו לא אפשרנו לתושבים להיכנס, וחלק הלכו הביתה. עושים שיתוף ציבור כשזה נוח לנו ונעים לנו ומלטף לנו את האגו.

אמיר כוכבי:

אבל משה, אתה מבין, זה חלק מהעניין.

משה חנוכה:

יאללה, בוא נתחיל.

אמיר כוכבי:

כי בסוף אתה תמיד מושך זמן על שטויות, במקום לתת לדיון להתקדם ולענות בצורה עניינית.

משה חנוכה:

אמיר.

אמיר כוכבי:

יש 4 שעות, בוא תראה מה מספיקים, יכול להיות שהכל נכנס. בסדר?

רן יקיר:

אין סיבה שלא ייכנס.

אמיר כוכבי:

נעלה את ההצבעה.

אתי ברייטברט:

שינוי בסדר יום?

אמיר כוכבי:

שינוי בסדר היום לדיון על נווה נאמן. אני רק אגיד שאת הדיון הזה ביקשו ממני מספר חברי המועצה, בהם ארנון אברמוב וחברות וחברים נוספים כאן. זה לאחר דיון קודם שנעשה, שאחרי תהליך של שנתיים, שהובילה אותו מנהלת הנכסים שלנו, איילת לרר, הצלחנו להגיע להסכמות, להסכמות נקודתיות עם חברת העובדים, והצלחנו להביא לרכישה של השטח של כמעט 4 דונם ברחוב אפק.

אתי ברייטברט:

כן.

אמיר כוכבי:

אז בואו נעלה להצבעה את האישור של השינוי בסדר היום.

אתי ברייטברט:

אני מעלה להצבעה את האישור, שינוי בסדר היום, ולהעלות את הסעיף הראשון שזה סעיף ט' בהזמנה. מי בעד השינוי של סדר היום? כולם, פה אחד מהנוכחים?

=====

===

שינוי סדר היום בישיבת המועצה

הצבעה:

13 בעד (פה אחד): אמיר כוכבי, יעל עבוד ברזילי, נאור שירי, רן יקיר, רינה שבתאי,

מאיר חלוואני, חיים שאבי, יגאל שמעון, ארנון אברמוב, אביבה גוטרמן, רפי בן מרדכי,

אלון גלבווע, משה חנוכה.

החלטה מס' 320/21

מועצת העיר מאשרת שינוי בסדר היום.

=====

=====

ט. עדכון מועצת העיר בנוגע לנכס ברח' אפק ויציאה להליך של שיתוף ציבור לתכנון ושימוש בקרקע.

אתי ברייטברט: אנחנו נפתח בסעיף ט' שהוא יהיה הסעיף הראשון. עדכון מועצת העיר בנוגע לנכס ברחוב אפק, ויציאה להליך של שיתוף ציבור לתכנון ושימוש בקרקע.

אמיר כוכבי: אני אציג את זה רגע. אני אגיד, כשאני נכנסתי לתפקידי כראש עירייה, אחד האתגרים הראשונים שזיהיתי בעבודת העירייה לאורך השנים, ובטח בראייה עתידית אל מול ההתפתחות של העיר בשנים הבאות, זה חוסר משמעותי בשטחים חומים. אני זוכר את הפעם הראשונה שאילת הציגה בפניי את מפת הנכסים הפנויים שיש לעיר מצד אחד, ומצד שני את מפת הצרכים העתידיים לבינוי ציבורי. ואחת ההנחיות הראשונות שלי הייתה, באמת לאתר ברחבי העיר שטחים שאו נעשה בהם שימוש לא נכון, למשל, שטחים חומים, שעשו בהם שימושים אחרים, או שטחים חומים שהם יכולים להיות של העירייה והם לא של העירייה.

אחד הנכסים הבולטים שקפץ לעין באופן מידי, הוא הנכס

ברחוב אפק, נכס של 400 מ' בנוי, שבשנים האחרונות, לפני שנת וחצי הקורונה, אבל בשנים האחרונות לפני כן, שימש כסוג של קומונה של הנוער העובד, שמסביבו עוד כ-3.5 דונם של שטח לא מפותח. התחלנו תהליך מול חברת העובדים. חלק מהנתונים שקיבלתי, אגב, היו חלקם מתושבים שעוד לא ראיתי פה, ברק כובשי אחד מהם.

ארז משה.

אביבה גוטרמן:

אמיר כוכבי:

משה ארז, שני. אביבה גוטרמן גם. ולמעשה התחלנו להתנהל מול חברת העובדים, שזאת חברת בת של ההסתדרות, כדי לנסות ולהעביר את הנכס אלינו. זה תהליך מאוד ארוך. בהתחלה הם בכלל לא רצו לדבר על זה. יש הסכמות, יש פסיקות, יש עניינים, אבל מצאנו את הסעיפים הרלוונטיים כדי לחייב אותם להגיע לשולחן. נערכו שמאוויות. שמאות שלנו, שמאות שלהם, שמאות מכריעה. כל תרגיל אפשרי שניתן היה לעשות כדי למשוך את הזמן. בסופו של דבר, כחלק מתהליך ההחזרה, נפגשתי גם עם פסח האוספטר, שמוביל את תנועת הנוער העובד ואת תנועת הבוגרים של הנוער העובד, שהם אלה שבעצם קיבלו גם את הנכס הזה וגם את הנכס ליד בית ספר נווה נאמן לשימוש התנועה, ובעצם בהסכמה שבשנים הקרובות אנחנו נאפשר להם את המשך השימוש בנכס בנווה נאמן בתמורה להגדלת הפעילות בשכונה, ויצירת פעילות מיוחדת לילדות וילדי השכונה, הם יפנו בהקדם את השטח באפק. לקח עוד קצת

זמן, אבל לפני כשבועיים קיבלנו מפתח. התכנית שלנו לשטח, שטח מאוד משמעותי של כ-4 דונם, היא בעצם לייצר, דיברנו מקודם על שיתוף ציבור, יש מי שנוטים לזלזל בו, אבל אנחנו מתכוונים לעשות שם תהליך.

נוטים לזלזל בשימוש ציני במונח, לא בשיתוף הציבור.

משה חנוכה:

די, די, אתה הציניקן הכי גדול פה, זה אתה.

אמיר כוכבי:

לעשות, להגיד, שיתוף ציבור, ושבאים 3 באנשים, וכשבאים פה אנשים על העתיד שלהם ואתה לא נותן שלהם להיכנס.

משה חנוכה:

בסדר, לא צריך להגזים.

אמיר כוכבי:

אנחנו נוטים בשימוש ציני, בשיתוף ציבורי.

משה חנוכה:

שימוש ציני, זה כשפוליטיקאי שוכח מה הם צרכי ציבור, וחושב שהוא ינצל כל ציבור כדי להשיג הישג פוליטי.

אמיר כוכבי:

בוא, בוא, מי שמנצל את הציבור זה אתה, לא הציבור.

משה חנוכה:

תן לי לסיים ואחרי זה תוכלו לדבר את הדברים שיש לכם.

אמיר כוכבי:

אנחנו מקשיבים לך קשב רב, אנחנו לא ניתן לך להגיד דברי שטויות. דבר דברים לעניין, וניתן לך לדבר.

משה חנוכה:

אני מציע שתהיה רגוע.

אמיר כוכבי:

חבל, לא נוכל לשמוע אותך בסוף.

רן יקיר:

דבר לעניין, וניתן לך לדבר.

משה חנוכה:

אני רואה גם שבאת בלי הדברים שמרגיעים אותך. אני

אמיר כוכבי:

מציע שתמשיך אתם.

משה חנוכה: דבר לעניין, וניתן לך לדבר. דבר שטויות, נעצור אותך.

אמיר כוכבי: אני מציע שתחזור לדברים שמרגיעים אותך, תירגע.

רן יקיר: הפז"ם דופק.

אמיר כוכבי: כן, בכל זאת יש זמן לישיבה, ואם הנושא הוא נושא ענייני, אז צריך לדון בו בענייניות, משה.

משה חנוכה: אמיר, לספר לך מעלליך הנפלאים מול פסח האוספטר זה נחמד, אבל בוא תגיד לעניין.

אמיר כוכבי: אני שמח שאתה גם מקשיב, גם כשאתה מסתובב וגם כשאתה בטלפון. הכל טוב, זה יפה שיש לך חלוקת קשב.

אביבה גוטרמן: בחור כשרוני.

משה חנוכה: נכון, נכון.

אביבה גוטרמן: בחור כשרוני יש לנו פה.

משה חנוכה: אתה מבין, למרות מאיפה שהגעת, אני יודע גם להקשיב וגם, תראה איזה יופי, חבל על הזמן.

אמיר כוכבי: זה מאוד משמח. מאיפה הגעת, משה?

משה חנוכה: בסדר, אתה יודע, כולנו יודעים, הכל טוב.

אמיר כוכבי: מאיפה הגעת?

רן יקיר: כנראה שרק אתה יודע.

אמיר כוכבי: מירושלים הגעת עכשיו?

משה חנוכה: כן.

- אמיר כוכבי:** מאיפה הגעת?
- משה חנוכה:** כן.
- אמיר כוכבי:** אוקי.
- משה חנוכה:** יאללה.
- אמיר כוכבי:** התהליך, אחת הסיבות המרכזיות לוויכוח ולרצון למשוך את השטח בחזרה, היה חוסר הניצול של השטח הריק מסביב למבנה הקיים. ניסינו במהלך השנתיים האלה, כשראינו שחברת העובדים לא כל כך ששה לוותר על הנכס, להביא לתהליכים של פיתוח השטח מסביב, כדי להביא משהו חזרה גם לעיר וגם לשכונה. זה לא צלח, ולכן התעקשנו, ובמועצת העיר הקודמת אישרנו, עדכנו את המועצה על תהליך הרכישה ועל ההוצאה הכלכלית שכרוכה בזה, כדי להביא את הדבר הזה בחזרה אלינו. במועצה הקודמת, אני אזכיר למי שלא הקשיב או לא נכח או לא ידע, דיברנו גם על זה ששימושים של 4 דונם של שטח חום.
- אביבה גוטרמן:** בנוסף לבית התרבות, אנחנו דיברנו, ודיברנו על זה ברחל בתך הקטנה.
- אמיר כוכבי:** אבל תני לי לסיים.
- אביבה גוטרמן:** ברחל בתך הקטנה.
- אמיר כוכבי:** אבל תני לי לסיים, ואז תדברי כמה שאת רוצה.
- אביבה גוטרמן:** אני הצדקתי ואמרתי, יש שטח גדול.
- אמיר כוכבי:** אבל תני לי רגע לסיים.

- אביבה גוטרמן:** יש צרכים לעירייה.
- אמיר כוכבי:** אבל אביבה.
- אביבה גוטרמן:** לא, אבל אתה עשית דבר שהוא לא נכון.
- אמיר כוכבי:** אבל אביבה, נו.
- אביבה גוטרמן:** דרך אגב, אני רוצה להודות לך, לא, זה אני חייבת להגיד.
- אמיר כוכבי:** אבל תני לי לסיים.
- אביבה גוטרמן:** לא, תן לי, תן לי.
- אמיר כוכבי:** את תודי לי בזמנך, למה בזמני?
- אביבה גוטרמן:** כי דווקא להגיד לך תודה, מה שלא עשו אחרים, והבקשה הזו להביא, להחזיר את בית התרבות לעיר, לקחת אותה לידי העירייה, לא עשו ואתה כן עשית. אז קודם כל, תודה רבה לך. זה לא מובן מאליו, ועשית עבודה נהדרת בזה. ועל זה, קודם כל אנחנו תושבי נווה נאמן צריכים להודות לך. אתה גם הבטחת לתושבים שם, ועמדת בהבטחה. הם ביקשו ממך שזה יחזור להיות בית תרבות, וזה היה חלק ממסע, המרוץ שלך, אתה הבטחת להם, לתושבים, והם ביקשו ממך, אמיר, תחזיר את בית התרבות פה לשכונה. כן. יש את האנשים, אתה יודע במי מדובר, וזה בסדר.
- אמיר כוכבי:** לא זוכר אותך בחוגי בית שלי.
- אביבה גוטרמן:** א', אני רוצה להגיד את הדברים הטובים. להגיד לך תודה. אני גם כתבתי את זה בעיתון. מה שטוב, אני אגיד.

אז מגיע לך, כי אף אחד לא הרים את הכובע, חוץ ממך.

ארנון אברמוב: את הכפפה.

אביבה גוטרמן: את הכפפה, מה אמרתי, את הכובע? בסדר.

נאור שירי: אחרי שהורדת את הכובע.

אביבה גוטרמן: אז אני רוצה שהוא יוריד את הכובע.

אמיר כוכבי: משה יאכל את הכובע, את תרימי את הכפפה, הכל בסדר.

אביבה גוטרמן: הכל בסדר.

אמיר כוכבי: תראו, בסופו של דבר, האתגרים של שטחים ציבוריים בעיר, הם אתגרים מהותיים. אתם כולכם מכירים את החוסרים. אנחנו נמצאים, למשל בשכונת 1200, שהיא שכונה של 3,300 יחידות דיור, עם חוסר משמעותי בשטחים, מה שנקרא, מעבר לבסיס, מעבר ללחם.

אביבה גוטרמן: נכון.

אמיר כוכבי: לחם זה מוסדות חינוך, זה כיתות, זה גני ילדים. מעבר לזה, אנחנו צריכים מועדונים לגיל הזהב, אנחנו צריכים מועדונים לגיל הרך, אנחנו צריכים מתנ"סים.

קהל: ומאיפה לוקחים את הקרקעות האלה, משטחים של אנשים?

אביבה גוטרמן: לא, לא עשו.

קהל: לא, אני שואל שאלה. מאיפה לקחו את הדברים האלה?

אביבה גוטרמן: לא, לא עשו שם הפקעות מספיק.

אמיר כוכבי: בלי צעקות מהקהל.

- אביבה גוטרמן:** זו בעיה של העיריות שלא עשו הפקעות.
- קהל:** למה מה, הוא צודק.
- אמיר כוכבי:** חבר'ה, אנחנו שמחים שאתם כאן, הכל בסדר. המועצה מתנהלת בלי צעקות מהקהל. גם את הצעקות פה, אנחנו פחות אוהבים. מהקהל, בטוח לא.
- משה חנוכה:** תאפשר להם לדבר באיזשהו שלב?
- אמיר כוכבי:** לא.
- משה חנוכה:** לא תאפשר להם לדבר? למה לא, שיתוף ציבור?
- אמיר כוכבי:** אתה הפה שלהם, משה. אני בטוח שאתה תדע לייצג אותם.
- משה חנוכה:** שיתוף ציבור, ולא תיתן, תאפשר להם, תן להם לדבר לאנשים, מה קרה? מדברים מהכאב שלהם.
- אמיר כוכבי:** משה, נשמע שאתה מדבר מהכאב שלך, שלא עובר 3 שנים כבר, חבל.
- קהל:** הם העבריינים הכי גדולים, כל מי שיושב פה.
- אביבה גוטרמן:** אבל מה זה קשור?
- אמיר כוכבי:** אני מציע להירגע עם השיח הזה, בסדר?
- קהל:** אני אוכל לך את הלב ואני לא אירגע.
- אמיר כוכבי:** שמה?
- קהל:** שאני אקח לך את הפרנסה, נראה איך תירגע.
- אמיר כוכבי:** איזו פרנסה, מה קשור?
- קהל:** שתיתן לי לדבר.

אמיר כוכבי: אוקי. אתה רוצה לחכות לסוף ולדבר, נדבר. חבר'ה, זה לא קשור עכשיו לשיח. המצוקה של שטחים ציבוריים היא מצוקה גדולה. יש לנו חוסר משמעותי, יש לנו חוסר משמעותי, כמו שאמרתי, גם בדברים הבסיסיים ובוודאי כפועל יוצא, גם בדברים המשמעותיים יותר, ולכן אנחנו נמשיך לעשות את כל המאמצים, כדי לאסוף בחזרה שטחים ציבוריים שאפשר. יש עוד כמה שעל הכוונת.

קהל: אבל על שטחים ציבוריים, חלק מהשטחים הציבוריים הם חלק של אנשים, השטחים האלה.

קהל: זה מתנ"ס של השכונה שלנו, אין לנו מתנ"ס אחר.

קהל: איפה הייתם לפני 40 שנה. כל מי שיושב פה, איפה היה לפני 40 שנה?

אמיר כוכבי: אני באמת לא, לפני 40 שנה נולדתי, אחי.

קהל: אה, נולדת, אני בן 31. בכמה אתה גדול ממני?

אמיר כוכבי: ב-10 שנים.

אביבה גוטרמן: זה לא קשור.

קהל: אה, ב-10 שנים.

נאור שירי: כן, שום דבר לא קשור לו.

אביבה גוטרמן: נאור.

נאור שירי: אתם רוכבים על הכל.

אלון גלבוע: תכף נשמע, תכף.

אמיר כוכבי: אבל אתם לא מקשיבים לסיום, אבל אתם לא מקשיבים.

- אביבה גוטרמן:** מה, אתה קשור למה?
- קהל:** אני קשור לגני צבי.
- אביבה גוטרמן:** לגני צבי.
- אמיר כוכבי:** אבל מה זה קשור עכשיו?
- אביבה גוטרמן:** אבל זה לא קשור, זה לא קשור.
- קהל:** שניה, אמיר, אמיר, תקשיב, לא קשור.
- אביבה גוטרמן:** אבל רגע, דודי, דודי, זה לא הוגן.
- קהל:** שניה רגע, שניה רגע, אנחנו רוצים ללכת. תקשיב.
- אביבה גוטרמן:** זה לא הוגן עכשיו.
- קהל:** לא רוצים להפריע.
- קהל:** בטח לא הוגן, אתם עושים מה שאתם רוצים, גם אנחנו נעשה מה שאנחנו רוצים.
- קהל:** ממש לא.
- אביבה גוטרמן:** תעלו את זה לסדר, אין בעיה, ונדון בזה.
- קהל:** יש וועדה ביום ראשון.
- אביבה גוטרמן:** נכון, ונדון בזה, ונעזור.
- אמיר כוכבי:** דודי, חברים.
- אביבה גוטרמן:** אתה יודע שאני גם בוועדה, נעזור.
- אמיר כוכבי:** דודי, פנו אלינו אנשים. אני לא אכנס עכשיו לנושא הזה, גם כי זה לא.
- קהל:** אוקי, אני אתך, אני מקשיב, חכה רגע, אני מקשיב.

<u>אמיר כוכבי:</u>	שניה.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	דודי, אתם צודקים. צריך פרצלציה, זה בסדר.
<u>קהל:</u>	אני לא רוצה להפריע, אמיר, באמת שאני לא רוצה להפריע.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אז אתה מפריע.
<u>קהל:</u>	לא, אני לא רוצה להפריע, אני הולך.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אבל אתה מפריע, וזה גם לא מכובד לאנשים שבאו, גם לאנשים שבבית, וגם לאנשים שפה.
<u>אתי ברייטברט:</u>	אנחנו נבקש מהקהל, גם אם אתם רוצים לדבר, לכבד את מעמד הישיבה, אחד, אחד.
<u>אמיר כוכבי:</u>	שניה, שניה. בוא נגיד מילה על גני צבי, א', כי זה לא עולה לדיון היום.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	נכון, זה לא קשור.
<u>קהל:</u>	ראש העיר, אני מכבד את מה שאתה אומר, אבל אני מבקש בכל לשון של בקשה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אז אני אגיד מילה, א', כל מי שרוצה, א', עד יום ראשון, יכול לדבר אתי.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	נכון, יש יום ראשון וועדה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	יש לכם את הטלפון שלי, אתם יודעים לשלוח לי הודעות גם בשעות מוזרות, תשלחו, ונענה. אבל גם הסיפור של גני צבי, הוא סיפור של פרצלציה, הוא לא קשור לפה. הוא לא קשור אפילו לעירייה, הוא קשור למנהל ולדרכי הפעולה של המנהל.

- קהל:** אז למי הוא קשור?
- אמיר כוכבי:** זה שהם מביאים תכנית, א', לא אומר שהיא תאושר, ב', לא אומר שהיא תאושר בדיון הקרוב, ו-ג', לא אומר שאנחנו נעשה משהו בניגוד לחוק, או בניגוד למסמכים חתומים מפעם. אז יש תכנית, יופי, נדון בה עפ"י העניין.
- קהל:** אני יכול להגיד לך משהו, כבוד ראש העיר?
- אמיר כוכבי:** אתה יכול אחי, אבל אני גם לא יודע מי אתה, וגם אתה צועק.
- קהל:** יש לי פה ניירת, שאפילו למנהל אין אותו. איך אתה מסביר את זה?
- אמיר כוכבי:** שמה?
- אלון גלבוש:** שלא יעשה משהו בניגוד לחוק, עזוב.
- קהל:** אם היום היית עונה לי לטלפון, אז הייתי חוסמת הכל.
- אמיר כוכבי:** את יכולה לשלוח הודעה, והכל בסדר.
- קהל:** יש לי פה ניירת, שאפילו במנהל אין אותו.
- אמיר כוכבי:** מצוין.
- קהל:** איך אתה מסביר את זה?
- אמיר כוכבי:** אתה יודע, צלם את הניירת שיש לך.
- קהל:** לא, לא, אני לא אתן לכם את כל הניירת.
- אמיר כוכבי:** אה, אז אל תצלם. אוקי.
- קהל:** למנהל אין אותו, שגם לעירייה אין אותו. נתראה יום ראשון.

- אמיר כוכבי:** אוקי.
- אביבה גוטרמן:** יום ראשון.
- קהל:** אני מבטיח לכם, בנייה לא תהיה שם.
- אמיר כוכבי:** אנחנו לא בונים שם כלום, תהיה רגוע.
- משה חנוכה:** לא, אבל אמיר, אתה מדבר כאילו בחצי צחוק, אבל זה סוגיה כואבת.
- אמיר כוכבי:** אני לא מדבר בצחוק בכלל.
- אביבה גוטרמן:** לא, לא.
- משה חנוכה:** סוגיה בעייתית. במשך שנים בלמנו את התכנית הזאת של המנהל, בגלל שהבנו שיש שם מורכבות עם התושבים.
- רן יקיר:** מדברים על נווה נאמן?
- אביבה גוטרמן:** בסדר, אבל זה יום ראשון נדון בזה.
- משה חנוכה:** שניה, רגע, אביבה.
- קהל:** שניה, אביבה, תני לו לדבר.
- נאור שירי:** אביבה, את ממהרת לחתונה, לא?
- משה חנוכה:** שניה, יש, רן, הכל בסדר, עוד רגע נדבר על נושא שלא תכננתם. יש פה אנשים, תנו להם לדבר, מה קרה? יש סוגיה.
- רן יקיר:** 4 שעות, רק מזכיר.
- משה חנוכה:** יופי, יופי, רן. בוא תדבר רגע לעניין, ולא רק פרוצדורות שלכם.
- אמיר כוכבי:** אבל אתה, אתה לא מדבר לעניין.

משה חנוכה:

אני אומר, יש כאן אנשים שבמשך שנים העירייה הצליחה למנוע פגיעה בזכויות שלהם, באמצעות עיכוב של תכנית אחרת.

אביבה גוטרמן:

נכון.

משה חנוכה:

מה שאתה עושה, אתה בעצם לוקח את הכלי היחיד שיש לך כראש עיר, כמנוף, בשביל לעצור את הכוונות של המדינה בעניין הזה, ואתה זורק אותו. כאילו, אתה לא חושב. ואני אומר שוב, אני יודע שאתה רוצה, אתה יודע להיות מתוחכם במחשבות שלך, ולפעול בדברים שחשובים לך, גם להגיד, פה אני שם גבול. ואני שואל למה, כשמדובר בשכונת גני צבי, אתה לא עושה את זה, ואתה נותן למנהל את מה שהם רוצים, מבלי שהמנהל מקשיב למצוקות של התושבים שלך. וזה התפקיד שלך, אמיר. לא רק לדאוג לאינטרסים הצרים והפוליטיים של 4 שעות ולסיים את הישיבה.

אמיר כוכבי:

תגיד, מה בדיוק מנעו ב-20 השנה האחרונות?

משה חנוכה:

וזה מתחבר גם לנווה נאמן. אותו דבר.

אמיר כוכבי:

אתה יודע מה מנעו ב-20.

משה חנוכה:

כי גם פה יש תושבים ותיקים, שגדלו בעיר הזאת.

אמיר כוכבי:

אבל זה שאתה צווח, לא עושה אותך צודק.

משה חנוכה:

אני מסביר לך.

אמיר כוכבי:

אתה לא מסביר, אתה צווח, וזה שאתה צווח, אולי מרשים מישהו מהמעריצים, אבל לא.

- משה חנוכה:** אני, אין לי מעריצים. רק לך יש מעריצים ומעריצות, לי אין אף אחד.
- אמיר כוכבי:** אבל משה, משה.
- משה חנוכה:** אין לי מעריצים, רק חיים שאבי מעריץ אותי.
- ארנון אברמוב:** אני מעריץ שלך.
- משה חנוכה:** אני אומר, בשורה התחתונה.
- אמיר כוכבי:** אתה רואה, למה אתה אומר שאין, לידך יושב.
- משה חנוכה:** עובר קו ישיר בין המקרה בנווה נאמן, לבין המקרה בגני צבי.
- אמיר כוכבי:** אבל רגע, ארנון, כמעריך שלו זה מרשים אותך שהוא צווח, או שהיית מעדיף שידבר בשקט ולעניין?
- משה חנוכה:** בסדר, אז אתה מרדים בדיבור שלך, ואתה מדבר בקול רם. כל אחד והסגנון שלו.
- אמיר כוכבי:** אתה צורח, אתה לא מדבר בקול רם.
- משה חנוכה:** בסדר, אז ככה, אני, זה הקול שלי. יש לי קול רם. אני מצטער.
- אמיר כוכבי:** אז תנסה רגע לדבר, אנחנו יודעים שיש לך קול בס שיודע לדבר לעניין.
- משה חנוכה:** אמיר, אני אומר, בסופו של דבר, אם לדבר לעניין.
- אמיר כוכבי:** כן.
- משה חנוכה:** שיש קו ישיר שעובר בין המצוקה של תושבי נווה נאמן, שאתה רוצה לקחת להם את המתנ"ס לטובת תיכון

אנתרופוסופי, לבין המצוקה של תושבי גני צבי, שאתה בעצם לא סופר אותם, כשאתה מביא את התיק הזה של המנהל לוועדה, כי אתה מבין שכאן נגמרת יכולת המיקוח של העירייה בעניין הזה.

אמיר כוכבי:

תגיד, אדוני מתחיל להיות פתטי.

משה חנוכה:

ולכן, פעם ראשונה במהלך הקדנציה, האולם כאן מלא באנשים שמרגישים שהעירייה לא סופרת אותם.

אמיר כוכבי:

אביבה, את מכירה את חוק התכנון והבנייה?

משה חנוכה:

ואין להם עם מי לדבר, וזהו.

אמיר כוכבי:

את רוצה להסביר לו?

אביבה גוטרמן:

אבל קודם כל, באמת יש בעיה עם גני צבי. יום ראשון אנחנו נראה בתכנית, ופה באמת זה יבוא לידי ביטוי.

משה חנוכה:

אני מבקש שזה לא יגיע, אז זה לא צריך להגיע ביום ראשון, אביבה.

אביבה גוטרמן:

הוא יצטרך לא לאשר, נצטרך לא לאשר.

משה חנוכה:

לא צריך להגיע ביום ראשון.

אמיר כוכבי:

אביבה, אביבה.

אביבה גוטרמן:

לא נאשר את זה.

אמיר כוכבי:

כמה שנים את חברת מועצת עיר?

אביבה גוטרמן:

קדנציה שלישית.

קהל:

שטח הקלאי, אבי נפטר, אין עדיין חודש. פקחי עיריית הוד השרון מגיעים לאימא שלי הביתה, אין חודש. רק

שבוע שעבר קמנו מהשבעה. פקחי עיריית הוד השרון מגיעים לשטח, מצלמים, מתעדים, מאיימים על קנסות. שטח חקלאי, דור שלישי אנחנו בחלק הזה. דור שלישי מנהל מקרקעי ישראל, אין להם ניירת של השטח. אנחנו עם עו"ד על השטח הזה. אתם שולחים לנו היום פקחים על השטח?

קהל:

אנחנו עוד אבלים, אתם שולחים לי.

אלון גלבוע:

אני שואל אותם, כן, אני לא יודע.

קהל:

אתם לא יודעים מתי או מה, פרצלציה, שטח חקלאי.

אביבה גוטרמן:

זה אתם, העירייה אבל שלחה או המנהל?

קהל:

מתפרנסים עלינו. אבא שלי, אין עוד לא חודש, והם כבר באים לשטח. פרצלציה, עצים, הכל שבילים שם.

קהל:

עוד לא עברו 30 יום, אתם צריכים להתבייש לכם. כל מי שיושב פה.

קהל:

אז תגידו, לי נווה נאמן.

קהל:

זה נראה לכם הגיוני?

קהל:

אתם תזכרו את הפרצוף שלי, על גופתי המתה.

קהל:

לאיזה מצב הגענו, עוד אין חודש של בעלי שקברתי אותו.

קהל:

לא המנהל ולא העירייה תעזור. אני אשב בבית סוהר ואני אצא.

קהל:

מה יש לך שם? יש את המנעול שלי בעירייה? תכנסו לכלא?

- קהל:** אני אקח לכולכם את הפרנסה.
- קהל:** בשנת 2013 אמרו לה, ..., דיברו אתה? פנו אליה? איפה הנזק שהכנסתם בחורף? הכנסתם שוב.
- קהל:** איפה חי אדיב, שעשה את הקומבינה הזאת מההתחלה? איפה חי אדיב?
- אביבה גוטרמן:** מה אתה רוצה, זה חי אדיב, מה אתה?
- אמיר כוכבי:** אבל אביחן, תני לי, בסדר?
- קהל:** למה שהיה בנימיני, הכל היה בסדר, למה?
- אמיר כוכבי:** שניה, שניה. אביחן, אחד.
- קהל:** עצים, לפני 40, 50 שנה.
- אמיר כוכבי:** גם אם היה יום אחד שלא חזרתי אלייך ישר, חזרתי אלייך מספיק פעמים. הסיפור של הפרצלציה, תראו, זה לא עניין אישי.
- קהל:** לא פרצלציה, לא כלום יעזור לך.
- אמיר כוכבי:** אז זה מה שאני אומר.
- קהל:** כלום לא יעזור. אם אני אומר לך, כלום לא יעזור, כלום לא יעזור.
- קהל:** אבל הקטע הוא שהפרצלציה נופל על השטחים שיש שם עצי פרי, ויש שם אנשים שמתפרנסים. יש פה קבלות שהסחורה יוצאת לחנויות, אנחנו משלמים מים, משלמים הכל. אתם מחליטים לעשות פרצלציה על שטח עם פרי, עם שתילים, עם סחורה.

- אמיר כוכבי:** אנחנו לא מחליטים, אביחן, אבל זה לא נכון.
- קהל:** בוא אני אראה לך מה קיבלתי.
- אמיר כוכבי:** אבל זה לא נכון.
- קהל:** אה, זה לא נוגע בשטח?
- אמיר כוכבי:** לא, זה, א', אני לא יודע אם זה נוגע בשטח, כי לא הסתכלתי על זה עכשיו. שתיים, זה לא נכון שאנחנו מחליטים לעשות. פרצלציה זה חוק.
- אביבה גוטרמן:** נכון.
- אמיר כוכבי:** המנהל, כשהוא בא לקרקע, מגיש פרצלציה, מגיש תצ"ר. רוצה לעשות תצ"ר על השטח. זה נקלט לדיון, זה לא אומר כלום על מה יהיה בסוף.
- אביבה גוטרמן:** נכון, נכון.
- אמיר כוכבי:** אבל החוק מחייב אותנו לקלוט את זה לדיון. אתם סתם מתחממים.
- אביבה גוטרמן:** אתם לא יודעים מה יהיה בדיון, אתם לא.
- אמיר כוכבי:** כי אין פה שום עניין מעבר. אנחנו עוד לא יודעים מה יהיה בדיון.
- אביבה גוטרמן:** נכון.
- אמיר כוכבי:** חלק מהאנשים פה הם חברי הוועדה.
- אביבה גוטרמן:** וועדת משנה, וועדת משנה.
- אמיר כוכבי:** יהיה דיון, נראה איך הם עשו את התצ"ר.
- אביבה גוטרמן:** נכון.

- אמיר כוכבי:** הם הגישו תצ"ר כזה גם בעבר.
- אביבה גוטרמן:** נכון.
- אמיר כוכבי:** וגם בעבר הוא נדחה, כי הם לא עשו אותו טוב, ולא בגלל כל מיני המצאות אחרות. ואנחנו נבוא ונראה, אם הפעם.
- קהל:** ואם זה נוגע בשטח, מי מפצה אותנו על כל השנים האלה?
- אמיר כוכבי:** זה חלק מהשאלות, אביחן, אבל זה חלק מהשאלות שהוועדה תשאל. יש וועדה שזה התפקיד שלה. זה לא כאן. בסדר?
- קהל:** מקובל. קיבלתי, תודה.
- אמיר כוכבי:** כן, משה. לא, זהו?
- נאור שירי:** זה אביבה בגדול.
- אמיר כוכבי:** אביבה?
- אביבה גוטרמן:** לא, לא. אני ידעתי שזה בגלל גני צבי.
- נאור שירי:** לא, אבל דיברנו על נווה נאמן.
- אביבה גוטרמן:** אבל יום ראשון, זה לא קשור, זה לא הוא.
- משה חנוכה:** סיימת את העדכון שלך על נווה נאמן?
- אמיר כוכבי:** רק אביחן, אני מציע שאם יש לכם כן חומרים שיכולים לעזור לכלל חברי הוועדה והבאתם אותם, אז בין כאן.
- קהל:** אתה רוצה לצלם?
- אמיר כוכבי:** לא, הוא אמר שיש לו משהו אחד שהוא בטוח שלאף אחד

אין.

תעבירו.

אביבה גוטרמן:

אני כבר לא יודע מי זה היה.

אמיר כוכבי:

את כל הקלסר של המנהל, אין אותו, ולנו יש אותו מ-
1980.

קהל:

מצוין.

אביבה גוטרמן:

אוקי, אז אנחנו נפגיש אתכם עם האנשים הרלוונטיים
אצלנו. גם הייעוץ המשפטי וגם עם תכנון העיר, ואנחנו
נראה איך הדבר הזה עוזר לנו.

אמיר כוכבי:

הכל בסדר, אין בעיה.

קהל:

בסדר? אז נסיים רגע את הדיון, או את האמירה שלי על
הסיפור של נווה נאמן. בסופו של דבר, הקרקע או
המפתח למבנה שסימן גם את החזרת הקרקע, נמסר לנו
לפני כשבועיים. יש צורך של העירייה, צורך שהוא
משמעותי בכיתות לשנה הקרובה. חלק מהדברים האלה
מקבלים ביטוי ע"י איחודים כאלה ואחרים במוסדות
חינוך, כאלה ואחרים.

אמיר כוכבי:

ספציפית לגבי בית ספר תמר, אנחנו בתהליך מול משרד
החינוך לקבלת הרשאה לבינוי, לבית ספר קבע, שמגיע
להם מזה זמן רב. עד שההרשאה הזאת תתקבל, אנחנו לא
יכולים להתחיל בתהליך הבינוי, כי אז משרד החינוך לא
ישלם את בית הספר. לכן חיפשנו פתרונות מכל מיני
סוגים, כדי למצוא מקום ראוי לילדות ולילדים האלה,

להעביר את השנתיים הקרובות. השטח באפק, הוא שטח מספיק גדול כדי להכיל כבר בתוך השנתיים האלה, גם שימוש ציבורי כזה שמשרת ילדות וילדים, וגם שימושים אחרים. בין אם באותו מבנה ובין אם במבנים אחרים.

קהל:

אבל מי מחליט את זה?

אמיר כוכבי:

אני.

קהל:

מי מבקש שם אישור?

אביבה גוטרמן:

רגע, רגע.

רינה שבתאי:

מחליט ראש העיר.

אמיר כוכבי:

אני מחליט.

משה חנוכה:

הוא מחליט, הוא הורס, הוא בונה.

אמיר כוכבי:

זה נכון. זה תפקידו של ראש עירייה.

משה חנוכה:

הוא מוציא, הוא מביא. אין חוק, אין דין ואין דיין.

אמיר כוכבי:

לא, אתה, משה, מה, למה התמודדת לתפקיד? כי ידעת שזה התפקיד שמחליט. מה, אז הגעת שמיני, זה לא סיבה לכעוס.

משה חנוכה:

אני, כשהתמודדתי לתפקיד, הבנתי שאני אעבוד במסגרת החוק והדין, במסגרת סמכויות שניתנו לי בדין.

אביבה גוטרמן:

אמיר, רגע, משה.

משה חנוכה:

אז למה עצרנו את הבנייה?

אביבה גוטרמן:

אסנת, רגע. אני רוצה שהוא יגמור את העדכון ואנחנו נדבר.

<u>אמיר כוכבי:</u>	אבל אתם לא.
<u>אלון גלבוע:</u>	בואו נשמע. הוא יגמור את העדכון ואנחנו נדבר.
<u>משה חנוכה:</u>	יש לך סבלנות, אלון, היום, חבל על הזמן.
<u>אלון גלבוע:</u>	אין לי סבלנות, נו מה אני אעשה.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	לא, אתה תעדכן, אני מבקשת, אל תפריעו.
<u>משה חנוכה:</u>	נראה לי שהמכתב שהוציאו לך לפני הישיבה, הלחיץ אותך. אתה שותק.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	ממש לא.
<u>אלון גלבוע:</u>	אני? חס וחלילה.
<u>משה חנוכה:</u>	אל תדאג.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	אמיר, תעדכן אותנו.
<u>משה חנוכה:</u>	אל תפחד, אלון.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	אנחנו, יש מה להגיד, יש מה לענות.
<u>משה חנוכה:</u>	יש לך זכות לדבר, להביע את עמדתך.
<u>אלון גלבוע:</u>	יש פה, יש פה, משה, משה.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	משה, זה מפריע, די, בוא.
<u>אלון גלבוע:</u>	יש פה דברים יותר דחופים לתושבים מאשר המכתב הזה שיצא, אתה יודע, כמה דקות לפני הישיבה הזו, שאני שאלתי פה כמה חברי מועצה.
<u>משה חנוכה:</u>	חסר תקדים.
<u>אלון גלבוע:</u>	חלקם לא קיבלו. אבל אנחנו עוד נדבר על זה.

<u>משה חנוכה:</u>	חסר תקדים.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	בסדר, זה לא הדבר החשוב.
<u>אלון גלבוש:</u>	הדבר החשוב, כן.
<u>משה חנוכה:</u>	בדף לוגו של העירייה עוד.
<u>אלון גלבוש:</u>	כן.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	טוב, אני נורא מבקשת, חבר'ה, בוא נשמע את העדכון. יש המון מה לדבר על זה, ויש, נגיב כאן, אבל בצורה מסודרת, אי אפשר ככה. אי אפשר, תנו לו לסיים. תודה אביבה, שאת עומדת על זכות השקטים להישמע.
<u>משה חנוכה:</u>	הקול השפוי, הקול השפוי.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אני אגיד, אני אגיד ככה. אמרתי את זה גם מקודם, בסופו של דבר לעירייה, יש מלאי מוגבל של שטחים ציבוריים, ולכן השימושים צריכים להיעשות בהתאם גם לצרכי השכונה, וגם לצרכי העיר. המאבק שלנו, להביא בחזרה את 4 הדונם האלה, נובע גם, ובראש ובראשונה מהרצון לייצר משהו לשכונה שהיא מרוחקת יותר. זה חלק מתפיסה של קיימות ויכולת להגיע ברגל לפעילויות.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	נכון.
<u>אמיר כוכבי:</u>	לכל הגילאים, לכל המגדרים, לכל המגזרים, באזור המגורים, לפי מאפייני השכונה הרלוונטיים. ולכן, החלק המשמעותי של הדבר הזה, החלק המשמעותי של 4 הדונם, בסופו של דבר יעשה גם עם ההבנה של הצרכים של השכונה, גם ההבנה של הצרכים שלהם היום, וגם

בניסיון לראות לכיוון העתיד, איך השכונה תראה בעוד 10, 15 שנה. הדבר הזה הובהר גם לתושבות ולתושבים שהגיעו לפגישה אתי. שבמהלך הפגישה, הם הציעו לבחון רעיון מתוך איזושהי אמירה רגשית מאוד חזקה למבנה עצמו, לראות איך אנחנו מצליחים לייצר כבר עכשיו, בתוך המבנה הזה, רובדיות רבה יותר של שימושים.

זאת אומרת, ש-6 הכיתות שיהיו שם, יפעלו שם בזמן הנתון, אבל שהמקום כבר יותאם מראש גם לשימושים אחרים שיתקיימו שם בשעות אחרות ובימים בכלל שאין בית ספר. הסכמתי לבדוק את העניין הזה, ואנחנו נבדוק אותו גם עם אדריכלים, וגם עם ככל שההצעות יגיעו. גם עם הצוות שהגדיר את עצמו כסוג של וועד שכונה, עלו שם כל מיני רעיונות, שחלקם ישימים, חלקם לא. הסברתי לוועד, שכדי שהם יוכלו לזכות בהקצאת קרקע כלשהי על השטח, צריכה לקום עמותה, שתפעל עפ"י החוקים.

למה הם צריכים הקצאת קרקע?

משה חנוכה:

לא צריך עמותה, נו באמת.

אביבה גוטרמן:

אתה יכול להפעיל אגף תרבות בעירייה, כמו בשאר השכונות.

משה חנוכה:

טוב, יאללה, תגמור, שנוכל לענות גם.

אביבה גוטרמן:

אז אני אענה, אתה לא מקשיב. זה היה חלק מהבקשה שלהם, אני לא יודע, או ששמעתם אותם או שלא שמעתם אותם.

אמיר כוכבי:

- אביבה גוטרמן:** אני לא יודעת מה הבקשה שלהם, אבל בוא.
- משה חנוכה:** אני מציע שניתן...
- אביבה גוטרמן:** רגע, רגע, די, תן לשמוע.
- אמיר כוכבי:** ולכן, הסיפור של, אבל לא משנה, הסיפור של הקצאת קרקע, הוא מאוד נקודתי, הוא לא על כל הזה, אלא למשהו שמאפשר לוועד מקומי, ככל שהוא באמת עומד בתנאים, לעשות פעילויות קהילתיות שכונתיות כרצונו. אנחנו הסכמנו לבדוק את זה, גם עם הצוות המתכנן, את האפשרות לייצר את ריבוי השימושים הזה, כבר במבנה הקיים, אנחנו בוחנים עוד כמה אפשרויות.
- שוב, מתוך איזושהי הבנה של החיבור הרגשי למקום, אולי לנסות לבנות משהו אחר בינתיים לכיתות, אבל זה כבר גם יהיה עניין של עלות ומשך זמן לתהליכים, ולכן ברגע שיהיו לנו את כל הנתונים, אנחנו נדע מה אנחנו עושים עם הדבר הזה.
- קהל:** איך בדיוק ניכנס ונצא מהשכונה?
- אביבה גוטרמן:** אוקי, טוב. אסנת, את יכולה בבקשה?
- קהל:** אי אפשר לצאת ולהיכנס מהשכונה.
- אביבה גוטרמן:** את יכולה לתת לנו לדון בזה, אנחנו דנים, שניה. אני בטוחה שהוא גם ייתן לכם לדבר.
- משה חנוכה:** אבל אביבה, חשוב לי שגם ניתן להם לדבר.
- אביבה גוטרמן:** בוודאי, אני בטוחה שהוא ייתן, הוא תמיד נותן לאנשים.
- משה חנוכה:** כן.

אביבה גוטרמן:

אמיר, אני הודיתי, והודיתי בשם כל השכונה. תראו, זה אני היום מאוד מתרגשת. ואני אסביר לכם למה. מבחינתי, זו סגירת מעגל. אני הגעתי לפני 37 שנים לנווה נאמן, עמד שם מבנה.

משה חנוכה:

אביבה, מיקרופון.

אביבה גוטרמן:

זה המבנה הזה, המדובר, בית התרבות. באתי עם 3 ילדים קטנים, ושאלתי מה קורה, מבנה נחמד, מה קורה בו? הייתה ספרייה. אמרתי, לא יכול להיות, מבנה כזה עומד ריק. לקחתי אותו, בהתנדבות מלאה, סידרנו, צבענו. זה היה דרך ההסתדרות. וזה הפך להיות אחד המקומות הכי תוססים בעיר הזאת. מכל העיר, הגיעו שם לחוגים. כמו שאני יודעת לעשות. היה שם, יושבת פה אימא, שהבת שלה, שהיא הייתה בחוגים. אסנת הייתה בחוגים. היום הבת שלה, הבת שלה היום, רינת, עם 3 ילדים שם.

הבן שלי, שהיה בחוגים שם, עם 3 ילדים. 2 מטר הוא מבית התרבות. וככה יש לך מלא ילדים. אני יכולה להביא אליך את רינת כרמל. היא לימדה אצלי ציור נשים. נשים הייתה להם התעמלות בוקר, היה לי מכון אדלר, היה ריקודי עם, התעמלות ילדים, ג'ודו, חוגי ציור, אנגלית. כל החוגים שרק.

משה חנוכה:

אני זוכר שבאנו ממגדיאל לשם.

אביבה גוטרמן:

מכל, רגע, מכל המקומות הגיעו לשם. עכשיו תראו, זה בקטע של השימוש, השימוש לא יכול להיות.

<u>אמיר כוכבי:</u>	לשם נתנו לך להיכנס?
<u>אביבה גוטרמן:</u>	כן, נתנו לו. אני נתתי לו.
<u>משה חנוכה:</u>	זו הייתה תקופה אחרת.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	גם למופת נתתי לו להיכנס.
<u>משה חנוכה:</u>	נכון, זו הייתה תקופה אחרת.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	כן.
<u>משה חנוכה:</u>	אנשים אמרו שלום, חבר היה חבר, כמו שכתב אהוד מנור.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	בקיצור, מה שאני רוצה, שניה, כמה דקות, להסביר לכם, את המשמעות של המקום הזה. עשינו, זה היה מקום קהילתי. יותם שכטר המוסיקאי, ג'וי הבן שלו, עשה שם, הברית, עשו לו שם, לג'וי. היום ג'וי אב לילד, גר בשכונה. ואני יכולה להביא עוד ועוד ועוד שמות של ילדים שגרים שם, שכולם היו. חני בגדדי לימדה שם ילדים. דרך אגב, ריקוד. בקיצור, אברמוביץ' מאיה, שהיא תושבת העיר, לימדה אורגן 40 תלמידים. זה עבד 24, רגע, זה עבד גם אז. גם אסנת השתמשה. ריקודי עם, בין היתר היה לנו, אנחנו החזקנו את המקום. אגב, מרכז קהילתי אמור להחזיק את עצמו, זה לא היכל תרבות.
<u>קהל:</u>	ילדים התחתנו שם.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	נכון.
<u>קהל:</u>	מסיבות היו שם.
<u>אביבה גוטרמן:</u>	עשינו מסיבות.

- קהל:** חינה הייתה שם, מה לא היה שם?
- אביבה גוטרמן:** נכון, נכון.
- קהל:** למה לקחת לנו את זה, למה?
- אביבה גוטרמן:** זה מרכז קהילתי.
- אמיר כוכבי:** אבל מה קרה זה, מתי זה נעלם?
- אביבה גוטרמן:** רגע, רגע, שניה, שניה, תנו לי להסביר. זה היה מרכז קהילתי שוקק חיים.
- קהל:** עד 2002, בערך.
- אביבה גוטרמן:** שהוא פרסם בעצם את נווה נאמן, והדבר השני שעשינו, שגרם להכיר בנווה נאמן, עד אז לא היו באים ילדים לישון בשכונה, ולא הכירו, לא היה חבר, כי השכונה נחשבה לא מי יודע מה. ואז בית ספר נווה נאמן, רצו לסגור אותו, ומלחמה גדולה. יושב אתי, יושבים פה לפחות 2, 3 שליוו אותי, והפכנו אותו לבית ספר לאומנויות, שהיום הוא בית ספר, יש לנו שם, בית ספר אזורי שבאים מכל המקומות בהסעות. יש לנו בית ספר נעמ"ת, שגם שם, ואנחנו מקבלים את כולם באהבה, שלא יהיה ספק.
- יש לנו את עמל, יש לנו את שרונים, שמכניס מיליונים פה ארנונה. סגר לנו את הכניסה, כניסה אחת היא מחוקה. אי אפשר להיות שם, זה קטסטרופה. יש לנו כניסה אחת, ששם זה בית התרבות. רוצים לעשות לנו עוד בית ספר. עכשיו, אנחנו לא נגד.

- אמיר כוכבי:** לא רוצים לעשות, אבל לא.
- אביבה גוטרמן:** לא, לא, רגע, אמיר.
- אמיר כוכבי:** אבל לא רוצים לעשות עוד בית ספר.
- אביבה גוטרמן:** לא, אתה מדבר איתי על זמני.
- אמיר כוכבי:** אבל לא צריך לעשות, לא צריך לעשות מזה משהו שהוא לא.
- אביבה גוטרמן:** החיים שלי.
- משה חנוכה:** אני קראתי בעיתון ירוק, שאתה עובד בשיטה של חומה ומגדל.
- אביבה גוטרמן:** אנחנו למדנו, זמני, הכי קבוע.
- משה חנוכה:** שאתה בא בלילה. הוא לא רצה לכתוב העורך בטח, שיטת כמו גנב בלילה, הוא אמר, עשית אתך חסד.
- אמיר כוכבי:** אני רק אזכיר.
- נאור שירי:** אני מתחיל להצטער שביקשנו להחליף את הרמקולים. זה בלתי נסבל.
- אמיר כוכבי:** למי שלא זוכר היסטוריה, שיטת חומה ומגדל, בנתה את המדינה.
- משה חנוכה:** כן, אבל היום יש חוק במדינה.
- אמיר כוכבי:** אני שמח להיות בונה המדינה.
- משה חנוכה:** יש חוק במדינה.
- אביבה גוטרמן:** אבל לא הייתה חוקית, נכון. לא, אמיר, רגע, אני רוצה לגמור עם העניין הזה. אנחנו נמצאים במקום, שיש לנו

אזורי תעשייה מ-2 הצדדים. משאיות, עשן, כל מה שצריך. אנחנו מרגישים ממש החצר האחורית של הוד השרון. עכשיו, העיר הזאת, השכונה הזו בנויה מעגלים, כשכל, יש להם שם שבילים, סמטאות. כולם הולכים ברגל, עם אופניים, ומגיעים במרחק של דקה לבית התרבות הזה.

עכשיו, אנחנו הבנו, מה זה הבנו? על זה היה מדובר, שקודם כל, כל שימוש אחר זה בסדר, כי לא ידענו שיש כזה שטח גדול, ואני ואתה דיברנו על זה. גם הצעתי לך, מה כן עוד שימוש שהעירייה זקוקה. זה בסדר, אנחנו מבינים את הצורך. אנחנו שכונה מכילה, ושכונה מאוד מאוד מקבלת אנשים. אנחנו עושים פסטיבל כל שנה שהוא לכל העיר, לא רק לתושבי השכונה. עיר שיש בה אמנים, שכונה שכמהה לבית. עכשיו, עשו לנו עוול, עשו לנו עוול.

מה קרה? אני ניהלתי את זה, לצערי הרב, לצערי, לא לצערי, הייתי צריכה, עזבתי, כי ניהלתי את מופת, את התאטרון. ושוב, הפכתי את המקום הזה לפורח וזה. עד שעזבתי. עזבתי, גם הוא נסגר. פה זה עובד רק למשוגעים לדבר, כנראה.

אני מתחיל לזהות דפוס חוזר.

אמיר כוכבי:

כן, כן, כן, כן, לא, זה אומר, זה אומר, אני אגיד לך מה זה אומר. זה אומר שצריך לתרבות בעיר הזאת משוגעים לדבר. כי אף ראש עיר בעיר הזאת עד היום,

אביבה גוטרמן:

ואני מלווה כבר אותך, אתה השלישי, לפניך אף ראש מועצה, זה הרביעי בעצם, לא התייחס לתרבות. עד היום אין היכל תרבות, אין גם בתכנון. אין חשיבה על התרבות. זה נורא רע, זה רע. עכשיו, אתה באת, ואת עשית דבר נהדר. אתה בא לעשות דבר טוב, ודיברנו על בית תרבות. עכשיו, אתה אומר, יש לך מצוקה, אנחנו רוצים להבין את זה. ואנחנו מבינים. אגב, גם האנתרופוסופי לא רוצים את השימוש הזה. הם לא רוצים להיות שם. אבל בסדר, אין ברירה.

העירייה צריכה לתת מענה, אנחנו מקבלים את זה, וגם אמרו לך אנשים, אנחנו לא רוצים עוד בית ספר שם. זמני, אנחנו יודעים שזמני זה הכי קבוע שיש, אבל אוקי, בוא נגיד, אנחנו רוצים לעזור, לסייע, יש בעיה לעירייה. גם זכותכם. גם זכותה של העירייה להשתמש בשטח חום, אין ספק, אני גם הבהרתי את זה לשכונה. אבל אתה רוצה לתקן שם ולתת פתרון, לא על חשבון עוול לשכונה. עכשיו, זה עוול, תחשבו אתם, ותחשבו במקומנו. חיכינו המון זמן. זה שלקחו את זה ההסתדרות, אגב, את המבנה הזה, היסטורית, מי ששילם עבורו חלק מהתושבים שילמו, ואתה יודע את זה. כי חיברתי אותך, אמרתי לך, תדבר עם משה ארז, והוא אמר לך, ההורים שלו תושבים, קנו חלק מהמקום הזה. כן.

היסטורית, זה המבנה ששייך לחלק מהתושבים הוותיקים אפילו. אבל אנחנו לא נכנסים לכל זה, וזכותך המלאה, זכותה של העירייה. אני כמייצגת גם, חושבת שאנחנו

צריכים שטחים וחסר לנו שטחים. ואם פה שאלו, למה אין ב-1200, כי ראשי הערים הקודמים, עם כל הכבוד, לא הפקיעו מספיק קרקע.

קהל:

לא הפציעו. יש הבדל בין להפקיע להפציע.

אביבה גוטרמן:

לא, לא, הפקיעו כחוק. לא, לא, סליחה, לא ניכנס לזה. היו צריכים לעשות הפקעות כחוק. 40% לפחות, ולא הפקיעו, הפקיעו פחות. ולכן חסרות קרקעות.

קהל:

סליחה, אבל.

אביבה גוטרמן:

זו האמת, רגע, אבל יש לנו פה עכשיו מצב שיש לנו קרקע, ולא ידענו שהיא כזאת גדולה, ויופי, זו ברכה. כי ניתן להשתמש ולעשות. א', השימוש צריך להיות בשיתוף עם הציבור. אתה יודע מה, אפילו, עזוב ציבור, חברי מועצה. עם ההנדסה, עם כל האנשים שיש לך בעירייה. ללא שום, ביום אחד אנחנו קמים, יש לנו.

קהל:

יום בהיר אחד.

אביבה גוטרמן:

הרסו לנו את המקום. למה? גג, עשו אותו לפני שנה, חדש.

אמיר כוכבי:

לא עשו אותו.

אלון גלבע:

רגע, אביבה, לגבי.

אביבה גוטרמן:

עכשיו לא, אמיר, אני רוצה שתבין.

אמיר כוכבי:

נו.

אביבה גוטרמן:

אנחנו אתך ואנחנו מוכנים לתת פתרון, שיהיה פתרון שם, לא מתוך שמחה, וזה לא טוב לשכונה, אבל מקבלים

את זה, כי יש צורך וזה בסדר. אבל לא על חשבוננו.
עכשיו, אם אתה מדבר על שימוש דואלי, רגע, אם אתה
מסתמך על דו שימושי, זה לא טוב, אי אפשר לעשות את
זה, ואני אחדש לך, גם האנתרופוסופי לא יסכימו בשום
פנים ואופן, והסיבה היא נכונה גם, התפיסה החינוכית
של בית ספר אנתרופוסופי, זה גם תפיסה מרחבית, של
כל המרחב.

אמיר כוכבי: נו.

אביבה גוטרמן: הם לא יכולים שיהיו פה שימושים של אחרים.

אמיר כוכבי: מה זאת אומרת?

אביבה גוטרמן: אתה יודע. אם אתה יודע מה זה בית ספר אנתרופוסופי.

אמיר כוכבי: זאת אומרת, שימושים בשעות אחרות.

אביבה גוטרמן: לא, לא, לא, לא. יש להם בכל המרחב הזה, הם
צריכים להשתמש בו. זו תפיסה חינוכית. אמיר, אם אתה
לא יודע, אז תלמד את זה.

אמיר כוכבי: אז הם אמרו.

אביבה גוטרמן: אבל הם גם לא יסכימו. מה זה אמרו?

אמיר כוכבי: כל בית ספר.

אביבה גוטרמן: עכשיו, גם אנחנו לא נסכים.

אמיר כוכבי: שניה.

אביבה גוטרמן: תן לי, אמיר, אמיר, אנחנו צריכים.

קהל: למה אנחנו פה הזבל של העיר?

- אמיר כוכבי:** אבל למה פח זבל, למה לדבר ככה אבל?
- קהל:** למה עכשיו אנתרופוסופי, מה קשור?
- אמיר כוכבי:** בואו, חבר'ה, לא צריך להגזים.
- קהל:** אנחנו שנים נלחמים על בית התרבות.
- אמיר כוכבי:** עמל יושב באזור התעסוקה, הוא לא יושב בשכונה.
- אביבה גוטרמן:** מה זה משנה, יש לנו אזור תעשייה.
- אמיר כוכבי:** שניה.
- אביבה גוטרמן:** פה אזור תעשייה, פה עץ שרונים. מה, זה לא בלגן? תגיד לי, שכונה תקועה? באמת.
- קהל:** למה אנחנו כמו פח זבל?
- אביבה גוטרמן:** מה אנחנו פח זבל של העיר הזאת?
- רינה שבתאי:** אביבה.
- אמיר כוכבי:** מה, ילדים זה פח זבל?
- אביבה גוטרמן:** כן.
- רינה שבתאי:** אביבה.
- אביבה גוטרמן:** אם אתה אומר לי, אני לא נותן לכם עכשיו בית התרבות.
- אמיר כוכבי:** אבל לא, אביבה, בואי, את.
- רינה שבתאי:** אביבה, אני רוצה רגע להגיד לך משהו.
- אביבה גוטרמן:** תראה, אתה צריך להיות הוגן. אתה צריך להיות.
- אמיר כוכבי:** את אשת תרבות ואת אשת חינוך, ואת לא חושבת שילדים זה פח זבל.

- אביבה גוטרמן:** אני אשת תרבות וחינוך, אני גם חברת מועצה.
- אמיר כוכבי:** בסדר.
- אביבה גוטרמן:** ומבחינתי, זו סגירת מעגל שמקום שנסגר, שצריך לפתוח אותו.
- אמיר כוכבי:** בסדר, אבל גם סגירת מעגל, לא מצדיקה לקרוא לילדים, פח זבל.
- אביבה גוטרמן:** אני לא אמרתי, ילדים.
- קהל:** לא ילדים, השכונה שלנו היא פח זבל.
- אביבה גוטרמן:** אמרתי, השכונה היא לא פח זבל.
- אמיר כוכבי:** בתי ספר.
- רינה שבתאי:** אביבה, אני רוצה להגיד לך משהו.
- אביבה גוטרמן:** אז בבקשה תדייק. אני לא קוראת לבנאדם, אף פעם, אני לא אקרא לאף בנאדם, זבל.
- רינה שבתאי:** אביבה.
- אביבה גוטרמן:** אבל השכונה כשכונה, לא יכולה להיהפך לחצר האחורית של העיר הוד השרון.
- אמיר כוכבי:** אבל למה חצר אחורית?
- רינה שבתאי:** אביבה, אני רוצה רגע להגיד לך משהו.
- אביבה גוטרמן:** הילדים שלנו, כולם רצים אתם, רגע, רגע, רינה. הילדים שלנו, כולם זה הסעות. גם אני כסבתא מסיעה, למה אנחנו צריכים להסיע ילדים לחוגים?
- קהל:** אין לנו בית תרבות, אין לנו שום דבר בשכונה. וגם

לקחת את התרבות הזה?

רינה שבתאי: כל העיר מסיעה לצערנו.

אביבה גוטרמן: לא. בגיל עמל יש.

רינה שבתאי: כל העיר מסיעה, לצערנו. בואי.

אביבה גוטרמן: בגיורא, יש?

רינה שבתאי: כמחזיקת תיק הוותיקים, אני אומרת לך שלוותיקים אין מענה, כי לא בנו מענים קודם.

אביבה גוטרמן: די נו, מה זה משנה? למה לנו אין?

רינה שבתאי: אז היום הם נאלצים לנסוע במוניות פרטיות, כדי להגיע לפעילויות, אוקי?

אביבה גוטרמן: רינה, יש לנו בית תרבות קיים.

רינה שבתאי: רגע, תני לי רגע.

אביבה גוטרמן: צריך לשפץ אותו, ולהעמיד אותו לרשות העיר.

רינה שבתאי: אביבה, אני רוצה להגיד לך משהו אחר, אבל. אני רוצה, אני דווקא רוצה לתת לכם מחמאה. אני דווקא רוצה לתת לכם מחמאה, פנה אליי תושב כוכב יאיר, לאן ללכת לגור. שלחתי אותו אליכם, והוא תושב שלכם.

אביבה גוטרמן: ובצדק.

משה חנוכה: וואו, תודה.

רינה שבתאי: בצדק. כי את הופכת את השכונה למשהו שהיא לא.

אביבה גוטרמן: אני הופכת אותה למשהו שהיא לא?

רינה שבתאי: השכונה הזאת היא שכונה מכובדת.

- אביבה גוטרמן:** מישוה שמע כאן שאמרתי על השכונה משהו לא טוב?
- רינה שבתאי:** לא, לא, את אומרת.
- אביבה גוטרמן:** השכונה מבחינתנו, שלא חושבים עליה על דרכי, תקשיבי טוב.
- קהל:** בזכות התושבים, לא בזכותך שהיא נראית.
- אביבה גוטרמן:** כשהמכונות נמצאות, יש לנו הסעות, וסוגרים לנו רחוב אחד.
- קהל:** חסמתם לנו את כל הכבישים, אי אפשר לזוז, אי אפשר לנסוע, אי אפשר להסיע את הילדים. לא מספיק שאין שום דבר בשכונה הזאת.
- אביבה גוטרמן:** שכונה, יציאה וכניסה אחת, רינה, זה לא הוגן. יש לך שם את אזור התעשייה ואת הקניון, הכל, וכולם משלמים ארנונה לעיר. אנחנו לא מרוויחים מזה, אבל אנחנו גם לא באים בטענה ואומרים, אמיר, לא מעניינת אותנו הבעיה שלך, ואל תעשה פה בית ספר, לא אמרנו. אנחנו נקבל אותם באהבה.
- יותר מזה, אני אומרת לך, בית התרבות שיהיה בו אולם, הם יוכלו להשתמש בו כאודיטוריום עבורם, לצרכים שלהם. אני אומרת, זה נהנה וזה לא חסר. בוא תדאג, אתה יודע מה, אתה באת במטרה טובה. איך אומרים, ויקם לעשות ענבים, ויעש באושים. באת לעשות טוב. הרי, אתה רוצה לפתור בעיה באמת שילדים.
- משה חנוכה:** וישמע ישורון, ויבעט. זה יותר נכון.

אביבה גוטרמן: די אמיר.

רינה שבתאי: לא אמיר.

אביבה גוטרמן: אתה בא לפתור בעיה שהיא אמתית וקיימת, ויש צורך. אנחנו כתושבי שכונה אומרים, אנחנו אתך, מקבלים באהבה גדולה. למרות שיש לנו מספיק בתי ספר ומספיק הסעות, אבל אין דבר. אבל בוא אתה תביא לנו את בית התרבות. זאת אומרת, יש לנו את החלק הזה. תשפץ אותו כבית תרבות. תעשה לנו את הבמה, את האולם שהיה, כמה חדרים לחוגים, זה הכל. מטבחון ושירותים. תשאיר לנו את הדבר הזה.

עכשיו בוא אני אסביר לך משהו כלכלי. אני ניהלתי את זה. אין בית תרבות במתנ"סים שהם מפסידים, אין דבר כזה. אתה חוץ מהשיפוץ והביטוח למבנה, אתה לא צריך להשקיע כלום. למה? כי, אתה אל תסתכל, אל תעשה לי ככה.

אמיר כוכבי: אני מקשיב.

אביבה גוטרמן: כי אני ניהלתי ואני יודעת. אז אל תגיד לי. אנחנו החזקנו את עצמנו, ואנחנו גם נחזיק את עצמנו, למה?

אמיר כוכבי: לא אמרתי כלום, אביבה.

אביבה גוטרמן: אין חוג שהוא בחינם. כל החוגים הם בכסף. אתה עושה שם הפעלות, עשיתי שם תאטרון אגב, היה לי. סרטים לילדים, הכל היה, ריקודי עם. הכל בתשלום.

קהל: לא היה רגע דל, לא היה עומד.

אביבה גוטרמן: לא היה רגע דל. היו שם קשישים, הייתה ספריה, התנדבות.

קהל: כל הזמן.

אמיר כוכבי: לא הבנתי למה סגרו אותו.

אביבה גוטרמן: 3 נשים. לא סגרו, זה היה שם בית הנוער.

קהל: מה שקרה, המבנה היה, איך שהוא עבר להסתדרות.

אביבה גוטרמן: בית הנוער היה שם. הנוער העובד היה, לא סגרו.

קהל: ודרך אגב, הנוער העובד שהיה שם, זה לא הנוער והעובד שעבד לטובת העיר.

אביבה גוטרמן: וכעסנו, והתלוננו, והחמאתי לך על זה שלקחת את זה חזרה.

קהל: זה הנוער העובד שהיה בדרום השרון, והסיבה היחידה שהם עזבו, זה כי בני המושבים שהיו תחת הנוער העובד, עברו לשומר החדש. וברגע שזה קרה, פינו אותם.

אביבה גוטרמן: נכון.

קהל: והמבנה של הנוער העובד שנמצא ליד נווה נאמן, היה שייך לנוער העובד, ובאמת היה קן של הנוער העובד בתקופה הוותיקה.

אביבה גוטרמן: נכון.

קהל: והיה שם מגרש כדורסל, ואת מגרש הכדורסל שהיה שם ביטלו, והלכו ובנו שם את המקווה הגדול שעמד במשך איזה 20 ומשהו שנה נטוש, עד שבאיזשהו שלב, לא יודע מה, סגרו אותו. דרך אגב, המגרש שסיפרו לך שיש, 800

ומשהו מ', המקווה שלך יושב על המגרש שמכרו לך.
אז קנית פעמיים את אותו המגרש, זה אחד. שתיים,
הבעיה שלנו היא לא זה. רצינו את המבנה הזה, ומדברים
על המבנה הזה מעל ל-15 שנה, מהיום שהם החליטו
להפוך את המבנה הזה, ההסתדרות או באי ביתה, או בני
בניה, והפכו אותו למגורים פתאום.

אביבה גוטרמן: נכון.

קהל: וכשבאתי ושאלתי, איך הופכים מבנה שהוא מבנה ציבורי
למבנה מגורים, אמרו לי, זה בסדר, יש אישור.

אביבה גוטרמן: לא, זה היה לא חוקי ולא היה אישור.

קהל: זה לא היה חוקי, היה אישור חריג. זה היה אישור חריג
לשימוש, והם עשו בכאילו שזה שייך להם.

קהל: 15 שנה אנחנו.

קהל: שניה, תני לי לדבר. וואלק, עכשיו אני כבר מדבר. לקחו
את המבנה הזה.

אמיר כוכבי: אבל לנשום, לא צריך בעצבים.

קהל: ועשו ממנו מגורים לא חוקי. עם גג אזבסט לא חוקי. יום
אחד לפני שנתיים וחצי, באו והחליפו סוף כל סוף את גג
האזבסט ובנו.

אביבה גוטרמן: חדש.

קהל: לפני חצי שנה, 8 חודשים אחרי זה.

אמיר כוכבי: קצת יותר.

קהל: השומר החדש לקח את תנועת הנוער, שהנוער העובד היה שולט עליה, גנב להם אותה, ואין להם מה לעשות עם זה, הם לא צריכים את הקומונרים, ולא צריכים את הצוות שלהם, והם פינו את המבנה.

אמיר כוכבי: לא, זה לא מדויק, אבל הקווים הכלליים נכונים. למרות שזה לא מדויק, שניה, שניה.

קהל: סליחה, זה לא נכון?

אמיר כוכבי: אמרתי, זה לא מדויק, כי הם עדיין רוצים את הקומונות ואת הזה. אני פשוט אמרתי להם שזה לא יקרה שם.

קהל: בסדר, הם רוצים. תראה לי, אף אחד שהיה שם, לא שירת את העיר. יום אחד לא שירת את העיר.

אמיר כוכבי: לא, אין לי ויכוח אתך.

קהל: יפה. וביקשנו ממשה.

אמיר כוכבי: אבל אני, אבל אתה צועק על מי שלקח את זה בחזרה, למרות שזו תנועת נוער.

אביבה גוטרמן: אז צריך לתקן את העוול הזה, אמיר.

קהל: יפה, לקח בחזרה.

משה חנוכה: לקחת, אבל אתה רוצה לעשות בזה שימוש.

קהל: שאלה, שאלה, שאלה.

אביבה גוטרמן: אז רגע, צריך לתקן את העוול, אמיר.

אמיר כוכבי: אפשר לעשות בזה עוד הרבה שימושים.

משה חנוכה: מה הואלת?

- קהל:** שאלה, לקחת חזרה, מה יש עכשיו בשטח, נטו?
- אמיר כוכבי:** עכשיו יש בשטח עבודות.
- קהל:** לא.
- אמיר כוכבי:** שניה.
- קהל:** יש הריסה של מבנה.
- אמיר כוכבי:** יש הריסה.
- קהל:** אין לנו בעיה. עכשיו, אתם מדברים איתי על חוקי וחוקי וחוקי, אם אני, אני, בתור אזרח, או כל אחד פה, ירצה לפתוח חלון נוסף בקיר, אני צריך לפרסם את זה? אני צריך להגיע לוועדה?
- אביבה גוטרמן:** צריך היתרים.
- אלון גלבוע:** לא, לא, אתה מתבלבל, אתה צריך להגיש היתר, ואני כבר רוצה כאן.
- קהל:** לא, לא, לא, עזוב אותי שניה, אני יודע מה, לפני ההיתרים.
- אלון גלבוע:** תן לי שניה רגע, תן לי שניה, רגע.
- קהל:** ולפני הכל, אתה צריך לעשות. אחרי שאתה מקבל לעשות שינוי.
- אלון גלבוע:** תן לי שניה רגע, תן לי שניה רגע.
- קהל:** איפה כל הדברים האלה? הם לא פורסמו. זה מוצג כמו גנב בלילה.
- אלון גלבוע:** אני שמעתי בהקשבה מלאה.

- אמיר כוכבי:** שניה רגע, שניה רגע.
- אלון גלבוע:** אני שמעתי בהקשבה מלאה, אמיר, את מה שאתה אמרת ופרסת.
- אמיר כוכבי:** אלון, שניה רגע. שניה רגע.
- אלון גלבוע:** ואת אביבה, את ההיסטוריה של המקום.
- אמיר כוכבי:** אלון, שניה רגע.
- אלון גלבוע:** תן לי רגע, אני לא דיברתי עד עכשיו. אתה דיברת ודיברת.
- אמיר כוכבי:** אבל היא סיימה, והוא דיבר, תן רגע לענות. נענה, ואז אתה חופשי, נקי. בוא, יש שם גם דו"ח קונסטרוקטור שהגדיר את המבנה כמסוכן. גם יש שם הריסה של חלק שהתברר שהוא לא חוקי. בסדר, הבנו את זה. גם אמרתי בפתח דבריי בישיבה, שניה, שניה, אחי, דיברת מחוץ לזה.
- משה חנוכה:** למה עצרת את הבנייה? למה עצרת את ההריסה, אם זה הכל חוקי?
- אמיר כוכבי:** אני אומר, ישבנו עם האנשים, הם העלו בקשה מאוד פשוטה.
- משה חנוכה:** היועץ המשפטי כתב, שבעקבות הפנייה שלו.
- אלון גלבוע:** מה זאת אומרת, מה זאת אומרת ישבתם, אמיר?
- אמיר כוכבי:** שניה, שניה, חבר'ה.
- אלון גלבוע:** הרסתם. יש היתר להריסות האלה? יש היתר להריסות האלה?

- אביבה גוטרמן:** אין היתר לכלום.
- אלון גלבוש:** אבל אני שואל שאלה.
- אביבה גוטרמן:** גם אין תכניות, יש סקיצות.
- אלון גלבוש:** יש היתר להריסות האלה?
- אביבה גוטרמן:** אין תכניות אפילו.
- אלון גלבוש:** אמיר, יש היתר?
- אמיר כוכבי:** חבר'ה, תנו לי לענות.
- אביבה גוטרמן:** יש סקיצות, אמיר.
- אלון גלבוש:** אתה מדבר פה, אתה עכשיו פה פורס ואומר, מה יהיה, מה רוצים שיהיה. לא הצלחתי להבין. קודם כל הורסים, ואין תכניות מה בונים?
- אמיר כוכבי:** יש תכניות מה בונים.
- אלון גלבוש:** אז איפה התכניות? למה לא מצאתי את התכניות האלה בוועדת תכנון ובנייה?
- אביבה גוטרמן:** אין תכניות, יש סקיצות.
- אלון גלבוש:** למה לא מצאתי סקיצות?
- אביבה גוטרמן:** איפה היתר?
- אלון גלבוש:** למה לא מצאתי היתר באתר העירייה, באתר ההנדסה? מדוע נעצרו העבודות, ועדיין לא קיבלתי מסמכים לכך שהוגשו תכניות?
- אמיר כוכבי:** איזה מסמכים קיבלת?
- אלון גלבוש:** ביקשתי לראות היתר. אז אמרו לי שהעבודות נעצרו.

- אביבה גוטרמן:** נכון.
- אלון גלבוע:** אז אני קצת ככה, לא צריך לחשוב הרבה ולהבין, שאם העבודות נעצרו, אז ככל הנראה, אין היתר.
- משה חנוכה:** בהתחלה אמרתם, אני לא מצליח להבין.
- אביבה גוטרמן:** מה זאת אומרת, כי יש מכתב של היועץ המשפטי.
- אלון גלבוע:** אתה רק אמרת בתחילת השיחה, שלפני שבועיים קיבלתם את המבנים, נכון? זה בפרוטוקול.
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוע:** אמרת שבועיים.
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוע:** ולפני בערך 8, 9 ימים ביקרתי במקום, וראיתי שהיו הריסות. כלומר, קיבלתם חזקה בנכס, וכבר הרסתם.
- אביבה גוטרמן:** כן.
- אלון גלבוע:** כלומר, לא היו תכניות, אנחנו לא יודעים מה הולך להיות שם. אני שומע שהולך להיבנות שם איזשהו בית ספר, או איזה בית עם. אז אני לא מצליח להבין, הורסים, אין תכניות מה בונים, וכמו שאתה ראית בתמונות, חצי מבנה נהרס, נהרס הגג. יותר מ-70% מהבניינים האלה, נהרסו. עכשיו, אני ביקשתי, באתי, אני רוצה לראות אם יש היתר לעבודות. עד היום, עברו 8 ימים, לא קיבלתי, לא קיבלתי אישור לכך שניתן היתר להריסות האלה.
- אביבה גוטרמן:** כי אין היתר, כי אין.
- משה חנוכה:** כי אין היתר.

- אלון גלבוע:** או תכנון לבנייה. כי אתה אומר שאתה בונה.
- אביבה גוטרמן:** כי אין היתר.
- משה חנוכה:** זה הגיע לוועדה, אז יש היתר.
- אלון גלבוע:** אז אם אין היתר, אז אני לא מצליח להבין מדוע, אתה גם אמרת בראשית השיחה שאתה פועל כחוק וזה, אז אני לא מצליח להבין, אם אתה פועל כחוק, אז מדוע נעשו פה הריסות בניגוד לחוק.
- משה חנוכה:** רגע, אלון, יש פה יועצת משפטית, בוא נשאל אותה, האם ניתן היתר להריסת המבנה, גבירתי היועצת המשפטית?
- אביבה גוטרמן:** אבל היועץ המשפטי עצר את זה, מה אתה רוצה?
- משה חנוכה:** יש כאן יועצת, אני רוצה לשמוע את ההסבר.
- אלון גלבוע:** לא, אז לא, תשאל, רגע, אני לא חושב, מדוע נעצרו העבודות?
- אמיר כוכבי:** שניה.
- משה חנוכה:** כי מראש העיר לא נקבל תשובות כנראה.
- אביבה גוטרמן:** עצר את העבודות, מה, קיבלנו מכתב.
- משה חנוכה:** בוא נשמע. אני רוצה לשמוע את היועצת המשפטית.
- אמיר כוכבי:** זה בסדר שאתה רוצה לשמוע. מי שמנהל את הישיבה זה עדיין אני.
- משה חנוכה:** נו, אז אני רוצה להבין.
- אלון גלבוע:** יש תכנית. אמיר, יש תכנית אדריכלית, מה הולך להיות שם?

- משה חנוכה:** אמיר, אם פעלת בניגוד לדין, אתה לא תענה לי. אני רוצה שהיועצת המשפטית תענה.
- אלון גלבוע:** שניה רגע, משה. יש תכנית אדריכלית, מה הולך להיות שם?
- אמיר כוכבי:** יש תכנית אדריכלית.
- אלון גלבוע:** איפה התכנית?
- אביבה גוטרמן:** איפה התכנית?
- אלון גלבוע:** הרי, היו אצלך הוועד, ואמרת שיש סקיצה.
- אמיר כוכבי:** נכון, נכון.
- אלון גלבוע:** ככה אני הבנתי, או שאולי הטעו שוב. אז יש סקיצה, לא תכנית.
- אמיר כוכבי:** אמרנו שיש תכנית...
- אלון גלבוע:** ואיפה התכנית? יש תכנית מאושרת ע"י הוועדה?
- אמיר כוכבי:** לא, אין תכנית מאושרת.
- אלון גלבוע:** אין היתר, אז איך אתם הורסים בלי היתר?
- אמיר כוכבי:** אבל אני אמרתי לך שיש היתר?
- אלון גלבוע:** אבל, אז איך אתם הורסים בלי היתר?
- אמיר כוכבי:** כי אנחנו עושים כאן.
- אלון גלבוע:** אז מה שאתה אומר פה, שהעירייה פעלה פה בניגוד לחוק.
- אמיר כוכבי:** אבל אתה, אתה קופץ.

- אלון גלבוע:** אני לא קופץ, אבל זה מה שאתה אמרת עכשיו.
- אמיר כוכבי:** אתה רוצה זה, יש, נעשתה שם עבודה.
- אלון גלבוע:** כן.
- אמיר כוכבי:** לאור דו"ח קונסטרוקציה.
- משה חנוכה:** בניגוד, בלי היתר.
- אלון גלבוע:** אבל איפה ההיתר? עזוב.
- אמיר כוכבי:** יש פרשנות שאומרת שאת העבודות האלה, לא היה צריך לעשות בהיתר, עבודות הריסה.
- משה חנוכה:** אז אני רוצה לשמוע את היועצת המשפטית.
- אלון גלבוע:** אמיר, אתה מכיר את החוק טוב מאוד.
- אמיר כוכבי:** שניה, נו.
- אלון גלבוע:** את סעיף 145 א'2, מה הוא אומר, גם עם מקצת מההריסות, אפילו אם אתה הורס חצי מטר, אתה צריך היתר. אוי ואבוי אם יעשה את זה תושב העיר. אתה יודע כמה כתבי אישום.
- אמיר כוכבי:** כי זה לא מדויק, כי יש פרשנויות על מבנים להריסה.
- אלון גלבוע:** מה יש, מה יש, לא הבנתי.
- אמיר כוכבי:** יש פרשנויות למבנים.
- משה חנוכה:** מי שרשאי לפרש את הדין בעירייה זה היועץ המשפטי.
- אביבה גוטרמן:** מה, אתה מפרש לי?
- אמיר כוכבי:** בוודאי שיש. איך הורידו ברמת גן בניין ביום אחד, כי הוא התגלה כמסוכן, מה?

- אביבה גוטרמן:** נו, באמת.
- אמיר כוכבי:** מה, עם איזה היתר?
- אביבה גוטרמן:** עומד שם בית חדש, לא בדקנו שזה לא מסוכן?
- אלון גלבוש:** אין פרשנות, אמיר, אין פרשנות לסעיף 145.
- אביבה גוטרמן:** נו, באמת.
- אמיר כוכבי:** אני, השאלה שלי.
- אלון גלבוש:** רגע, אתה יודע מה, חכה רגע. אנחנו לא מבינים, יש פה את היועצת המשפטית.
- משה חנוכה:** תן ליועצת המשפטית לדבר.
- אלון גלבוש:** היא תגיד לנו אם היא ביקרה במקום, אם היא ביקרה במקום וראתה מה נעשה שם, והאם דרוש היתר לעבודות האלה.
- משה חנוכה:** אני מבקש לשמוע את העמדה של היועצת המשפטית, שמוסמכת לפרש את הדין. לא אתה, אדוני, תקבע מה הדין.
- אלון גלבוש:** רגע, אז, רגע, רגע, שניה, אז.
- משה חנוכה:** אתה משתמש, מנצל לרעה את הכח שלך בניהול הישיבה, ובניהול העיר. ולכן אני מבקש שוב, פעם שלישית בישיבה, לשמוע את העמדה של היועצת המשפטית על ההריסות שביצעתם לכאורה, בניגוד לדין.
- אמיר כוכבי:** אתה יכול לבקש מה שאתה רוצה.
- משה חנוכה:** אז אני מבקש שעכשיו לשמוע את היועץ המשפטי.

- אמיר כוכבי:** יש יועצת משפטית לוועדת תכנון ובנייה.
- אלון גלבוע:** אמיר, אז לחדד את השאלה, יש היתר או אין היתר?
- אביבה גוטרמן:** אין היתר.
- משה חנוכה:** אני מבקש שהיועצת המשפטית תתייחס לזה.
- אלון גלבוע:** יש היתר או אין היתר להריסות שנעשו?
- אמיר כוכבי:** אבל אני אמרתי לך שאין היתר.
- אלון גלבוע:** אין היתר, אוקי, תודה רבה.
- משה חנוכה:** אז אני מבקש את העמדה של היועצת המשפטית, בבקשה.
- אביבה גוטרמן:** אמיר, אמיר, אם עכשיו נכנסנו דווקא לדיון.
- משה חנוכה:** אמיר, אתה לא תתעלם, אתה לא תנהל את הישיבה.
- אביבה גוטרמן:** אני לא רוצה להיכנס לדיון הזה.
- אלון גלבוע:** ואמיר, אמיר, ואם תושב, ואם תושב העיר היה עושה את זה. ואם תושב העיר היה עושה את זה.
- אמיר כוכבי:** נו, כן.
- אלון גלבוע:** הוא היה מקבל כתב אישום?
- אמיר כוכבי:** לא יודע.
- אלון גלבוע:** אה, אתה לא יודע?
- אמיר כוכבי:** למה, כמה כתבי אישום יש בשנה?
- אלון גלבוע:** אתה רוצה לראות.
- אמיר כוכבי:** כמה כתבי אישום יש בשנה?
- אלון גלבוע:** יש אחד.

- אמיר כוכבי:** מה הזה?
- אלון גלבוע:** אתה רוצה לראות, אתה רוצה לראות שיש כתב אישום אחד.
- אמיר כוכבי:** יש שיקולים, יש מערכת שיקולים.
- אלון גלבוע:** שאדם נגע בחומה, רצה להגדיל את הכניסה, לכניסה לרכב.
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוע:** וחטף כתב אישום.
- אמיר כוכבי:** אתה מדבר, זו לא אותה סיטואציה. אתה מדבר על להגדיל את השטח ולספח.
- אלון גלבוע:** אז מה הסיטואציה?
- אביבה גוטרמן:** אמיר, הורסים מבנה, אתה אומר לי, לא אותה סיטואציה?
- אלון גלבוע:** אתה הולך לבנות פה בית ספר בלי תכנית הנדסית, בלי תכנית קונסטרוקציה.
- אביבה גוטרמן:** אין לך היתר, נו.
- אלון גלבוע:** זה נראה לך הגיוני?
- אמיר כוכבי:** יש דברים שאפשר לעשות בתהליכים, בשלבים.
- משה חנוכה:** איזה תהליכים?
- אביבה גוטרמן:** רגע, אמיר.
- אלון גלבוע:** אמיר, אי אפשר, תשמע.
- אמיר כוכבי:** אביבה, זה הדיון שביקשת?

- אביבה גוטרמן:** לא.
- משה חנוכה:** למה אתה מונע מהיועצת המשפטית?
- אביבה גוטרמן:** אני רוצה, רגע, רגע, רגע, זה חלק מזה.
- אלון גלבוע:** סליחה רגע, מה זה הדיון שביקשת?
- אביבה גוטרמן:** א', כן.
- אלון גלבוע:** נראה לך שהעירייה עוברת על החוק, אתה אומר, זה הדיון? אתה מזלזל בזה?
- אמיר כוכבי:** אני שואל אותה, אם זה הדיון שהיא ביקשה.
- אלון גלבוע:** סלח לי, אתה מזלזל.
- אמיר כוכבי:** חבר, אתה אל תקבע במה אני מזלזל.
- אלון גלבוע:** אתה מזלזל בכך שעיריית הוד השרון עברה על החוק, אתה מזלזל בזה?
- אביבה גוטרמן:** אמיר, אמיר.
- אמיר כוכבי:** אם אתה חושב שהיא עברה על החוק, אתה מוזמן לפנות לערכאות שאתה חושב.
- משה חנוכה:** אני שואל, איפה שומרי הסף שיושבים כאן, ומלאים את פיהם מים? גם מבקר העירייה, גם היועצת המשפטית, גם מנכ"ל העירייה, שנותנים לראש העיר לנהוג בעיר הזאת, כאילו זה העסק של המשפחה שלו. זה פשוט לא עובד ככה, גבירתי, היועצת המשפטית. ואני מבקש שתפעלו בכל הכלים שיש לכם, נגד ההחלטות של ראש העירייה, במידה והן התקבלו בניגוד לדין. עם כל הכבוד, זה התפקיד שלכם. לא יכול להיות שאדם יעשה במבנים

ציבוריים, יהרוס ויבנה וייקח ויוציא, ויגיד, כן, אין לי היתר. מה זה? מה זה הדבר הזה? איזו מן דוגמה זאת לילדים בעיר הזאת, שככה העירייה פועלת? ושאני מבקש פעם אחרי פעם לשמוע כאן את העמדה של היועצת המשפטית, גם לא נותנים כאן ליועצת המשפטית לדבר. זה פשוט לא עובד ככה, אמיר.

אלון גלבוע: אז תן לו לדבר.

משה חנוכה: זה לא עובד. והזעקה, זו פעם ראשונה בשנתיים וחצי האלה.

אלון גלבוע: רגע, אבל משה, בוא ניתן לה לדבר.

משה חנוכה: שניה, שניה. פעם ראשונה במהלך הקדנציה הזאת, שהאולם כאן מלא מפה לפה באנשים. זה שיתוף הציבור הכי אמיתי שיש בעולם. זה יותר מ-4 אנשים שהגיעו לשיתוף ציבור ששילמת עליו כסף.

אמיר כוכבי: אנחנו זוכרים את שיתופי הציבור שלך.

משה חנוכה: כי אנשים פה, אתם נכנסתם לבית שלהם, אתה הורס את המבנה ששייך להם, ואתה כל הזמן מנסה להאשים את הקודמים שלך. אז תיקח אחריות.

אמיר כוכבי: קרקע ציבורית זה לא הבית שלהם, וזה לא המבנה שלהם.

משה חנוכה: הקרקע הציבורית היא גם לא שלך, ואתה לא תיכנס ותהרוס אותה בניגוד לדין.

אמיר כוכבי: אל תהיה שרלטן.

משה חנוכה: ואתה לא תשתיק את שומרי הסף. מנכ"ל העירייה הפוליטי שמינית, עושה מה שאתה אומר לו.

אמיר כוכבי: אל תהיה שרלטן.

משה חנוכה: זו הבעיה. מנכ"ל העירייה, פעיל בחירות שלך, עושה כנראה מה שאתה אומר לו.

אמיר כוכבי: קרקע ציבורית היא קרקע של כולם.

משה חנוכה: מנכ"ל העירייה הפוליטי שמינית, לא עוצר אותך, ואומר לך, אדוני ראש העיר, עד כאן. אתה לא תעשה במבנים האלה, כאילו זה הבית שלך. ואם תושב, כל תושב שיושב כאן, היה מזיז חלון, או היה עושה דבר הכי קטן בבית שלו, מיד היו מתייצבים אצלו פקחים. הייתה כאן תושבת שדיברה לפני רגע, שבחודש של אבא שלה, באו פקחים של העירייה. ואתה הורס? ועוד אומר בעיתון שפירקת גג, אתם משקרים בתגובות שלכם בעיתונים, כאילו זה, ככה אתם מדברים.

אמיר כוכבי: למה אתה חושב? למה אתה חושב?

משה חנוכה: כי אתם כל הזמן משקרים.

אמיר כוכבי: היית שם?

אביבה גוטרמן: כן, כן.

אלון גלבוע: משה, תן ליועצת המשפטית. משה, משה.

משה חנוכה: כן, הייתי וראיתי.

אלון גלבוע: תן ליועצת המשפטית להתייחס.

משה חנוכה: בבקשה.

- אמיר כוכבי:** כן, היועצת המשפטית תתייחס כשאני אבקש ממנה להתייחס.
- משה חנוכה:** אני מבקש.
- אלון גלבוע:** אתה מונע שוב מהיועצת המשפטית לדבר?
- אמיר כוכבי:** למה, הנושא הסתיים?
- אלון גלבוע:** אבל אני רוצה לשמוע את התגובה.
- אמיר כוכבי:** והיא תיתן מענה, כשאני אבקש ממנה.
- משה חנוכה:** עם כל הכבוד, היא לא יועצת משפטית, היא יועצת משפטית של העירייה.
- אמיר כוכבי:** והיא תיתן מענה, כשזה יתאפשר בדיון.
- משה חנוכה:** אני אומר, אני מבקש עכשיו.
- אביבה גוטרמן:** אבל אמיר, אני חושבת.
- אמיר כוכבי:** אתה יכול לבקש עכשיו.
- משה חנוכה:** שאם יש חשש שראש העיר נתן הנחייה בניגוד לדין.
- אמיר כוכבי:** היא תיתן מענה.
- משה חנוכה:** אז יועץ משפטי יקום וידבר, עם כל הכבוד לך.
- אמיר כוכבי:** קודם כל, אני אפתיע אותך.
- משה חנוכה:** לא קנית את העירייה בטאבו.
- אמיר כוכבי:** שלא ראש העירייה נותן הנחיות לדברים כאלה, תתקדם.
- אלון גלבוע:** רגע, אמיר, הרי אתה יודע, אתה יודע שכינסנו את הישיבה הזאת בעניין המבנה הזה. אתם יודעים הרי,

ידעתם את זה.

אמיר כוכבי:

את מה ידענו?

אלון גלבוש:

ובאתם עם תכניות? ידעתם שאנחנו מתכנסים פה לישיבה הזו, ואנחנו נדון בנושא הזה של המבנים בנווה נאמן.

אמיר כוכבי:

נו.

אלון גלבוש:

אולי הבאתם אתכם איזושהו, את התכנית, כדי ככה להראות, תכנית הנדסית.

אמיר כוכבי:

לא.

אלון גלבוש:

לא הבאתם.

אמיר כוכבי:

לא.

אלון גלבוש:

אז אתם שוב מגיעים בלי מסמכים.

אמיר כוכבי:

לא.

אלון גלבוש:

ואתם מדברים ככה, יש תכנית, איפה התכנית?

אמיר כוכבי:

בוא, אני מציע לקרוא את הסעיף, והסעיף.

אלון גלבוש:

איזה סעיף?

אמיר כוכבי:

של הדיון.

רן יקיר:

ט', ט', ט', סעיף ט'.

משה חנוכה:

הנה, רן אמר דברי טעם. אמר, ט'.

אלון גלבוש:

אה, אז אתה לא רוצה לדבר, אז זה לא חשוב מספיק, בנייה ללא היתר?

אביבה גוטרמן:

הוא הגדיר את זה, הוא הגדיר את זה כעדכון.

- אמיר כוכבי:** ממתי, ממתי, נו.
- אלון גלבוע:** מה שאני גם מבין מדברייך, שעכשיו בעקבות מה שהעירייה עשתה, אז אתם לא מגישים הרבה כתבי אישום. זאת אומרת, שהיום אומר לי, מה, כתבי אישום הגשנו?
- אמיר כוכבי:** לא.
- אלון גלבוע:** ככה אתה אומר. אז אנחנו, אני אבדוק כמה כתבי אישום השנה הוגשו וכמה צווי הריסה.
- משה חנוכה:** מה זה רלוונטי, מה זה רלוונטי?
- אלון גלבוע:** לא, סתם לא קשור לעניין.
- משה חנוכה:** אם הוא לא אוכף בגלל פחדנות, מה זה רלוונטי, זה שאסור לו לפעול בניגוד לדין?
- אביבה גוטרמן:** טוב, די.
- אלון גלבוע:** לא, אני סתם, אני, זה עניין, אבל עדיין לא קיבלתי תשובה.
- אמיר כוכבי:** כן.
- אלון גלבוע:** מדוע היועצת המשפטית לא עונה לנו.
- אמיר כוכבי:** היא תיתן מענה, ברגע שנאפשר לה. בינתיים חברי המועצה מדברים.
- אביבה גוטרמן:** אמיר, מה שתראו, עכשיו דיברנו.
- אלון גלבוע:** לא, אבל אביבה, לא, לא, סליחה, לא.
- אביבה גוטרמן:** לא, רגע, אבל זה דבר אחד.

- אלון גלבוע:** אבל אי אפשר להתחמק מזה.
- אמיר כוכבי:** מי מתחמק מזה? היא תענה במהלך הדיון.
- אביבה גוטרמן:** אבל הוא אומר שהיא כן תענה.
- אלון גלבוע:** לא, עכשיו תיתן תשובה. עכשיו אני רוצה לשמוע, עכשיו אני רוצה לשמוע.
- אמיר כוכבי:** זה לא עובד ככה.
- משה חנוכה:** זה כן יעבוד ככה.
- אלון גלבוע:** זה בטח שזה עובד ככה.
- אמיר כוכבי:** זה לא עובד ככה.
- משה חנוכה:** זה כן יעבוד.
- אלון גלבוע:** אני קיבלתי את זכות הדיבור, אז אני רוצה לשאול את היועצת המשפטית, מה יש לה לומר.
- אמיר כוכבי:** אז היא רושמת את השאלה שלך.
- משה חנוכה:** הם לא עובדים שלך בבית הפרטי שלך.
- אלון גלבוע:** תראה, פעם אחרונה ששאלתי את היועץ המשפטי, מה יש לו לומר.
- אמיר כוכבי:** אלון, אז היא תרשום את השאלה שלך, והיא תענה לך בהמשך.
- אלון גלבוע:** אז אמרת שאתה קובע. אמרת שאתה קובע בפעם האחרונה ששאלתי מדוע היועץ המשפטי דיבר על דברים מסוימים, ואתה טוען דברים אחרים, אז אתה אמרת שאתה זה שקובע.

- משה חנוכה:** אתם רוצים להגיד משהו לפני שאתם יוצאים? אתם רוצים להגיב משהו על הדברים?
- אמיר כוכבי:** כנראה שאתה יודע להגיד במועצת העיר דברים שאח"כ מתברר שהם לא נכונים.
- קהל:** רק בבית האב שיעשו איזו מגלשה או נדנדה אחת, אם יהיה בשכונה, זה גם יהיה נחמד. מגלשה, נדנדה.
- קהל:** נכון, גנים ציבוריים לילדים.
- קהל:** אולי כיסא לילד שיתנדנד. הייתה מגלשה אחת ליד בתי הכנסת, גם אותה לקחתם. שמתם מתקן, שמתם מתקן שסבתא שלי, אולי תצליח לעלות, אולי, ואם היא תעלה, היא בטוח תיפול על הראש.
- קהל:** ילדים נופלים.
- קהל:** אין שום דבר בשכונה הזאת. לא שמתם לנו כיסא.
- משה חנוכה:** מתי ביקרת פעם אחרונה בנווה נאמן, אמיר?
- קהל:** לא נדנדה, לא מגלשה. כל המדרכות, כל המדרכות כמו בטייבה.
- אמיר כוכבי:** אבל אתה לא מקשיב ואתה סתם צועק.
- אביבה גוטרמן:** לא, רגע.
- קהל:** לך לטייבה, טייבה, ג'לג'וליה, כפר קאסם, אחד לאחד אותה מדרכה.
- אלון גלבוע:** משה, יש פרשנות לסעיף 145, הבנת?
- קהל:** תסתכל על כל הוד השרון לעומת נווה נאמן. נווה נאמן

היחידה המוזנחת בכל גני הילדים.

אמיר כוכבי:

אבל אם באת סתם לצעוק ואתה לא רוצה להקשיב, זה לא מכובד. תסתכל אחורה, תסתכל אחורה. אחד לידו, אחד לידו.

אביבה גוטרמן:

טוב, רגע אחד, הנה, נו, די.

קהל:

כן.

אמיר כוכבי:

זה יוסי, יוסי הוא מנהל אגף שפ"ע, שעכשיו מתעסק בשדרוג 3 גינות בנווה נאמן. אתה יכול לצאת אתו החוצה, שהוא יסביר לך כמה זמן זה לוקח.

קהל:

אתה יודע כמה זמן אני שומע את זה כבר?

אמיר כוכבי:

עזוב, לא יודע כמה זמן אתה שומע את זה. אני לא יכול לקחת, אני לא יכול לקחת אחריות.

קהל:

יש לי 5 ילדים, הגדול בן 20 בצבא, הקטן בן 4, אף אחד לא התנדנד. אף אחד לא התנדנד.

אמיר כוכבי:

תקשיב לי טוב, תקשיב לי טוב. תקשיב רגע. אבל אתה לא מקשיב. אני, שניה.

אביבה גוטרמן:

בסדר, נו, יאללה, די, הבנו.

אמיר כוכבי:

אסנת, יש גם גבול לצעקות ולהתנהגות הזאת.

אביבה גוטרמן:

נכון.

אמיר כוכבי:

אני לוקח אחריות, אני לוקח אחריות על שנים של הזנחה. זה לא אומר שהכל יקרה ביום אחד. זה אומר שיש תכניות לשדרג את הכל.

- משה חנוכה:** מה עשית, אמיר, מה עשית? מה עשית?
- אמיר כוכבי:** ... ותראה מתי הדברים קורים.
- משה חנוכה:** מה עשית אחרי שנים של הזנחה? אתה שנתיים וחצי ראש עיר.
- קהל:** לשכונות האלה אתה דואג. אבל לשכונות החלשות, אתה לא דואג.
- אמיר כוכבי:** רגע, את יודעת מה, לפני שאתם יוצאים, רגע, תקרא לו, שניה רגע, לפני שאת יוצאת. שניה, שניה, לפני שאתם. שניה, שניה.
- משה חנוכה:** אל תדאגי, גם ב-1200 הוא מזניח.
- קהל:** בושה וחרפה.
- אמיר כוכבי:** לפני שאתם יוצאים, ורק בגלל שאביבה העלתה כמה דברים, אז הנה.
- אביבה גוטרמן:** כן, אבל אני רוצה להגיד את הדברים ולא נותנים, מה אני אעשה?
- אמיר כוכבי:** שניה.
- קהל:** לא, אנחנו מיואשים.
- אביבה גוטרמן:** מתפרצים, אבל צריך להגיד מה אנחנו רוצים פתרון. אולי תירגעו רגע אחד.
- אמיר כוכבי:** שניה.
- קהל:** לפני שאתה עונה, לפני שאתה עונה, אמרת מקודם שבית ספר עמל נמצא באזור התעשייה, אבל בשכונת נווה

נאמן, בשטח הגאוגרפי הקטן הזה, יש לנו היום כבר את בית ספר נווה נאמן שמשרת את כל העיר. יש לנו את בית ספר נעמ"ת, שגם כן. כל זה עומס על התשתיות של השכונה. הכניסה הדרומית שלנו חסומה בגלל חצי חנינם.

אביבה גוטרמן: נכון.

קהל: מתחם שרונים. יש לנו כניסה אחת שהיא נחסמת גם כן, בגלל הפקקים להוד השרון.

אמיר כוכבי: אז אני רוצה רגע לעדכן. אתה רוצה רגע לתת לי? כי זה בדיוק מה שרציתי לעדכן.

קהל: אז יפה, אז מה שאני מבקש שבשיקולים שלכם.

אמיר כוכבי: אז תן לי רגע.

רינה שבתאי: אז הוא עונה לך.

קהל: לבנות עוד בית ספר אנתרופוסופי.

אמיר כוכבי: אבל תן לי, אנחנו לא בונים עוד בית ספר.

אביבה גוטרמן: לא בונים, זה זמני.

אמיר כוכבי: בונים מבנה של 6 כיתות.

משה חנוכה: הם מכבים שריפה, פשוט.

אמיר כוכבי: אבל בלי קשר, תן לעדכן אותך בכמה דברים.

קהל: אבל עדיין.

אמיר כוכבי: שניה, שניה.

אביבה גוטרמן: רגע, רגע, רגע.

אמיר כוכבי: חבר'ה.

משה חנוכה: חבר'ה, זה גדול עליהם לנהל את העסק, את העניין. זה גדול עליהם, הם לא מבינים בזה, ככה זה נראה.

אמיר כוכבי: נו משה, די.

אביבה גוטרמן: רגע, רגע, רגע.

משה חנוכה: זה פשוט גדול עליהם. מנכ"ל וראש עיר שזה גדול עליהם, ככה זה נראה, מה לעשות.

רינה שבתאי: משה, לא מתקנים מה שנעשה פה במשך כל כך הרבה שנים בהזנחה.

משה חנוכה: לא, גם לא מתקנים עוול.

רינה שבתאי: תאפשרו לראש העיר להגיד מה הוא מתכנן, אז אולי זה יקל עליך. זה גדול על כולם.

אלון גלבוע: רינה, רינה, רינה.

אמיר כוכבי: שניה, אני רוצה רגע להגיד רק כי אביבה העלתה את הדברים האלה, בסדר? גם יש, שניה רגע, גברת.

אביבה גוטרמן: אבל רגע אחד, אנחנו לא יכולים. אנחנו רוצים לדבר.

קהל: תנו לראש העיר לענות, תנו לו לענות. שקט.

אמיר כוכבי: בגלל שיש תהליכים שלוקחים זמן, בגלל שיש דברים שהם משמעותיים, אנחנו לא מעדכנים על כל פיפס. אני יכול כן לעדכן אתכם שבפעם הראשונה אחרי שנים, משרד התחבורה מוכן וקיבל לדיון את הבקשה שלנו לפתוח כניסה נפרדת מדרך רמתיים לקניון שרונים. הדבר הזה אמור לשחרר לא מעט פקקי תנועה.

אביבה גוטרמן: מהדרך הקיימת, שמע"צ לא נתנו.

- אמיר כוכבי:** נכון, נכון.
- אביבה גוטרמן:** הדרך הקיימת. בסדר.
- קהל:** אני מעדכן שיציאה. אז מה זה עוזר לי?
- אמיר כוכבי:** לא, כניסה ויציאה. אל תהיה מצחיק.
- קהל:** אני? אני מצחיק? אתה רוצה, בוא, אתה יודע מה, העלית את המבנה הזה, אני רוצה לדעת, אם העלית כבר את המבנה הזה.
- אמיר כוכבי:** נו.
- קהל:** איך המבנה הזה פועל?
- אמיר כוכבי:** איזה מבנה?
- קהל:** כל המבנה שם. לפי איזה תכנית בנו אותו? אותה תכנית, איזו תכנית?
- אמיר כוכבי:** עכשיו גם על זה אני אשיב?
- קהל:** לא, לא, המבנה ההוא, אין לו תכנית, אז הוא לקח את השיטה ההיא.
- אביבה גוטרמן:** רגע, רגע.
- אמיר כוכבי:** איזה מבנה?
- קהל:** כל המבנה של חצי חנינם ושרונים וזה. יש לו אישור על הכל?
- אמיר כוכבי:** לא, לא, לא צריך, לא צריך.
- אביבה גוטרמן:** לא, אל תיכנס לזה עכשיו.
- קהל:** לא, הוא מדבר על דברים.

- אביבה גוטרמן:** א', יש אישור, די.
- קהל:** על הכל?
- אביבה גוטרמן:** יש, כן. די, כן.
- קהל:** באמת, על הכל? אז למה הם מבקשים כל פעם בוועדה לאשר את השינויים שהם עשו מראש?
- אביבה גוטרמן:** כי יש שדרוגים ודברים. אוי נו, יש הכל.
- קהל:** זה אותו דבר. זה מזכיר לי, כשאני רציתי לבנות.
- אביבה גוטרמן:** הכל חוקי, די, נו.
- קהל:** זה מזכיר לי כשאני רציתי לבנות את הבית, והייתי צריך, ובאתי פה למועצה עם תכניות, ומה ששואלת אותי ציפי שם בוועדה, עזוב את התכניות, תספר לי מה באמת בנית. כי זו הגישה של העירייה המטומטמת הזאת. קודם תעשו, אח"כ תבקשו רישיון?
- אמיר כוכבי:** לא צריך זה.
- קהל:** לא, ככה זה היה.
- אמיר כוכבי:** אבל יכול להיות שככה זה היה, אבל לא צריך זה.
- אביבה גוטרמן:** עזוב מה היה. די.
- אלון גלבוע:** למה, זה גם היום קורה. קודם כל בונים ועכשיו אחרי זה מוציאים היתר. קודם הורסים ואחרי זה היתר.
- אביבה גוטרמן:** אמיר, בוא ננסה, רק רגע. אפשר לקבל שקט, רגע? תראה, התכנסנו, רגע, אני רוצה להגיד לך, אמיר.
- אלון גלבוע:** רגע, מישוהו יכול ללכת להביא את התכנית פה אולי

מהעירייה?

- אביבה גוטרמן:** אני מבקשת רגע שקט.
- אמיר כוכבי:** אני אגיד, רגע, אביבה.
- אביבה גוטרמן:** לא, אני רוצה לבקש משהו. די כבר.
- אמיר כוכבי:** אבל שניה, אביבה.
- אביבה גוטרמן:** לא. אני רוצה לבקש ממך, אמיר.
- אמיר כוכבי:** אבל שניה, תן לי לסיים רגע. את העלית כמה דברים שאני רוצה להתייחס, לפני שהחבר'ה פה הולכים.
- אביבה גוטרמן:** טוב, אז אח"כ אני אגיד.
- אמיר כוכבי:** ברחוב המכבים, אנחנו עושים תכנית.
- אביבה גוטרמן:** לגינה.
- אמיר כוכבי:** לא. לכביש מקביל לרחוב המכבים. זאת אומרת, צמוד לדרך רמתיים, כדי לאפשר זיקת הנעה וחניה.
- אביבה גוטרמן:** מעבר, אבל בסדר.
- אמיר כוכבי:** לחלקות האחוריות. גם הדבר הזה אמור לשחרר חלק גדול מהתנועה ולתת מענה, גם למי שגר ברחוב הזה לכל אורכו, וגם מי שמסביב. הדבר הזה נמצא כבר בתכנון. מנסים לפתור שם כל מיני בעיות שיאפשרו את זה, ואני מקווה שנצא עם הדבר הזה בקרוב. הדבר הזה גם ייתן מענה תשתיתי וניקוזי טוב יותר לשכונה. זה פרויקט שבחלקו גם נוגע באדמות של דרום השרון. לא משנה, זה סיפור מורכב. אנחנו מתעסקים עם זה בשנה וקצת האחרונות, ואני מקווה שבקרוב תגיע התכנית גם

לידיעתכם וגם לאישור הוועדה.

אביבה גוטרמן:

רחוב המכבים.

אמיר כוכבי:

ואז גם נוכל.

קהל:

אבל לפי מה שאמרת כרגע, הולכים לבטל את הסוללה שיש. ממילא הולכים להרחיב את הכביש. זאת אומרת, יהיה להם כביש.

אמיר כוכבי:

לא, לא, לא, לא, לא.

קהל:

מה לא? אז מה, תגנוב להם מהחצרות?

אמיר כוכבי:

אתה לא מקשיב.

אביבה גוטרמן:

לא, באמת. יש שם שביל שהוא שצ"פ, וכל הרעיון הוא לתת מענה לתושבים שיכולים להיכנס מאחורה. די, נו.

קהל:

הרוחב של השביל הוא לא תקני בשביל.

אביבה גוטרמן:

די, זה רעיון מעולה, ואני מקווה שנצליח בזה. אמיר, אני רוצה, רגע אחד, שקט. אני מבקשת שקט עכשיו.

אמיר כוכבי:

עלו דברים.

אביבה גוטרמן:

די, שקט, רגע אחד.

אמיר כוכבי:

עלו דברים, בחלק מהדברים שאמרתם, נתתי מענה לדברים שהעלו.

אביבה גוטרמן:

אמיר, מה שאני מבקשת, מה שאנחנו מבקשים, אנחנו לא רוצים לוותר על בית התרבות. אתה תיתן שכולם ייהנו. המבנה הקיים, שעכשיו זה, תשפץ אותו, תהפוך אותו לבית תרבות. לא נכון להפוך אותו לכיתות, ואחרי זה

להשקיע כסף של כמה זמן. תביא מבנים יבילים, ויחד, נהיה ביחד. זה לא חסר, לא, לא, לא. אין מצב שאתה תעשה לך על הגב שלנו, ואין לנו בית תרבות. אין מצב, אמיר. אנחנו לא ניתן. לא ניתן. אוקי, אז אם זו הגישה שלך.

אמיר כוכבי: לא, את לא הקשבת למה שאמרתי בהתחלה.

אביבה גוטרמן: נוצרה בעיה, בוא תקשיב לה.

קהל: לא שנתיים, לא.

אמיר כוכבי: אבל אמרתי בהתחלה, שאחד מהדברים שביקשתי, אחרי שהוועד ישב אצלי, זה שיבדקו את האפשרות לתת שם מענה אחר, שהוא לא מבוסס על המבנה הזה.

קהל: אבל זה לא יהיה.

משה חנוכה: אנחנו רוצים התחייבות שאתה לא הופך את זה לבית ספר.

אמיר כוכבי: אני לא אתן התחייבות.

משה חנוכה: למה?

אמיר כוכבי: כי אם אין לי פתרון אחר, זה בסוף יהיה.

משה חנוכה: אבל אתה מבין שאתה פוגע באינטרס של חברי השכונה.

אביבה גוטרמן: מה זה פתרון אחר. יבילי, נו.

משה חנוכה: למה לכבות שריפות, אתה לא יכול לשמוע את הדאגה שלהם.

קהל: אנחנו נחסום את הכבישים. לא ניתן להם להיכנס. זה לא

יעזור לך. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.

אלון גלבוש: אי אפשר להשתמש בכל 4 הדונם, אמיר? יש שם 4 דונם.

אמיר כוכבי: זה מה שאמרתי.

אביבה גוטרמן: יש שם 4 דונם.

אלון גלבוש: אבל אי אפשר להשתמש, גם, נו.

אמיר כוכבי: אבל זה מה שאמרתי.

אביבה גוטרמן: כן.

אלון גלבוש: נו.

אמיר כוכבי: שביקשתי שיבדקו את האפשרויות, להשתמש בחלקים אחרים של השטח.

אלון גלבוש: בסדר.

אביבה גוטרמן: בבית ספר.

אמיר כוכבי: גם בהיבט של הזמן של הבנייה והבטיחות.

אביבה גוטרמן: בסדר.

אמיר כוכבי: אז עושים מבנה חינוכי, צריך לקבל אישור.

אביבה גוטרמן: בסדר, בינתיים הוא יהיה בשקמים, הוא לא ברחוב.

משה חנוכה: אנשים לא מזיזים בעיר, למה לא תעשה את במקומות אחרים? התיכון האנתרופוסופי?

אביבה גוטרמן: בינתיים הם בשקמים, הם לא ברחוב.

משה חנוכה: למה לא במרכז אומנויות במקום בבית של המהוננים?

- אמיר כוכבי:** אי אפשר.
- משה חנוכה:** למה? למה?
- אמיר כוכבי:** בדקנו את זה. מכמה סיבות.
- משה חנוכה:** מה הסיבות?
- אמיר כוכבי:** גם זה משבית פעילויות אחרות.
- משה חנוכה:** אז אפשר את הפעילויות האלה אולי להעביר לשם, כי זה אותו feel של מתנ"ס.
- אמיר כוכבי:** לא בדיוק.
- משה חנוכה:** למה?
- אמיר כוכבי:** מה?
- קהל:** איך, אבל בשנתיים הראשונות יהיה שם בית ספר, איך תיכנסו ותצאו מהשכונה?
- אביבה גוטרמן:** רגע אחד.
- משה חנוכה:** אתה לא יכול לשים עוד קרוון? על גלגלים, כמו שעשית את הזה.
- אביבה גוטרמן:** אתה יכול לתת לו שניה, גם? שניה. יכול לדבר? מה לעשות, כולם גם דיברו, גם הוא ידבר.
- אמיר כוכבי:** בסדר, לא נגיד 'לא' לבן שלך.
- אביבה גוטרמן:** תוריד את זה, את הזה.
- עופר גוטרמן:** טוב, לפי שם המשפחה, אפשר לדעת שאני גם-
- אמיר כוכבי:** בלשכה הוא לא אמר את שם המשפחה, חשב שאני לא מזהה אותו.

עופר גוטרמן: לא, כי ידעתי שאתה מזהה אותי. אני אומר את זה לאחרים, אל תגזים.

מאיר חלוואני: עופר, אתה התנדנדת על הנדנדה שם?

עופר גוטרמן: אני, הזיכרון הכי חזק שלי מבית התרבות, למרות שהיו אז, מעבר לזה שאימא שלי ניהלה אותו, שהיינו באים לה שם בערבים שהיו מקרינים לו את הסרטים. זה הזיכרון שלי. עכשיו, אני רוצה להגיד כמה דברים ברשותכם. אחד, דיברת על זה שיש פה ערך סנטימנטלי לתושבי השכונה למקום. אז א', זה נכון big time ואתה רואה את זה. אבל, חשוב להגיד, זה לא רק זה.

אמיר כוכבי: גם אמרתי את זה בשיח שלנו.

עופר גוטרמן: נכון, נכון, נכון, נכון.

אביבה גוטרמן: כן.

עופר גוטרמן: אבל זה לא רק סנטימנטלי. זה גם הצורך שהובהר פה, צורך אמיתי. זה אחד. שתיים, צריך לבוא ולומר, אמרת שהבנייה היא שנתיים. אמרת לנו בונים שנתיים, שלוש. אני חושב שזה די ברור לכולם שזה יהיה לכל הפחות, הכי מוקדם שיכול להיות זה 3 שנים, אבל רוב הסיכויים שיותר. דבר נוסף, דיברנו על האופציה שבאמת לבדוק שימוש דואלי במקום. אבל בינינו, ברור שזה לא יקרה.

אביבה גוטרמן: לא יקרה.

עופר גוטרמן: ומעבר לזה, אנחנו יודעים מהאנתרופוסופי. דיברנו עם האנתרופוסופי. הם אמרו, תקשיב, אנחנו הולכים להתנגד

לשימוש שלכם. עכשיו, אני לא אומר, זכותם, לא זכותם, כן. אבל זה ברור שהולכת להיות בעיה מאוד מאוד כבדה. עכשיו אני אומר עוד פעם, בסופו של דבר, העניין הוא כזה, אני אישית חושב, דעתי היא באמת.

אמיר כוכבי: בכל בתי הספר יש פעילויות נוספות חוץ מבית ספר, אפילו בדמוקרטי.

אביבה גוטרמן: זה לא אותו דבר, זה לא אותו דבר.

קהל: שביקשנו מנעמ"ת שהמבנה שהיה פעיל.

אביבה גוטרמן: רגע.

קהל: אל תגיד שבכל בתי הספר. תבדוק את זה גם. וזה מבנה של השכונה.

אביבה גוטרמן: נכון.

קהל: אז אל תשקר.

עופר גוטרמן: אתה קוטע לי את חוט המחשבה.

קהל: סליחה.

עופר גוטרמן: אני בקושי זוכר מה רציתי להגיד לפני, אז אם אפשר. כן, עכשיו אני אומר, תראו, ככל שאני מבין את זה, בסופו של דבר, בסופו של דבר, אתה רצית לעשות דבר טוב. עשית א', בזה שהבאת חזרה לידי העירייה, לידי העיר את השטח. זה אחד. שתיים, אתה יצאת, העירייה, בסדר, אתה, העירייה, באתם מתוך כוונה טובה. אמרתם, אם אני מפרש נכון, בסדר? ואמרתם, השיקול המרכזי שלנו, בסדר, זה לתת מענה לחינוך, לפני כל דבר אחר.

בתמר צריכים מענה, ניתן להם מענה. אנחנו מתכננים לכבד את זה. אנחנו מכבדים את זה, הכל טוב ויפה, אבל בינתיים, התנאים השתנו. התנאים השתנו. א', יש כרגע את הבעיה בשטח, לא בשטח, במבנה, יש את הבעיה שעלתה פה. יש בעיה. ואתה יודע שלבוא ולסדר את הבעיה הזאת, ואז להוציא את כל ההיתרים, ו, ו, ו, זה לא יהיה בזמן שרצית בשביל תמר. זה לא יקרה ב-3 חודשים. זה יקרה הרבה מעבר. זה דבר אחד, דבר שני, הבנת את עוצמת ההתנגדות של השכונה לאבד את המבנה הזה, ואת הצורך שלהם בזה.

עכשיו, אני אומר, בסופו של דבר אותי לא מעניינת פוליטיקה. את כל הפוליטיקה בבית משאירים לאימא. אני, לא מעניין אותי פוליטיקה. אני אומר, תראו, אני השנה השתחררתי משירות ארוך בצה"ל, 27 שנים. אני הייתה לי את הזכות הגדולה לשבת במקומות שבהם התקבלו החלטות, על ביטחון, על חיים ומוות. בסדר? דיוני קבינט, ישיבות ממשלה, פורומי מטכ"ל.

כמו שאתם יושבים פה ומקבלים החלטות, לטעמי לא פחות חשובות, על העתיד של התושבים פה, על רווחה ועל חינוך ועל תרבות. אחד הדברים, ושם קיבלו כל הזמן החלטות הרות גורל. ואחד הדברים הכי משמעותיים שאני למדתי שם, אחד הדברים הכי גדולים שאני ראיתי שם, זה שקבלת ההחלטות הכי גדולה, הכי משמעותית, היא לא לקבל החלטה. נורא קל לקבל החלטה.

החוכמה הכי גדולה והאומץ הכי גדול, זה לשנות

החלטות, כשהתנאים משתנים, בסדר? וראיתי גנרלים ורמטכ"לים וראשי ממשלה, שידעו לקבל החלטות גם 180 מעלות הפוך ממה שהם החליטו קודם. למה? כי הם הבינו שכל השיקולים שלא יודע מה. שיקולים, נקרא להם לצורך העניין, לא עניינים, הם לא רלוונטיים. מה שחשוב, זה כרגע טובת הציבור, והתנאים השתנו. ההחלטה המקורית הייתה לטעמי, היא הייתה טובה, אבל השתנו הנתונים, כמו שאמרתי. אז אני חושב שכרגע יש פה, בסה"כ ההצעה היא כל כך הגיונית.

פשוט אומרת, תקשיב, במקום לתת מענה לאחד, והשני סובל, זה נהנה וזה לא חסר. תבנה את בית התרבות בחזרה, שיאפשר, שהוא יהיה פנינה של השכונה ושל העיר. במקביל, שים יבילים יפים ומכובדים. אנחנו נחבק את התלמידים שיבואו לשם. הם יקבלו גם בעצם במקום להימרח, שהם לא יקבלו את המבנה, גם בעוד הרבה מאוד חודשים, הם יקבלו את זה מהר מאוד, את היבילים, ויעשו כמו שנאמר, יעשו שימוש גם באודיטוריום של בית התרבות. ויהיה להם חדר מורים והם יקבלו יותר. גם יותר מהר וגם יותר שטח. ובמקביל, אנחנו נהנה. עכשיו, אני אומר, באמת האומץ והמנהיגות המפוקחת היא זאת שיודעת לשנות את ההחלטה בשביל לקבל את ההחלטה הנכונה בנקודת הזמן הנוכחית. ולדעתי, זה הדבר.

אנחנו רק בעד. כל המאבק שלנו הוא בעד. הוא לא נגד אף אחד. לא נגדך ולא נגד העירייה ולא נגד תמר. בכל

מקרה, כל החלטה שתתקבל, אנחנו נקבל את ילדי התלמידים של תמר פה באהבה רבה ונחבק אותם. הכל טוב ויפה. ואני פשוט ממש מבקש מכל לבי ובשם כולם גם. ההחלטה, זה לא יהיה, ההחלטה הזאת של הגם וגם, זו לא החלטה ממקום של חולשה או כיפופים או זה, זו החלטה הכי נכונה. החלטה שכולם יגידו לך תודה. גם תמר וגם אנחנו.

אמיר כוכבי:

עופר, אבל אני כבר אמרתי, גם בפתיה וגם עכשיו, לפני שהתחלת לדבר, שאני כבר ביקשתי שיבדקו את האפשרות לתת את המענה על שאר חלקי השטח. אני לא יכול לתת אמירה, שזה אכן מה שיהיה, כי אי אפשר לתת אמירה בלי הנתונים. הצוות המקצועי בודק את זה, אני מקווה שעד תחילת השבוע אנחנו נדע מה היכולות שלנו. כבר היו פגישות בשטח של מהנדס העיר עם חברות שונות ועם מתכננים, כדי לראות מה אפשר לראות ואיך אפשר לשנות. אני מקווה שעד תחילת השבוע, אנחנו נדע, יכולים או לא יכולים. בסוף, ל-1.9, עזוב. ל-1.10, ל-1.11, יש כרגע פתרון ביניים.

כן.

אביבה גוטרמן:

אמיר כוכבי:

אנחנו, גם הוא לא נוח, גם הוא לא מהנה. לא חודש לפה, חודש לשם, זה מה שיפיל פתרון אחר לנווה נאמן. אם אנחנו נראה שזה משהו שהוא אפשרי בתשומות הזמן, אנחנו נעשה את זה. אם אנחנו נגיע למקום שבו אנחנו נראה שהוא לא אפשרי, זה לא יקרה, וזה גם מה שאמרתי.

- אביבה גוטרמן:** אין סיבה שלא יהיה אפשרי.
- אמיר כוכבי:** אז אני לא יודע.
- אביבה גוטרמן:** אם זה מבחינה חוקית, היתרים.
- אמיר כוכבי:** יש תמיד.
- משה חנוכה:** אבל למה בית הספר לפני השכונה?
- אביבה גוטרמן:** אתה יו"ר הוועדה, ואין לך התנגדות של השכונה, להוציא את ההיתרים מהר.
- אמיר כוכבי:** יש תמיד סיבות.
- משה חנוכה:** אבל למה בית הספר לפני השכונה?
- אביבה גוטרמן:** אין סיבה שההצעה הזו לא תהיה.
- אמיר כוכבי:** יש ילדים מנווה נאמן גם בבית הספר תמר.
- משה חנוכה:** אבל אתה מעמיד את בית הספר, קודם כל, ואז את הצרכים של השכונה. למה זה לא צריך להיות הפוך?
- אביבה גוטרמן:** לא, אנחנו נשפץ את זה. משפצים.
- משה חנוכה:** קודם כל השכונה, ואז בית הספר.
- אמיר כוכבי:** החינוך הוא מעל הכל.
- משה חנוכה:** לא, אני אומר החינוך, אבל לא צריך לכבות שריפות על הגב שלהם.
- אביבה גוטרמן:** זה לא חינוך, אמיר.
- אמיר כוכבי:** גם ילדי נווה נאמן לומדים בבית ספר תמר.
- אביבה גוטרמן:** 700 משפחות זה פתרון של חינוך ותרבות.

- אמיר כוכבי:** גם ילדי נווה נאמן מגיעים לבית ספר תמר, ולומדים בבתי ספר בשכונות אחרות. לא צריך להגזים.
- משה חנוכה:** אבל אמיר, גם חינוך בלתי פורמלי זה חינוך.
- אביבה גוטרמן:** אמיר, זה לא אותו דבר. אמיר, זה לא אותו דבר.
- משה חנוכה:** ואתה לא יכול להעמיד פה את כל הצרכים של כיבוי השריפות של העירייה, לפני הצרכים של השכונה.
- אביבה גוטרמן:** זה שיש חוגים בבית ספר, זה לא אותו דבר. של מרכז קהילתי.
- רינה שבתאי:** חנוכה, התושבים של נווה נאמן לא מבקשים מה שאתה מבקש.
- משה חנוכה:** קודם כל קוראים לי משה.
- אביבה גוטרמן:** מה מבקשים? טוב, אמיר.
- רינה שבתאי:** אתה שומע את אביבה, אתה שומע את... ואתה שומע גם אחרים.
- משה חנוכה:** אביבה גם אומרת, שלא צריך להזיז את הצרכים של תושבי השכונה, לפני הצרכים של בית הספר. לא צריך להגיד, אם יתאפשר. קודם כל, הצרכים של השכונה.
- אביבה גוטרמן:** לא, ביחד, במקביל, לעשות, אני לא אמרתי את זה.
- משה חנוכה:** ואח"כ הצרכים הנוספים.
- עופר גוטרמן:** נכון, גם וגם.
- אביבה גוטרמן:** לא, לא, גם וגם. אנחנו לא על חשבון אף אחד.
- רינה שבתאי:** הוא אשר אמרתי.

- משה חנוכה:** אבל אני אומר, אני אומר שאי אפשר להגיד שבית הספר בטוח והשכונה אולי, אתה מסכים אתי?
- אביבה גוטרמן:** רינה, רינה, לא על חשבון.
- רינה שבתאי:** אני מבינה מה את אומרת.
- אביבה גוטרמן:** במקביל.
- רינה שבתאי:** אני מבינה מה את אומרת. אני לא מבינה מה הוא אמר. מה שאת אומרת, אני מבינה.
- אביבה גוטרמן:** אם השיפוץ יכול קצת להתעכב, בגלל שקודם חייבים את בית הספר, גם אני יכולה לקבל. אבל אותו צריך לשווק כבית תרבות.
- משה חנוכה:** עכשיו אני מבקש את היועצת המשפטית, מי נתן אישור להרוס את המבנה?
- אלון גלבוע:** לא, וגם אם המבנה, האם העבודות נעצרו בעקבות כך שאין היתר?
- אמיר כוכבי:** אבל אביבה.
- משה חנוכה:** כן, אווה.
- אמיר כוכבי:** אווה לא כאן.
- מאיר חלואני:** ליה, ליה.
- אמיר כוכבי:** זה חבל שאתה כל כך לא מכיר את הצוות אפילו הזה של העירייה.
- אלון גלבוע:** אנחנו מחכים.
- אביבה גוטרמן:** בסדר עד השבוע הבא נקבל תשובה בשטח, הוא אמר,

הוא נתן תשובה, חבר'ה.

משה חנוכה:

כן ליה, אני אשמח לקבל את ההתייחסות שלך.

אביבה גוטרמן:

אני מבחינתי, קיבלתי בהחלט את מה שאתה אומר, ואני חושבת שאפשר במקביל לעשות את זה.

אמיר כוכבי:

יש הבדל.

אביבה גוטרמן:

לשפץ, לסדר, ובמקביל למצוא פתרון. ואם קודם כל צריך למצוא את הפתרון ויחכה השיפוץ, גם זה אנחנו נחכה. אבל שזה יהיה.

משה חנוכה:

אביבה, את יודעת מה? אנחנו אתך, כי אנחנו רואים שהדאגה שלך לתושבי השכונה היא אותנטית. ואם את מאמינה לאמירות של ראש העיר, אני סקפטי, אבל אנחנו אתך.

אביבה גוטרמן:

לא, אני רוצה להאמין, מה זאת אומרת.

משה חנוכה:

ועם התושבים שכאן וההנהגה, ובע"ה והלוואי, שאנחנו לא נתבדה. אני אשמח לשמוע את העמדה של היועצת המשפטית בבקשה.

אמיר כוכבי:

יש.

משה חנוכה:

כל פעם הוא לא נותן לה לדבר.

אמיר כוכבי:

אני אסיים.

אלון גלבוע:

היא כבר הורידה את המסכה, אמיר.

אמיר כוכבי:

אבל אני בלי המסכה כבר. אני מחכה.

אלון גלבוע:

אה, בסדר, אז את הכבוד שלך, כן.

אמיר כוכבי: לא, אבל אביבה, 19:30, 19:30, לא צריכה על הדקה.

אביבה גוטרמן: נכון.

אמיר כוכבי: בואי, תני לי לסיים פה את האירוע.

אביבה גוטרמן: לא, יחד אתו. אנחנו שנינו הולכים, אבא מחכה.

רינה שבתאי: שיהיה במזל טוב.

אמיר כוכבי: תני לי לסיים את האירוע, כבר אמרתי בתחילת דבריי, בסדר? גם בגלל שבשיח בינינו, אנחנו מנסים לייצר תמיד את המענה הטוב ביותר, וההתלבטויות הן אף פעם לא בין הטוב לטוב ביותר, אלא הדילמות הכואבות זה בין הרע לפחות רע.

משה חנוכה: כפי שכתב אהוד ברק בספרו.

אמיר כוכבי: אמר בהרצאתו, אם כבר, בוא תדייק.

ארנון אברמוב: כמו עוד הרבה שטויות שהוא אמר.

אמיר כוכבי: ברפרנסים התרבותיים שלך. אבל בסוף, בשורה התחתונה, אנחנו עושים את המאמץ, גם הצוות המקצועי, לנסות למצוא פתרון שהוא פתרון שכולם יוכלו לחיות אתו בטוב ובשמחה. אני מזכיר שוב, כל המהלך הזה, הוא בכלל מהלך שב-15 השנים האחרונות לא ממש היה על סדר היום של העירייה, עד שבאנו ושמנו את זה על השולחן.

משה חנוכה: יגאל, מה אתה אומר? זה לא היה בסדר היום שלכם?

אמיר כוכבי: ואנחנו נעשה.

אביבה גוטרמן: לא, לא, זה לא היה. הוא צודק.

- קהל:** כל פעם ששאלנו את זה, אמרו, זה לא שייך לעירייה.
- אביבה גוטרמן:** זה שהתלוננתי כל הזמן על הלכלוך, וביקשתי.
- משה חנוכה:** לא, אבל יגאל וחיים היו סגנים, אני רוצה לדעת.
- אביבה גוטרמן:** אני כל הזמן ביקשתי.
- חיים שאבי:** אני פעם ראשונה שומע שזה מעניין מישהו, המקום הזה.
- משה חנוכה:** אה, באמת?
- אביבה גוטרמן:** נכון, נכון.
- חיים שאבי:** כן.
- משה חנוכה:** אז, הנה תראה איזה.
- חיים שאבי:** 15 שנים, 17 שנה.
- אביבה גוטרמן:** ראשי ערים לא טיפלו, אמרתי את זה.
- קהל:** השכונה לא בידרה.
- חיים שאבי:** דקה, דקה, דקה.
- אביבה גוטרמן:** לא, לא, השכונה דיברה. השכונה דיברה. אבל ראשי ערים לא התייחסו. זה ההבדל.
- חיים שאבי:** דקה, היה פה סגן ראש מכהן מהשכונה, אביבה, סגנית ראש עיר מהשכונה. אני פעם ראשונה שומע.
- קהל:** אתה יודע כמה באו לראות?
- חיים שאבי:** דקה, סליחה.
- אביבה גוטרמן:** גם ביקשתי ממנו לקנות את מופת.
- חיים שאבי:** דקה, בא ראש העיר.

אביבה גוטרמן: אמרתי לו, אתה תהיה חכם, הוא גם לא הסכים. מה לעשות?

חיים שאבי: אחרי 20 שנה שזה לא, אז אני אומר, בא ראש העיר אחרי 20 שנה.

אביבה גוטרמן: ראשי ערים לא כאלה מקשיבים כל כך.

חיים שאבי: דקה, דקה, אני רוצה לסיים.

אביבה גוטרמן: הלוואי שראש עיר היה מקשיב תמיד לאנשים שלידו.

חיים שאבי: אני יושב ושומע, אני יושב ושומע. וואלק, אחרי, אני לפחות אני 17 שנה רואה את המקום הזה אצל הנוער העובד. בא ראש עיר, סוף כל סוף מביא את המקום הזה לטובת העיר.

אביבה גוטרמן: נכון, אין ויכוח. אין ויכוח. הישג עצום.

חיים שאבי: לא לטובת קומונה של מגורים.

אביבה גוטרמן: נכון.

חיים שאבי: ואני רק שומע.

קהל: עדיף קומונה מתיכון, סליחה. קודם כל, עדיף שהוא היה משאיר את זה לקומונה.

חיים שאבי: יכול להיות שלך זה עדיף, אני חושב.

אביבה גוטרמן: כן, חיים, מה זה רלוונטי?

חיים שאבי: דקה, אני אגיד לכם.

אביבה גוטרמן: החמאנו לו. מה זה השטויות האלה?

עופר גוטרמן: מה האינטרס שלך? זה מעולם לא עניין אותך. מה אתה

עכשיו אומר דברים כאלו?

חיים שאבי: אני אגיד.

עופר גוטרמן: מה אתה מנסה פה לרמוז רמיזות כאלה מכוערות?

חיים שאבי: שאני לא שמעתי.

עופר גוטרמן: אבל אתה מעולם לא התעסקת בנושא הזה.

חיים שאבי: נכון.

עופר גוטרמן: באיזו זכות אתה אומר כאלה דברים?

אמיר כוכבי: עופר, כל מה שהוא התכוון, כל מה שהוא התכוון.

חיים שאבי: באיזו זכות?

אביבה גוטרמן: הוא התכוון להחמיא לו, לאמיר.

אלון גלבוע: אמיר, הוא יודע מה הוא התכוון. אל תנסה להמעיט.

אמיר כוכבי: כל מה שהוא התכוון, שזה לא היה בשיח על השכונה.

חיים שאבי: ובא ראש עיר, ומוכן לעשות שיתוף ציבור, מוכן לדבר,

מוכן לעשות.

אלון גלבוע: איזה שיתוף ציבור?

קהל: איזה שיתוף ציבור על חשבון של אותן ילדות קטנות?

חיים שאבי: תנו קרדיט.

אלון גלבוע: טוב, אנחנו, משה.

חיים שאבי: הוא מדבר אתכם, אומר לכם, הוא יושב עם תושבי

השכונה.

קהל: אחרי שהוא הרס את המבנה.

- חיים שאבי:** בסדר.
- משה חנוכה:** בלי היתר.
- חיים שאבי:** זה נהרס מרצון טוב.
- אביבה גוטרמן:** יהיה לנו בסוף מבנה יותר יפה.
- קהל:** על מה אתה מדבר? אם אני הייתי שובר חלון, כמה פקחים היו מגיעים אליי הביתה?
- אביבה גוטרמן:** כל עקבה לטובה, יהיה לנו עכשיו מבנה יותר יפה.
- אמיר כוכבי:** חברים, אי אפשר.
- אביבה גוטרמן:** ככה היה עושה רק שיפוץ.
- משה חנוכה:** בואו נשמע את היועצת המשפטית.
- אמיר כוכבי:** אי אפשר.
- אלון גלבוע:** אמיר, זה לא יעזור, הוא מדבר, תבין.
- אמיר כוכבי:** אי אפשר את כל התסכול של השנים להוציא פה הערב. אנחנו נדאג להיפגש ולדבר על הכל.
- אלון גלבוע:** טוב, נו.
- אמיר כוכבי:** כן, אביבה, מה רצית להגיד? היית באמצע כשהפריעו לך.
- נאור שירי:** אביבה רוצה שנקים שם גינת כלבים.
- אביבה גוטרמן:** לא, לא, אני אומרת, אני קודם כל מקבלת ואני מודה לך שאתה קשוב והבנת, ושאתה הולך למצוא את הפתרון הזה, שבאמת כולם ייהנו. וזה שהוריד חלק מהבניין, אתם יודע מה, יהיה לנו יותר יפה.

- משה חנוכה:** בע"ה, בואו נשמע את היועצת המשפטית. בבקשה.
- אמיר כוכבי:** כולם סיימו?
- אביבה גוטרמן:** לא נכנסת לזה עכשיו, לעניינים האלה.
- אמיר כוכבי:** מישהו עוד רוצה להגיד?
- משה חנוכה:** אולי יהיה לנו להגיד אחרי היועצת המשפטית, שאולי נשמע.
- אמיר כוכבי:** זה יכול להיות, אבל לפני זה, יש מישהו?
- משה חנוכה:** לפני, אנחנו לא, אנחנו רוצים לשמוע.
- אלון גלבוע:** וגם פרשנות של סעיף 145.
- אמיר כוכבי:** ליה, בבקשה.
- משה חנוכה:** בבקשה, ליה.
- ליה גרנות:** היועץ המשפטי השיב לפנייתו של חבר המועצה, גלבוע.
- משה חנוכה:** כבר התקדמות שהוא השיב לו.
- ליה גרנות:** שהנושא בבדיקה, וברגע שנסיים את הבדיקה ונקבל את כל החומר, נוכל לתת חוות דעת מפורטת.
- משה חנוכה:** איזו בדיקה, יש היתר או אין היתר?
- אלון גלבוע:** אבל ראש העיר פה אומר בפני כולם שאין היתר, אז איזו בדיקה עוד הוא אמור לעשות?
- משה חנוכה:** איזו בדיקה? מה כוללת הבדיקה?
- אלון גלבוע:** איזו בדיקה הוא אמור לעשות?
- אמיר כוכבי:** או, רגע, שניה.

- משה חנוכה:** תן לה רגע לדבר, אמיר.
- אלון גלבוע:** איזו בדיקה הוא אמר לעשות?
- אמיר כוכבי:** לא, לא, יש לדבר ויש לתקוף אנשי מקצוע.
- משה חנוכה:** שאלנו שאלה.
- אמיר כוכבי:** אבל את השאלה שאתה שאלת, אני עניתי לך.
- אלון גלבוע:** רגע, היא ענתה רגע, משה, משה, תן לי רגע.
- משה חנוכה:** אבל אני רוצה תשובה, אבל לא ממך.
- אמיר כוכבי:** מה?
- משה חנוכה:** אתה לא יועץ משפטי. אתה ראש העיר.
- אמיר כוכבי:** אבל על השאלה אם יש היתר או אין היתר, אני מוסמך לענות.
- אלון גלבוע:** ליה, כל מה שנדרש מהיועץ המשפטי, זה האם יש היתר לעבודות הריסה. כפי שאנחנו שומעים, אמיר פה כבר אומר שאין היתר. אז אני לא מצליח להבין מה עוד הוא רוצה, מה עוד נשאר, איזה דברים? אם אין היתר, מה חשוב לי אם יש תכנית או אין תכנית, או כל דבר אחר. אם אין היתר, אז אני לא מצליח להבין.
- משה חנוכה:** שאלה משפטית.
- ליה גרנות:** אני לא יודעת מה.
- אלון גלבוע:** אז אני לא מצליח להבין, אז הוא כבר היה צריך לחזור אליי בתשובה.
- אמיר כוכבי:** נכון, כמו שציננת, זו שאלה משפטית, שהתשובה עליה,

האם היה צריך שם היתר, כן או לא.

ליה גרנות:

היא לא באחד ועוד אחד, שווה שתיים. ולפעמים,
הדברים קצת יותר מסובכים.

אלון גלבוש:

כן.

ליה גרנות:

ואם רוצים להשיב משפטית שהיא מבוססת והיא סופית,
אז דברים לוקחים לעיתים גם זמן, וזו בדיוק התשובה
שקיבלת מהיועץ המשפטי, וזו התשובה כרגע. אין לי
תשובה.

אלון גלבוש:

שזה נבדק, לא קיבלתי כמה זמן. זה יכול גם לקחת
חודשים, אני מניח.

ליה גרנות:

אני לא חושבת שהדבר ייקח.

אלון גלבוש:

אז כמה זמן זה ייקח?

משה חנוכה:

שניה רגע, אני מציע שתמסרי ליועץ המשפטי, שהנהלת,
חברי המועצה, מועצת העירייה, שהיא הגוף, בוא נגיד,
הגוף העליון של העירייה, בסדר? שממנה את היועץ
המשפטי, וגם היועץ המשפטי צריך לתת גם לו חוות
דעת, כיועץ משפטי לעירייה ולא לראש העירייה, תמסרי
לו פשוט שהוא יסיים את בדיקתו, ואנחנו מבקשים שהוא
יעביר גם חוות דעת כתובה, האם אישר מראש וידע
מראש על פעולותיה של העירייה, כיועץ משפטי ושומר
הסף, ותמסרי לו, ליועץ המשפטי, שכלל שהתשובה לא
תניח את דעתם של חברי המועצה, יש בכוונתנו לפנות
גם לערכאות מחוץ לעירייה, כמו יחידת האכיפה.

- אלון גלבוע:** לאכיפת מקרקעין.
- משה חנוכה:** של משרד הפנים. יחידת אכיפה מקרקעין במשרד המשפטים, ולכל גוף שיבטיח ששומרי הסף של העירייה יבצעו את עבודתם בזמן אמת.
- אמיר כוכבי:** אני מציע שלא.
- ליה גרנות:** זו הסיבה שהדברים לוקחים זמן, ואתם לא מקבלים תשובה מהשרוול.
- אלון גלבוע:** טוב, אנחנו נקבל את תגובתו של היועץ המשפטי.
- נאור שירי:** רק לא לשכוח שהוא לא מדבר בשם חברי המועצה.
- אלון גלבוע:** אבל יש לי שאלה ככה, יש עוד שיפוצים?
- אמיר כוכבי:** לא, אני גם לא מבין את הטיעון, אתה חושב שנעשה שם משהו לא כדין, אתה מוסמך לפנות לכל גוף.
- משה חנוכה:** אנחנו נותנים הזדמנות לשומרי הסף לבצע את עבודתם.
- אמיר כוכבי:** לא, אבל זה לא קשור. אתה מוסמך לפנות לכל גוף רלוונטי.
- אלון גלבוע:** בסדר.
- משה חנוכה:** יכול להיות שנפנה. יכול להיות.
- אלון גלבוע:** אז אנחנו ממתינים כרגע לתשובות.
- אמיר כוכבי:** אלון, למה אתה חושב שזה מהווה איום? אנחנו עובדים צמוד כפי שלא עבדו עשרות שנים בעיר הזאת עם היחידה הארצית לאכיפה.
- משה חנוכה:** לא יודע, אני שומע דברים אחרים. אני שומע דברים

אחרים גם.

אני שמח שאתה שומע דברים אחרים.

אמיר כוכבי:

מה לעשות?

משה חנוכה:

אמיר, יכול להיות שגם בבתי ספר נוספים שהיום מבצעים שיפוצים ובנייה, יכול להיות שגם הם נעשים ללא היתר?

אלון גלבוע:

רק פירוקים של גגות.

משה חנוכה:

שיש עבודות שאינן מצריכות היתר? בוודאי.

אמיר כוכבי:

מה זאת אומרת, כאילו, בניית חומה מצריכה היתר?

אלון גלבוע:

שאלת שאלה, האם יכול להיות שיש עבודות שנעשות ללא היתר?

אמיר כוכבי:

כן.

אלון גלבוע:

התשובה היא, כן, עבודות שלא צריכות היתר, נעשות ללא היתר.

אמיר כוכבי:

ושצריכות היתר, ושצריכות היתר, ושטעונות היתר, מתבצעות או לא מתבצעות?

אלון גלבוע:

טעונות היתר.

אמיר כוכבי:

יש עבודה שהיא טעונת היתר בנייה.

אלון גלבוע:

נו.

אמיר כוכבי:

יכול להיות שהעירייה מבצעת עבודות כאלה ללא היתר בבתי ספר?

אלון גלבוע:

תלוי, אם זו עבודה שהפגיעה אותם, אז כן.

משה חנוכה:

- אלון גלבוע:** נניח, סתם דוגמה, בניית חומה.
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוע:** בניית חומה למשל. החלפת גגות.
- אמיר כוכבי:** אני לא עונה לשאלות אמורפיות.
- אלון גלבוע:** אתה לא עונה לשאלות, טוב.
- אמיר כוכבי:** אתה רוצה שאני אבדוק לך משהו ספציפי? תגיד מה אתה רוצה שנבדוק ונענה לך.
- אלון גלבוע:** לא, אני סתם שואל שאלה כללית.
- משה חנוכה:** אני אענה לך, תלוי, אלון, תלוי. אם זה מפתיע אותם העבודה, אז מבצעים. ואז אח"כ היועץ המשפטי מנסים להסביר את זה. אם זה לא מפתיע אותם, הם עושים את זה, הם משתדלים לעשות את זה בדרך המלך פשוט.
- אמיר כוכבי:** הסברתי ש-
- משה חנוכה:** המנכ"ל עושה מה שראש העיר אומר לו בגדול.
- אמיר כוכבי:** טוב, עוד משהו חברים?
- יגאל שמעון:** רגע, אני לא דיברתי. כן, נדליק את המיקרופון. שתקשיבו טוב. קודם כל, הלכתי לראות את המקום. ראיתי מבנה הרוס, גג מפורק, וכשבדקתי לראות בכלל אם יש היתר, גיליתי שאין היתר. ואני במשך כל השנים, אני מסתכל, אני אומר לעצמי, כמה פעמים עיריית הוד השרון הוציאה צווי הפסקת עבודה לגגות שהרסו ללא היתר. ומסתבר שהרבה מאוד.
- אמיר כוכבי:** כמה?

- יגאל שמעון:** ומסתבר, האבסורד, שממול הוציאו צו הפסקת עבודה לגג, ובאותו מקום בנו ללא היתר. עכשיו, רוצים שם לבנות בית ספר. ילדים אמורים לבוא לשם, לבית הספר הזה. איך אתם בונים בלי היתר? איך אתם מעיזים בכלל, רשות מוסמכת, רשות שיש לה סמכות של וועדה מוסמכת עצמאית. איך אתם מעיזים לבנות בניין ללא היתר?
- אמיר כוכבי:** חוץ מזה שלא בונים בניין, משפצים אותו.
- אלון גלבוע:** יגאל, אתה יכול להסביר לאנשים מה זה ההיתר? זה לא דף נייר, זה לא דף נייר. מה זה ההיתר?
- יגאל שמעון:** זה פשוט אחד הדברים הכי הזויים שאני מכיר ברשות.
- אלון גלבוע:** מה זה היתר, יגאל? מה זה היתר? מה ההיתר? מה ההיתר? קודם, מה ההיתר? מה טבעו של ההיתר?
- יגאל שמעון:** היתר הריסה ופירוק גג, אתה חייב היתר כדין, ולהביא את כל האישורים של הבטיחות.
- אביבה גוטרמן:** חשמל.
- יגאל שמעון:** ושל חשמל ואינסטלציה. וכל מה שקשור, כשאתה רוצה היתר, אתה צריך לדאוג שהמבנה הזה שילדים ילמדו שם.
- אמיר כוכבי:** אבל כשההריסה נעשתה עפ"י דוח קונסטרוקטור.
- אלון גלבוע:** דו"ח, אבל צריך היתר, מה זה הדו"ח? דו"ח זה לא מספיק.
- יגאל שמעון:** אני מדבר.
- אלון גלבוע:** לפי דו"ח.
- יגאל שמעון:** אני מדבר, אל תפריעו עכשיו.

אלון גלבוש: אם אני אבוא דו"ח מחר, ואני אהרוס את הבניין שלי, אז מה?

משה חנוכה: כל אחד יוציא דו"ח, ויגיד, הנה, יש דו"ח קונסטרוקטור.

אלון גלבוש: כן, לא צריך היתר.

יגאל שמעון: עכשיו, אני עכשיו מסתכל אחורה, מה כל כך מהר אתם ממהרים לבנות בית ספר לבית ספר תמר? אז הלכתי לראות מה קורה בבית ספר תמר. פתאום אני מגלה שיש שם קרוונים בכלל שהעירייה שילמה עליהם, ללא היתר. או.

אמיר כוכבי: איזה קרוונים יש שהעירייה שילמה עליהם ללא היתר?

יגאל שמעון: יש שם קרוונים שנבנו ללא היתר. שיושבים שם מגודרים עם שטח שבכלל בתב"ע אחרת בכלל, שסיפחו אותו.

משה חנוכה: אבל בטח לא עשו פיתוח ליד, שם.

יגאל שמעון: ואז אני מסתכל, אני אומר לעצמי, אוקי, גם זה ללא היתר?

אמיר כוכבי: שניה, שניה, איזה קרוונים יש שם ללא היתר? איפה? איפה?

יגאל שמעון: יש לך צילומים. ברחוב בן גמלא, פינת זה.

אמיר כוכבי: פינת מה? פינת מה?

יגאל שמעון: עכשיו, אני מסתכל.

אמיר כוכבי: לא, לא, אם אתה אומר דברים, או שתשתף את המידע.

יגאל שמעון: המבנים שם הם ללא היתר. בוא נעשה ככה.

- אמיר כוכבי:** איפה, המבנים איפה הם ללא היתר?
- יגאל שמעון:** שבתחום.
- אמיר כוכבי:** איפה?
- יגאל שמעון:** בתחום בית הספר, מחוץ לגדר.
- אמיר כוכבי:** איזה מבנים יש בתחום בית הספר מחוץ לגדר?
- יגאל שמעון:** ששייך לדרום השרון. זה דרום השרון. עכשיו, אני מסתכל.
- אמיר כוכבי:** איזה מבנים יש בתחום, בוא, אל תגיד סתם.
- יגאל שמעון:** יש שם קרוונים. אתה רוצה לעשות סיבוב?
- אמיר כוכבי:** אל תגיד סתם. לא, תגיד איפה.
- יגאל שמעון:** אני לא אומר סתם.
- אלון גלבע:** יגאל, זה נחשב למועצה אזורית דרום.
- אמיר כוכבי:** אני מבקש שתגיד איפה.
- יגאל שמעון:** רחוב בן גמלא, קרוונים שנבנו ללא היתר, בסמוך לבית הספר. עכשיו, בנוסף לזה גם כן גידרו שם שטח שבכלל לא שייך לתחום של דרום השרון, הוא שייך בכלל, אבל לא משנה. עכשיו, אני בא, מסתכל והולך לרחוב התלמיד, מה אני רואה?
- אמיר כוכבי:** כל מה שנעשה שם, במתחם אהרונוביץ', נעשה בהיתר.
- יגאל שמעון:** גדר חדשה שבנו בתוך בית פרטי, עם קרוונים בתוך הבית, שמשרתים את בית הספר.
- אמיר כוכבי:** לא.

וגם ללא היתר.	<u>יגאל שמעון:</u>
אתה טועה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אני לא טועה.	<u>יגאל שמעון:</u>
אתה בוודאי טועה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אני לא טועה.	<u>יגאל שמעון:</u>
אתה גם טועה, ואתה גם מטעה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אז אני רוצה, אז בוא אני אעשה לך מי טועה.	<u>יגאל שמעון:</u>
נו.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אז תפתח, תלך לבית של רפי אסרף.	<u>יגאל שמעון:</u>
כן.	<u>אמיר כוכבי:</u>
את המבנה שלו, ותראה את הקרוונים. תראה את הגדר שבנו אותה, ותגיד לי אם אני טועה.	<u>יגאל שמעון:</u>
אז אני אגיד לך שזה לא שייך לבית הספר, וזה לא חלק מהחינוך הציבורי.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אז מי השכיר את זה?	<u>יגאל שמעון:</u>
זה חלק, העמותה. מה זה חשוב?	<u>אמיר כוכבי:</u>
אה, וזה עמותה פרטית.	<u>יגאל שמעון:</u>
אבל זה לא קשור לבית ספר. עמותה פרטית.	<u>אמיר כוכבי:</u>
זה עמותה פרטית? אבל אתה משלם עליה כסף.	<u>יגאל שמעון:</u>
לא, זאת הטעות שלך.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אה, אתה לא משלם עליה כסף?	<u>יגאל שמעון:</u>

- אמיר כוכבי:** זה חוסר ההבנה שלך.
- יגאל שמעון:** אה, זו עמותה פרטית. ואתה בונה להם קרוונים.
- קהל:** אבל זה, זה הפוילשטיק.
- אמיר כוכבי:** אתה לא מקשיב. זה לא נכון.
- יגאל שמעון:** די, נו.
- אמיר כוכבי:** די. חבר'ה.
- יגאל שמעון:** למה אני אומר לכם את זה?
- אמיר כוכבי:** לא נכון. לא צריך סתם לטעות ולא צריך סתם להטעות.
- יגאל שמעון:** אני לא טועה, ואתה יכול לבדוק אותי. עכשיו, למה אני אומר את זה? מה שמפריע לי פה, שאנחנו לא יכולים לבנות ללא היתר. לא יקום ולא יהיה שעיריית הוד השרון, הוועדה המקומית עם המהנדס, שאני רואה תגובה בעיתון שזה לא מצריך היתר, המבנה הזה, שהרסו ברחוב המכבים. אני חושב שזה ביזיון, וזה צריך להיות, מישו שאמר את זה ומישו שעשה את זה, הוא לא צריך להישאר פה דקה בעירייה הזאת.
- אלון גלבוע:** רגע, ועכשיו אמיר, כל אחד שיביא, ירצה להרוס ויביא דו"ח קונסטרוקטור, יכול להרוס בלי היתר?
- אמיר כוכבי:** בוא תנסה.
- אלון גלבוע:** מה?
- אמיר כוכבי:** בוא תנסה.
- אלון גלבוע:** אוקי, בסדר, הנה, כולם שמעו.

- אמיר כוכבי:** תתחיל אתה.
- משה חנוכה:** זה כמו עם החנייה בכחול-לבן. מי שלא יודע...
- אמיר כוכבי:** תתחיל אתה אבל, תהיה גיבור.
- אלון גלבוע:** אני, אין לי מה להרוס. אם היה לי מה להרוס, הייתי הורס.
- אמיר כוכבי:** רק של החברים. אני פה לא מדבר על בנייה.
- אביבה גוטרמן:** טוב, אמיר, ההצעה שלי לסדר, בישיבה הבאה, מתי? רגע, יש דחייה?
- אלון גלבוע:** אז היינו מכניסים את שלי, יאללה, איך לא אמרה לי?
- אביבה גוטרמן:** נכנסים לפגרה?
- משה חנוכה:** אנחנו נצביע נגד, אביבה.
- אביבה גוטרמן:** אה, אוקי.
- אלון גלבוע:** טוב, סיימנו את הפרק הזה?
- אמיר כוכבי:** אנחנו נראה כמה אנחנו מספיקים פה. אולי נבטל את ה-
- משה חנוכה:** הם גם רוצים 4 שעות היום, גם רוצים פגרה. בואו נלך הביתה, אם אתם כאלה עייפים. רק נבחרתם. שנתיים וחצי, גם התושבים כבר מאסו וגם אתם כבר רוצים לתקתק.
- רינה שבתאי:** נו, חנוכה, באמת.
- משה חנוכה:** גם 4 שעות וגם הפגרה?
- אמיר כוכבי:** די, די, משה. משה, בתור חבר המועצה שבמשך כל שנה משנותיו כחבר מועצה זוטר, הרים את היד לפגרה של

חודשיים, פגרה אחת מזה 3 שנים, בחודש שאין בו ימי עבודה, זה לא בדיוק זה.

התפקחתי, התבגרתי. תודה חברים, תודה שבאתם. אנחנו נעשה הכל כדי לסייע לכם, תודה רבה. תודה לאביבה, תודה רבה.

משה חנוכה:

תודה.

קהל:

אביבה הלכה, ולא הספקנו להגיד לה מזל טוב.

אמיר כוכבי:

אולי זה הזמן להגיד גם מזל טוב לעוזר ראש העיר, בן ויזל שהתחתן החודש.

משה חנוכה:

נכון.

אמיר כוכבי:

ברכות, אושר, שמחה.

משה חנוכה:

נהוג לומר מזל טוב, אני לא בטוח עד כמה זה מזל טוב לכולם. השבוע סיפרו לי שבהוד השרון הגענו למקום ראשון בתוחלת החיים בארץ. ממוצע של 88. ומיד באותה נשימה, סיפרו לי שגם עקפנו את מודיעין במקום הראשון לערים עם אחוז גירושין גבוה. אני לא יודע אם 2 הנתונים האלה של הלמ"ס...

אמיר כוכבי:

אתה צריך הרבה בנייה, מ-2 הסיבות צריך בנייה פה.

אלון גלבוע:

אני לא יודע אם 2 הנתונים האלה של הלמ"ס קשורים זה בזה.

אמיר כוכבי:

צריך פה הרבה בנייה. מתגרשים, וגם אנשים עם תוחלת חיים, אין פה בנייה.

אלון גלבוע:

אגב, זה לא צחוק. זה באמת כבר הגיע כתלונה ציבורית,

אמיר כוכבי:

שאנחנו תוהים מה לעשות.

אלון גלבוש:

אמיר, הנושא הסתיים?

אמיר כוכבי:

כן.

אלון גלבוש:

אז אני רוצה רגע ברשותכם להתייחס למכתב שקיבלו.

אמיר כוכבי:

לא, לא.

אלון גלבוש:

למה, אבל אני רוצה להתייחס למכתב.

אמיר כוכבי:

תן, תן לחזור לסדר היום.

אלון גלבוש:

לא, לא, שניה רגע.

אמיר כוכבי:

אלון, אלון, אלון, אלון, אלון.

אלון גלבוש:

לא, לא, אני מבקש, לא, לא, אני מבקש את זכות הדיבור.

אמיר כוכבי:

אלון, אתה לא יכול לבקש את זכות הדיבור.

אלון גלבוש:

למכתב שהופץ בין חברי המועצה.

אמיר כוכבי:

נו, אבל לא עכשיו.

אלון גלבוש:

למה לא? סליחה, למה לא?

אמיר כוכבי:

כי יש סדר יום. אתה רוצה לדבר בסוף, תדבר בסוף,

ניתן לך זמן.

אלון גלבוש:

אני קיבלתי את זה, כמו שקיבלו את זה כל חברי

המועצה.

אמיר כוכבי:

די, חברים. נו.

אלון גלבוש:

מבחינתי, זה על סדר היום וזה בדיוק דקה וחצי.

אמיר כוכבי:

לא, זה לא על סדר היום.

- אלון גלבוע:** זה בדיוק דקה וחצי. זה בדיוק דקה וחצי, לא יותר מזה.
- אמיר כוכבי:** אבל זה לא דקה וחצי אצלך, כי אתה לא יודע לעשות דקה וחצי. אם היית יודע לעשות דקה וחצי, זה היה דקה וחצי.
- אלון גלבוע:** אמיר, אני מבטיח לך, אני מבטיח לך שזה דקה וחצי ולא יותר, בסדר? אז אני רוצה להתייחס שהופץ לראש העיר ולחברי המועצה, ממש ממש מספר שעות לפני הישיבה הזו. ביחס לדברים שלכאורה אמרתי בישיבה שהתקיימה ב-29.7 בנושא של מגרש החניה במגדיאל, ביחס למנהלת נכסים בעירייה.
- נאור שירי:** המכתב לא הופץ לחברי המועצה.
- אלון גלבוע:** כן.
- אמיר כוכבי:** ממש לא הופץ לחברי המועצה.
- רינה שבתאי:** אין לי מושג על מה אתה מדבר.
- אלון גלבוע:** אז לא יודע, זה כתוב לחברי המועצה.
- רינה שבתאי:** אין לי מושג על מה אתה מדבר.
- אלון גלבוע:** אז אוקי, אם זה לא הופץ. אז אני אגיד שקיבלתי מכתב.
- רינה שבתאי:** ואני גם לא בודקת חצי שעה לפני ההגעה לישיבה, מה קיבלתי במייל. יש לי עוד דברים לעשות.
- נאור שירי:** לא קיבלתי.
- אלון גלבוע:** כתוב פה, חברי מועצת העיר.
- נאור שירי:** אה, אם זה כתוב, בסדר. אבל לא קיבלתי.

- אלון גלבוש:** כן. אז אני רוצה רק, אני רוצה רק.
- נאור שירי:** אפשר להעביר לי?
- אלון גלבוש:** אז אל תפריעו, דקה וחצי ואני מסיים.
- נאור שירי:** לא, זה לא, אני רוצה לראות על מה אתה מדבר. אתה גם ככה מעלה משהו שהוא לא זה. אני רוצה לראות.
- רינה שבתאי:** אין לנו מושג על מה אתה מדבר.
- אלון גלבוש:** שלח, שלח רגע.
- נאור שירי:** אתה יכול לשלוח? רגע שניה, אני רוצה לקרוא. באמת.
- אלון גלבוש:** בסדר, אין בעיה.
- משה חנוכה:** אתי, למה לא שלחת להם, זה לא יפה.
- אתי ברייטברט:** שלחתי לכולם.
- אלון גלבוש:** אתי, שלחת לכולם?
- רינה שבתאי:** מתי?
- אלון גלבוש:** אוקי, נשלח לכולם, אז מי שלא ראה אז זו כבר בעיה שלו.
- רינה שבתאי:** מתי?
- אתי ברייטברט:** היום.
- רינה שבתאי:** היום?
- אתי ברייטברט:** היום קיבלתי, אז היום שלחתי.
- אלון גלבוש:** ביחס לדברים שכביכול אמרתי בישיבת מועצה ב- 29.7.2021, בקשר להסכם שכירות מגרש חנייה

במגדיאל. אני רוצה להגיד כאן שאני מוחה על כך שעובדת עירייה פנתה במכתב ערוך, בחוסר פרטים מהותיים, בזמן לא סביר. נראה לי שמדובר פה בטעם לפגם. זמן סמוך, עכשיו, אני אומר למען הדיוק, אני אציין שכל אדם שענינו בראשו, היה מבחין שה-SMS שנשלח אליי, ובו היה כתוב, אני מקריא פה את המכתב: "אני, איילת לרר, אגף תשתיות, והקבלן, רוצים להיפגש אתך". אני מניח שכל אחד היה מבין, שמדובר על מנהלת הנכסים בעירייה, שהיא זו ששלחה. התברר יותר מאוחר, שככל הנראה שלחה את הווטסאפ הזה, מנהלת אגף התחבורה.

הפסיק לא היה במקום.

משה חנוכה:

מה?

אלון גלבוש:

זה אני, איילת לרר, -

משה חנוכה:

אני לא הייתי אמור לדעת, אבל לא משנה, אבל אני אומר גם, אני אומר למען יישור ההדורים, אז אני מתנצל על כך שחשבתי שזו איילת לרר שלחה את המכתב הזה, מהנייד שלה.

אלון גלבוש:

למה שהיא תרשום "אני, איילת לרר"?

משה חנוכה:

כן. אז אני רק, אני רוצה להתייחס למכתב.

אלון גלבוש:

זאת שאלה טובה, ואני רק רוצה לתת לו לסיים את ההתנצלות, ואז אני אגיב.

אמיר כוכבי:

אם היא נעלבה מכך שאני ייחסתי לה.

אלון גלבוש:

- אמיר כוכבי:** לא, לא התנצלות.
- אלון גלבוש:** אם היא נעלבה מכך שאני ייחסתי לה.
- אמיר כוכבי:** א', היא נעלבה, אז תתנצל. אל תעשה 'אם נעלבה', נעלבה.
- אלון גלבוש:** לא, היא נעלבה.
- אמיר כוכבי:** אשת מקצוע הרבה שנים, מכובדת, מוערכת בעירייה, מוערכת בעיריות אחרות.
- אלון גלבוש:** סליחה, אז קודם כל, אם היא נעלבה, אם היא נעלבה, שתבדוק מי שלח את ה-SMS בשמה.
- אמיר כוכבי:** היא עמדה פה והסבירה לך שאתה מקריא דברים לא נכונים. אתה סירבת להקשיב לה.
- אלון גלבוש:** אמיר, אז אתה יודע מה?
- אמיר כוכבי:** וסירבת להקשיב לה.
- אלון גלבוש:** אתה יודע מה, אז אני אקריא את זה שוב.
- אמיר כוכבי:** אוקי.
- אלון גלבוש:** אני, איילת לרר, אני, איילת לרר.
- אמיר כוכבי:** עמדה פה מנהלת בכירה בארגון, ואמרה לך שזה לא נכון.
- אלון גלבוש:** מאיפה אני צריך לדעת?
- אמיר כוכבי:** כי היא אמרה לך. לא טרחת לבדוק אתה.
- אלון גלבוש:** תקשיב, אמיר.
- אמיר כוכבי:** ועדיין היא אמרה לך ואתה זלזלת בה, ואתה זלזלת בה,

כמו שאתם מזלזלים בעובדים אחרים.

אלון גלבוש:

אני אמרתי, חס וחלילה.

אמיר כוכבי:

וגם עכשיו.

אלון גלבוש:

אמיר, מי שמזלזל בעובדים, זה אתה, זה לא אני. אני לא
זלזלתי פה בשום עובד עירייה.

אמיר כוכבי:

במקום להתנצל, במקום פשוט להתנצל.

אלון גלבוש:

לא זלזלתי פה בשום עובד עירייה, וגם לא זלזלתי בה.

אמיר כוכבי:

כמו בנאדם אחראי, אתה עוד פעם מנסה לעשות האשמת
קורבן. כתבו אחרת, כתבו ככה.

אלון גלבוש:

אמיר, אמיר.

אמיר כוכבי:

תתנצל כמו בנאדם, אתה נבחר ציבור.

אלון גלבוש:

אז אתה יודע, אני אמרתי, אני אמרתי.

אמיר כוכבי:

יש לך אחריות של דירקטור. תגיד, טעיתי, לא רק
טעיתי, גם הוספתי חטא על פשע, ולא הקשבתי לך
כשתיקנת אותי, אני מתנצל, ותסגור עניין בזה.

אלון גלבוש:

אני, כל מה שאתה אומר, אני מכחיש. אני עוד פעם
אומר, אני אומר עוד פעם, לא שמעתי שהיא אמרה את
זה.

אמיר כוכבי:

מה?

אלון גלבוש:

לא אמרה, אני לא שמעתי את זה, וזה גם לא מופיע
בפרוטוקול. זה גם לא מופיע בפרוטוקול.

אמיר כוכבי:

היא אמנם מדברת בעדינות, אבל היא אמרה.

- משה חנוכה:** זה גם לא מופיע.
- אמיר כוכבי:** אבל היא אמרה.
- אלון גלבוש:** סליחה, אתה רוצה לדבר, או שאתה רוצה לדבר? זה גם לא מופיע בפרוטוקול שהיא צירפה פה למכתב. אני פשוט, היא באה ויכלה להגיד לי גם, ולשלוח לי מכתב, להגיד, תשמע, טעית, זה לא המייל שלי. ככל הנראה, הגברת ששלחה את ה-SMS, טעתה כשכתבה, אני איילת לרר. הייתי מתנצל ואומר לה, טעות שלי, מקבל את הטעות, אבל עדיין היא לא הנושא. הנושא הוא היה אחר לגמרי.
- אמיר כוכבי:** אמרת דקה וחצי, לפחות תעמוד בזה.
- אלון גלבוש:** היא לא הנושא. אז תשמע אמיר, אני רוצה להגיד לך, שבהזדמנות הזאת אני מצהיר כחבר מועצת העיר, ששום דבר, באמת לא יזיז אותי מכך שאני אמשיך להשקיע ולפעול למען שקיפות בעירייה הזו, וגם מכתב כזה שיוצא.
- אמיר כוכבי:** אין בעיה, רק לא צריך לשקר בשביל זה.
- אלון גלבוש:** וגם מכתב כזה שיוצא כמה רגעים לפני, לא הפחיד אותי, אמיר.
- אמיר כוכבי:** אבל לא צריך לשקר בשביל זה.
- אלון גלבוש:** אמיר, לא הפחיד אותי.
- אמיר כוכבי:** אף אחד לא מנסה להפחיד אותך.
- אלון גלבוש:** ואני רואה את זה בחומרה, שאתה נותן, אתה נותן יד

לעובדת עירייה.

נו.

אמיר כוכבי:

לעובדת עירייה לשלוח מכתב כזה.

אלון גלבוש:

מה זאת אומרת?

אמיר כוכבי:

בתפוצה לכל חברי המועצה.

אלון גלבוש:

מה זאת אומרת?

אמיר כוכבי:

אמיר, אני רואה את זה בחומרה.

אלון גלבוש:

האם כבודו חושב שהוא-

אמיר כוכבי:

גם אתה, תשב יום אחד פה, וגם אתה ישבת במקום הזה.

אלון גלבוש:

האם כבודו חושב שהוא מורם מהעם? האם אסור להעיר

אמיר כוכבי:

לך שההתנהגות שלך הייתה פוגענית?

ההתנהגות שלי, מה הייתה פוגענית?

אלון גלבוש:

שהיא סילפה מציאות.

אמיר כוכבי:

מה היה, מה היה פוגעני?

אלון גלבוש:

שעמדה פה מנהלת ואמרה לך שאתה טועה ומטעה.

אמיר כוכבי:

היא לא אמרה לי דבר כזה.

אלון גלבוש:

אמרה.

אמיר כוכבי:

איפה הפרוטוקול? תראה לי, עוד פעם אתה מדבר.

אלון גלבוש:

כולם אמרו לך, ואתה סירבת.

אמיר כוכבי:

אף אחד לא אמר לי.

אלון גלבוש:

והמשכת בבריוניות שמאפיינת אותך.

אמיר כוכבי:

- אלון גלבוש:** אמיר, אתה יכול להמשיך, אתה יכול לנהל כל ישיבה.
- אמיר כוכבי:** המשכת לרמוס אותה.
- אלון גלבוש:** אני רמסתי אותה?
- אמיר כוכבי:** וגם עכשיו אתה מנסה.
- אלון גלבוש:** בוא, בוא, בוא, אל תגזים, בוא, אמיר, אמיר, אמיר, תראה.
- אמיר כוכבי:** וגם עכשיו אתה מתעלם מהעובדות.
- אלון גלבוש:** לצערי הרב, אתה שוב פעם מדבר, ושוב פעם מעלה דברים לא מבוססים.
- אמיר כוכבי:** ואתה חושב שאתה מוגן מאיזושהי רמה.
- אלון גלבוש:** כמו שעכשיו אתה העלית פה דברים לא מבוססים.
- אמיר כוכבי:** אלון, תגיד שאתה טעית, שאתה מתנצל, הכל בסדר.
- אלון גלבוש:** וגם באותה הזדמנות, העלית דברים לא מבוססים.
- אמיר כוכבי:** אנשים טועים.
- אלון גלבוש:** ואגב, עד היום אני מחכה, עד היום אני מחכה.
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוש:** למסמכים, שהיא טוענת שהיא כן ביקשה להיפגש. ועד היום הם לא נפגשו. אז בוא, אמיר.
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוש:** שום דבר פה לא מגובה בכלום. גם לקחת ולכתוב מכתב כזה שגזור, אני לא יודע מאיפה.

<u>אמיר כוכבי:</u>	חבל, חבל שאתה סתם, אבל.
<u>אלון גלבוש:</u>	שבנאדם, לא, אני רציתי להתנצל, אבל אתה התחלת לתקוף.
<u>אמיר כוכבי:</u>	חבל שאתה סתם.
<u>אלון גלבוש:</u>	אז אני לא סתם, אתה לא יכול לקבל את מה שאני אומר. אני גם שוב אומר, ואני חושב שכל חברי המועצה, שותפים למה שאני חושב.
<u>נאור שירי:</u>	לא.
<u>אלון גלבוש:</u>	אסור שיקרה דבר כזה.
<u>רן יקיר:</u>	לא, לא, לא, לא.
<u>אלון גלבוש:</u>	אסור שיקרה דבר כזה.
<u>רן יקיר:</u>	לא שותפים.
<u>נאור שירי:</u>	אבל אני לא שותף לזה.
<u>אלון גלבוש:</u>	אתה בכלל לא היית, אז מה אתה מה זה?
<u>נאור שירי:</u>	אה, גם לא הייתי?
<u>אלון גלבוש:</u>	אתה שמעת שהיא אמרה משהו?
<u>נאור שירי:</u>	כן.
<u>אלון גלבוש:</u>	אתה יכול להביא את הפרוטוקול?
<u>נאור שירי:</u>	תסתכל את הפרוטוקול.
<u>אלון גלבוש:</u>	אני לא צריך להסתכל. אתה טוען לזה, אתה תביא את הפרוטוקול, לא אני.

נאור שירי: בוא, בוא, אני אסביר לך בדיוק למה אתה לא שומע ורואה כלום בפרוטוקול. כי במרבית ישיבות מועצת העיר, כולם מדברים פה וצועקים פה, אחד על השני. אי אפשר להקליט בפרוטוקול הכל, ומרבית הדברים, אתה לא תשמע.

אלון גלבוש: אחלה תשובה. תאמין לי, אתה יכול להחליף אותי בדיון הבא.

נאור שירי: אתה רוצה רק אתה לדבר? אתה רוצה רק אתה לדבר?

אלון גלבוש: תאמין לי, תשובה יוצאת מן הכלל.

נאור שירי: אתה רוצה רק אתה?

אלון גלבוש: אי אפשר לדעת, אז אתם לא יכולים גם להציג את זה.

נאור שירי: בבקשה, אדוני, תדבר.

אלון גלבוש: יופי, לא.

נאור שירי: אז עכשיו, אתה כל כך לא זוכר מה היה, שאתה אפילו לא זוכר שהייתי פה.

אלון גלבוש: אני זוכר מה היה, וזה גם כתוב פה מה היה, ולא כתוב אפילו לא חצי מילה ומילה.

נאור שירי: אתה רוצה, תחליט.

אמיר כוכבי: אבל אלון, אמרת דקה וחצי.

נאור שירי: אתה לא נותן לדבר כאילו לאף אחד, אז תמשיך לדבר עם עצמך וסבבה.

אלון גלבוש: דבר, דבר.

- נאור שירי:** אז אתה לא מדבר בשמי. אני חושב שאתם מדברים לרוב לא יפה לאנשי המקצוע בעירייה. הפעם עשית פה איזו טעות. אבל גם מה מצחיק?
- אלון גלבו:** אני לא עשיתי פה שום טעות.
- נאור שירי:** עשית טעות.
- אלון גלבו:** משום שאני מתנצל על כך, אני אמרתי, מתנצל על כך שחשבתי.
- נאור שירי:** אם אתה מתנצל, משמע, עשית טעות.
- אלון גלבו:** לא.
- נאור שירי:** לא? אתה מתנצל על מה?
- אמיר כוכבי:** אחריות בלי אשמה.
- אלון גלבו:** הטעות, שניה, אז תן לי להגיד לך.
- נאור שירי:** בבקשה.
- אלון גלבו:** אני מתנצל על כך שחשבתי שאכן מדובר ב-SMS שיצא מהטלפון שלה, משום שאיך שזה נכתב, "אני, איילת לרר", היה ברור לי שזה יצא מה-SMS שלה.
- נאור שירי:** אלון, אז עשית טעות, בסדר, הכל טוב.
- אמיר כוכבי:** יכולת לבדוק אותה קודם.
- אלון גלבו:** מה?
- אמיר כוכבי:** יכולת להקשיב כשהיא אומרת לך.
- נאור שירי:** אבל עשית טעות.
- אלון גלבו:** אבל אני מסביר לך שהיא לא אמרה את זה.

- נאור שירי:** מה הבעיה פשוט להתנצל ולסגור את זה? למה אתה צריך גם את זה?
- אלון גלבו:** אתה יודע מה, אמיר, אתה יודע מה?
- אמיר כוכבי:** היא יושבה פה ואמרה.
- אלון גלבו:** כל השיחות, אמיר, כל השיחות כאן מוקלטות, אוקי?
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבו:** אני רוצה שתציג בפעם הבאה את הפרוטוקול, ואני עברתי על כל, תאמין לי, לפני שהגעתי לכאן, עברתי על, אין פרוטוקול אגב, עברתי על כל ישיבת המועצה המוקלטת.
- אמיר כוכבי:** אדוני מוזמן להקשיב לכל ישיבת המועצה.
- אלון גלבו:** ולא שמעתי אותה פעם אחת אומרת, שזה לא יצא ממנה.
- אמיר כוכבי:** אני בטוח שהיא אמרה את זה.
- אלון גלבו:** אולי היא יושבה שם ודיברה בשקט, ואתה שמעת.
- אמיר כוכבי:** אין בעיה.
- אלון גלבו:** אני לא שמעתי את זה.
- אמיר כוכבי:** מאחר ואני מכיר את איילת הרבה זמן, אני גם זוכר להגיד לך את תנועות הגוף שהיא עשתה כשדיברה.
- אלון גלבו:** היא עשתה אולי תנועות גוף, אבל היא לא אמרה.
- אמיר כוכבי:** ואז היא העירה הערה.
- אלון גלבו:** אז עכשיו הדיבור נהפך לתנועת גוף?
- אמיר כוכבי:** לא, לא, התחילה בתנועות גוף.

אלון גלבוש:	אז עכשיו זה נהפך לתנועת גוף?
משה חנוכה:	אמיר, תגיד, אתה ביקשת ממנה להוציא את המכתב הזה?
נאור שירי:	די, די.
אלון גלבוש:	רגע, לא הבנתי.
משה חנוכה:	אתה ביקשת להוציא את המכתב הזה?
אלון גלבוש:	למה די, למה די?
נאור שירי:	אני אסביר לך.
אלון גלבוש:	למה, זה נראה לך שהיא עשתה את זה?
נאור שירי:	אני אסביר לך.
אלון גלבוש:	זה נראה לך שזה בא ממנה?
משה חנוכה:	בדף לוגו של העירייה, נשלח לחבר המועצה.
אמיר כוכבי:	מנהלת בכירה בעירייה.
נאור שירי:	אז לדעתי הם לגמרי חופשיים להביע את דעותיהם.
אלון גלבוש:	שיביעו.
נאור שירי:	אגב, הם עושים כל הזמן.
אלון גלבוש:	זכותה להביע את דעתה.
נאור שירי:	זה הכל. אתה לא, אתה לא חסין, מותר להעביר עליך ביקורת.
אמיר כוכבי:	חברים.
נאור שירי:	כמו שמעבירים עלינו.
אלון גלבוש:	נכון, נכון, נכון.

סבבה. אז מותר להם גם.	<u>נאור שירי:</u>
השרים החליטו: "ילדים לא יחויבו בהצגת בדיקת קורונה ביתית בהגיעם לבית הספר.	<u>משה חנוכה:</u>
אתה מבין למה לא שומעים את הפרוטוקול, אתה מבין?	<u>נאור שירי:</u>
הנושא הזה שעלה, זה לא היה.	<u>אלון גלבוש:</u>
אז ככה זה נראה. וגם לך, מותר להגיד, אני מתנצל. וגם עליך מותר להעביר ביקורת.	<u>נאור שירי:</u>
אני אמרתי שאני מתנצל.	<u>אלון גלבוש:</u>
אבל אתה לא, ההתנצלות שלך היא תוקפנות. אתה אומר, אני מתנצל, אבל את לא אמרת וכן אמרת, ואני רוצה לראות את הפרוטוקול. אז אתה לא מתנצל.	<u>נאור שירי:</u>
שניה, שניה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אז די, תגיד, וואלה, טעיתי. ומותר לה לכתוב, מותר לה לכתוב גם מכתב, כי אתה פוגע בשמה הטוב, ובעיניה, זה לפגוע בשמה הטוב. זה הכל.	<u>נאור שירי:</u>
קודם כל, מי שפגע, קודם כל, אני התנצלתי.	<u>אלון גלבוש:</u>
שתגיד, מתנצל, ונסגור את הסיפור.	<u>נאור שירי:</u>
הוא יכול להבהיר את הדברים שלו.	<u>משה חנוכה:</u>
התנצלות שהיא לא התנצלות.	<u>נאור שירי:</u>
אם היא מחפשת, תראה, אם היא מחפשת. משה, משה, אם היא מחפשת מי שפגע בשמה הטוב, אני מניח שהיא יכולה לפנות למנהלת אגף התחבורה. משום שאיך שהיא	<u>אלון גלבוש:</u>

כתבה את זה, זה נראה.

נאור שירי:

איך אתה מאשים? תשמע.

אלון גלבוש:

היא כתבה "אני, איילת לרר". מה אתה רוצה?

נאור שירי:

תגיד.

אלון גלבוש:

זה כתוב איילת לרר. זה לא אני כתבתי.

נאור שירי:

כתוב, מה כתוב, די, חאלס.

אלון גלבוש:

תראה, קודם כל היא אמרה שהוא נקב בשמי מספר פעמים.

נאור שירי:

שמע, אלון.

אלון גלבוש:

נקבתי בשמה מספר פעמים, הקראתי, הקראתי SMS.

נאור שירי:

אלון, תשמע, די. תגיד זה ונסגור את זה. למה אתה צריך כאילו להמשיך להתבחבש בזה?

אמיר כוכבי:

חברים, אני רוצה להגיד משהו.

אלון גלבוש:

אמיר, זה מקובל עליך? זה היה מקובל עליך, תגיד כן או לא?

אמיר כוכבי:

אז אני אענה, מה?

אלון גלבוש:

זה מקובל עליך העניין הזה, ששולחים מכתב, שעה, שעתיים לפני דיון של המועצה?

רן יקיר:

זה הגיע אליי ב-11:30 בבוקר.

אלון גלבוש:

זה לפני חודש היה, זה לפני חודש כבר היה העניין הזה.

רן יקיר:

אבל זה הגיע אליי ב-11:30 בבוקר, לא שעה, שעתיים.

אמיר כוכבי: נו בסדר, זה לא מחייב אותך לעכשיו. למה, מה קרה?

אלון גלבוע: לא.

אמיר כוכבי: חוץ מזה, אז מה, אז קיבלת את זה היום. אם אתה רוצה, יכולת להתייחס לזה גם בישיבה הבאה.

אלון גלבוע: מה זאת אומרת, קיבלת מכתב, קיבלת מכתב, אתה צריך להגיב עליו.

אמיר כוכבי: אלון, בוא, בשורה התחתונה, בסדר, ואני אגיד את זה ככה. שולחן מועצת העיר זה שולחן אמוציונלי, יש בו הרבה מאוד דיונים. בינינו, נבחרו הציבור, הרבה פעמים יש שיח שחורג מהשיח שהציבור רגיל. שנתיים וחצי האחרונות ראינו לא מעט פעמים, שבהם השיח אל מול עובדות ועובדי העירייה, המנהלות והמנהלים שלה, חרג. גם בעיניי, מהדרך שבה הוא אמור להתקיים, לא רק פה, גם באופן כללי. לכן אני אומר כך.

משה חנוכה: גם במסדרונות העירייה, אנחנו ראינו חריגה.

אמיר כוכבי: שניה.

נאור שירי: בסדר, רק אתה מושלם, יאללה. ניצחת.

אמיר כוכבי: ולכן אני אומר כך.

נאור שירי: אתה מושלם.

משה חנוכה: אמרתי שגם במסדרונות העירייה.

נאור שירי: בסדר, אתה מושלם.

משה חנוכה: ראינו שיח שהופך אליהם כלפי עובדים, מה לעשות?

<u>נאור שירי:</u>	אתה מושלם.
<u>אמיר כוכבי:</u>	משה, בתור -
<u>משה חנוכה:</u>	הצעיר שבחבורה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	הלימון הראשון.
<u>נאור שירי:</u>	אתה לא הצעיר שבחבורה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	כן, ואתה גם ממש לא הצעיר שבחבורה.
<u>משה חנוכה:</u>	לא, היא הצעירה, אני הצעיר.
<u>אמיר כוכבי:</u>	בוא. אנחנו בשיח רב מגדרי. כולם.
<u>נאור שירי:</u>	חבל שלא הגעת לשיתוף הציבור.
<u>אמיר כוכבי:</u>	כן.
<u>משה חנוכה:</u>	לא הייתי היחיד שלא הגיע. גם הציבור לא הגיע לשיתוף.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אני אגיד שאני באמת מצפה, שגם ברגעים אמוציונליים, וגם ברגעים שאנחנו נורא רוצים לנגח את אמיר, אנחנו נזכור שהעובדות והעובדים, הם מחוץ לשיח הזה, בסדר? יש לנו ביקורת מקצועית, יש דרכים להעביר אותה. יש לנו שאלות, יש דרכים לשאול אותן. לא צריך כל דבר להפוך לאישי, אנשים באים לכאן, לעבוד, לשרת את תושבות ותושבי העיר, לשרת את העירייה, לשרת גם את החזון של השולחן הזה. לא צריך להפוך את השיח מולם לשיח פוגעני, אלים. כשהם אומרים, לא אמרנו, לא עשינו, מותר גם להאמין להם, אפשר גם לבדוק את זה. אבל מותר גם להאמין להם. בואו נשחרר מהדבר הזה. מה שנקרא, רכזו את האש אליי, בסדר?

- אלון גלבוש:** אמיר, אמיר, אני מסכים אתך עם כל מילה.
- נאור שירי:** אבל.
- אלון גלבוש:** מסכים אתך על כל מילה, אבל הנושא הזה, תשמע, אף אחד בכלל לא העלה אותה. היא לא הייתה בכלל הנושא. הנושא היה, נושא אחר לחלוטין.
- אמיר כוכבי:** אבל דווקא בגלל זה, זה היה מהותי, כי היא התעקשה להגיד לך שזה לא נכון.
- אלון גלבוש:** היא לא אמרה אבל, אתה אומר שהיא עשתה תנועות.
- אמיר כוכבי:** נו מה, אחי, עזוב, די.
- אלון גלבוש:** אז תראה לי, בסדר, בוא נראה.
- אמיר כוכבי:** אנחנו נפנה.
- אלון גלבוש:** אז בוא נראה את הפרוטוקול, אני מסכים אתך.
- אמיר כוכבי:** עזוב פרוטוקול. אנחנו נפנה מחר או זה שעה, ונשב ביחד על ההקלטה שאתי תארגן לנו.
- אלון גלבוש:** בסדר, אני שמעתי אותה.
- אמיר כוכבי:** עם אוזניות.
- אלון גלבוש:** חבל על הזמן.
- אמיר כוכבי:** מה?
- אלון גלבוש:** שמעתי אותה.
- משה חנוכה:** משעמם לכם?
- אמיר כוכבי:** לא, אבל זה חשוב לו, ואני זוכר איקס, והיא בחוויה שלה זוכרת איקס בריבוע.

- משה חנוכה:** בואו, שבו שלושתכם, תקראו גם לה, תלבנו את העניין, חבל על הזמן.
- אלון גלבע:** תקשיב, אני ואתה יושבים.
- אמיר כוכבי:** יאללה.
- רינה שבתאי:** יאללה, שימו נקודה.
- אלון גלבע:** ובוא נראה מי שמפסיד, מה הוא מזמין, אין בעיה.
- רינה שבתאי:** שימו נקודה.
- משה חנוכה:** אבל אני חושב שאלון ביקש להבהיר את הדברים שלו, ולהגיד שאם מישהו נפגע, אז זו לא הייתה הכוונה שלו.
- רינה שבתאי:** בסדר, הוא הבהיר אותם. אתה לא צריך להבהיר בשמו.
- אלון גלבע:** זו הייתה הכוונה.
- רינה שבתאי:** הוא הבהיר אותם. ביקש דקה ורבע, קיבל 4 דקות, וזה הסיפור.
- נאור שירי:** האמת שזה 10 דקות.
- אלון גלבע:** אני חושב ש-4 הדקות האלה עזרו פה.
- רינה שבתאי:** בסדר, אין בעיה. לא מתווכחת. די, בואו נשים נקודה.
- אלון גלבע:** אף אחד פה לא רוצה, כי אנחנו אוהבים את עובדי העירייה, מעריכים אותם, מעריכים את העבודה שלהם.
- רינה שבתאי:** בסדר גמור.
- אלון גלבע:** ובטח אף אחד לא חושב לפגוע בהם. זה הכל.
- רינה שבתאי:** מן הראוי שכך יהיה.

- אלון גלבוש:** גם בפרצוף שאתה עושה.
- אמיר כוכבי:** חברים, אני רוצה להגיד משהו על הנושא הבא בסדר.
- נאור שירי:** האמת שהיה לי קצת, טוב, לא נעים להגיד.
- אלון גלבוש:** אף עובד עירייה פה לא העלבתי, ואני מכבד את כולם, ואני במשך שנים רבות, אני גדלתי אתם.
- נאור שירי:** אבל העלבת.
- אמיר כוכבי:** אלון, אלון, אלון. הנושא הבא הוא נושא שאנחנו עובדים עליו הרבה מאוד זמן. אנחנו לא מביאים אותו לאישור היום, אלא אנחנו מביאים אותו.
- משה חנוכה:** רגע, יש שאילתות, מה יש לך?
- אמיר כוכבי:** ביקשתם לעבור לסדר היום.
- משה חנוכה:** לא, לא, יש שאילתות לסדר היום. מה זאת אומרת?
- אמיר כוכבי:** שאילתות בסוף סדר היום.
- משה חנוכה:** לא, לא, שאילתות זה קודם כל.
- אמיר כוכבי:** ביקשתם להחליף את סדר היום.
- משה חנוכה:** לא, לפי סדר היום, קודם כל, אביבה ביקשה.
- אמיר כוכבי:** ביקשתם, ביקשתם להעביר את הסעיף.
- משה חנוכה:** לא, אל תעשה ממני צחוק.
- אמיר כוכבי:** מה?
- משה חנוכה:** קודם כל השאילתות, ואח"כ הנושאים האחרים.
- אמיר כוכבי:** השאילתות זה חלק אחר בישיבה.

- משה חנוכה:** לא, השאילתות זה הפתיחה של הישיבה. זה סעיף מספר 1.
- אמיר כוכבי:** ביקשתם להפוך. אז השאילתות בסוף.
- מאיר חלואני:** תקרא לאביבה ותשאל אותה מה יהיה.
- משה חנוכה:** ביקשנו לעשות את הנושא של נווה נאמן ראשון.
- אמיר כוכבי:** נו.
- משה חנוכה:** ואז לנהל את סדר היום.
- אמיר כוכבי:** אבל ביקשו לעשות.
- משה חנוכה:** זה לא עכשיו הופך את כל סדר היום.
- אמיר כוכבי:** בוודאי שכן.
- משה חנוכה:** לא, לא, זה לא עובד ככה.
- אמיר כוכבי:** אז זה אחר של הישיבה.
- משה חנוכה:** לא, לא.
- אמיר כוכבי:** בטח. יש א', שאילתות, ואז ב', סדר יום. זה לא זה.
- משה חנוכה:** לא.
- יגאל שמעון:** לא, ההצבעה הייתה על סעיף ט', להעביר אותו לזה. יאללה בואו, נו, חבל על הזמן.
- משה חנוכה:** אה, זה היה בדיחה.
- יגאל שמעון:** אפשר להמשיך?
- אתי ברייטברט:** טוב, נעבור לשאילתות.
- יגאל שמעון:** אפשר לראות שאילתות? משה חנוכה, יאללה. מה זה?

א. שאילתות.

אתי ברייטברט:

טוב, אנחנו נתחיל בשאלתה של חבר המועצה, משה חנוכה, מיום ה-22.7.2021: האם מנכ"ל העירייה, רן היילפרן, שימש קודם תפקידו כפעיל פוליטי, שפעל לבחירתו של אמיר כוכבי? מה היה תפקידו במטה הבחירות? תשובה: ב-30.5.2021, המנכ"ל נשאל על ידך, האם ניהלת את הכספים בקמפיין של ראש העיר, והתשובה שניתנה הייתה, כן. תשובה זו נשארה זהה. קודם תפקידו כמנכ"ל העירייה, היה סמנכ"ל תאגיד השידור ויקל"ר הוד השרון בפקוד העורף.

אוקי, השאלה הזאת, לא נולדה בחלל ריק.

משה חנוכה:

היא פשוט חזרתית, אז אנחנו מנסים זה.

אמיר כוכבי:

כי זה נאמר במסגרת ישיבת וועדת תכנון ובנייה, שדנה בתכנית בנייה, שאתה לא היית, כי היית בניגוד עניינים.

משה חנוכה:

לא, נאמר גם פה.

אמיר כוכבי:

אבל היית בניגוד עניינים, אז רציתי שגם אתה תשמע את זה.

משה חנוכה:

אה, אוקי.

אמיר כוכבי:

דבר נוסף, גם הסגנית שלך לא הייתה, כי היא גם הייתה בניגוד עניינים. והמנכ"ל היה, למרות שהוא אומר שהיה פעיל פוליטי.

משה חנוכה:

<u>אמיר כוכבי:</u>	צדיק, צדיק, נו.
<u>משה חנוכה:</u>	אני אומר, תראה, זה בסדר להביא מנכ"ל עירייה שיש לך קשר קודם אתו.
<u>אמיר כוכבי:</u>	כן. יש על זה אפילו הגדרות בחוק, כן.
<u>משה חנוכה:</u>	בסדר גמור, אני לא אמרתי שזה לא חוקי. רק שאלתי, אם הוא היה פעיל פוליטי. יש כאלה שבחרים להביא מנכ"לים מקצועיים, יש כאלה שבחרים במנכ"לים פוליטיים. ואתה עשית את הבחירה שלך.
<u>מאיר חלואני:</u>	מתחיל עם ההעלבות האלה עוד פעם?
<u>אמיר כוכבי:</u>	בוא, אני מציע.
<u>משה חנוכה:</u>	לא, זו לא העלבה.
<u>מאיר חלואני:</u>	זה כן.
<u>משה חנוכה:</u>	אבל הוא אמר.
<u>מאיר חלואני:</u>	תכבד את האנשים, דיברנו לפני רגע זה.
<u>משה חנוכה:</u>	הוא אמר אבל, הוא אמר.
<u>אמיר כוכבי:</u>	סמנכ"ל תאגיד השידור.
<u>נאור שירי:</u>	תסתכל בפרוטוקול, איך מדברים לעובדי עירייה, תבין.
<u>אמיר כוכבי:</u>	כן.
<u>משה חנוכה:</u>	מה זה מעליב? זו עובדה.
<u>נאור שירי:</u>	זה השיח.
<u>משה חנוכה:</u>	אמרתי עובדה.

- אלון גלבע:** אני לא קשור לעניין.
- משה חנוכה:** אני רוצה להשלים את השאלה שלי. אני אגיד לך למה אני רוצה. זה גם קשור אליך קצת, אגב מאיר, אז בוא, כדאי שאני אסיים פה.
- מאיר חלואני:** אין בעיה. גם אליי, זה בסדר.
- אמיר כוכבי:** שאלת המשך, בבקשה.
- משה חנוכה:** אני אומר, זה בסדר להביא מנכ"ל פוליטי, אבל ברגע שבמהלך שנתיים וחצי, כל השדרה המקצועית של עובדי העירייה המקצועיים, נאלצים אחד אחרי השני, או להתפטר או להיות מפוטרים, ואנחנו רואים עכשיו ביתר שאת, אחרי שהמנכ"ל קיבל סמכויות לערוך שימועים, עובדים מקצועיים, שעבדו כאן במשך שנים וצמחו בארגון.
- אמיר כוכבי:** אתה טועה, הסמכות שנתת לו בישיבה האחרונה לשימוע, היא סמכות של משמעת.
- משה חנוכה:** בסדר.
- אמיר כוכבי:** סמכות לעשות שימוע קודם לכן, הייתה לו מוקנה בחוק.
- משה חנוכה:** בסדר, אז אני יכול רק לסיים?
- אמיר כוכבי:** כן.
- משה חנוכה:** אני אומר, ברגע שאני רואה.
- אמיר כוכבי:** אבל לא צריך להטעות.
- משה חנוכה:** ש-30 עובדים בכירים.

- אמיר כוכבי:** 30?
- משה חנוכה:** כן, כ-30. אתה רוצה שאני אתחיל למנות אותם?
- אמיר כוכבי:** לא, אין צורך.
- משה חנוכה:** כ-30 מנהלים בכירים בעירייה, בארגון, או הולכים מיוזמתם, כי מראים להם את הדרך החוצה. אגב, לכבד את העובדים.
- אמיר כוכבי:** נו.
- משה חנוכה:** או עושים להם שימועים.
- אמיר כוכבי:** יש שאלת המשך?
- משה חנוכה:** חלק מהעובדים טוענים גם להתנהגות פוגענית מצד הנהלת העירייה, התעמרות מצד הנהלת העירייה.
- אמיר כוכבי:** התעמרות?
- משה חנוכה:** כן, זה חלק מהטענות של העובדים.
- אמיר כוכבי:** איפה הם טוענים, בשיח הפוליטי אתך? האם יש תלונה כזאת? האם יש...?
- משה חנוכה:** נאמר, נאמר. גם במסגרת השימועים, יש טענות כאלה.
- אמיר כוכבי:** אה, אוקי.
- משה חנוכה:** ואני אומר בסוף.
- אמיר כוכבי:** אתה אומר מנהלים בכירים.
- משה חנוכה:** ממנכ"ל העירייה, שאתה אומר שהוא פעיל פוליטי שלך.
- אמיר כוכבי:** כן.

- משה חנוכה:** בסוף משמש כזרועך הארוכה לעשות את הדברים האלה. אני חושש מאוד שבמסגרת ההזזה של כל כך הרבה אנשים טובים, אנשי מקצוע שנבחרו במכרזים, והם לא אנשים פוליטיים, נדרשים ללכת הצידה, הזיכרון הארגוני בארגון ייפגע. והארגון בסוף, בעוד שנתיים וחצי, ייפגע, למה? כי יכול להיות שתתחלף.
- אמיר כוכבי:** אתה יודע, לפעמים אתה אומר דברים, שאני לא יודע אם אתה מאמין להם או לא.
- משה חנוכה:** כי יכול להיות שתתחלף.
- אמיר כוכבי:** כן.
- משה חנוכה:** וברגע שתתחלף, כל האנשים שהבאת עכשיו, יבוא ראש עיר חדש, יגיד, אני רוצה להחליף אותם.
- אמיר כוכבי:** למה, אם רק אני מביא פוליטיקאים, כל האחרים מביאים רק אנשי מקצוע, אז לא יחליפו.
- משה חנוכה:** לא, אבל בסוף, תראה יש כאן מנהלים שעברו כמה ראשי ערים.
- אמיר כוכבי:** תחליט, זה לא אחד ככה, אחד ככה.
- משה חנוכה:** יש כאן מנהלים שעברו כמה ראשי ערים.
- אמיר כוכבי:** כן.
- משה חנוכה:** הם לא, אגב, לא, חלק תמכו בכך בבחירות.
- אמיר כוכבי:** אוקי.
- משה חנוכה:** וגם אותם שלחת.

- אמיר כוכבי:** אז אנחנו אומרים לך שזה לא מדד.
- משה חנוכה:** אז ייאמר לך לזכותך שאתה, נכון.
- רינה שבתאי:** אז זה לא פוליטי.
- משה חנוכה:** אבל בסוף אני שואל.
- אמיר כוכבי:** אני לא מבין את הטענה.
- רינה שבתאי:** גם אני לא.
- משה חנוכה:** עוד לא סיימתי את הטיעון, איך תבינו את הטענה, אם לא סיימתי את הטיעון?
- אמיר כוכבי:** כי יש לך שאלת המשך, ואתה לא שואל.
- משה חנוכה:** אז תנו לי לסיים את הטיעון.
- אמיר כוכבי:** אתה לא, אבל אתה נואם.
- משה חנוכה:** אני רוצה לשאול את המנכ"ל את שאלת ההמשך.
- אמיר כוכבי:** תשאל, כן.
- משה חנוכה:** אדוני המנכ"ל, האם למרות העובדה שאתה היית פעיל פוליטי של ראש העיר, האם כל ההחלטות שאתה מקבל בענייני כח אדם, הן לא החלטות מונחות ופוליטיות, אלא החלטות מקצועיות נקיות, שאין שום התערבות של פוליטיקאי בהחלטות האלה?
- אמיר כוכבי:** לפני שהוא יענה.
- משה חנוכה:** אני רוצה אבל שהמנכ"ל, אני לא רוצה שתתאמו ביניכם גרסאות. קודם כל, שהוא יענה.
- אמיר כוכבי:** לפני שהוא יענה, אני אגיד, שאת מנכ"ל העירייה הכרתי

בתפקידו כיקל"ר העיר בצוק איתן, כשהייתי סגן ראש עירייה, וראיתי איך על כתפיו שנראות צנומות, הוא מחזיק מצב בטחוני מאוד מאתגר, בעירייה שלא ממש תפקדה אז בהיבטים ביטחוניים.

והוא גם יודע לארגן חוגי בית, ולעמוד עם חולצה כתומה בכיכר מגדיאל.

הוא לא אירגן חוגי בית, תהיה רגוע.

הוא לא עמד עם חולצה כתומה בכיכר מגדיאל?

לכל תושב מותר.

יש תמונה?

להראות לך את התמונה שלך עם החולצה הכתומה בכיכר מגדיאל?

ואל תהיה ליצן.

לא, כי הוא אמר שהוא לא עמד. אמרת להאמין לעובדים, אז בוא רגע.

לא אמרתי.

משה, השיח שלך.

לא ארגנתי חוגי בית.

לא ארגנת חוג בית?

לא.

לא.

אוקי, אז אני אראה לך את חוג הבית.

משה חנוכה:

אמיר כוכבי:

משה חנוכה:

אמיר כוכבי:

רן היילפרן:

משה חנוכה:

אמיר כוכבי:

משה חנוכה:

רן היילפרן:

אמיר כוכבי:

רן היילפרן:

משה חנוכה:

רן היילפרן:

אמיר כוכבי:

משה חנוכה:

- אמיר כוכבי:** אתה יכול להראות חוג בית.
- משה חנוכה:** בוא אני אראה לך את החולצה הכתומה בכיכר מגדיאל, קודם כל.
- אמיר כוכבי:** משה, אתה רוצה גם תשובה, או שאתה רק נהנה מהזה?
- משה חנוכה:** כן, בבקשה. כן, כן, אני אתך.
- אמיר כוכבי:** כן, אוקי.
- משה חנוכה:** אני מקשיב.
- אמיר כוכבי:** אז תסתכל גם.
- משה חנוכה:** לא, אני מחפש את התמונה.
- אמיר כוכבי:** בסדר, אני אשלח לך אותה.
- משה חנוכה:** אוקי.
- רינה שבתאי:** הוא אומר לך שהוא היה פעיל, אז מה, אני לא מבינה מה. מה הסיפור?
- משה חנוכה:** אה, כתומה עמדת, ולא ארגנת חוג בית.
- אמיר כוכבי:** די, די.
- רינה שבתאי:** לא, לא ברור לי כל כך מה.
- משה חנוכה:** לא חוגי, חוג.
- נאור שירי:** מה, מה השאלה?
- רינה שבתאי:** תשאל את השאלה, מה השאלה?
- מאיר חלואני:** החליפו לך את הטלפון?
- משה חנוכה:** לא, רגע, ראש העיר אבל לא סיים.

- אמיר כוכבי:** מעבר להיותו היקל"ר בתקופה הזאת, הוא גם היה סמנכ"ל כספים של בית ברל ולאחר מכן סמנכ"ל תאגיד השידור, היה סמנכ"ל כספים וגם סמנכ"ל משאבי אנוש.
- משה חנוכה:** אבל אם הוא פעיל פוליטי, איך אתה בניגוד עניינים בתיק?
- אמיר כוכבי:** איזה פעיל פוליטי? תפסיק.
- משה חנוכה:** שניה, רגע.
- אמיר כוכבי:** טוב.
- משה חנוכה:** אם הוא היה פעיל פוליטי, אתה אומר שכן, אתה אמרת, כן, הנה המנכ"ל נשאל, והתשובה שניתנה הייתה, כן, והתשובה הזאת נשארה זהה.
- אמיר כוכבי:** נו.
- משה חנוכה:** אז אני שואל.
- אמיר כוכבי:** מה השאלה?
- משה חנוכה:** אם אתה היית מנוע בלטפל בתיקים בוועדת תכנון ובנייה מסיבות שיש קשרים פוליטיים.
- אמיר כוכבי:** כי א', קיבלת תשובה.
- משה חנוכה:** שניה, רגע, רגע, תן לי לסיים. אז איך המנכ"ל לא מנוע בלטפל בזה?
- אמיר כוכבי:** מי שמטפל, א', ככה, עובדתית, בלי קשר לתיק ספציפי כזה או אחר, ו-ב', קיבלת תשובה שהסבירה לך את כל התהליך המקצועי שהיה שם. פנית גם לוועדה לניגוד עניינים.

- משה חנוכה:** שעדיין לא הכריעה.
- אמיר כוכבי:** בוא נראה מה יהיה הלאה, מה אתה זה?
- רן היילפרן:** כן, אני רק אזכיר שכנראה משהו שפספסת בישיבה הראשונה, שפשוט הטענות האלה קצת לא מעניינות, אבל שאתה טוען.
- רפאל בן מרדכי:** דבר למיקרופון.
- אלון גלבוע:** לא שומעים, לא שומעים.
- רן היילפרן:** אבל אני רק מזכיר.
- רפאל בן מרדכי:** לא שומעים אותך.
- רן היילפרן:** נראה לי שזה הזמן להזכיר את ה-CV שלי, שאני בעל תואר ראשון במשפטים, תואר ראשון בכלכלה, תואר שני במנהל עסקים.
- משה חנוכה:** מה זה קשור לשאלה שנשאלה כאן?
- רן היילפרן:** כולם מאוניברסיטת תל אביב. ניהלתי בתפקידי האחרון באגף התקציבים במשרד הביטחון, 2,500,000,000 דולר מול ממשלת ארה"ב. הייתי 6 שנים סמנכ"ל כספים במכללה אקדמית בית ברל. הייתי 4 שנים סמנכ"ל כספים ותפעול בתאגיד.
- משה חנוכה:** שאלתי שאלה אבל.
- רן היילפרן:** עכשיו אני מדבר.
- משה חנוכה:** שאלתי אם גורמים פוליטיים מנחים אותך.
- רינה שבתאי:** תן לו לדבר. שאלת אותו שאלה, הוא עונה לך.

רן היילפרן: של תאגיד השידור הישראלי, בין השנים 2012 עד 2019, הייתי מ-2012 עד 2014, מ-2012 עד 2014 הייתי סגן מפקד יקל"ר, פיקוד העורף בהוד השרון. ב-2014, חודש לפני צוק איתן, נכנסתי לתפקידי כמפקד היקל"ר. שימשתי 5 שנים בתפקיד הזה, ולכן אני פשוט מוחה על-

משה חנוכה: האם גורמים פוליטיים מנחים אותך?

רן היילפרן: מוחה על הטענות.

משה חנוכה: אני שואל, שאלתי שאלה.

רן היילפרן: על המקצועיות, במשך כל תפקידי, כל תפקידי ניהלתי אנשים, ניהלתי בתפקידים שלי מאות מיליונים.

משה חנוכה: שאלתי, האם גורמים פוליטיים מנחים אותך?

רן היילפרן: מיליארדים של דולרים באגף תקציבים.

אמיר כוכבי: מה זו השאלה הזאת?

רן היילפרן: ולכן, אני רגע מתייחס לנושא, אני מנהל, אני מנהל-

משה חנוכה: האם גורמים פוליטיים מנחים אותך בענייני כח אדם בעירייה, על שימועים של עובדים?

רן היילפרן: אני מנהל את ענייני כח האדם בהתאם ליכולת המקצועית של העובדים, והיכולת שלהם לקדם את המטרות והחזון של העירייה.

משה חנוכה: ולא מנחים אותך גורמים פוליטיים.

רן היילפרן: בהתאם ליכולות שלהם. לא, ואני גם, אני גם מבין שקראת את השימועים. הם לא הגיעו מהעירייה, אבל

כנראה העובדים שיתפו אותך, ואתה יכול לראות שיש
דוגמאות ספציפיות, נקודתיות.

מרוב שאני פוגע בעיר, אתה מבין?

משה חנוכה:

של התנהלות, של התנהלות בעייתית של עובדים שנקראו
לשימועים.

רן היילפרן:

יש ויש.

אמיר כוכבי:

ומעצם טבעו של ארגון שרוצה ללכת קדימה, ולמלא
דברים, ויש פה הרבה מאוד פערים שעלו מהשנים
הקודמות. אנחנו, יש גם אנשים שלא יודע אם זה מתאים
להם.

רן היילפרן:

תגיד, אתה הוצאת מכתב על 2 עובדות, ואמרת להן
שתחזור בכ מהמכתב, ואז לא חזרת בכ. אז האם מישו
הנחה אותך בסוף לא לחזור בכ?

משה חנוכה:

לא, איזה מכתב אמרתי שאני אחזור בי?

רן היילפרן:

בסדר, בוא נדבר על זה אח"כ.

משה חנוכה:

יש שאלת המשך לשאלת ההמשך?

רן יקיר:

טוב, בואו נמשיך, אנחנו סטינו קצת מהנושא.

אתי ברייטברט:

אתה שואל שאלות.

מאיר חלוואני:

בואו נעבור לשאלתה הבאה.

אתי ברייטברט:

רק, סליחה, סליחה, שניה.

מאיר חלוואני:

מה?

אתי ברייטברט:

יש לו גם מה להגיד לי, זה מה שאמרת קודם. אז אולי

מאיר חלוואני:

תגיד.	
לא, לא, אתה אמרת.	<u>נאור שירי:</u>
לא, אמרת, אמרת. אתה רוצה את הפרוטוקול?	<u>מאיר חלואני:</u>
אנחנו גם נשמע את הפרוטוקול.	<u>נאור שירי:</u>
אני לא רוצה לפגוע.	<u>משה חנוכה:</u>
לא, אולי את הפרוטוקול אתה רוצה גם?	<u>מאיר חלואני:</u>
מאיר, אני לא רוצה לפגוע. אני מעריך אותך ומכבד אותך.	<u>משה חנוכה:</u>
מה זה קשור לפגוע? זה שקוף, אחי. אתה יכול לדבר על זה. לא הבנתי מה הבעיה.	<u>מאיר חלואני:</u>
א', זה לא בעייתי.	<u>אמיר כוכבי:</u>
ענייני כח אדם זה בעייתי. הוא לא יודע איזה עולם זה, אולי זה בעולם שלך עובד ככה.	<u>משה חנוכה:</u>
העולם גם שלך עובד ככה, בעולם הציבורי.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אנשים שנבחרים במכרזים.	<u>משה חנוכה:</u>
אדוני שמקבלים מינויים פרסונליים.	<u>אמיר כוכבי:</u>
מינוי פוליטי.	<u>נאור שירי:</u>
כן.	<u>אמיר כוכבי:</u>
נו מה, איפה אתה חי?	<u>נאור שירי:</u>
בהגדרה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אה, זה תפקיד אמון? אתה בתפקיד אמון?	<u>נאור שירי:</u>

גם עירייה זה תפקיד אמן.	<u>אמיר כוכבי:</u>
למה קיבלת את התפקיד הזה, משה?	<u>נאור שירי:</u>
גם תפקיד מנכ"ל עירייה מוגדר כתפקיד אמן.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אבל גם, יש מקומות שפוליטיקאים אסור להם להתערב.	<u>משה חנוכה:</u>
תגיד, אתה יושב על משרת אמן ואתה מלין על משרת אמן? אני לא מבין את זה.	<u>נאור שירי:</u>
אני מלין על משרת אמן, מלין על התערבות פוליטית בענייני כח אדם.	<u>משה חנוכה:</u>
השאלתה שלך, היא כאילו מה?	<u>נאור שירי:</u>
פיטורי עובדים פה.	<u>משה חנוכה:</u>
גורמים פוליטיים, גורמים פוליטיים מנחים אותך? כן.	<u>נאור שירי:</u>
אם עכשיו, אני אתן לך דוגמה, אני אתן לך דוגמה, נאור.	<u>משה חנוכה:</u>
אני אתן לך דוגמה, אני אתן לך דוגמה לעולמות.	
כן, כן, כן.	<u>נאור שירי:</u>
נגיד יש לך, בא שר, נגיד לך, בא שר, בסדר? הוא אומר, אני רוצה לפטר את סמנכ"ל המשרד שנבחר במכרז, בסדר? הוא לא יכול לעשות את זה. כי למרות שהוא השר.	<u>משה חנוכה:</u>
אבל זה לא עובד ככה, ואתה יודע שזה לא עובד ככה.	<u>רינה שבתאי:</u>
אבל זה מה שאני אומר כאן.	<u>משה חנוכה:</u>
לא, זה לא עובד ככה. זה גם פה לא עובד ככה.	<u>רינה שבתאי:</u>
השאלות שלך הן חצי רמיזות.	<u>נאור שירי:</u>

לא רמיזות, אני אומר.	<u>משה חנוכה:</u>
גורמים פוליטיים מנחים את גורמי המקצוע. וואו.	<u>נאור שירי:</u>
בענייני כח אדם.	<u>משה חנוכה:</u>
משה חנוכה. מה אין את זה? בכל עניין, תגיד.	<u>נאור שירי:</u>
בכל עניין שקשור למדיניות העירייה-	<u>אמיר כוכבי:</u>
עלה בדעתך שהגורם הפוליטי מעוניין לקדם את העיר ולהפוך אותה לעידן הבא עם אוכלוסייה שמתקדמת?	<u>רינה שבתאי:</u>
אתה כיו"ר החברה לקידום לשעבר, האם הנחית את המנכ"ל אי פעם, לעשות שינויים בכח אדם?	<u>נאור שירי:</u>
זו שאלת המשך?	<u>משה חנוכה:</u>
זו שאלה לגיטימית, כי אתה גורם פוליטי, שאינך מנכ"ל.	<u>נאור שירי:</u>
תגיש שאילתה, תגיש שאילתה.	<u>משה חנוכה:</u>
אתה לא תענה עליה. אני יכול להגיש לך מלא שאילתות.	<u>נאור שירי:</u>
תגיש.	<u>משה חנוכה:</u>
אתה פשוט לא עונה עליהם.	<u>נאור שירי:</u>
נאור, אני מבקש לישיבה הבאה, תגיש שאילתות.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אתה תענה?	<u>נאור שירי:</u>
כן.	<u>משה חנוכה:</u>
בוא נראה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
כן?	<u>נאור שירי:</u>
כן.	<u>משה חנוכה:</u>

- מאיר חלואני:** זה מוקלט.
- אמיר כוכבי:** בוא נראה. תזכור, אח"כ שיגידו לא.
- נאור שירי:** אני באמת אגיש שאילתה.
- משה חנוכה:** תגיש שאילתה.
- נאור שירי:** עכשיו, אני דורש גם את המכסה הסיעתית שלי, וכל ישיבה, אתה תקבל שאילתה.
- אתי ברייטברט:** שאילתה הבאה, שאילתה של חבר המועצה, אלון גלבוץ מ-11.8.2021, בתאריכים -
- נאור שירי:** לא, בכיף, זו הזיה.
- אתי ברייטברט:** בתאריכים ב-4-5.8.2021, נאור.
- רינה שבתאי:** נאור.
- אתי ברייטברט:** בתאריכים 4-5.8.2021.
- נאור שירי:** מה נאור? הם כל הזמן מתפרצים, פעם אחת אני מדבר, נאור.
- משה חנוכה:** האמת, גם אני ביקשתי.
- אתי ברייטברט:** די, די, בואו נתקדם. בתאריכים 4-5.8.2021 התקיים פסטיבל בירה בפארק 4 העונות. האם במסגרת פסטיבל בירה בפארק 4 העונות, קיבלו נבחרי ציבור ו/או מי מטעמם, שוברים, תלושים לבירה בחינם? התשובה היא: לא.
- משה חנוכה:** איך אתי עושה את זה, כאילו.
- אתי ברייטברט:** דרמטי.

<u>אלון גלבע:</u>	דרמטי מאוד. הכוונה.
<u>משה חנוכה:</u>	תפעיל את המיקרופון, תפעיל את המיקרופון.
<u>מאיר חלואני:</u>	רגע, אני יכול להציג לך חיובים של כרטיס אשראי, אם אתה רוצה.
<u>משה חנוכה:</u>	תפעיל את המיקרופון.
<u>מאיר חלואני:</u>	משה.
<u>רינה שבתאי:</u>	גם אני, גם אני.
<u>מאיר חלואני:</u>	בשאלתה שלך, אני יכול להציג לך שוברים של כרטיס אשראי, אם אתה רוצה.
<u>אלון גלבע:</u>	אז יש, אתה במקרה, אתה במקרה.
<u>אלון גלבע:</u>	לא, לא, לא, לא אני.
<u>רינה שבתאי:</u>	גם אני, לא מקרה, גם אני.
<u>ארנון אברמוב:</u>	שילמתי מזומן, לא קיבלתי קבלה.
<u>אלון גלבע:</u>	רגע, רגע, שאלתי שאלה, נכון? חברי מועצה, אני מבין שככל הנראה לא קיבלו.
<u>אמיר כוכבי:</u>	נו.
<u>אלון גלבע:</u>	אז אני שואל שאלה, גם מוסדות חינוך.
<u>נאור שירי:</u>	הופה, עכשיו תראה, אני מראש כבר ידעתי, ידעתי שהולך להגיע אליי.
<u>אלון גלבע:</u>	רגע, רגע.
<u>נאור שירי:</u>	כי הוא אמר, חברי מועצה. שניה, שניה, אני עובר על חיובי האשראי, ואתה עכשיו תתנצל פה בפומבי.

<u>רינה שבתאי:</u>	רעיון מצוין.
<u>אלון גלבוע:</u>	למה, סליחה, מה יש לי להתנצל? מה יש להתנצל? שואל שאלה.
<u>נאור שירי:</u>	כי לפני שניה אמרת, חברי מועצה, ישר הסתכלת עליי.
<u>אלון גלבוע:</u>	אני לא הסתכלתי עליך.
<u>אמיר כוכבי:</u>	הרמיזות המגעילות.
<u>נאור שירי:</u>	סליחה, אז אני אמתין לסוף השאלה.
<u>אלון גלבוע:</u>	בוא תשמע, אני אגיד לך מה.
<u>מאיר חלואני:</u>	משה, אתה מדמיין, אתה חי בסרט.
<u>רינה שבתאי:</u>	עוד שאלתי אם הם מקבלים.
<u>נאור שירי:</u>	אני עושה לזה סנכרון.
<u>מאיר חלואני:</u>	משה, תענה אתה, משה. משה, אולי כדאי תענה אתה.
<u>אלון גלבוע:</u>	קיבלתי תשובה, אז עכשיו אני שואל שאלה. מה התפקיד שלך, אתה יו"ר וועדת מוסדות חינוך?
<u>משה חנוכה:</u>	הטלפון שלך סגור, אלון.
<u>נאור שירי:</u>	תסיים אלון, אני מצטער שהפרעתי לך.
<u>אלון גלבוע:</u>	יופי, אז אני שואל.
<u>משה חנוכה:</u>	לא שומעים אותך.
<u>אלון גלבוע:</u>	לא, פתוח.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אתה יכול להוריד את המסכה.
<u>אלון גלבוע:</u>	אז אני שואל גם האם במסגרת השוברים שחברת הפקה

חילקה, האם גם מוסדות חינוך לא קיבלו, וגם וועדת
תרבות?

נאור שירי: אז אתה כן שואל אותי?

אלון גלבוש: מה?

נאור שירי: אז אתה כן שואל אותי עכשיו? צדקתי שאתה הולך

לשאול אותי, מה אתה רוצה?

אלון גלבוש: מה אתה רוצה, אני שואל, כן.

נאור שירי: אז סבבה.

אלון גלבוש: אז מה יש לך להגיד לי?

נאור שירי: לא קיבלתי בון אחד. לשאלתך.

אלון גלבוש: לא אתה אישית. אתם חילקתם, קיבלתם?

נאור שירי: אני אומר לך, אם הייתי מקבל, אז הייתי מחלק, נכון?

אלון גלבוש: כן.

נאור שירי: אז לא.

אלון גלבוש: הבנתי, אוקי.

נאור שירי: מה יש לך, תגיד, אתה כאילו מה.

אלון גלבוש: לא, אני שואל שאלה. לא, אני אגיד לך למה.

נאור שירי: כן, למה?

אלון גלבוש: כי אח"כ אני אראה פה תמונה, שמדברת אחרת, אבל אני

לא רוצה להציג אותה.

נאור שירי: יאללה. חופשי, למה?

- אלון גלבוש:** לא, לא, לא, לא.
- נאור שירי:** מה לא?
- אלון גלבוש:** לא עד כדי כך, לא, תשמע, אני, לא יכול להציג את התמונה הזו.
- נאור שירי:** אבל אתה כאילו אומר עכשיו יש פה תמונה, כאילו מה אתה מציג.
- אלון גלבוש:** אני אציג אותה אח"כ, לא, אבל אני אגיד לך גם למה. תראה, אתמול במקרה, משה, חבר המועצה, משה חנוכה, שלח הודעה למזכירות המועצה ושאל, האם יש כרטיסים להופעה של רמי קליינשטיין.
- נאור שירי:** לא, זה אתי שאלה, לא?
- אמיר כוכבי:** לא.
- אלון גלבוש:** משה, אתה שאלת. משה, אתה שאלת?
- נאור שירי:** לא, לא מתעדכן מה היה בשאלות שלך.
- אלון גלבוש:** משה שאל, משה שאל בסביבות 14:00 או 15:00, משה?
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוש:** נכון? ואז קיבלנו הודעה, שמי שרוצה כרטיסים, יכול לקבל.
- אמיר כוכבי:** נו.
- אלון גלבוש:** אז כלומר, שכן היו כרטיסים, נגיד להופעות האלה, נכון? מקבלים, ההפקה מחלקת כרטיסים.
- רינה שבתאי:** אני יכולה להראות לך קבלות על כל כרטיס שבעלי

שילם ואני שילמתי.

אלון גלבוע:

אבל לא שאלתי עכשיו.

רינה שבתאי:

על כניסה.

אמיר כוכבי:

לא, זה לא קשור להפקה. זה לא קשור.

אלון גלבוע:

אני שואל, שאלתי שאלה. לא, אני סתם שואל שאלה.

כמו, אתם מדברים פה על עניין של זה.

אמיר כוכבי:

נו.

אלון גלבוע:

עכשיו, לא הצלחתי להבין. ואם משה, לא היה שואל

שאלה כזו, אז היו מציעים לנו כרטיסים? כלומר, יש

כרטיסים, נכון?

אמיר כוכבי:

שניה.

אלון גלבוע:

אז יש כרטיסים, נכון?

אמיר כוכבי:

זה תלוי.

אלון גלבוע:

אבל אמיר, תן לי שניה, אני רוצה.

אמיר כוכבי:

אבל אתה כל הזמן שואל, נו.

אלון גלבוע:

בוא אני אגיד לך לאן אני רוצה להגיע. כלומר, לכל

ההופעות האלה, אני מניח.

אמיר כוכבי:

לא לכולן.

אלון גלבוע:

לא לכולן, לחלקן.

אמיר כוכבי:

לחלקן.

אלון גלבוע:

לחלקן מקבלים, נכון?

נכון.	<u>אמיר כוכבי:</u>
במקרה הזה של רמי קליינשטיין, קיבלו, נכון?	<u>אלון גלבוש:</u>
נכון.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אני מניח שכן, נכון?	<u>אלון גלבוש:</u>
לא, אני שילמתי.	<u>רינה שבתאי:</u>
2 חברי המועצה שביקשו כרטיסים, הזמנות.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אז אני לא ביקשתי.	<u>אלון גלבוש:</u>
אני נרשמתי לשמור לעצמי מקום, ושילמתי לי ולבעלי.	<u>רינה שבתאי:</u>
אבל שניה.	<u>אלון גלבוש:</u>
נאור לא שילם.	<u>משה חנוכה:</u>
די, משה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אני לא שאלתי אם קיבלת או לא, אני שאלתי אם מקבלים כרטיסים, אז אמיר אמר לי, שחלק כן וחלק לא. אז אני יושב נגיד בהופעה של רמי קליינשטיין. סתם, אני, כדי שנסגור את הפינה. אם חולקו כרטיסים, מה הם הקריטריונים, מי קיבל אותם?	<u>אלון גלבוש:</u>
נו.	<u>אמיר כוכבי:</u>
נניח אולי, מי קיבל?	<u>אלון גלבוש:</u>
אני מחכה שתסיים את השאלה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
מה?	<u>אלון גלבוש:</u>
זאת השאלה?	<u>אמיר כוכבי:</u>

אלון גלבוש: אז סיימתי, כן. מי קיבל, אם היו כרטיסים כאלה, אז למי הם חולקו?

אמיר כוכבי: בוא, הם לא מחולקים לאף אחד. יש מתוך מחשבה שלנו, שיש אירועים שנכון יהיה שיהיו בהם חברות וחברי המועצה, ויש אפשרות וזה לא פוגע בכלל, וכחלק מהוקרת תודה וטוב שלנו לדבר הזה.

אלון גלבוש: אז בשעה 15:00 שלחתם הודעה שאפשר לקחת?

אמיר כוכבי: אז אני אגיד לכם.

אלון גלבוש: זה הוקרה ותודה?

אמיר כוכבי: אבל אתה לא מקשיב, טוב?

אלון גלבוש: אני מקשיב.

אמיר כוכבי: אתה לא רוצה להקשיב?

אלון גלבוש: אני מקשיב, אתה יכול לדבר.

אמיר כוכבי: אבל למה צריך להיות כזה מגעיל?

אלון גלבוש: מה מגעיל, סליחה? אם אתה מכבד אותי, אתה לא מזמין

אותי בשעה 15:00, נכון?

אמיר כוכבי: אבל הרמיזות שלך הן מגעילות.

אלון גלבוש: אבל אתה לא מזמין אותי בשעה 15:00.

אמיר כוכבי: אז אני אתן לך תשובה על זה.

אלון גלבוש: תן תשובה.

אמיר כוכבי: אז שכחו לשלוח לכולם, לא רק לך.

אלון גלבוש: טוב.

אמיר כוכבי: וכשמש הזכיר, פנה לאתי, ואתי בדקה את הדבר הזה,

אז הוציאו לכולם. מה, אתה רוצה החזר ל-20 ₪?

אלון גלבוש: אמיר, אני מצטער להגיד לך שאתה מזלזל, אתה מזלזל

בנו, אתה מזלזל בי. אתה מזלזל. תשובות שלך הן הכי

מזלזלות שבעולם. להגיד לי ששכחו לשלוח לנו, ולולא

משה לא היה מתקשר, אז לא היו נותנים את הכרטיסים.

אמיר כוכבי: אני אומר לך חד משמעית.

אלון גלבוש: בוא, אמיר, אתה יודע מה, אתה יודע מה, אתה יודע מה?

אמיר כוכבי: גם חברי הקואליציה קנו כרטיסים, תגיד, מה אתה

נורמלי?

יגאל שמעון: סליחה, סליחה.

אלון גלבוש: אני מודה לך על התשובה, בסדר?

יגאל שמעון: רגע, רגע, שניה.

אלון גלבוש: אני מודה לך על התשובה הזאת.

יגאל שמעון: שניה, שניה.

אמיר כוכבי: אתה רוצה החזר של 20 ₪?

אלון גלבוש: אני מודה לך, תודה.

יגאל שמעון: אתי שלחה הודעה, האם מישהו רוצה, אמרתי לה,

מבחינתי את ה-2 שלי, תתרמי לרווחה. זה מה שאמרתי

לה. היא אמרה, יגאל, אני לא יכולה לתרום, אבל תתרום

את זה אתה.

אתי ברייטברט: לא, תנחה אותי למי לתרום.

<u>יגאל שמעון:</u>	תנחה אותי למי לתרום.
<u>אתי ברייטברט:</u>	מי שאתה רוצה, מי שאתה רוצה.
<u>יגאל שמעון:</u>	אז אמרתי לה, אני מודה לך, תעשי מזה טיאה, אני לא רוצה את זה. זה הכל.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אוקי.
<u>רן יקיר:</u>	אז מה הבעיה, יגאל?
<u>רינה שבתאי:</u>	אין בעיה.
<u>יגאל שמעון:</u>	לא, שלא יחשבו שחילקו. אף אחד לא חילק שום דבר.
<u>אלון גלבע:</u>	ואף אחד, משהו לקח כרטיס?
<u>יגאל שמעון:</u>	ולא רוצים את הכרטיסים.
<u>משה חנוכה:</u>	באמת לא היו בונים?
<u>רן יקיר:</u>	אז מה הבעיה?
<u>יגאל שמעון:</u>	לא, נו באמת, בשעה 15:00 אתם מתקשרים לחבר מועצה.
<u>רינה שבתאי:</u>	אלון.
<u>מאיר חלואני:</u>	הם כנראה מכירים אתכם.
<u>רינה שבתאי:</u>	אני אומרת לך.
<u>אלון גלבע:</u>	כחברת מועצה, זה לא נראה לך מזלזל?
<u>רינה שבתאי:</u>	כחברת מועצה, הנחת היסוד שלי היא, שכשאני הולכת לאירוע בעיר, אני משלמת. אם אני בחרתי ללכת לאירוע הזה. אפילו את האירועים שאני מארגנת לוותיקים, אם בעלי מגיע, אני משלמת עליו.

<u>חיים שאבי:</u>	צודקת 100%.
<u>רינה שבתאי:</u>	מסיבה הכי פשוטה, מסיבה הכי פשוטה, אתה מבין אותה. כעו"ד, אתה מבין אותה.
<u>אלון גלבוע:</u>	התשובה שלך היא יפה מאוד ומקובלת עליי, אבל זאת לא הייתה השאלה שלי. השאלה שלי הייתה אם מחלקים כרטיסים ומה הקריטריונים.
<u>אמיר כוכבי:</u>	שאלתה הבאה.
<u>אלון גלבוע:</u>	אז אמיר אמר, שיש הופעות, ובאמת אני מכבד את זה, שחושבים שכן להזמין את חברי המועצה.
<u>משה חנוכה:</u>	אבל לא נשאר בונים ובירות. משהו אחר.
<u>אלון גלבוע:</u>	ומעניין שלא שלחו לנו, ומשה, אם לא העיר את תשומת לבם, אז לא היינו מקבלים. אז אני מקבל פה תשובה, אני יכול להגיד גם, שהיא מזלזלת, ששכחו להגיד לכם.
<u>אמיר כוכבי:</u>	טוב, הלאה.
<u>אתי ברייטברט:</u>	אוקי.
<u>אלון גלבוע:</u>	אז שכחו אותנו כחברי מועצה, שעובדים יום ולילה. בסדר.
<u>אתי ברייטברט:</u>	אלון.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אני אנחה את וועדת תרבות לא להציע יותר כרטיסים.
<u>אלון גלבוע:</u>	תודה רבה על התשובה.
<u>אתי ברייטברט:</u>	אנחנו נמשיך לשאלתה הבאה. שאלתה של חבר המועצה, משה חנוכה, מה-15.8.2021.

אמיר כוכבי:

אני מבקש שזה יירשם בפרוטוקול.

אתי ברייטברט:

מדוע העירייה מפרה את חובתה שבסעיף 125 ג' לפקודת העירייה הקובע כי על העירייה להעמיד לרשות כלל הסיעות במועצה לשימושם של חברי המועצה, משרד אחד לפחות, מכשיר טלפון, מחשב ופקס. האם קיימת אפליה בעניין זה בין חברי האופוזיציה לקואליציה, בניגוד לדין? התשובה שניתנה: כפי שכבר נאמר בעבר, חברות וחברי מועצת העיר, מוזמנים לפנות למזכירות המועצה, בכל הקשור לקבלת משרד/חדר ישיבות, או כל צורך משרדי אחר, זאת עד להשכרת או בניית משרדים נוספים, שיאפשרו חדרים קבועים.

משה חנוכה:

טוב, גם השאלה הזאת, לא נולדה בחלל ריק. בסוף, לא סתם החוק מנחה, מורה לעיריות להעמיד חדר, שכל חבר מועצה, בין אם הוא חבר קואליציה, בין אם הוא באופוזיציה, שהוא מגיע לעירייה, הוא יכול שם לנהל את ענייני הציבור שהוא בא לעשות. לצורך הדוגמה, אני לפני כמה, חודש בערך, הגעתי, כי אני נדרש להגיע, לקבל מסמכים שאני מבקש מהעירייה, בעניין הצעה לסדר על העסקת עובדות ניקיון, וביקשתי לעיין במסמכים שהעירייה הסכימה שאני אעיין בהם רק במשרדי העירייה, במשרדו של מבקר העירייה. אבל סורבתי באופן נחרץ ע"י העוזר של מנכ"ל העירייה, לתת לי לעיין במסמכים בחדר של המבקר, וכששלפתי את הטלפון כדי לצלם את הסיטואציה, אז גם הגיעה חצי ממחלקת הביטחון, יחד עם איך קוראים לו ברעננה.

<u>נאור שירי:</u>	מה אתה מסתכל עליי?
<u>אתי ברייטברט:</u>	לא משנה איך קוראים לו.
<u>משה חנוכה:</u>	איך קוראים לו, סגן מנהל אגף ביטחון, נו.
<u>נאור שירי:</u>	נאור?
<u>משה חנוכה:</u>	נאור?
<u>מאיר חלואני:</u>	נאור, נאור. זה מה חשוב?
<u>משה חנוכה:</u>	לא משנה, הגיעו חבר'ה.
<u>נאור שירי:</u>	מה יש לך, מה יש לך אתם? עזוב אותם.
<u>משה חנוכה:</u>	הם באו, הם באו ככה מבוהלים וזה, חשבו שיש אירוע בטחוני.
<u>אמיר כוכבי:</u>	תראה, זה שרגילים לצרחות שלך פה, לא אומר שרגילים במשרדי העירייה.
<u>משה חנוכה:</u>	אבל מזל שהכל מצולם.
<u>אמיר כוכבי:</u>	מכמה זוויות, אגב.
<u>משה חנוכה:</u>	אבל בסה"כ ביקשתי לעיין בחומרים בחדרו של המבקר, שזה 2 חדרים מהחדר של המנכ"ל. עכשיו, בגלל כבודו של עובד העירייה, של העוזר של המנכ"ל, שהוא לא עובד בכיר, הוא סה"כ עוזר של המנכ"ל, שאני, לא נעים לי גם, שכל פעם מעמידים אותו מולי, כאילו הוא, זו סיטואציה לא נעימה גם מבחינתו, אני מניח.
	אז אני לא מתכוון לעשות שום דבר עם הסרטונים, זה לא מעניין, אבל הנקודה המעניינת, אם היה חדר במשרדי

העירייה של חברי המועצה, החומר הזה יכל להיות שם, כמו שהחוק מחייב, והייתי יכול לעיין בו. אם הייתי רוצה לשבת עם תושב או תושבת, או רפי, שלפני שהוא מגיע לוועדה, היה רוצה לשבת עם תושב, היה קובע בחדר של חברי המועצה בעירייה.

יכול לעשות זאת בתיאום מראש.

אמיר כוכבי:

יש רשויות מקומיות שבהן.

משה חנוכה:

לא, אנחנו הקצבנו חדר.

יגאל שמעון:

נכון, היה חדר.

משה חנוכה:

בקדנציה הקודמת היה חדר לחברי מועצה.

יגאל שמעון:

אז אני אומר אני לא מבין למה היום לא.

משה חנוכה:

היה חדר נהדר ושימושי, שאני בטוח שכל חברי המועצה אז השתמשו בו רבות.

אמיר כוכבי:

יכול להיות.

משה חנוכה:

כן. השתמשו בו.

יגאל שמעון:

נכון.

אמיר כוכבי:

כולל, כולל חברי הקואליציה היום.

יגאל שמעון:

כן.

אמיר כוכבי:

שהיו מבקשים את המפתחות, היו נותנים להם. אבל לפחות היה חבר מועצה, שהיה יושב שם, עושה טלפונים.

יגאל שמעון:

אני אומר, בסוף גם אם לא משתמשים, יש חוק. וצריך להיות חדר כזה. לא בתיאום מראש. צריך להיות חדר

משה חנוכה:

ייעודי לעניין הזה.

יגאל שמעון:

רגע, היום אין?

משה חנוכה:

אין. זה מה ראש העיר, אם אני אתן לך חדר פרוביזורי.

לכן אני אומר, אמיר, תראה.

יגאל שמעון:

טוב.

משה חנוכה:

תמצא פתרון לזה. זה לא כזה מסובך. לא צריך חדר

גדול.

אמיר כוכבי:

קצת כן, מהשלב הזה.

משה חנוכה:

מה?

אמיר כוכבי:

קצת כן.

משה חנוכה:

לא, לא בעיה.

אמיר כוכבי:

זה צריך להיות מקום מכובד, ראוי, מתאים.

משה חנוכה:

אפשר אולי במשרדים של מוסדות, פה שמעתי שהם כמו

משרדי הייטק.

אמיר כוכבי:

יכול להיות.

משה חנוכה:

אפשר לשבת שם במופת.

אמיר כוכבי:

נוציא היתר, נבנה שם עוד, אולי זה יקרה.

משה חנוכה:

אוקי, אפשר חדרון קטן. לאפשר לחברי המועצה לעשות

את התפקיד שלהם. זה חלק ממה שאנחנו מדברים על

כבוד של המוסד הזה שנקרא מועצת העיר, שאנחנו נוכל,

שאנחנו באים לעירייה, לעשות את זה. וזה לא, שוב, זה

לא משהו שאתה צריך, אתה לא עושה לנו טובה, יש חוק.

החוק מגדיר. במידה והייעוץ המשפטי גם בעניין הזה ימלא את פיו מים, ולא יבטיח שיהיה חדר ייעודי שאנחנו נוכל להגיע בכל רגע נתון שנרצה, אז אנחנו ניאלץ גם בעניין הזה לפנות למשרד הפנים.

אמיר כוכבי: תגיד, אני לא מבין למה אתה זה, כל הזמן מאיים. פשוט תפנה.

משה חנוכה: אבל למה אתה מתנהגים בכוחנות, אמיר?

אמיר כוכבי: אני לא מבין למה אתה מאיים.

משה חנוכה: אבל למה בכוחנות? למה אתה לא אומר, הנה יש חדר, למה על כל דבר להתחכם?

אמיר כוכבי: יש לך תשובה. אתה לא מקבל את התשובה.

משה חנוכה: מה התשובה?

אמיר כוכבי: ובמקום זה, אתה מאיים.

משה חנוכה: מה אתי תעשה? אני אתקשר לאתי, מה היא תעשה?

אמיר כוכבי: תמצא לך מקום. מה, זו בעיה שלה, לא שלך.

משה חנוכה: אבל למה שלא יהיה חדר שאני אדע שהוא חדר של חברי המועצה?

אמיר כוכבי: כי אין לנו כרגע מקום פיזית, אתה יודע מה המצב פה של החדרים, בוא. זה לא איזה זה.

מאיר חלואני: תגיד, לא מעדכנים אותך, כמו עם כל המסמכים, שאין מקום?

אמיר כוכבי: הרי עם כל השאלות והבקשות על ניסיונות להשכיר

משרדים, אתם יודעים שאין פה זה. אם היה מקום, היה מקום. אפילו לכל סיעה, לא לכל זה.

לא, אני לא מבקש לכל סיעה.

משה חנוכה:

אבל יש בעיה. מצד שני-

אמיר כוכבי:

מרכז אומנויות, אפשר לקחת חדר. במבנה עירוני, לעשות חדר. בית המתנדב, חדר.

משה חנוכה:

יש מספיק מקומות שיכולים, בטח בתזמון נכון, אגב, אפשר לעשות את זה גם משהו קבוע, אם משהו רוצה, וזה לא משהו.

אמיר כוכבי:

אני אישית לא צריך, אבל אני אומר כאן.

משה חנוכה:

ברור שלא צריך. אתה עושה את עבודת המועצה שלך מתפקידך הממשלתי, אז כאילו יש לך מקום.

אמיר כוכבי:

מה, מה, לא הבנתי את מה שאתה אומר?

משה חנוכה:

שאתה מנצל משאבים ממשלתיים לתפקידך בעירייה.

אמיר כוכבי:

לא, אני מציע לך שתחזור בכ מהאמירה הזאת.

משה חנוכה:

למה מה, אתה לא מנהל שיחות זום מהמשרד?

אמיר כוכבי:

אני מציע לך שתחזור כך.

משה חנוכה:

מהזום של הבוס?

אמיר כוכבי:

לא, זה היה בטלפון שלי, השם שלו היה.

משה חנוכה:

עם השם של הבוס, בטלפון שלך?

אמיר כוכבי:

הנייד שלי, כן, מה לעשות.

משה חנוכה:

אוקי.

אמיר כוכבי:

משה חנוכה: אתה רוצה לראות איפה הייתי בזמן הזה? הייתי בדרך מירושלים להוד השרון.

אמיר כוכבי: אין בעיה, יכול להיות. ברכב שמשולם ע"י ממשלת ישראל?

משה חנוכה: לא, רכב פרטי שלי. אין רכב משרד עדיין. מה לעשות, אני לא זכאי

אתי ברייטברט: אנחנו ממשיכים בסדר היום, נעבור, סיימנו את השאילתות.

ב. מדיניות החנייה.

אתי ברייטברט: עוברים לסעיף ב' בסדר היום. מדיניות הנחייה, עדכון.
אמיר כוכבי: התחלתי קודם, אני רוצה להגיד, עשינו פה תהליך ארוך, שעכשיו מבחינתי, מתחיל באמת, בסדר? כל נושא מדיניות החניה תציג אותו כאן אורנה, מנהלת אגף תנועה.

נאור שירי: רגע, אלון רוצה להגיד משהו.

אלון גלבוע: לא, אמרתי שאם מישוהו מצולם, הוא חשב שזה לא.

נאור שירי: לא, אני הלכתי לזה.

אלון גלבוע: לא התכוונתי לנאור שירי בשום זה.

נאור שירי: אני שילמתי 63 ₪ על בירות.

אמיר כוכבי: בואו, חברים, די, בואו ברצינות. יש פה הזדמנות.

אלון גלבוע:

אמיר כוכבי:

לא, הוא חשב, זה לא נאור שירי, אני מודה.

חברים, אני רוצה רגע להגיד מה יהיה, בסדר? לא כל המלל שתכף יקריאו, כי צריך, אלא עשינו עבודה ארוכה, גם הלכנו ללמוד מערים אחרות, גם ניסינו לבדוק כל מיני דברים שמתאימים לעיר, יותר או פחות. הרעיון הוא לשנות את מאפייני החניה בעיר, לשחרר, בגדול, אני אתן את הכותרות, לבטל את העלות של תו חנייה, לוותר על רחובות בכחול-לבן לתושבות ותושבי העיר ברחובות שאינם צמודי מע"ר. תכף יעברו על ההסברים, אתם תראו. למי שלא מכיר את המינוחים, לייצר פורמט גם של חניות אקספרס, להסדיר, אני לא בטוח אם זה מגיע במדיניות החניה, אבל פריקה וטעינה. לא, היא אומרת שלא, אבל גם זה יגיע בהמשך. ובעצם, להתאים את צרכי החניה בעיר למציאות שיש בשטח. התהליך הוא כזה: בסוף מי שמאשר, זה נעשה דרך שינוי חוק עזר, בסדר? זה נעשה דרך שינוי חוק עזר עירוני. זה אומר, שאחרי שהמועצה תאשר, זה ילך למשרד הפנים. המועצה לא מאשרת היום. היום כמובן אורנה רק תציג את השלב הראשון.

הדבר השני, כל החומרים האלה יעלו באתר העירייה, כל החומרים יעלו באתר העירייה, יעשה שיתוף ציבור ע"י הודעות שיישלחו לכלל התושבות והתושבים עם מפה אינטראקטיבית, עם הסברים. משרד רן וולף, נכון, אולגה? כן. אולגה כאן, היא תוכל להסביר על תהליך שיתוף הציבור ולוחות הזמנים. אנחנו מציגים את זה לכם

כאן, רק כדי-

משה חנוכה:

לפני שאורנה תדבר, יש לי שאלה.

אמיר כוכבי:

שניה, שניה. כדי שתתרשמו. אם יש דברים שקופצים לכם כבר עכשיו, אפשר לשים אותם כבר עכשיו על הנייר. ובכל מקרה, כדי שתכירו מקרוב את התהליך שעומד לקרות, בסופו של דבר, כמו שאמרתי, זה יגיע שוב לאישור מועצה, כשכמובן, ההערות שלכם, רלוונטיות בכל שלב. עדיף כמה שיותר מוקדם.

משה חנוכה:

אני רק רוצה לפני שאורנה מדברת, תראה, אם זכרוני אינו מטעני, ולדעתי בחודש מאי או אפריל 2019, כשחצי שנה שנבחרת, הצהרת כאן בשולחן הזה, שעד ספטמבר באותה שנה, אתה תביא חוק עזר חדש לתיקון חוק העזר, בנוגע להעמדת רכב וחניה. חלפו שנתיים, ועכשיו אתה מצהיר באותה חגיגות שאתה הולך לצאת להליך שיתוף ציבור. אני שואל את עצמי, מה קרה בשנתיים האלה, מההכרזה שאתה הולך להביא את חוק העזר בספטמבר לפני שנתיים, ועד זה שאנחנו היום באוגוסט 2021, שאתה עכשיו-

אמיר כוכבי:

אתה לא רוצה שנביא?

משה חנוכה:

שניה. אני רוצה להבין את תהליכי העבודה שלך.

אמיר כוכבי:

אז יוסברו גם תהליכי העבודה.

משה חנוכה:

לא, אני רק רוצה לסיים את האמירה שלי. אני אומר, בסופו של דבר, לא נראה לי הגיוני שראש עיר מצהיר לפני שנתיים שבספטמבר לפני שנתיים, הוא יביא את

התיקון של החוק, אבל רק עכשיו אתם מצהירים שתתחיל עבודת שיתוף הציבור. איפה הייתם, מה עשיתם בשנתיים האלה? ישנתם? נרדמתם?

אמיר כוכבי:

אז אנחנו נסביר.

משה חנוכה:

וזה בעיניי חמור ובעייתי, ולמה?

אמיר כוכבי:

הכל חמור בעינייך.

משה חנוכה:

כי זה מעלה את התחושה, שהשימוש במונח 'שיתוף ציבור'.

אמיר כוכבי:

טוב.

משה חנוכה:

נועד להיות, בעצם להתל בציבור. להגיד לציבור, אני משתף אותך, אבל בעצם אני מורח זמן, כדי שאם תתקבל החלטה, היא תתקבל-

אמיר כוכבי:

אבל היכולת שלך להגיד שטויות כאלה עוד לפני שראית את לוחות הזמנים לתהליך עצמו, הם קצת מאכזבות.

משה חנוכה:

בסדר, אני רק אסיים, אני אסיים ואז תגיד את עמדתך על הדברים שלי.

אמיר כוכבי:

אז זה קצת זה. בוא תשמע מה התהליך.

משה חנוכה:

בסוף אני אומר, היכולת למרוח זמן.

אמיר כוכבי:

כן.

משה חנוכה:

אתה מכחיש שאמרת לפני שנתיים, שתביא בספטמבר לפני שנתיים את חוק העזר?

אמיר כוכבי:

לא עניין של מכחיש או לא.

- משה חנוכה:** איזה ערך יש למילים, אתה אומר.
- אמיר כוכבי:** לא, אתה אומר דברים, אני יוצא מתוך נקודת הנחה שהם לא נכונים.
- משה חנוכה:** שהם נכונים. אה, אוקי.
- אמיר כוכבי:** מה לעשות, יש לך מנהג להגיד דברים לא נכונים.
- משה חנוכה:** אוקי, בסדר.
- אמיר כוכבי:** יש לך מנהג להגזים הגזמות.
- משה חנוכה:** אתה אומר אמת ואנחנו משקרים.
- אמיר כוכבי:** לא, אני לא חושב שאתה משקר. אני חושב שאתה רדוד ושטחי, ולא בודק דברים לעומק, ולא מגיע ממוסמך.
- משה חנוכה:** תודה, ואני חושב שניהול העיר גדול עליך.
- אמיר כוכבי:** יכול להיות.
- משה חנוכה:** והשיטה שבה אתה מנסה לעבוד -
- אמיר כוכבי:** אבל אתה יודע מה ההבדל? אתה תישאר רדוד ושטחי, אבל את השאלה, האם ניהול העיר גדול עליי, הציבור יצטרך להחליט בעוד שנתיים.
- משה חנוכה:** נכון, ואנחנו נעזור לו להחליט, ואנחנו נציף -
- אמיר כוכבי:** סבבה. כמו שעזרת לו בפעם הקודמת.
- משה חנוכה:** יכול להיות, אבל המצב שלך בפעם הקודמת, הוא לא המצב שלך היום, תהיה בטוח.
- אמיר כוכבי:** כמה אחוזים שכנעת אז?
- משה חנוכה:** ראינו כאן היום את המצב שלך ביחס לפעם הקודמת.

- אמיר כוכבי:** כמה אחוזים שכנעת אז?
- משה חנוכה:** זה הזכיר לי את סוף תקופתו של חי אדיב, באווירה כאן בישיבה.
- אמיר כוכבי:** כמה אחוזים שכנעת אז?
- משה חנוכה:** ואתה הגעת לזה, וואלה, אחרי שנתיים וחצי, שיחקת אותה.
- אמיר כוכבי:** כמה אחוזים?
- משה חנוכה:** כמעט 10%, בגיל 29, כשהתמודדתי מול הרבה מאוד אנשים ששפכו כספים רבים.
- אמיר כוכבי:** אין, זה מטורף.
- משה חנוכה:** כן, מה לעשות.
- רן יקיר:** שפכו כספים רבים.
- משה חנוכה:** כן, הרבה מאוד כספים, רן. יופי, אמרת אמירה בישיבה. אתה כל היום בטלפון, עכשיו כשהם ישבו כאן, אפילו לא הרמת את הראש להסתכל עליהם. וזה רק להגן, רק ללקק, אז תמשיך.
- אמיר כוכבי:** נו מה, חיכית כל הישיבה כדי לצאת על רן? אני לא מבין, מה, 3 שעות התאפקת, אתה לא כאילו מסוגל?
- משה חנוכה:** לא, כי מרגיז אותי הזחיחות הזאת.
- אמיר כוכבי:** המה?
- משה חנוכה:** הזחיחות, ההתנשאות, היהירות.
- רן יקיר:** כולם מתנשאים עליך, משה, מה קורה?

לא כולם, אתה. אתה, אתה, אתה.

משה חנוכה:

נכון, תמיד אני מתנשא.

רן יקיר:

לא כולם, אתה.

משה חנוכה:

אולי אתה פשוט, אולי הבעיה היא בכך. בכך.

רן יקיר:

אני רוצה להבין.

משה חנוכה:

כן.

אמיר כוכבי:

משה חנוכה: מה הסיבה לדחיינות הזאת של הדבר הזה? ואני אגיד לך, מה אני חושב שעשית באמירה רדודה ושטחית, אתה הרי לא אדם טיפש, בסדר? גם כשאתה רוצה, אתה מקדם דברים. אנחנו רואים את זה במקומות אחרים שאתה רוצה, אתה, וואלה מקדם. מה הסיבה כאן? אתה מבין שכל החלטה שלא תקבל בעניין הזה, היא החלטה, איך אמרת, בחירה בין חלופות לא טובות. אם תיתן חניה חינם, יבואו בעלי העסקים ויגידו, רגע, הוא פוגע בפריון של העסקים שלנו. זה חכם היה שהיה כחול-לבן, שאנשים שילמו כמה גרושים והייתה תחלופה. אם לא, אם תדרוש כסף, יבואו אנשים ויגידו לך, אתה גוזל אותנו. ולכן אתה לא עומד בפוזיציה מנהיגותית שאומר, זה מה שנכון לעיר.

אני חושב שאתה תכף תגלה שאתה טועה.

אמיר כוכבי:

משה חנוכה: אתה רוצה להיות בפוזיציה פופוליסטית שאומר, אני בסדר עם כולם. אבל בינתיים מה אתה עושה, אתה לא גובה, אבל רק החברים יודעים שאתה לא גובה. אתה לא

מספר את זה לכולם. ואז אנשים ממשיכים לשים פנגו
בהוד השרון, כעיקרון אין אכיפה, אבל יש גבייה. ואז זה
מצב נוח לך. ואתה אומר, רגע, איך אני אמשוך את הזמן
פה עוד? שיתוף ציבור.

אמיר כוכבי: זה שאתה ממחזר טענות על במה מרכזית של מועצת
העיר.

משה חנוכה: ולכן אני אומר, אמיר, שוב-

אמיר כוכבי: שכבר הוכחו לך כלא נכונות.

משה חנוכה: חשוב מאוד.

אמיר כוכבי: נו.

משה חנוכה: שתניע את התהליכים בעיר הזאת, ולא תהתל בנו בכל
מיני סיסמאות יפות. כי הסבלנות של הציבור מתחילה
להיגמר.

רן יקיר: אז אתה נגד שיתוף ציבור? אני לא מבין. טוב, נשמע את
אורנה.

אמיר כוכבי: משה נגד שיתוף ציבור והוא נגד שינויים בכל המדיניות
הכושלת שהוא היה חלק ממנה במשך שנים.

רן יקיר: יאללה, נשמע את אורנה.

אמיר כוכבי: וזה סה"כ הגיוני. לא ציפינו ממך אחרת. כן, אורנה.

רינה שבתאי: שני מדרגה שניה, יש קושי לקבל אותם.

אמיר כוכבי: תציגי.

אתי ברייטברט: אורנה מוזס, מנהלת אגף התחבורה.

- אמיר כוכבי:** את יכולה להוריד מסכה כשאת מדברת.
- אלון גלבוש:** אחרי זה אני רוצה לשאול אותך על צומת ז'בוטינסקי, אח"כ.
- אמיר כוכבי:** אח"כ, בחוץ, זה ייקח שעות.
- רינה שבתאי:** לא, לא, לא.
- אמיר כוכבי:** די, די, די.
- אלון גלבוש:** לא, כל התושבים רוצים לדעת על זה.
- רינה שבתאי:** קיבלת את החלק שלך.
- אלון גלבוש:** מתי הוא ישתנה, זה הכל, לא צריך הרבה.
- אמיר כוכבי:** מה?
- אלון גלבוש:** מתי יהיה שינוי?
- רינה שבתאי:** אלון, קיבלת את החלק שלך.
- אלון גלבוש:** מתי יהיה שינוי, מתי יהיה שינוי בצומת ז'בוטינסקי?
- רן יקיר:** אלון, אתם מתרעמים שמסיימים את הישיבה שאחרי 4 שעות, ואתה לא נותן להם לדבר.
- אלון גלבוש:** אתה יודע איזה חשוב זה לתושבים? צומת ז'בוטינסקי.
- אמיר כוכבי:** אין שום בעיה, אבל, א', המידע הזה נגיש, בסדר?
- אלון גלבוש:** אבל אף אחד לא יודע, אתה רואה.
- אמיר כוכבי:** מה, טוב.
- אלון גלבוש:** בוא נשמע.
- גב' אורנה מוזס:** ערב טוב.

- אמיר כוכבי:** ורק אם אתה תשאל.
- אלון גלבוע:** מה?
- אמיר כוכבי:** משה, חבל שאתה יוצא, מתחילים.
- משה חנוכה:** לא, אני הולך להכין לי קפה.
- אמיר כוכבי:** לא, באמת, הרבה זמן כאילו חיכית לזה, כדאי שתהיה פה ותשמע, ותהיה קשוב.
- משה חנוכה:** אני יודע, אמיר, אני יודע שזה לא הדיון הראשון ולא האחרון בעניין.
- אמיר כוכבי:** זה הדיון הראשון.
- משה חנוכה:** ואני סומך עליך שתמשיך למסמס את זה.
- אמיר כוכבי:** ואחד משניים. הלאה.
- משה חנוכה:** אני סומך עליך. תמשיך במנהג שלך.
- אמיר כוכבי:** כן.
- גב' אורנה מוזס:** טוב, ערב טוב.
- אמיר כוכבי:** לא הבנתי.
- משה חנוכה:** אני רק מכין לי לשתות.
- אמיר כוכבי:** אתה מבקש שנאשר את זה עכשיו, בלי לתת לך את הזה?
- משה חנוכה:** אני מבקש ללכת להכין לי קפה.
- אמיר כוכבי:** אוקי, אז תכין גם לי, בסדר?
- משה חנוכה:** קפה שחור?
- אמיר כוכבי:** כן, תודה. בלי סוכר.

גב' אורנה מוזס:

טוב, העיר היום מחולקת ל-8 אזורי חנייה. אנחנו מציעים לחלק את העיר ל-4 אזורים. מה הם האזורים? האזור הראשון זה המע"ר, מרכז העיר. החניה תהיה בו בתשלום. תושבי העיר, מהשעה 09:00 עד השעה 19:00, השעה הראשונה, הם יחנו בחינם, שעה שניה ב-50% ומהשעה השלישית, תשלום מלא. מלבד, בעצם תושבים שגרים במע"ר, הם יקבלו חניה בחינם באחד מצדי הרחוב לאורך כל שעות היממה. מי שגר ברחוב מסוים, יקבל תו חניה ספציפי לרחוב בו הוא גר.

כל שאר התושבים, אורחים מבחוץ, יצטרכו לשלם על חניה במקום, החל מהשעה השנייה, 50%, ומהשעה השלישית, ישלמו תשלום מלא. זה האזור הראשון. האזור השני, זה אזורי התעסוקה, 2 אזורי התעסוקה, נווה נאמן ומרכז תעסוקה גיל עמל. באזורים האלה, השינוי שנעשה הוא שיהיה תעריף יומי של 20 ₪ עבור כלל החונים. וגם מי שירצה לחנות בתשלום שעותי, תהיה לו את האפשרות. הוא ישלם 6.3 ₪ לשעה. המקום ה-4 זה רחבי העיר, ששם תהיה חניה בכחול-לבן, חלק מהעיר כמובן, לא בכל העיר, והחניה שם לתושבים תהיה בחינם. והאזור הרביעי-

רן יקיר:

רגע, התושבים תהיה בחינם, וללא תושבים?

גב' אורנה מוזס:

בתשלום.

רן יקיר:

אוקי.

גב' אורנה מוזס:

כחול-לבן, הם ישלמו.

רן יקיר: טוב.

גב' אורנה מוזס: והאזור ה-4 שאנחנו חלק מה-4 האזורים שאנחנו מציעים לחלק, זה פארק האגם. שם התושבים יחנו בחינם בימים א' עד ה' משעה 17:00 עד 09:00 בבוקר למחרת, בסופה"ש ובחגים. בשאר הזמנים, בימים א' עד ה' משעות הבוקר עד השעה 17:00 החניה תהיה בתשלום, בדומה למה שנאמר קודם על אזור התעסוקה.

אמיר כוכבי: לא, אני רק מבקש שזה יהיה מתועד, אם קורה לי משהו. כן.

גב' אורנה מוזס: אנחנו ממליצים גם לסמן כחול-לבן בחניון גלי רון, אבל רק בחניות שצמודות לשערי משפט. אישרנו שם 30 חניות שהן יהיו ללא תשלום, כי זה הסכמים שיש עם החניון.

אלון גלבוע: אז יש שם שער אבל, יש שם שער. לא יכולים להיכנס, לא כל אחד יכול להיכנס.

גב' אורנה מוזס: כן, אבל יש גם את החניות שצמודות לבריכה. החניות האלה יהיו ללא תשלום, והחניות שבמרכז יהיו ללא תשלום. החניות שצמודות לשערי משפט ובסמטת מרגוע, יהיו בתשלום.

ארנון אברמוב: אבל ללא תשלום למי? לכל מי שיבוא ויחנה, או שמסומן לאנשים עם מספרי רכב?

נאור שירי: לתושבים, לא?

גב' אורנה מוזס: זה, אני עוד לא יודעת איך זה ייעשה לעומת הבריכה.

מנויים, כנראה, יהיה להם איזשהו הסדר.

אמיר כוכבי: יש שם.

אלון גלבוץ: החניה מחולקת שם ל-2. יש אחת שהיא סגורה עם שער, נכון, חשמלי.

גב' אורנה מוזס: יש שער.

אלון גלבוץ: ויש אחת שמסביב.

גב' אורנה מוזס: נכון.

אלון גלבוץ: אז כל החניה הזאת?

גב' אורנה מוזס: לא, חצי אמרנו לטובת, כי בדקנו ברישוי עסקים, בדקנו בהיתרי בנייה, צריך לתת פתרונות חניה של 30 מקומות חניה עבור הברכה. אז אנחנו לא רוצים לפגוע בברכה ובמנויים, רוצים שמנויים שמגיעים לשם, ימשיכו ליהנות בעצם מחניה חינם. ואנחנו נצטרך לעשות איזושהי שיטה שלמנויים, שנדע שלא לחייב אותם אח"כ בתשלום ובקנסות כמובן. אבל ההמלצה שלנו, זה להשאיר 30 מקומות חניה לטובת הברכה, ואת השאר באזור הזה, בגלל שזה צמוד למכללת שערי משפט, ואנחנו רוצים שם לעודד תחלופה, והסטודנטים לא יתפסו מקומות, ההמלצה שלנו זה לצבוע בכחול-לבן. עוד דבר שאנחנו מציעים פה במסגרת מדיניות החניה, זה לשנות את תעריף החניה. עד היום התשלום פה היה 4 ש"ח, ואנחנו מציעים להעלות אותו ל-6.3 ש"ח, בדומה לתעריפי אגרת החניה שנגבים בערים שכנות להוד השרון.

<u>אלון גלבע:</u>	ומקסימום 20 ש. ומקסימום 20 ש.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	20 ש זה יומי.
<u>רן יקיר:</u>	באזורי תעסוקה.
<u>אלון גלבע:</u>	לא, מקסימום. כלומר, אם סתם בנאדם, בא, החנה את הרכב 4 שעות, אז 20.
<u>אמיר כוכבי:</u>	לא, זה בשעות החניה.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	לא, זה רק באזורי התעסוקה, ההסדר הזה.
<u>אלון גלבע:</u>	בסדר, ברור, כן.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	בעיר, לא.
<u>אלון גלבע:</u>	לא, אני מתכוון לאזורי התעסוקה.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	כן.
<u>אלון גלבע:</u>	כלומר, עד 20 ש יכולים לחייב אותו ביום.
<u>רן יקיר:</u>	לא, אבל זה רק בנווה נאמן ובגיל עמל.
<u>אלון גלבע:</u>	אז בסדר, ברור שבאזורי תעסוקה.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	עכשיו דיברתי באופן כללי, שאנחנו מציעים להעלות את התעריף מ-4 ש ל-6.3 ש.
<u>אלון גלבע:</u>	כן, בכל העיר.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	בכל העיר, בסדר?
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	רגע.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	רגע, דקה. ומי שבעיקר ישלם את זה, זה תושבי חוץ, בסדר?

<u>אלון גלבוש:</u>	ברור.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	וישלמו את זה במע"ר, החל מהשעה השלישית, בסדר?
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	במע"ר תושבי חוץ, בשעה הראשונה מקבלים בחינם?
<u>אלון גלבוש:</u>	לא, מההתחלה משלמים מלא.
<u>רן יקיר:</u>	לא, לא, תושבי מע"ר.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	במע"ר.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	לא, תושבי חוץ, מה הכלל לגביהם במע"ר?
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	אותו דבר כמו שהתושבים. במע"ר, אנחנו רוצים לעודד שם תחלופה, יש שם הרבה עסקים. אנחנו רוצים שיבואו הרבה בעצם תושבים לקנות בעסקים, אז אנחנו רוצים שהכלל יהיה, שעה ראשונה חינם, שעה שניה 50%, ושעה שלישית בתשלום מלא.
<u>רן יקיר:</u>	גם לתושבי חוץ?
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	כן.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	וזה תושבי חוץ?
<u>נאור שירי:</u>	גם תושבים וגם תושבי חוץ.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	גם תושבי העיר וגם תושבי חוץ. רפי, מלבד התושבים שאמרתי קודם, שגרים ברחוב.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	לא, זה הבנתי.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	אוקי.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	בסדר, לא על זה שאלתי. דיברתי על תושבי חוץ ועל המע"ר. יש לי שאלה ברשותכם לבני. בני, יש כאן הצעה

שנוגעת -

- אמיר כוכבי:** רפי, רפי, אבל רגע. אין בעיה.
- רפאל בן מרדכי:** אני רוצה לדעת כמה זה עולה לעיר.
- משה חנוכה:** רפי, כל הישיבה דיברת.
- גב' אורנה מוזס:** אני אבהיר, תושבי חוץ משלמים בכל העיר, בסדר? ובמע"ר, בסדר? בכל העיר אין את ההנחות. הם ישלמו מהרגע הראשון שהם חונים, בסדר? שאר התושבים, תושבי העיר, חונים בחינם, בסדר? ברחבי העיר. במע"ר יקבלו שעה ראשונה, תושבי העיר, יקבלו שעה ראשונה חינם, שעה שניה 50% ושעה שלישית הם כבר ישלמו.
- רפאל בן מרדכי:** תושבי העיר או תושבי החוץ?
- גב' אורנה מוזס:** גם תושבי העיר וגם תושבי החוץ.
- רפאל בן מרדכי:** כולם אותו דבר.
- רן יקיר:** לא, זה לא מה שאמרת בהתחלה, אורנה. בגלל זה אני.
- גב' אורנה מוזס:** מה לא?
- רן יקיר:** הוא צודק, זה לא מה שאמרת בהצגה הראשונה שהצגת את זה.
- רפאל בן מרדכי:** יש לי בעיה עם 2 היבטים.
- גב' אורנה מוזס:** אז אולי משהו.
- רן יקיר:** היה הבדל בין תושבי חוץ לתושבי העיר.
- גב' אלה בן אדרת:** אני אסביר, אורנה?
- גב' אורנה מוזס:** כן.

- רפאל בן מרדכי:** בואי תתקרבי לרמקול.
- נאור שירי:** תפעילי את הרמקול.
- גב' אלה בן אדרת:** אני אתייחס רק לסוגיה הזאת, ברשותכם. מבקר שמגיע לעיר ישלם כמו בערים אחרות, תשלום עבור חניה. אין לו הנחה, הוא לא תושב העיר, הוא לא זכאי להנחה בעיר. תושבי העיר יהיו זכאים להנחה, כמו שפירטה אורנה. ברחבי העיר הם יקבלו חניה חינם. במע"ר הם יקבלו שעה ראשונה חינם, שעה שניה 50%, ומהשעה השלישית הם ישלמו תעריף מלא.
- רינה שבתאי:** כלומר, הרכב יהיה עם תג תושב ואז?
- גב' אלה בן אדרת:** נכון, נכון. ואז נוכל לזהות מי תושב ומי מבקר בעיר.
- אלון גלבוש:** איך יידע הפקח?
- רפאל בן מרדכי:** לא את זה שאלתי, שאלתי מה קורה לתושבי חוץ במע"ר.
- גב' אלה בן אדרת:** משלמים.
- מאיר חלואני:** מלא, מהשעה הראשונה?
- גב' אלה בן אדרת:** מהרגע הראשון שהם חונים במע"ר, הם ישלמו.
- אלון גלבוש:** יש לי שאלה, ואיך, יש תו על רכב של תושב הוד השרון, איך הפקח יוכל לדעת מתי הוא החנה וזה?
- גב' אלה בן אדרת:** זה יעודכן במסופון. תושב שיקבל היתר חניה, אנחנו תכף נתייחס לזה, וזה מעודכן באופן אוטומטי.
- אלון גלבוש:** לא מתקינים מצלמות כאלה?
- רינה שבתאי:** כלומר, הוא מפעיל משהו שיזהה אותו?

- רפאל בן מרדכי:** אני רק רגע אחד חוזר אתך.
- גב' אלה בן אדרת:** לא, הוא צריך להפעיל כלום. הרכב כבר יהיה מעודכן.
- אמיר כוכבי:** לא, מה זה הוא לא צריך להפעיל כלום?
- רינה שבתאי:** איך?
- רפאל בן מרדכי:** תושב חוץ, במע"ר, לא מקבל שעה ראשונה, שעה שניה, שעה שלישית?
- גב' אורנה מוזס:** משלם...
- רפאל בן מרדכי:** אלא משלם תושב חוץ, במע"ר, משלם מהרגע הראשון.
- גב' אלה בן אדרת:** כמו תושב הוד השרון בערים אחרות, שמשלם מהרגע הראשון.
- רפאל בן מרדכי:** אין לי בעיה, הבעיה שלי הייתה עם תושבי חוץ.
- אמיר כוכבי:** רפי, אבל מה שקורה, כשאתה שואל את כל השאלות תוך כדי, ולא מחכה רגע לסוף, זה שזה הכל מתבלבל.
- רפאל בן מרדכי:** אני חיכיתי עד הסוף.
- אלון גלבוע:** לא, היא עוד לא סיימה.
- רפאל בן מרדכי:** זה היה הדבר הראשון שהוצג.
- רינה שבתאי:** רגע, רגע.
- אמיר כוכבי:** אבל יש פה עוד הרבה דברים. זה עוד.
- רינה שבתאי:** איך, איך, לי לא ברור טכנית, איך זה מתבצע לתושב עיר? איך את יודעת?
- גב' אורנה מוזס:** יהיה תו דיגיטלי לכל תושב, ויהיו מסופונים.

- אמיר כוכבי:** תנו רגע לאורנה לרוץ על הדברים, ואז תעלו שאלות.
- גב' אורנה מוזס:** אז אני רק חוזרת, כי יכול להיות שמהו כאן אמרתי זה.
- אמיר כוכבי:** אני מזכיר שוב, זאת הצעה.
- גב' אורנה מוזס:** תושבי חוץ משלמים בכל העיר, בסדר? גם ברחבי העיר, גם במע"ר, החל מהשעה הראשונה. תושב העיר, ברחבי העיר חונה בחינם, במע"ר הוא משלם החל מהשעה השלישית, בסדר?
- רינה שבתאי:** אוקי.
- גב' אורנה מוזס:** אוקי, תו החניה יהיה בתוקף ל-5 שנים, וקבלת התו תהיה ללא תשלום אגרה. תווי החניה לכלי הרכב יותקנו באופן דיגיטלי במערכות המחשוב בעירייה, במסופונים שבידי הפקחים. לא יהיה צריך להדביק אותם על שמשות הרכב. התו יהיה דיגיטלי. היום יש בעצם 3 תווים: תו תושב, תו אזורי ותו תושב ותיק. ובעצם, מה שמשנתה זה התו האזורי הופך לתו רחוב במע"ר. זאת אומרת, מה שאמרתי קודם, לתושב שמתגורר במע"ר, יקבל אפשרות לחניה בחינם באחד מצדי הרחוב בו הוא מתגורר, בסדר? משהו עוד שאנחנו מנסים-
- משה חנוכה:** מה זה מע"ר, איזה רחובות?
- גב' אורנה מוזס:** תכף אני אציג את זה.
- אמיר כוכבי:** יש מפה.
- גב' אורנה מוזס:** עוד דקה.
- משה חנוכה:** השחר, זה מע"ר?

- גב' אורנה מוזס:** תכף, אני אגיע לזה.
- משה חנוכה:** רחוב השחר, זה מע"ר?
- רן יקיר:** אתה תקבל, תקבל.
- מאיר חלואני:** לא, אין פטור לנבכרי ציבור.
- נאור שירי:** נבקש את ההתייחסות של הייעוץ המשפטי לשאלה שעכשיו העלה חבר המועצה, חנוכה.
- אמיר כוכבי:** תכננו לתת לך תו חנימ, אבל לאור השאילתה של אלון, אנחנו מסירים את זה. כל האחרים יקבלו תו חנימ, חברי מועצה ישלמו.
- גב' אורנה מוזס:** עוד דבר שאנחנו מתכוונים לטפל במסגרת המדיניות החדשה, זה לטפל בכל הנושא של גרורים נתמכים. היום אנחנו רואים שהם חונים ברחבי העיר, והם תופסים לנו מקומות חניה. אנחנו מתכוונים במסגרת חוק העזר החדש, לטפל בכל הנושא של מדיניות חניה. לאסור חניה של גרורים שלא מחוברים לרכב. אם חונה גרור ונגרר, אנחנו לא נוכל לטפל בו, לא נוכל לאסור חניה. מה שבעצם יהיה מנותק מהרכב הקדמי, אפשר יהיה כבר לעשות את החניה שלו. דבר נוסף שאנחנו מתכוונים לטפל, זה ברכבים שהם עולים על 2.5 מ'.
- רפאל בן מרדכי:** רוחב.
- גב' אורנה מוזס:** רוחב, כן.
- רינה שבתאי:** הגיע הזמן.
- גב' אורנה מוזס:** כמו קרוונים, משאיות, אוטובוסים. כל הדברים האלה,

בעצם הרוחב שלהם זה יותר מ-2.5 מ', ואנחנו רוצים להסדיר את הנושא הזה, וככה בעצם לפנות מקומות חניה לטובת הציבור ולא לתת להם לתפוס חניות.

רינה שבתאי: הגיע הזמן.

משה חנוכה: לאיפה ראש העיר הלך, סליחה?

נאור שירי: די, נו.

משה חנוכה: לאיפה ראש העיר הלך?

רפאל בן מרדכי: הוא בשירותים.

משה חנוכה: מי מנהל את הישיבה?

נאור שירי: תמשיכי, אורנה.

משה חנוכה: מי מנהל את הישיבה? אז שבי בראש השולחן.

מאיר חלואני: לא רצינו להפריע לרצף של אורנה, אבל יש פה-

משה חנוכה: שיירשם בפרוטוקול שיעל ברזילי מנהל את הישיבה.

גב' אורנה מוזס: כמו שאמרתי קודם, אזרחים שהם אינם תושבי העיר,

יישאו בתשלום אגרת הסדר חניה מלא בכל אזורי העיר.

דבר חדש שאנחנו מכניסים פה לעיר, זה נקרא חניות

אקספרס. זה חניות שבמשך חצי שעה אפשר יהיה לחנות

ללא תשלום.

אלון גלבע: כמו בכפר סבא.

גב' אורנה מוזס: איתרנו 5 מקומות כאלה שהם מאוד מבוקשים.

אלון גלבע: זה עובד יפה.

גב' אורנה מוזס: יש שם מסחר, יש שם ביקוש, ואנחנו רוצים להסדיר שם

את החניה הזאת ללא תשלום למשך חצי שעה. במקומות האלה תוצב מצלמה, ובעצם ניתן איזה כמה דקות מעבר ל-30 דקות, אבל החל נגיד מהדקה ה-35 יקבלו כבר קנסות.

אלון גלבוע: לא חיוב כספי.

גב' אורנה מוזס: מה? ללא תשלום. מספר המקומות של חניית האקספרס, יהיו בדרך רמתיים 59, 2 עמדות. בבנים 10, 2 עמדות, הבנים 15 א', 2 עמדות, סוקולוב.

רפאל בן מרדכי: מה יש שם?

אלון גלבוע: מה זה 2 עמדות, זה 2 חניות כאילו?

רפאל בן מרדכי: 2 חניות.

גב' אורנה מוזס: כן.

אלון גלבוע: 2 חניות.

נאור שירי: אקספרס.

גב' אורנה מוזס: 2 חניות לטובת הציבור, שבעצם נעודד ככה את התחלופה.

אלון גלבוע: למה מה, אם יש בסוקולוב יש שם לפחות 150 מ', 2 חניות.

נאור שירי: כי אם אתה נותן יותר מדי, אתה מדיר חניות אחרות. אבל אתה מבטל אופציה לאחרים לחנות.

אלון גלבוע: לא, בסדר, אבל אתה מעודד פה מסחר, אתה מעודד מסחר.

- גב' אורנה מוזס:** נכון, אתה מעודד.
- אלון גלבוע:** אבל 2 חניות, לא יודע, אני חושב ש-2 חניות זה נראה לי מעט.
- גב' אורנה מוזס:** תראה, אחד המקומות למשל, זה פלאפל כדורי, בסדר? פלאפל כדורי, אתה תוכל לעצור, לקנות את הפלאפל, וישר לפנות את הרכב. אחד המקומות האחרים, זה שמנו-רגע, אפשר את המשרד שלי גם? ליד המשרד שלי, חניה אחת מספיקה לי.
- נאור שירי:** עוד פעם אתה עם המשרד שהוא עם הרחוב שלך, די.
- גב' אורנה מוזס:** שמנו ברחוב הבנים, ליד רולדין. בשביל שמישהו ייצא מהאוטו, יקפוץ, יקנה ויחזור, ותהיה שם תחלופה.
- ארנון אברמוב:** איזה מהפלאפל של כדורי? יש שניים.
- גב' אורנה מוזס:** איפה שיש מקומות חניה, זה מצד ימין. הצד המזרחי של העיר.
- אלון גלבוע:** יש חניית נכים?
- נאור שירי:** לא, המזרחי זה לא. המזרחי?
- גב' אורנה מוזס:** אחד המקומות שראינו שהם מאוד מבוקשים, זה מגדיאל בכיכר. יש שם זה, יש שם תנועה מאוד גדולה של מבקשים להגיע שם למסחר. שמנו שם 7 חניות.
- אלון גלבוע:** מעולה.
- גב' אורנה מוזס:** אנחנו מציעים שיהיו 7 חניות בתצורה הזאת, בשביל לעודד את הזרימה שאנשים יוכלו להגיע לשימוש, לעשות אותו מהר, ולפנות אותו. איפה מי ששאל?

נאור שירי:

עזבי, תתקדמי.

גב' אורנה מוזס:

זה הרחובות שהגדרנו.

נאור שירי:

בסוף הוא יחזור לשאול.

גב' אורנה מוזס:

זה הרחובות שהגדרנו כמע"ר מזרח. אתם רואים פה במפה, זה סוקולוב מכיכר אוסישקין עד רחוב אביב. ידידות, מסוקולוב עד רחוב אהבה. וגם מבניין מספר 4 עד רחוב מורשת. דרך מגדיאל, מפדויים ועד כיכר אוסישקין. חנקין, מכיכר אוסישקין עד רחוב אשכול. טרומפלדור, מסוקולוב עד רחוב הצנחנים. רחובות פדויים, ארבל, מולדת והעובד הציוני. כי לאורך הרחובות האלה, יש לנו גם את בית ספר חטיבת ביניים הראשונים. מכללת שערי משפט, הבריכה העירונית. וגם שם בעצם רצינו לעודד את התחלופה, ושהסטודנטים לא יתפסו מקומות. השקף הבא, זה המע"ר מרכז. בן גמלא/יהושע מצומת דרך מגדיאל ועד בניין מספר 24 משני צדי הרחוב. דרך רמתיים, מרחוב הראשונים ועד רחוב בן גוריון, כולל כביש השירות שצפונית לרחוב הרשות, ליד הסופר פארם. חניון מאחורי גולדה. רחוב הבנים, מדרך רמתיים ועד רחוב הבנים. רחוב בני ברית, מרחוב הבנים עד חניון בני ברית. ישורון, עין חי, ומשהו שכאן מסומן במפה אבל לא רשום בצד, זה השחר עד יד לבנים. זה המקומות שהוגדרו כמע"ר.

רפאל בן מרדכי:

זה לא טוב.

רינה שבתאי:

השחר, מצוין.

גב' אורנה מוזס: בנוסף, יש את שדרות הנשיאים, וצמוד, ומול המרכז המסחרי שבבנייה כרגע. גם שם אנחנו צופים שיהיה -

רינה שבתאי: מול מתחם 200.

גב' אורנה מוזס: סליחה?

רינה שבתאי: מול מתחם 200.

גב' אורנה מוזס: כן. במתחם עכשיו שבבנייה.

רינה שבתאי: כן, כן.

גב' אורנה מוזס: הסדרנו שם, במסגרת התכנית, שעוד מעט יבצעו, חניות בצד אחד וחניות בזווית, בצד שקרוב למרכז המסחרי. ושם אנחנו גם רוצים בעצם שיהיה את אותו בעצם גבייה, החל מהשעה השלישית לתושבי העיר. אנחנו ממליצים גם לסמן בכחול-לבן את אזור התעסוקה המזרחי, את רחוב מבוא קדם ואת החניון שצמוד אליו במבוא קדם. באזור התעסוקה המערבי, אנחנו רוצים לסמן שם בכחול-לבן את הרקון, היובלים, החרש, המסגר והנגר. זהו, אז בגדול אני רק -

רפאל בן מרדכי: האדומים האלה, מה קורה בהם, הם כחול-לבן?

רן יקיר: הם המע"ר.

נאור שירי: זה מע"ר.

אלון גלבוע: לא מסמנים אותם בצבע אחר?

נאור שירי: זה באותו צבע.

גב' אורנה מוזס: זה אזור תעסוקה. אמרתי בהתחלת הזה, שיהיו 4 אזורים. מע"ר, רחבי העיר, אזורי תעסוקה וחניון האגם, בסדר?

עכשיו פירטתי פה בעצם את האזורים.

אלון גלבוץ: הם יהיו מסומנים בצבע אחר? הם יהיו מסומנים בצבע

אחר? שאנשים ידעו.

נאור שירי: ליה, יש לי שאלה.

גב' אורנה מוזס: לא, לא, הם יהיו מתומרים. הם יהיו מסומנים בכחול-

לבן.

רינה שבתאי: תמרור כזה.

יגאל שמעון: אבל האגם לא מסומן פה.

גב' אורנה מוזס: מה?

יגאל שמעון: האגם לא סומן פה.

גב' אורנה מוזס: מה לא מסומן?

יגאל שמעון: האגם, האגם.

נאור שירי: אין לנו הרי יכולת לשאול על הרחובות, בגלל שנגיד

אנחנו גרים בהם, או סמוכים אליהם, נכון?

ליה גרנות: אין לנו מה?

נאור שירי: יכולת לשאול שאלות על רחובות שאנחנו.

אתי ברייטברט: אתה ממש מכתוב לה.

נאור שירי: כי היא לא שמעה 3 פעמים.

אתי ברייטברט: לא, בסדר.

נאור שירי: אתי, אני מה זה מודה לך על הפידבק של כל הערה שלי,

באמת. בקיצור, על איפה שאנחנו גרים, אין לנו.

מבחינת ניגוד עניינים?	<u>ליה גרנות:</u>
ניגוד עניינים, כן.	<u>נאור שירי:</u>
שאלה לגיטימית, זה בסדר גמור.	<u>רינה שבתאי:</u>
לדעתי, בגלל שכל חברי המועצה הם תושבי העיר, כי זה מה שהחוק מחייב.	<u>ליה גרנות:</u>
לדעתה, בגלל שכל חברי המועצה הם תושבי העיר. אתי, הייתי בסדר? אתי זה המשוב שלי. אני מרגיש כאילו היא יושבת ועושה לי פידבקים.	<u>נאור שירי:</u>
בגלל שכל חברי המועצה הם תושבי העיר, ומן הסתם, אינהרנטית יש ניגוד עניינים, שיכול להשפיע על בניין שהם גרים או אזור שהם גרים, ומדובר בתכנית כללית שחלה על כל העיר, לדעתי כן אפשר להעיר הערות. בכל מקרה, מה שכרגע מובא לכאן, זה הצעה שתעלה לשיתוף ציבור, ומה שיוכרע זה יהיה כנראה לאחר שיתוף ציבור ולא רק חברי המועצה. בעצם, אנחנו לא דנים פה בשינוי של חוק העזר כרגע. מה שאורנה כרגע מציגה, זה את התכנית שתוצג לכלל-	<u>ליה גרנות:</u>
בפני הציבור.	<u>רינה שבתאי:</u>
לכלל תושבי העיר, שיוכלו להביע את דעתם. אז בוודאי, בין 60,000 ומשהו תושבים, ה-18 שמייצגים אותם, אז קולם גם צריך להישמע.	<u>ליה גרנות:</u>
רגע, אבל היא דיברה פה על שיתוף ציבור.	<u>אלון גלבוע:</u>

גב' אורנה מוזס: רגע, רגע, אני אסכם את הדברים ואז נדבר על שיתוף ציבור.

נאור שירי: תודה, תודה רבה.

יגאל שמעון: אז אני רוצה להוסיף.

רינה שבתאי: רגע, היא לא סיימה.

יגאל שמעון: לא, להוסיף את רחוב החומש, אני רוצה להוסיף. וחייבים להוסיף את רחוב החומש. לא יכול להיות.

נאור שירי: לא, השאלה, טוב, נו. סליחה.

גב' אורנה מוזס: שניה, אני רק רוצה לסכם את ההצעה שלנו.

רינה שבתאי: לא, לא, השאלה הייתה אחרת, יגאל.

גב' אורנה מוזס: היום בעצם קיימים בעיר 8 אזורים. אנחנו מציעים לצמצם את זה ל-4 אזורים, שוב: רחבי העיר, מרכז העיר, אזורי תעסוקה, פארק האגם. היום קיים תו שונה לכל אזור. אנחנו מציעים לצמצם את זה ל-3 סוגים תווים: תושב העיר, תושב מרכז העיר ותושב ותיק. תווים יהיו דיגיטליים, כמו שצינתי. היום מותר לנגררים ורכבים רחבים מעל 2.5 מ' לחנות. אנחנו רוצים למנוע את זה. היום תושב בעצם ברחוב בו הוא מתגורר, הוא חונה בחינם, ואנחנו ממשיכים עם זה. הוא יחנה בחינם בצד אחד של הרחוב, לאורך כל היום. תושב ברחבי העיר, עד היום שילם כסף. שילם 2 ₪ לשעה, 50% בעצם מהתעריף של 4 ₪. הוא יחנה בעצם חינם, בהתאם למדיניות. תושב חוץ, עד היום שילם 4 ₪ לשעה, זה

יעלה ל-6.3 ש"ל לשעה. תושב ותיק, עד היום הוא חנה בחינם, הוא ימשיך לחנות בחינם. במע"ר, כמו שאמרתי קודם, התושב שגר ברחוב, יחנה בחינם בצד אחד לאורך כל שעות היום. תושב שלא גר ברחוב המסוים במע"ר, הוא ישלם החל מהשעה השנייה 50%, ובשעה השלישית מחיר מלא. תושב חוץ ישלם תשלום מלא מהרגע הראשון. תושב ותיק יחנה בחינם גם במע"ר.

באזור התעסוקה אנחנו מציעים לגבות 20 ש"ל, תעריף יומי, או 6.3 ש"ל לשעה לכולם. גם תושבי העיר וגם תושבי חוץ. תושב ותיק ימשיך לחנות בחינם. ותושבי חוץ יהיה כנ"ל, 20 ש"ל תעריף יומי, או 6.3 ש"ל לשעה. היום, משלמים בעצם על התווים, והתו תקף לשנתיים, והתו הוא פיזי. זו מדבקה להדבקה על השמשה הקדמית. אחרי בעצם שנאשר את המדיניות, זה יהיה ללא תשלום, התו, הוא יהיה בתוקף ל-5 שנים, והוא יהיה דיגיטלי. לא יהיה צריך להדביק שום דבר על שמשת הרכב. זה בעצם בגדול המדיניות. אנחנו התחלנו עכשיו בעצם בהכנה של המצגת שתועבר לציבור, לשיתוף ציבור.

שיתוף ציבור על דבר כזה?

יגאל שמעון:

כן, על מה?

אלון גלבוע:

מה השטויות האלה? מה זה שיתוף. מה, תשאלי את הציבור 6.3 ש"ל, רחוב זה?

יגאל שמעון:

יעל, אני יכול לדבר?

נאור שירי:

מה השטויות האלה?

יגאל שמעון:

נאור שירי: קיבלתי את רשות. אני ביקשתי את רשות הדיבור מיו"ר הוועדה.

יגאל שמעון: אה, בבקשה. לא, אתה בניגוד עניינים.

נאור שירי: לא, ליה אמרה שאני יכול לדבר.

יגאל שמעון: אתה חומש, אתה לא יכול.

נאור שירי: אתה לא יודע בכלל מה אני רוצה לומר.

יגאל שמעון: אני, ברגע שביקשתי את רחוב החומש, אסור לך לדבר.

נאור שירי: אני לא אדבר על רחוב החומש, אבל אני לא הייתי פה.

רינה שבתאי: זה לא נכון, היא הסבירה את זה שזה לא נכון. מותר לו להביע דעה.

נאור שירי: לא הייתי פה בתחילת הדיון, אני לא יודע אם זה נאמר, אבל לי חשוב לומר, כי ההליך הזה התחיל לפני יחסית הרבה מאוד זמן. לדעתי, אלה, איפה אלה? דווקא עכשיו הלכת, אלה? לא משנה, אז תגידו לה שהודיתי להם, כי התחלנו את ההליך הזה, וחשוב לי שאתם דווקא תשמעו, איפשהו בתחילת, בני, 2019, משהו כזה.

רן היילפרן: לא, חבל שמשא יצא, כי הוא הלך קודם על התהליך. על אורכו.

נאור שירי: אנחנו צריכים להיות מסוקרנים.

רן היילפרן: הוא האשים את ראש העיר שהוא סוחר זמן וכל מיני כאלה.

אלון גלבע: הוא יקרא, הוא יקרא את הפרוטוקול.

נאור שירי:

אז אני אגיד, אלה, נו באמת. את יודעת איזה מחמאות קיבלת ממני עכשיו? בקיצור, ההליך הזה התחיל אי שם ב-2019, וזה כלל, אורנה, עוד לא היית נוכחת, אבל זה היה עם עמיר לזובר, וזה כלל באמת דיונים ארוכים בטירוף, כולל סיורי שטח. אז אני חושב שנכון גם להודות לך, אלה, שסבלת אותי. ובכלל להגיד. זה נכון, אבל אני החלטתי שאני אתרגל קצת רגיעה וגישה שונה. זה לא יעבוד לי, לפחות בחודש הקרוב, אולי.

אבל, אז לומר לכם הרבה תודה. חשוב לי שאתם תדעו, שזה לא משהו שהוא כאילו נעשה על גבי מחשב. הלכנו, בדקנו, ראינו את תוואי השטח בכל נקודה. גם לא נכנס פה אמנם, אבל יש פה אזורי פריקה, טעינה. כולל מחשבה על הרחבה ושינוי תשתיתי, שייתן גם יותר מקומות חניה. עוד מכרז ועבודה על מצלמות אכיפה, שבעצם יצמצמו ויתנו, מה רפי?

רפאל בן מרדכי:

מה שאמרת, אני מזכיר לך ששאלתי אותך על תאונת אופניים כלשהי, אם אפשר לזהות מי הפוגע. ואתה אמרת לי שעם המצלמות הקודמות לא.

נאור שירי:

לא, זה 2 דברים שונים, אבל רק אני אסיים בתודות.

רפאל בן מרדכי:

אה.

נאור שירי:

אז אני רוצה לומר תודה. אז המון תודה, אלה. ובנוגע לרחוב החומש, אני לא, אין לי שום דבר להגיד על זה. דווקא רציתי לדבר על להרחיב את אזור המע"ר בידידות, אבל 2 שאלות, אם כבר קיבלתי, אפשר יהיה

עוד דקה?

אם עשיתם עבודה כזו מקיפה, אז מדוע צריך לשתף
ציבור שלא ראה?

אלון גלבוע:

אני יכול להגיד את דעתי.

נאור שירי:

סתם אני שואל.

אלון גלבוע:

בסדר, אין בעיה. אני חושב שדבר כזה, זה משהו שהוא
משנה את החיים של התושבים פה והתושבות. נראה לי
שנכון כן לשתף ציבור. וחוז' מזה, הרבה פעמים, בגלל
שאנחנו לא גרים ומכירים את המציאות בשטח, יכול
להיות שתושבים יבואו ויגידו לך, תשמע, אתה, זה לא
יכול להיות שנגיד, סתם אני אומר, מסביב ליד הבנים,
רחוב הראשונים לא ייחשב גם כמע"ר, כי אנשים עוברים
וכן חונים שם, שהם רוצים ללכת, לא יודע, לבית קפה
בבנים. אני חושב שדווקא כן יש מקום לשיתוף ציבור
פה.

נאור שירי:

יש פה גם מרכיב תודעתי.

רינה שבתאי:

אני הייתי שמח אגב, יגאל, שהחליטו כן לגבות חניה.
הייתי שמח שהיו משתפים אותי. אני לא חושב שצריך
לגבות חניה מתושבי ותושבות העיר. אבל זה משהו אחר.

נאור שירי:

אבל זה פוגע בעסקים, בסופו של יום.

אלון גלבוע:

אתה לא גובה.

יגאל שמעון:

גבו, גבו חניה. כחול-לבן, גבו. לדעתי, לא היה צריך. אם
היו משתפים אותי, הייתי אומר את דעתי. שניה, שניה,

נאור שירי:

שניה.

אלון גלבוש:

מה שאתה אומר, אתה צודק, אבל אני חושב שמה שאתה אומר, אתה צודק, חוץ מאשר איפה שיש אזורי עסקים, ששם כל, הייתי עושה שם חניה של חצי שעה, כמו שהיא אומרת.

נאור שירי:

בסדר, אז אני אומר, זה, אבל גם אנשים גרים שם, אז צריך לחשוב, כשאתה חנית אקספרס, בסוף מישו צריך לבוא וכאילו לגור שם. לא משנה, השאלה שלי, במסגרת שינויי החקיקה, כל החניה על כורכר. אני יודע שהיום אלה, לא אוכפים את זה, זה חוק עזר עירוני.

אלון גלבוש:

מה זאת אומרת חניית כורכר?

נאור שירי:

אמרתי לך בהתחלה, זוכרת, אמרתי לך, תשבי בשולחן?

אלון גלבוש:

... לתת דוגמה, נאור, מה זה דוגמה.

נאור שירי:

שנגיד יש כורכר ולא כביש מרובד עם סימון, אין יכולת אכיפה. נכון, אתה רואה את זה היום.

אלון גלבוש:

אני חושב שזה בשולי הכביש.

רינה שבתאי:

בסוף סוקולוב בצד שמאל למשל.

יגאל שמעון:

לא, לא, לא. זה הכל תלוי, אם אתה מכריז על זה.

נאור שירי:

אז אני שואל אם זה-

יגאל שמעון:

אם אתה שם שלט.

אלון גלבוש:

אפשרי, אפשרי.

יגאל שמעון:

גם בכורכר אתה גובה.

נאור שירי: אני שואל אם זה, אתה מחויב שלט, או חקיקה של חוק עזר?

אלון גלבו: אתה לא יכול לגבות, אתה יכול רק לאסור את החניה.

גב' אלה בן אדרת: ברגע שלא מדובר בדרך או במקום שהוא מתומרר עפ"י חוק, לנו אין סעיף על מנת לבצע אכיפה.

נאור שירי: לנו, זה תקנות התעבורה או לנו זה עיריית הוד השרון?

גב' אלה בן אדרת: לנו זה לפקחים. זה לעיריית הוד השרון.

נאור שירי: אז זה כן חוק עזר עירוני?

אלון גלבו: כן.

גב' אלה בן אדרת: לא, זה לא חוק עזר עירוני. לא.

אלון גלבו: לשים שילוט, כאילו על אזור שהוא שול.

גב' אורנה מוזס: רגע, כעיקרון, בעיקרון אתה צריך לצבוע אבני שפה בכחול-לבן, בסדר? באזור כזה אין לך אפילו אבני שפה לצבוע.

גב' אלה בן אדרת: יש לנו אזור כזה בעיר, שיש תמרור.

גב' אורנה מוזס: אז אתה יכול להתחיל לשים מיליון תמרורים שמתריעים על זה שזו חניה בתשלום.

רינה שבתאי: רגע, יש פה 2 שיחות, חכו.

גב' אורנה מוזס: אבל זה לא הגיוני לגבות על חניה בכורכר תשלום.

נאור שירי: לא, לא, אני לא רוצה לגבות על חניה בכורכר.

יגאל שמעון: למה לא?

אלון גלבו: יש פה תשובה לנושא הזה.

- נאור שירי:** אני לא רוצה לגבות על חניה.
- יגאל שמעון:** למה לא?
- נאור שירי:** כי זה אני, ו-
- יגאל שמעון:** יש לך חניה, יש לך חניון.
- נאור שירי:** שניה. לא, על חניון אני לא שואל. יגאל, שניה, תקשיב. על ערוגת פרחים, או על דרך, קחו את היום רחוב סוקולוב, כל צדו המערבי, יש המון מקטעים שהם עדיין בפיתוח, נכון? ואנחנו רואים, ואני מקבל הרבה תלונות על שחונים שם.
- מאיר חלואני:** לא רק חונים שם, מפריעים לתנועה.
- נאור שירי:** נכון, זה מהווה גם מפגע בטיחותי. זאת אומרת, אם עכשיו רכבים מחנים.
- רינה שבתאי:** אבל זו לא חניה מוסדרת.
- מאיר חלואני:** אנחנו הסדרנו חלק.
- נאור שירי:** אז לכן אני שואל, אם זה עניין של חוק עזר עירוני או חקיקה שאומרת, תקנות התעבורה, לא מאפשרות לנו לייצר שם אכיפה?
- גב' אלה בן אדרת:** אבל זה כל נושא לגופו.
- אלון גלבע:** לא, אבל את אמרת.
- גב' אלה בן אדרת:** קודם כל, זה עניין של חקיקה. זה לא נושא של חוק עזר עירוני.
- נאור שירי:** סבבה.

גב' אלה בן אדרת: אבל זה כל נושא לגופו, כי למשל בכיכר ברחוב ויצמן בזמנו, הוא לא היה סלול, ורכבים היו חונים על הכיכר, והוא היה כורכר. והיינו אוכפים. היינו נותנים שם קנסות ואוכפים רכבים. יש לנו רחוב אחד בעיר, שיש בו תמרור. יש רחוב בעיר שיש בו תמרור, שאסור לחנות על השוליים. וזה שוליים שהם לא סלולים.

אלון גלבוש: אז זו עבירה.

גב' אלה בן אדרת: אנחנו נותנים שם שירות ואוכפים. אז זה בעצם כל נושא לגופו.

נאור שירי: אז נגיד רחוב הנשיאים, סוקולוב לא יכול להיחשב כשול?

גב' אלה בן אדרת: תלוי איפה. אם זה הערוגה, פיקוח עירוני יכול לתת מענה ולאכוף, כי זה השחתה של רכוש ציבורי. אם זה הפרעה לתנועה, או משהו שהוא מהווה סכנה, אנחנו יכולים לתת מענה.

נאור שירי: אוקי.

גב' אלה בן אדרת: אני צריכה לראות מה, ואנחנו ניתן מענה למה שצריך.

נאור שירי: אז אוקי, שאלה נוספת, אני יודע שאני זה, פשוט אני רואה בשינוי המדיניות הזו, לכשזה יקרה, מעין חוק ההסדרים, כי אני חושב שזו הזדמנות טובה, עד שאנחנו מגישים פה איזו הצעה שהיא כוללנית בעיר, לייצר פה כמה הסדרות. אז עוד נושא שאני יודע שזה לא לפתח דווקא אגף התחבורה, זה גרוטאות הרכב. שזו מחלה שאני, אלה, את מכירה את ההיסטוריה, אני משתגע מזה.

זה לאו דווקא לחניה, אולי לפיקוח. היום אין לנו שום
אכיפה, אין אכיפה יעילה בנושא. אנשים, מלא חניות
נתפסות, אנחנו גם ככה במצוקה. אין על זה שום, אין על
זה אכיפה.

אלון גלבוש: למה, דווקא ברחוב שלי כן.

נאור שירי: אין אכיפה על גרוטאות הרכב.

אלון גלבוש: אני ראיתי ששמו שילוט.

יגאל שמעון: אבל זה לא הפיקוח, זה לא הפיקוח הזה.

אלון גלבוש: והוא צריך להזיז את ה-

נאור שירי: נכון, זה לא רשות החניה.

יגאל שמעון: זה לא רשות החניה.

אלון גלבוש: לא, לא, אבל יש-

נאור שירי: אבל אם אתה היום מייצר הסדרה בכל נושא החניה,

ואתה מגדיר אזורים, ואתה משנה חוקי עזר, ואתה עושה
כבר חתיכת שינוי פה, תכניס גם את זה.

רינה שבתאי: השאלה, מה סמכותך להכניס את זה?

אלון גלבוש: תשמע, אתה לא יכול לדעת אם זה גרוטאות או עומד. אי

אפשר לדעת אם היא גרוטאה או לא, אלא אם כן.

רפאל בן מרדכי: בטח שאפשר.

נאור שירי: בטח, יש זמן, יש מעקב.

אלון גלבוש: אה, זה בסדר.

גב' אלה בן אדרת: יש הגדרה של גרוטאה בחוק. חניה מוסדרת.

<u>אלון גלבע:</u>	4 גלגלים.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	חביבי, הוא לא עובר טסט.
<u>נאור שירי:</u>	אני יודע, אבל אני חושב שזה ארוך ומתיש, בגלל שזו החקיקה שלנו פה. אני חושב שאפשר לייעל את זה.
<u>יגאל שמעון:</u>	לא, זה לא פה, זה לא פה. זה לא פה, זה לא ברשות חניה.
<u>נאור שירי:</u>	אני לא אמרתי, אני לא-
<u>יגאל שמעון:</u>	אבל אני אגיד לך מה כן אתה יכול להוסיף. אתה יכול להוסיף חניון של משאיות ואוטובוסים, זה כן.
<u>נאור שירי:</u>	גם, אבל אתה, טוב, אני אתן לך לשאול את זה, כי אתה העלית את זה באמת כמה פעמים. אני אומר, אנחנו, יש טיפול בזה. אם אנחנו עכשיו עוברים על חקיקת העזר העירוני של הוד השרון, יש, אבל זה פקטור, זה כל כך מסובך, מה אתה אומר? גרר, נכון.
<u>רינה שבתאי:</u>	גרר, יש לנו 3 באזור.
<u>נאור שירי:</u>	אין אכיפה, אני יכול לתת לכם, באמת, 1,000 דוגמאות.
<u>רינה שבתאי:</u>	3 חניות תפוסות.
<u>נאור שירי:</u>	ומאיר מכיר את זה, כי אני-
<u>יגאל שמעון:</u>	בסדר, זה פיקוח עירוני.
<u>רינה שבתאי:</u>	שניים לידי, ועוד אחד של 100 מ'.
<u>נאור שירי:</u>	אז בוא נראה אם אפשר לייצר סביב זה גם איזה ייעול.
<u>רינה שבתאי:</u>	לא בדרך עירונית, בדרך רגילה.

<u>יגאל שמעון:</u>	פיקוח עירוני.
<u>רינה שבתאי:</u>	אה, פיקוח עירוני.
<u>נאור שירי:</u>	טוב.
<u>רינה שבתאי:</u>	מול בתי ספר, שגם שם יש.
<u>נאור שירי:</u>	עד הפעם הבאה.
<u>יגאל שמעון:</u>	הסמכות היא שלהם.
<u>נאור שירי:</u>	תודה.
<u>רן היילפרן:</u>	בואו נשמע רק את שיתוף הציבור.
<u>נאור שירי:</u>	אני רק רוצה לומר, שאתי שוב נתנה לי פידבק. תשמעי, אתי, מה.
<u>רינה שבתאי:</u>	בהקשר הזה, עוד נושא, הנושא של-
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	רגע, שאלה לאורנה לפני שיתוף ציבור.
<u>רינה שבתאי:</u>	רגע, רגע, אני התחלתי לשאול.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	את התחלת, את קודם.
<u>רינה שבתאי:</u>	הנושא של חניות נכים. חניות נכים עם רכב מעלון. יש איזושהי התייחסות לשינוי, למדיניות, למשהו?
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	יש חוק בעניין.
<u>רינה שבתאי:</u>	אני יודעת שיש חוק, אבל יש גם צורך. כמה נכים יש בעיר. בואי, אני קשורה ל-2 נכים, שלקח הרבה מאוד זמן, עד שהם קיבלו את האישור עם המעלון, עם כל העניינים והכל, סאגה לא נורמלית. את מכירה את הסיפור, בטח. לקח איזה חודשיים עד שסידרו לו שם,

והמסכנה הזאת לקחה מוניות לתל השומר ולכל מיני מקומות.

את הנושא הזה, אם כבר מסדירים את הנושא של חניה, צריך לעשות מיפוי של נכים בעיר. מה הצרכים, ולעשות שיקול דעת נכון, איפה הם גרים, ומה אפשר להנגיש להם, להקל עליהם. זו אוכלוסייה שגם ככה היא אוכלוסייה חלשה. היא אוכלוסייה שזקוקה לעזרה בעניין הזה. צריך להחשיב את זה כחלק מהסיפור פה.

אבל הייתה הצעת החלטה בנושא הזה.

יגאל שמעון:

הייתה הצעת החלטה, אבל בגלל שאנחנו כבר עכשיו על הנושא הכללי של חניות.

רינה שבתאי:

אז השאלה היא.

יגאל שמעון:

זה לא קשור למדיניות חניה. נכים, אנחנו מטפלים באופן אחר לפי החוק, בסדר? נכה שמבקש מספר רכב פרטי, יש קריטריונים שהממשלה קבעה.

גב' אורנה מוזס:

שאתם מאשרים לו.

רינה שבתאי:

שבהתאם לעמידה בקריטריונים, אנחנו מאשרים לו.

גב' אורנה מוזס:

אוקי.

רינה שבתאי:

מעבר לזה, יש חניות ציבוריות.

גב' אורנה מוזס:

נכון, על זה אני מדברת.

רינה שבתאי:

יש חניות ציבוריות במגרשים פרטיים, שהיום החוק דורש על כל מספר מסוים של מקומות חניה פרטיים, לתת איקס מקומות חניה של נכים. וזה בכל בניה חדשה

גב' אורנה מוזס:

שיש בעיר, אנחנו דורשים את זה, ומוודאים שזה קורה.
להגיד לך מה קורה אח"כ, אם אחרי, הם לא נמכרים
לאנשים שהם לא נכים, בזה החוק לא נתן לנו אפשרות,
לבדוק הצמדות.

רינה שבתאי: אין אכיפה?

גב' אורנה מוזס: את לא יכולה. החוק לא מאפשר לבדוק הצמדות. את,
מבחינת עירייה, דואגת שיש את תקן החניה המלא לנכים
בתוך המגרש.

רינה שבתאי: כן.

גב' אורנה מוזס: אח"כ אבל, אין חקיקה בעניין, וזו בעיה.

רינה שבתאי: ומה במקום הציבורי?

גב' אורנה מוזס: רגע, רגע, מקומות ציבוריים גם יש תקן שאומר, על
איקס מקומות חניה, את צריכה לספק מקום אחד, שניים,
שלושה. בסדר? זה לגבי בעצם מגרשים ציבוריים, שאת
בונה חניון. מעבר לזה, אנחנו עושים גם ברחובות שיש
גם אנחנו מזהים שיש שם צרכי ציבור, אם זה מסחר, אם
זה כל מיני, דואר וכדומה, אז אנחנו גם מסמנים מקומות
חניה. ומה עוד, בעצם?

יגאל שמעון: לא, אבל מה שהיא התכוונה.

רינה שבתאי: זה המעלונים.

יעל עבוד ברזילי: זה להנגיש את הסביבה.

יגאל שמעון: יש חניות נכים רגילות ויש חניות נכים של רכבים עם
מעלון.

- גב' אורנה מוזס:** של רכב גבוה, נכון.
- יגאל שמעון:** מה שאנחנו מבקשים, שיסומנו כמה חניות בעיר, שמיועדות רק לרכבים עם מעלון.
- רינה שבתאי:** מעלון.
- גב' אורנה מוזס:** אתה לא יכול.
- רינה שבתאי:** אתה לא יכול.
- גב' אורנה מוזס:** בדקנו את זה.
- יגאל שמעון:** אולי במסגרת החוק הזה.
- גב' אורנה מוזס:** לא, אתה לא יכול.
- רינה שבתאי:** אתה לא יכול.
- גב' אורנה מוזס:** חוק העזר לא גובר על החוק.
- יגאל שמעון:** אז לפחות שלטים.
- גב' אורנה מוזס:** אתה לא יכול, בדקנו את זה. בדקנו את זה גם מבחינה משפטית.
- רינה שבתאי:** אי אפשר לכתוב שלט של?
- גב' אורנה מוזס:** זה לא חוקי, זה לא חוקי.
- יגאל שמעון:** שלט, שיהיה כתוב שם.
- נאור שירי:** שלט, שיהיה כתוב "ים".
- גב' אורנה מוזס:** גם שיהיה רשום, גם שיהיה רשום, דקה, דקה.
- יגאל שמעון:** לא, לא, בלי אכיפה. שלט שמסביר.
- גב' אורנה מוזס:** גם שרשום לרכב גבוה בלבד, אתה לא יכול אח"כ לתת

קנס, אם הוא חונה שם רכב רגיל, רכב נכה רגיל.

ארנון אברמוב: יגאל, חלק גדול מהשלטים, בשביל להבין מה כתוב שם, צריך תואר שני.

גב' אורנה מוזס: יש פרצה בחוק.

רינה שבתאי: אני לא מדברת על-

ארנון אברמוב: תואר שני במשפטים, כדי להבין מה כתוב בשלט.

רינה שבתאי: אני לא מדברת על רכב נכה, שחנה במקום רכב נכה עם מעלון. אני דווקא מדברת, שנמצאת חניה של רכב נכה, ואין שם מספיק מרווח, והאנשים חונים צמוד כל כך, שאין אפשרות.

גב' אורנה מוזס: אז את אומרת, לעשות עוד חניות גדולות, זו בעיה.

רינה שבתאי: אני מדברת על חניות רחבות יותר, מגבילות את השוליים, כדי שגם רכב עם מעלון, לפחות בכל אזור אחד או שניים, כדי שגם רכב עם מעלון, יוכל לחנות שם.

גב' אורנה מוזס: שוב, אני אומרת, בחניונים של מבני ציבור, אנחנו דואגים לזה. את מדברת על רחבי העיר.

רינה שבתאי: על המרחב הציבורי.

גב' אורנה מוזס: על המרחב הציבורי, רחבי העיר.

רינה שבתאי: כן. אז אני מביאה למודעות את העניין הזה.

גב' אורנה מוזס: יש לנו את זה פחות.

רינה שבתאי: כי אני מכירה שיש את הסיפור הזה, וזה לא פעם ולא

פעמיים שאני שומעת את הסיפורים בעניין הזה. נשים מבוגרות עם רכב מעלון, נתקעות כי משהו חנה להם. הן חוזרות אח"כ הביתה עם הקדילק הפרטי שלהם, משאירים את הרכב שם, ולכי אח"כ חזרה לחזור. זה לא אנושי. זה פשוט לא אנושי. בקיץ, בחום.

יעל עבוד ברזילי: רינה, חשוב לי לומר מילה.

רינה שבתאי: זה לא אנושי.

יעל עבוד ברזילי: קודם כל, את צודקת.

רינה שבתאי: זו האוכלוסייה הכי מורכבת שצריכה את המענה הכי מדויק.

יעל עבוד ברזילי: רינה.

גב' אורנה מוזס: עוד משהו שאני אציין, ליד גנים או מוסדות חינוך, שאנחנו יודעים שיש נכים, אז אנחנו גם מסדירים את מקומות החניה האלה. שוב, בהתאם לצורך. אם אנחנו יודעים, שבאמת מגיעים כולם זה, אז אנחנו נכין את הגדולה יותר, אבל בד"כ זה החניות הרגילות.

רינה שבתאי: אז אני מזמינה אתכם בהזדמנות הזאת, שאתם עושים את המערך המאוד גדול הזה, במע"רים מזרח, מערב, פארק, כל המקומות הציבוריים, לקחת בחשבון את הנושא הזה.

יעל עבוד ברזילי: רינה, חשוב לי להגיד משהו בעניין הזה. קודם כל, את צודקת, וחשוב שתדעי שבפרט מאז שאורנה נכנסה.

רינה שבתאי: לא שומעים אותך, יעל, תוריד.

יעל עבוד ברזילי: אני מתנצלת, אני, הקול שלי קצת צרוד.

רינה שבתאי:

אז תוריד את המסכה.

יעל עבוד ברזילי:

אני מעדיפה שלא היום.

רינה שבתאי:

אה, אוקי.

יעל עבוד ברזילי:

חשוב לי לומר שתדעי, שגם מאז שאורנה נכנסה לניהול האגף, הנושא הזה, נעשה בו סדר. גם אנחנו עובדים עפ"י החוק, אבל אנחנו במסגרת וועדות התנועה לוקחים בחשבון בכובד ראש כל החלטה שנבחנת סביב הנושא של חניות נכים, ועל כל האלמנטים הקשורים. את העלית בפניי איזושהי סוגיה של פרויקט יפה.

רינה שבתאי:

נכון, ואני אציג לך אותו, אני אקשור אותך.

יעל עבוד ברזילי:

לא, אז רגע, אני רוצה לומר לך משהו, עשינו קצת שיעורי בית. משרד התחבורה, אולי עכשיו יהיה איזושהו שינוי בהנחיות, בהתאם לשרה החדשה, אבל משרד התחבורה מגביל עפ"י הנחיות את הסימונים שהרשות המקומית יכולה לשים, להציב ברחוב, שייחשבו כתקינים, ואנחנו גם ניקנס במידה ולא נשתמש בסימונים שהם תקינים עפ"י משרד התחבורה. כלומר, כל הדברים, אני אשים אותם רגע בקטגוריית הפתרונות היצירתיים, שהם מאוד יפים, ואגב, בחנו אותם גם במסגרת ההערכות לפתיחת שנת הלימודים, וזה סוגריים רגע ענק, אבל סתם שתדעו, כמו סימוני מדרכות צבעוניים וכו', תמרורים כאלו ואחרים, יש בעיה עם זה מבחינה חוקית, ואנחנו לא רוצים להיכנס לנושא. כן, יש כל מיני דברים משלימים שניתן לעשות של הגברת מודעות וכו'.

רינה שבתאי: אז אני אציע לך דבר משלים.

יעל עבוד ברזילי: לא, בסדר, אני מדברת על הגברת מודעות, אבל כן חשוב שתדעו שכל נושא חניות הנכים, באמת גם נעשה בו סדר, גם הוא נבחן תחת מדיניות מקלה, וגם בקשות, שמה שנקרא, לא עומדות בקריטריונים הנדרשים עפ"י חוק, אנחנו שוקלים אותן באמת בכובד ראש, ומעלים אותן לדיון, ובוחרים אותן.

רינה שבתאי: רוחב חניה, הוא דבר שהוא בידינו.

יעל עבוד ברזילי: נכון.

רינה שבתאי: הגדרת רוחב חניה זה תלוי בנו, אין לזה חוק.

גב' אורנה מוזס: אבל טוב, אנחנו כל פעם צריכים לעשות איזון בין מצוקת החניה שקיימת לאנשים הרגילים, לבין הצרכים של ציבור הנכים.

רינה שבתאי: אני מסכימה.

גב' אורנה מוזס: יש הרבה ציבורים בעצם שאנחנו לאזן ביניהם. כמו שעוד מעט, יש ברחבי העיר, פיזורנו רכבים של טעינת חשמל, בסדר? עמדות טעינת חשמל. יש הרבה צרכים, בסדר? זה חניות נכים, זה תחנות אוטובוס, זה חניות לכלל הציבור. אנחנו צריכים הכל לעשות במינון הנכון. כי גם כשאנחנו מסמנים כמה חניות נכים, אז באים התושבים ואומרים לנו, רגע, לקחתם לנו את מעט החניות שיש ליד הבית. חניית נכים גדולה, היא תוספת כמעט 2 מקומות חניה, בסדר? כי את צריכה גם את איפה שהמעלון יורד.

- רינה שבתאי:** נכון, נכון.
- גב' אורנה מוזס:** אז נכון, לפעמים אנחנו משתדלים לשים את זה, אם יש חנייה באלכסון, אז מצמידים את זה למדרכה, שהמעלון יצא ימינה, ולא נבזבז בעצם עוד מקום. כל דבר כזה, זה בעצם-
- רינה שבתאי:** כל פתרון, אתם אנשי המקצוע, אני משאירה את זה בידכם, אני רק אומרת, אני מביאה למודעות.
- גב' אורנה מוזס:** לא, אני אומרת שאנחנו צריכים לאזן את הכל.
- יעל עבוד ברזילי:** כן, אבל תדעי אבל שזה-
- רינה שבתאי:** מביאה למודעות, סומכת עליכם שתעשו את העבודה.
- גב' אלה בן אדרת:** בעניין של אכיפה, אנחנו תגברנו ומאוד מקשיחים את העניין של החנייה, גם אם נכה חונה על הקווים המקווקים שמיועדים למעלון, הם מקבלים קנס.
- רינה שבתאי:** בסדר.
- גב' אורנה מוזס:** ואנחנו בודקים עכשיו אפשרות לשים, אני בודקת עם יועצת רשות, לשים עמודון, כדי שבאמת אנשים אחרים לא יבואו ויחנו באמצע, על הקווים המפוספסים האלה, ובעצם ימנעו מהנכה לצאת מהרכב. כי זה יכול להיות בעצם פתרון ליציאה שלהם מהרכבים.
- רן יקיר:** כבר מזמן, מזמן, מזמן.
- יעל עבוד ברזילי:** כן, האמת שרן ביקש לפני, אבל.
- רן יקיר:** רפי, אני מחכה המון זמן.
- נאור שירי:** אני חושב שיש זמן לשניכם.

- רן יקיר:** גם משה עכשיו הגיע, הוא רוצה לשמוע אותי.
- יעל עבוד ברזילי:** כן, יש זמן לשניכם.
- נאור שירי:** הכל בסדר.
- רפאל בן מרדכי:** לי יש שאלה קצרה ברשותכם, אמרתם איפה אי אפשר לשים רכב רחב כמו עגלות נגררות של בעלי מלאכה, או מי שיש לו קרוון והוא גר בבתים מרובי קומות. איפה כן תשימו את זה? הבנתי איפה לא, איפה כן?
- גב' אורנה מוזס:** רוב האנשים, יש להם בעצם בבתים הפרטיים, ויוכלו להחנות את זה בתוך החניה שלהם.
- רפאל בן מרדכי:** בתים פרטיים לא הבעיה, אבל מה עם כל היתר?
- גב' אורנה מוזס:** יצטרכו למצוא מקום, אולי לשכור, או פתרון.
- רינה שבתאי:** צריך לספק להם את זה, באיזושהי צורה.
- רפאל בן מרדכי:** זאת אומרת, התכנית לא נותנת פתרונות לרכבים האלה.
- אמיר כוכבי:** לא, יש תכנון שנעשה עכשיו גם לחניון של אוטובוסים, אנחנו מנסים למצוא פתרון, של כלי רכב כבדים, אוטובוסים, משאיות, דברים כאלה, שלא יחנו ברחובות העיר, שלא יפריעו למנוחת השכנים. אז יש כמה מקומות שאנחנו בודקים, כדי לנסות לייצר שם את הפתרון. זה גם יהיה פתרון לנגררים. הנגררים בסוף, זה פחות הבעיה שלנו. הבעיה שלנו המשמעותית היא המשאיות והאוטובוסים.
- רינה שבתאי:** אמיר, יש לנו 3 נגררים מול חטיבת השחר באופן קבוע הם תופסים מקום.

רפאל בן מרדכי: בקיצור, צריך לכל דבר שאתם אומרים לא, אתם צריכים להגיד מה כן.

אמיר כוכבי: בסדר, זה חלק מהעניין.

רינה שבתאי: כן, צריך למצוא פתרון גם לנגררים.

רן יקיר: יש לי גם איזושהי שאלה, ואולי הערות אחרי זה. אז קודם כל, באמת זה נראה כמו עבודה מאוד יפה, ונראה לי מאוד חיובי הכיוון. מעניין לראות מה יקרה בשיתוף הציבור. לגבי אזורי החניה, את דיברת על אזור חניה של רחבי העיר, אני מניח שזה לא כל רחוב בעיר.

גב' אורנה מוזס: נכון.

רן יקיר: כי יש רחובות שלא מסומנים בכחול-לבן.

גב' אורנה מוזס: נכון.

רן יקיר: אז אני חושב, שנכון יותר להגדיר 5 אזורי חניה. זאת אומרת, גם אזור שהוא לא מסומן בכחול-לבן, שתהיה הגדרה. כמו שיש לנו הגדרה של המע"ר פה, הרחובות האדומים, נכון, האדומים זה היה מע"ר ואזורי תעשיה, אני חושב שזה נכון שתהיה גם הגדרה בצבע על המפה, של מה הם הרחובות שצבועים בכחול-לבן, והם רחבי העיר. כי יש את כל הרחובות שלא צבועים.

גב' אורנה מוזס: לא, אז יש לנו מפה כזאת.

רן יקיר: אוקי, אבל זה צריך להיות מוגדר, אני חושב, בתכנית החניה, וגם שמוצגת לציבור.

רינה שבתאי: מונגש לציבור.

מאיר חלואני:

מונגש, כן.

רן יקיר:

מעין אזור חניה חמישי.

גב' אורנה מוזס:

אז בשיתוף ציבור יש את המפה הזאת, היא מופיעה.

רן יקיר:

בסדר, אפילו בטרמינולוגיה, הייתי קורא לזה, 5 אזורי חניה, אני חושב. כי זה האזור שהוא באפור, והוא ללא זה וללא זה. דבר שני, אני חושב שצריך להתייחס, ואנחנו התייחסנו לזה במדיניות במליאה של התכנון והבניה, לנושא המכולות של חומרי בניין. כאשר יש איזשהם שיפוצים בדירה, או שיפוצים בבית, ונדרשים לתפוס. התייחסנו לזה, שצריך לפנות בשבת וכו'. צריך להתייחס מה קורה, האם זה במע"ר, האם זה באזור רחבי העיר.

גב' אורנה מוזס:

אז יש כבר נוהל, אתה מוזמן להיכנס לאתר העירייה, יש כבר נוהל שאנחנו עובדים בצורה מסודרת. היום כל תושב שעושה שיפוץ, הוא צריך לפנות אלינו. הוא לוקח טפסים מהאתר של העירייה, הוא מציין באיזה מקום הוא מציב את המכולה. אנחנו בודקים את זה, בחודש הראשון.

נאור שירי:

מי בודק?

גב' אורנה מוזס:

אנחנו, אגף התנועה.

נאור שירי:

אני, זה לא עובד טוב, לדעתי.

אמיר כוכבי:

קודם כל, זה רק התחיל.

גב' אורנה מוזס:

רק התחלנו.

- נאור שירי:** מה, הנוהל עצמו?
- אמיר כוכבי:** הנוהל עצמו, זה נוהל חדש. הוא ייכנס לכל ההיתרים הקרובים.
- גב' אורנה מוזס:** ותושבים כבר מגישים לנו בקשות.
- אמיר כוכבי:** והתחלנו כבר במקומות בעייתיים.
- אלון גלבו:** מה, להציב מכולה?
- רינה שבתאי:** ויש אכיפה?
- אלון גלבו:** במסגרת ההיתר.
- גב' אורנה מוזס:** כן, כן.
- רפאל בן מרדכי:** איפה הוא שם את המכולה?
- אמיר כוכבי:** כן, זה נכנס במסגרת ההיתרים החדשים. על היתרים קודמים, איפה שאפשר, אנחנו מנסים להפעיל-
- רינה שבתאי:** צריך ליידע את הציבור.
- נאור שירי:** מי אוכף את זה, פקחים, מי אוכף?
- גב' אורנה מוזס:** הפקחים העירוניים.
- נאור שירי:** גם פקחי החניה, יכולים לאכוף את זה?
- גב' אורנה מוזס:** לא. הפקחים העירוניים, הם אלו שאוכפים.
- נאור שירי:** למה אי אפשר להכשיר אותם?
- גב' אורנה מוזס:** אנחנו כבר קיבלנו כמה בקשות. אני רק אספר, שהחל מהחודש השני, גם אנחנו גובים איזשהו תשלום על זה, כדי לעודד את האנשים שיסיימו כמה שיותר מהר את השיפוץ.

- רינה שבתאי:** לסיים מהר.
- נאור שירי:** חודש?
- גב' אורנה מוזס:** כן. חודש הם מקבלים את זה חינם. החל מהחודש השני זה בתשלום. יש מקומות שאנחנו-
- נאור שירי:** אי אפשר להכשיר את פקחי רשות החניה לאכיפה?
- גב' אורנה מוזס:** יש מקומות שהם יצטרכו, מקומות מרכזיים בעיר, הם צריכים לפנות את המכולה כל שישי, שבת. גם בשביל לשמור על חזות העיר, ושוב, לעודד כמה שיותר מהר, המכולה תתפנה.
- נאור שירי:** אוקי.
- רינה שבתאי:** איך התושבים יודעים את זה?
- גב' אורנה מוזס:** זה כבר נמצא באתר של העירייה.
- רינה שבתאי:** אני לא נכנסת לאתר העירייה.
- אמיר כוכבי:** זה בתנאי היתר. מי שבונה ומקבל היתר, צריך גם את זה.
- אלון גלבוע:** לא, אבל שיפוץ פנימי בתוך הבית, איך, זה לא דרוש כזה היתר.
- רינה שבתאי:** אני שמה מכולה ליד החניה של הבית שלי, כי אני ב-4 הימים הקרובים משפצת.
- אלון גלבוע:** שיפוץ פנימי.
- רינה שבתאי:** איך אני יודעת שאני צריכה להגיש בכלל משהו.
- רן יקיר:** אני, יש לי עוד איזושהי שאלה.

תבואי ותקנסי אותי, איך אני יודעת בכלל שאני צריכה להגיש משהו? איזה פרסום נעשה?

רינה שבתאי:

צריך לדברר את זה.

רן יקיר:

שניה, שניה. יש הבדלה, וצריך לחדד את העניין הזה, כי זה באמת עניין שהתלבטנו אתו. צריך למצוא את הדרך זה, ויכול מאוד להיות שהפתרון יהיה, פניה ע"י התראה או זה, שצריך להסדיר את זה. בסוף, הרי גם אין לך באמת יכולת בעיר כזאת, בהיקפים כאלה, על כל שיפוץ לדעת שהוא קורה לפני. בטח אם זה לא שיפוץ שמצריך היתר. עיקר הבעיה שאנחנו זיהינו, היא לאו דווקא השיפוצים, כי הם כמו שציינת, אלון, הם מהירים יחסית, זה לא זה. ועיקר הבעיה זה פרויקטים שהם בינוי, פינוי-בינוי.

אמיר כוכבי:

כן, הצבענו על זה.

רינה שבתאי:

התחדשות, בניה של מבנה בניין חדש, או בית חדש.

אמיר כוכבי:

דנו בזה כאן, אישרנו את זה כאן.

רינה שבתאי:

נכון. בסדר? את הנקודה הזאת של השיפוצים האד-הוקים, צריך עוד לחדד.

אמיר כוכבי:

אתה רואה כמה חשוב שיתוף, אלון? דווקא הדיון הזה, מדגיש את השאלה הראשונה שלך.

נאור שירי:

אתה לא יכול לדמיין אפילו, איזה דברים תוציא מהציבור.

רינה שבתאי:

שמע, שמע, קודם כל שיתוף זה חשוב מאוד, אבל תלוי

אלון גלבוע:

במה.

נאור שירי:

אמרת, למה לעשות שיתוף ציבור? תראה בשיתוף של, סליחה, רן, שיתוף הציבור המצומצם שנעשה כאן, כמה דברים עלו.

רן יקיר:

האם יש פתרונות שiodעים עליהם עכשיו כבר, זאת אומרת, נלקחו בחשבון, או שזה דבר שיבוא אחרי זה? פתרונות של איך נעשה החיוב והאכיפה. זאת אומרת, תושב העיר שהוא חונה מחוץ למע"ר, האם הוא מפעיל פנגו ולא מחויב, או האם הוא לא מפעיל פנגו בכלל, ובמסופונים רשום שהוא לא צריך לחנות שם. איך יודעים מה זה חצי השעה הראשונה, או השעה הראשונה.

גב' אורנה מוזס:

אמרתי שיהיו מצלמות. בנושא של חניות אקספרס.

רן יקיר:

זאת אומרת, בכל המע"ר אנחנו מדברים על, לא על חניות אקספרס אני מדבר.

רינה שבתאי:

בכלל.

רן יקיר:

חניות אקספרס, הבנתי, זה יהיה מצלמות, ברור.

גב' אורנה מוזס:

אוקי.

רן יקיר:

זה לא יכול להיות אחרת. אני מדבר על מצב של שאני תושב העיר, חניתי במע"ר. איך נעשית האכיפה של מתי החצי השעה הראשונה או משהו, או השעה הראשונה. האם זה נעשה רק-

אמיר כוכבי:

בהפעלת אמצעי חיוב.

רן יקיר:

אוקי.

<u>אמיר כוכבי:</u>	שמודע לחקיקה העירונית.
<u>רן יקיר:</u>	זאת אומרת, אז פשוט אמצעי החיוב, יחייב אותי.
<u>רינה שבתאי:</u>	כן, כן, כן.
<u>רן יקיר:</u>	בסדר.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	כן.
<u>רינה שבתאי:</u>	מקבל אוטומטי.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	ויהיה בידי המסופונים של הפקחים.
<u>רן יקיר:</u>	זאת אומרת, המסופונים זה רק אם לא הפעלתי בכלל, אני מניח, מבחינת, אם לא הפעלתי-
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	לא, במסופון, הרכב יוגדר גם כתושב הרחוב למשל, או גם-
<u>רן יקיר:</u>	ברור, ברור.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	המסופון ידע לקלוט את ה-
<u>רן יקיר:</u>	הבנתי, בסדר.
<u>רינה שבתאי:</u>	השילוט צריך לכלול את כל האזור.
<u>אלון גלבוע:</u>	אתה יודע, לשיתוף ציבור-
<u>רן יקיר:</u>	אבל ברחבי העיר-
<u>רינה שבתאי:</u>	השילוט צריך לכלול את כל ההסבר.
<u>רן יקיר:</u>	באזור רחבי העיר, אני לא צריך להפעיל.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	לא צריך להפעיל, לא צריך.
<u>אלון גלבוע:</u>	אני חושב שצריך ללכת כפי שקורה עכשיו, לתת חניה

בחינם לתושבי העיר, לא באזורים, של אזורי תעשיה ואזורים שבהם יש מסחר, כמו מרכז מגדיל, או אזורים, כמו ברחוב הבנים. באזורים אחרים שניתן להמשיך לתת את החניה בכחול-לבן לתושבי העיר.

אמיר כוכבי: זה מה שהתכנית.

נאור שירי: אבל, זה מה שעושים.

רינה שבתאי: זה מה שעושים.

נאור שירי: בחינם.

אלון גלבוש: לא. לא בחינם.

רינה שבתאי: לא, הוא דיבר רק על המע"ר שזה בחינם שעה ראשונה, חצי שעה, ושעה שלישית מלא.

גב' אורנה מוזס: שאר העיר זה בחינם.

אמיר כוכבי: אתם צריכים לזכור בהיבט של-

אלון גלבוש: לא, אני אומר שכפי שקורה היום.

אמיר כוכבי: שניה.

אלון גלבוש: חוץ מאשר באזורים שיש בהם מסחר.

רינה שבתאי: אז זה מה שאמרו.

אלון גלבוש: לא, מה פתאום.

נאור שירי: כן.

רינה שבתאי: זה מה שנאמר.

גב' אורנה מוזס: להיפך, היום אתה משלם 2 ש"ח, היום אתה משלם 50%.

<u>נאור שירי:</u>	אלון, אתה חייב להקשיב.
<u>אלון גלבו:</u>	היום אני לא משלם כלום.
<u>נאור שירי:</u>	אתה עסוק בשיחה עם רפי, כל הזמן.
<u>אלון גלבו:</u>	סליחה, עוד פעם.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	במסגרת המדיניות החדשה, תושבי העיר-
<u>אלון גלבו:</u>	בדרך רמתיים, יש שם כחול-לבן. אני, כתושב העיר-
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	זה מוגדר כמע"ר.
<u>רן יקיר:</u>	אבל זה מע"ר.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	מוגדר כמע"ר.
<u>אלון גלבו:</u>	אוקי, אז בוא נניח שברחוב האורנים, יש שם גם חלק כחול-לבן, בסדר?
<u>אמיר כוכבי:</u>	אני רוצה רגע.
<u>אלון גלבו:</u>	יופי, אז שם אני, יש שם איזה כחול-לבן.
<u>רן יקיר:</u>	לא, זה רחבי העיר.
<u>אלון גלבו:</u>	אני כתושב העיר, אשלם חניה אחרי שעה שלישית?
<u>אמיר כוכבי:</u>	שניה, שניה, שניה.
<u>אלון גלבו:</u>	אחרי השעה השלישית.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אני אסביר לך משהו רגע, בהקשר הזה.
<u>אלון גלבו:</u>	כן.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אנחנו אומרים, מע"ר, מע"ר, והנטייה תמיד היא לחשוב שהמע"ר זה רק הציר עצמו. אבל המע"ר, הוא גם תמיד

חלק מהרחובות הנסמכים.

אלון גלבוש: כן.

אמיר כוכבי: כי אתה לא רוצה לייצר פגיעה בתושבים שגרים ליד המע"ר.

אלון גלבוש: נכון.

אמיר כוכבי: שאנשים לא יחנו במע"ר, יעדיפו לחנות אצלם. לכן, חלק מהרחובות לצורך העניין הסמוכים למע"ר, יסומנו גם כמע"ר. בשביל זה המפה, כדי שגם זה.

אלון גלבוש: כן.

אמיר כוכבי: כשלתושבים שגרים שם, יהיה את הפטור מתשלום.

רינה שבתאי: והחניה.

אלון גלבוש: אבל גם משעה 17:00 אפשר, נניח, משעה 17:00 ועד למחרת בשעה 08:00, לא יוכלו להחנות תושבים אחרים או תושבי חוץ, באזורים שבהם יש-

אמיר כוכבי: באזורים האלה, יהיה צד תושבים וצד זה.

רינה שבתאי: צד אחד, כמו בתל אביב.

אלון גלבוש: בסדר.

רינה שבתאי: צד אחד שאתה יכול לחנות כתושב.

אלון גלבוש: אני אומר, שבצד השני אפשר לעשות את זה גם בחינם, אבל בסדר.

אמיר כוכבי: כן.

מאיר חלואני: סיימתי, רן?

- רן יקיר:** אני סיימתי, כן.
- אתי ברייטברט:** אפשר להמשיך?
- מאיר חלואני:** אני מבקש לשאול. לא ראיתי פה סוג של התייחסות לחניה בנושא של דו גלגלי. יש לנו בעיה עם הדו גלגלי בעיר, ואנחנו לא מוצאים אזורים.
- נאור שירי:** תרים, תרים אותו רק.
- רפאל בן מרדכי:** תקרב את הפה, זהו.
- מאיר חלואני:** יש מצב שאנחנו מסמנים, מה שנקרא, אזורים לחניה לדו גלגלי, כי חונים באופן פראי ואופן לא מסודר בכל העיר הדו גלגלי, ואני מבין שזה לא בר אכיפה. זה משהו שלקחנו בחשבון במדיניות של החניה?
- נאור שירי:** אני מוסיף גם נשים בהיריון.
- אלון גלבע:** מאיר, מה זאת אומרת, מה, מחנים על מדרכות?
- מאיר חלואני:** כן.
- אלון גלבע:** ולא אוכפים אותם? כלומר, אופנוע שמחנה על מדרכה.
- מאיר חלואני:** כן, לגמרי. אין אכיפה כזו. נכון, אלה? אין אכיפה כזו. ולכן.
- גב' אלה בן אדרת:** אין אכיפה, זה אפשרי.
- אלון גלבע:** אופנוע על מדרכה, זה אפשרי?
- גב' אלה בן אדרת:** אם הוא לא חוסם ומשאיר מעבר, ולא מסכן את הולכי הרגל, זה אפשרי.
- רינה שבתאי:** מה, אופנועים?

גב' אלה בן אדרת: כן. בכל הארץ, זה לא רק בהוד השרון.

אלון גלבוע: זה חייבים לשנות את זה.

רפאל בן מרדכי: בצדק, בדיוק, איך זה בתל אביב?

נאור שירי: לא, למה, יש לך גם אזורים שמגדירים להם כחניה.

רינה שבתאי: בתל אביב יש לך, הכל מכל וכל, באמצע המדרכה.

גב' אלה בן אדרת: על הצירים המרכזיים, יש חניה, כמו על דרך רמתיים, כמו ברחוב הבנים, יש מקומות מוסדרים לקטנועים.

רינה שבתאי: זה פשוט הזוי מה שקורה שם.

אמיר כוכבי: העניין ש-

רינה שבתאי: כולל הקורקינטים החשמליים.

אמיר כוכבי: העניין שהעלה מאיר הוא רלוונטי, בטח במע"ר, שצריך להסדיר שם מרחב לדו גלגלי, וגם ברחובות הסמוכים למע"ר, זה ברור. במקומות שבהם יש תנועה משמעותית. הרי ברור, שאם מישוהו כבר נוסע הביתה, אז הוא יחנה קרוב לבית, בחניה בבניין ולא בזה, אבל בוודאי במע"ר ובסביבתו צריך לייצר פתרונות כאלה.

אלון גלבוע: רגע, ואכיפה של אופנועים שמחנים על מדרכה, זה חוק עזר עירוני, או ש-

מאיר חלוואני: לא אוכפים.

גב' אלה בן אדרת: זה לא חוק עזר עירוני, לא.

רפאל בן מרדכי: אמיר, כדאי שלא נהיה יותר חמורים מתל אביב. אנחנו הוד השרון בסה"כ.

- אמיר כוכבי:** לא, גם בתל אביב מסומנות חניות לאופנועים.
- מאיר חלואני:** לא, רק מציפים את זה. אני לא אמרתי.
- אמיר כוכבי:** בסדר, צריך-
- רפאל בן מרדכי:** אתה תשאל אותי, אני רוכב על אופנוע.
- אמיר כוכבי:** צריך לייצר-
- נאור שירי:** על אופניים.
- רפאל בן מרדכי:** לגמרי.
- אמיר כוכבי:** צריך לייצר פתרון לזה, אורנה, ולהכניס את זה גם בחוק העזר, שתהיה התייחסות. מותר, אסור, לא משנה מה. צריך שתהיה התייחסות, לא יכול להיות באוויר.
- אלון גלבוע:** צודק.
- מאיר חלואני:** שאלה נוספת, בעירייה הקודמת, בוועדת התנועה, העברנו איזושהי בחירה לתת עדיפות או חניה חינם לאוכלוסיות מסוימות בעיר. זה משהו שלקחנו בחשבון? כמו משפחות שכולות, כמו, לדעתי צריך להפנות את זה, יגאל, אתה אתי? כמו, כי אז אני זוכר שזה היה יחד אתך. כמו, ביקשנו גם את כל משפחות נפגעי-
- אתי ברייטברט:** פעולות האיבה.
- מאיר חלואני:** פעולות האיבה והטרור. זה משהו שלקחנו את זה בחשבון?
- אמיר כוכבי:** לקחנו את זה בחשבון, גם כשזה אושר במועצת העיר הקודמת, זה לא אושר בפועל ע"י משרד הפנים.

<u>מאיר חלואני:</u>	אוקי.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	רק תושב ותיק בעצם.
<u>יגאל שמעון:</u>	מאיר, ההבדל היום, ההבדל היום-
<u>אלון גלבע:</u>	אה, הם לא מקבלים?
<u>יגאל שמעון:</u>	שבאים ומבקשים שעה ראשונה חינם. שעה שניה זה 50%. אז כבר אין טעם לתת בתוך ולתת זה.
<u>מאיר חלואני:</u>	לא, 100%, אבל בסוף דיברנו על זה. בכל זאת-
<u>יגאל שמעון:</u>	כמה רחובות.
<u>מאיר חלואני:</u>	זהו, זהו, תודה.
<u>יגאל שמעון:</u>	כן, בסדר, אבל ברגע שיש לך חינם, שעה ראשונה לתושבי העיר.
<u>רינה שבתאי:</u>	קודם אתה שילמת.
<u>יגאל שמעון:</u>	אז אין צורך לזה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	חברים, עוד שאלות?
<u>רינה שבתאי:</u>	תודה רבה לכם.
<u>גב' אורנה מוזס:</u>	תודה.
<u>נאור שירי:</u>	תודה, תודה, אלה.
<u>רינה שבתאי:</u>	לכן.
<u>אלון גלבע:</u>	תודה רבה לנאור שירי על העבודה.
<u>רינה שבתאי:</u>	כן, גם לנאור.
<u>אלון גלבע:</u>	עבודת שטח.

נאור שירי: זה נשמע כאילו אתה זה, אבל בסדר, אני מקבל את התודה שלך.

אמיר כוכבי: חברים, אנחנו נצא עם זה בשיתוף, שאמור להיות די קצר, שיתוף אינטרנטי לחלוטין. זאת אומרת, הוא יישלח, יישלח לכלל תושבות ותושבי העיר.

אלון גלבוש: גם ליעל, לא?

נאור שירי: גם ליעל, נכון.

אלון גלבוש: גם ליעל.

נאור שירי: גם לרן המנכ"ל, אם אתה כבר בתודות.

אלון גלבוש: נכון, גם למנכ"ל.

אמיר כוכבי: אנחנו נשמח שתשתפו אותו, תפיצו אותו. זה בדיוק מהמקרים, שכמה שיותר תובנות, יעזרו לנו להביא חוק עזר מהודק יותר.

משה חנוכה: מתי הוא יגיע?

אמיר כוכבי: מה?

משה חנוכה: חוק העזר. שיתוף ציבור, כמה זמן?

אמיר כוכבי: שיתוף ציבור, הוא אמור מהרגע שהוא יוצא לדרך, להיות שבועיים. אחרי זה, זה זמן עיבוד, שיש איזו הערכה.

משה חנוכה: זה זמן של ניסוח משפטי, בדיקות, זה.

אמיר כוכבי: הניסוח הבסיסי כבר נעשה, עבדנו פה במקביל, הצוות המשפטי כבר הכין את חוק העזר, ובהתאם לשיתוף

הציבור, נצטרך להתאים בו חלק מהסעיפים ולהביא את
זה למועצת העיר. בסדר?

אתי ברייטברט: אפשר להמשיך?

אמיר כוכבי: כן, תודה.

נאור שירי: תודה.

אמיר כוכבי: תודה רבה, אורנה. תודה, אולגה.

ג. אישור מתן זכות שיעבוד לבנק, כתנאי למתן ערבות עירייה להלוואה של
החברה הכלכלית לצורך ביצוע פרויקט מערכות סולאריות לייצור אנרגיה
נקייה על גגות מבנים ציבוריים.

אתי ברייטברט: אוקי, נעבור לסעיף הבא, סעיף ג': אישור מתן זכות
שיעבוד לבנק, כתנאי למתן ערבות עירייה להלוואה של
החברה הכלכלית, לצורך ביצוע פרויקט מערכות
סולאריות, לייצור אנרגיה נקייה על גגות מבנים
ציבוריים, כפי שאושרה ע"י העירייה ביום ה-
30.12.2020. העירייה התקשרה עם החברה הכלכלית
בהסכם לניהול פרויקט מערכות סולאריות לייצור אנרגיה
נקייה, במסגרתו תתקין החברה הכלכלית ותפעיל את
המתקנים הפוטו וולטאים, על גגות מבנים ציבוריים.

לצורך ביצוע הפרויקט, אישרה מועצת העירייה
בהחלטתה מיום ה-30.12.2020, את ערבותה של העירייה
לפירעון להלוואה שתיטול החברה הכלכלית בגובה של
9,000,000 ₪ לצורך מימון הפרויקט, כאשר ההלוואה

תיפרע בתוך תקופה של 15 שנים, בזו הלשון: בהתאם לסעיף 202 א' לפקודת העיריות, מאשרת מועצת העיר את ערבותה להלוואה שתיטול החברה הכלכלית, לצורך ניהול פרויקט מערכות סולאריות, לייצר אנרגיה נקייה, לרבות חתימה על כל מסמך שיידרש ע"י הבנק, לטובת מתן ערבות העירייה להלוואה כאמור. ההלוואה תינתן מבנק לאומי, וזאת עד לסך 9,000,000 ₪, לתקופה של 15 שנה. ככל שהדבר יידרש, תועבר הבקשה לערבות לאישור משרד הפנים.

במסגרת ההלוואה, וכתנאי לאישור ערבות העירייה ע"י בנק לאומי, דורש הבנק לשעבד את הרכיבים הפיזיים של המערכת: פאנלים, ממירים וכו', ואת החוזה עם חברת חשמל, לרבות הכספים שיגיעו מכוחו לעירייה ולחברה הכלכלית. הצעת ההחלטה-

אתי, למה לא הבאתם את זה ביחד עם ההסכם?

משה חנוכה:

זו לא שאלה לאתי, כן?

אמיר כוכבי:

בני, למה לא הבאתם את זה ביחד?

משה חנוכה:

אמיר, אמיר, לגבי הנושא הזה.

אלון גלבוע:

שניה, אני שאלתי, אלון.

משה חנוכה:

אה, בסדר.

אלון גלבוע:

למה לא הבאתם את ההסכם ביחד?

משה חנוכה:

קודם כל זה-

בנימין זיני:

ערב טוב, בני, מה שלומך? הגעת בשלב מאוחר הערב,

משה חנוכה:

יחסית.

בנימין זיני: זה מאוחר?

משה חנוכה: לא, כאילו, פעם ראשונה שאתה מדבר.

מאיר חלואני: מופע סוף הדרך.

בנימין זיני: קודם כל, זו הלוואה שהחברה הכלכלית לוקחת עבור פרויקט על גגות הסולאריים. הבנק הציג דרישה בעצם של שיעבוד הכנסות. זה לא עלה מזה. ניסיתי להוריד אתם מזה, ולא הלך.

משה חנוכה: אבל לא בודקים את זה לפני עם הבנק? כי זה כבר הנושא הזה בא למועצה, לפני.

בנימין זיני: נכון, אתה צודק. גם, זה לא עלה במסגרת המו"מ שהחברה ניהלה מול הבנקים. אז שוב, זה חלק מהבטוחות שהבנקים דורשים.

משה חנוכה: ברור שזה, אני אומר, אם אתם מביאים משהו, אז תביאו כבר הכל.

בנימין זיני: 100%, 100%.

אתי ברייטברט: אני רק אקרא את הצעת ההחלטה, כי יש כאן איזשהו פירוט שכן הוא צריך להיות מצוין בפרוטוקול.

אלון גלבוש: רגע, אנחנו צריכים להצביע היום?

אתי ברייטברט: מה?

אלון גלבוש: אנחנו נצביע?

אתי ברייטברט: כן.

- אלון גלבוע:** אבל איך אפשר להצביע בלי שראינו את ההסכם מתוקן?
- אתי ברייטברט:** זאת הצעת החלטה.
- אלון גלבוע:** הרי יש פה הרבה תיקונים מהותיים. נניח, אני ביקשתי לפחות פעמיים. אביבה, אני יודע שביקשה כמה פעמים. אני, אין לי בעיה להצביע עכשיו, אבל אני רוצה לראות את ההסכם. הרי, אני יכול להקריא פה את הפרוטוקול שביקשנו לתקן פה סעיפים, ואז גלית, שנמצאת כאן, היא אומרת ליואב מדמוני.
- נאור שירי:** אבל הצעת ההחלטה הזאת, זה בנוגע להלוואה, לא ל-24, אני זוכר.
- אלון גלבוע:** לא, לא, אבל יש פה עוד חוץ מזה, עוד דברים וניסוחים אחרים, אתה מבין?
- נאור שירי:** תודה, אתי.
- אלון גלבוע:** והיא אומרת לו, גלית: אתה רושם. אז יואב מדמוני אומר, כן, בסדר.
- נאור שירי:** בסדר, בסדר, אני אומר, זה לא המקום היה להביא את זה, כי מה שאתה מדבר זה היה בהסכם.
- אלון גלבוע:** אז אני כרגע, אני כרגע חושב שלא צריך להצביע, עד שלא נראה פה חברי המועצה שכולם ביקשו לתקן ולראות.
- נאור שירי:** אבל זה היה על עצם, בסדר, אבל זה היה על עצם ההלוואה. לא קשור להסכם.
- אלון גלבוע:** כרגע, אני חושב שצריך לעצור.

<u>אמיר כוכבי:</u>	אלון.
<u>אלון גלבוש:</u>	אוקי, תודה.
<u>נאור שירי:</u>	אין, איזה שירות.
<u>אלון גלבוש:</u>	נו, בסדר, ככה צריך לבוא.
<u>מאיר חלואני:</u>	עכשיו, לא תוכל להגיד עכשיו, לא הכנתם לנו מראש.
<u>אמיר כוכבי:</u>	די, די.
<u>אלון גלבוש:</u>	לא, הכל בסדר.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אלון, אתה רוצה שנעבור רגע לנושא הבא, כדי שתוכל לעיין בזה?
<u>אלון גלבוש:</u>	לא, לא, בסדר, סיימנו.
<u>אתי ברייטברט:</u>	אני אקרא רק את הצעת ההחלטה.
<u>נאור שירי:</u>	יש בזה התייעצות סיעתית, כאילו?
<u>אתי ברייטברט:</u>	לפני שנעלה להצבעה, אני אקרא את הצעת ההחלטה: בהתאם לסעיף 202 א'. הצעת החלטה: בהתאם לסעיף 202 א' לפקודת העיריות, ונוכח ההיתר לקבלת ההלוואה לחברה הכלכלית מאת משרד הפנים מיום ה-18.5.2021, מאשרת מועצת העיר, כי במסגרת ערבותה להלוואה שנוטלת החברה הכלכלית לצורך ניהול פרויקט מערכות סולאריות לייצור אנרגיה נקייה, מאשרת גם ביצוע שעבודים על נכסיה עפ"י דרישת הבנק, לשם הבטחת ההלוואה, כאמור, ועד לסך של 8,500,000 ₪ לתקופה של 15 שנה. ככל ויתקבל היתר לקבלת הלוואה עד לסך של 9,000,000 ₪ לתקופה של 15 שנה, מאשרת מועצת

העיר את הגדלת סכום ההלוואה והשעבודים בהתאם. על
זה אנחנו מצביעים.

אמיר כוכבי: אפשר, אלון?

אתי ברייטברט: אז אפשר להעלות להצבעה?

אלון גלבוש: כן, התיקונים תוקנו.

אמיר כוכבי: תודה.

אתי ברייטברט: מי בעד? כולם, פה אחד? תודה, נעבור לסעיף הבא.

אישור מתן זכות שיעבוד לבנק, כתנאי למתן ערבות עירייה להלוואה של החברה
הכלכלית לצורך ביצוע פרויקט מערכות סולאריות לייצור אנרגיה נקיה על גגות
מבנים ציבוריים, כפי שאושרה על ידי העירייה ביום 30.12.20 (החלטה מס'
168/20)

הצבעה:

10 בעד (פה אחד): אמיר כוכבי, יעל עבוד ברזילי, נאור שירי, רן יקיר, רינה שבתאי,
מאיר חלואני, יגאל שמעון, רפי בן מרדכי, אלון גלבוש, משה חנוכה.

החלטה מס' 321/21:

בהתאם לסעיף 202א לפקודת העיריות [נוסח חדש] ונוכח ההיתר לקבלת ההלוואה
לחברה הכלכלית מאת משרד הפנים (מיום 18.5.21), מאשרת מועצת העיר, כי
במסגרת ערבותה להלוואה שנוטלת החברה הכלכלית לצורך ניהול פרויקט מערכות
סולאריות לייצור אנרגיה נקייה, מאשרת גם ביצוע שעבודים על נכסיה לפי דרישת
הבנק, לשם הבטחת ההלוואה כאמור ועד לסך של 8,500,000 ₪ לתקופה של 15
שנה. ככל ויתקבל היתר לקבלת הלוואה עד לסך של 9,000,000 ₪ לתקופה של 15

שנה, מאשרת מועצת העיר את הגדלת סכום ההלוואה והשעבודים בהתאם.

=====

=====

משה חנוכה: פעם הבאה, בני, אם אפשר להביא את זה כבר עם

ההסכם, ולא להביא את זה ככה.

נאור שירי: אבל אמרת את זה כבר.

משה חנוכה: חשוב לי להבהיר.

אתי ברייטברט: בואו נמשיך.

ד. **אכיפת עבירות תעבורה לפי חוק לייעול הפיקוח והאכיפה העירוניים**
ברשויות המקומיות (תעבורה), התשע"ו – 2016.

אתי ברייטברט: אכיפת עבירות תעבורה לפי חוק לייעול הפיקוח והאכיפה

העירוניים ברשויות המקומיות (תעבורה), לפי 2016,

הרקע: העירייה מעוניינת לבצע פעולות אכיפה של

עבירות המבוצעות על גבי הכלים הדו גלגליים, כגון

אופניים, לרבות אופניים חשמליים, קורקינט חשמלי

וממונע, במדרכות ברחבי העיר.

מטרת האכיפה הינה שמירה על הולכי הרגל מפני פגיעות

רבות מכלי רכב שונים, הנוסעים על המדרכות, ובראשם

הכלים החשמליים. על מנת שהעירייה תוכל להתחיל

לפעול, בהתאם לחוק לייעול הפיקוח / והאכיפה

העירוניים ברשויות המקומיות, על מועצת העיר לאשר

את ביצוע אכיפת העבירות המפורטות בחוק ולפעול בהתאם, לנוהל פיקוח ואכיפה של עבירות תעבורה ברשויות המקומיות, שגיבשה משטרת ישראל. העירייה גיבשה מדיניות ליישום הוראות החוק והנוהל, שמצורפת לכם כנספח א'.

/נוסח אישור מועצת העיר ליישום החוק, מצורף לכם כנספח ב'. הצעת ההחלטה: מועצת העיר הוד השרון, מאשרת לפעול לאכיפת עבירות תעבורה בתחום שיפוטה, הכל בהתאם להוראות סעיף 2 בחוק ייעול הפיקוח והאכיפה העירוניים ברשויות המקומיות, ולפעול בהתאם לנוהל פיקוח ואכיפה של עבירות תעבורה ברשויות מקומיות, שגיבשה משטרת ישראל. מועצת העירייה, מאשרת את מדיניות יישום החוק בדבר דרכי האכיפה.

לי יש שאלה, זאת אומרת, מה גבולות הגזרה של אלה שיפעילו, של הסיירים או הפקחים שיאכפו. ומה מגן עליהם מתביעות או מדברים כאלה, במידה והם יאכפו. עכשיו, נגיד הם רואים ילד ברחוב, לא יודע מה, שנוהג בניגוד לתקנות האלה, האם מחזיקים אותו בכוח, האם נותנים לו קנס. מה הם גבולות הגזרה שלהם, ואיך אנחנו מגנים על הפקחים?

משה חנוכה:

בעיקרון, זה נספח אחד, המדיניות. החוק-

אמיר כוכבי:

הם יעברו קורס.

נאור שירי:

מה?

אמיר כוכבי:

הם יעברו גם קורס, הכשרה.

נאור שירי:

אמיר כוכבי:

מעבר לזה שהם צריכים לעבור קורס והכשרה, אנחנו בעצם מאשרים היום את החלת החוק של המדינה גם בהוד השרון, בהיבט של האכיפה. אנחנו בעצם לוקחים חוק מדף. אנחנו במדיניות שלנו, מחדדים את העובדה שהפקחים הם לא שוטרים. ההכשרה שלהם, למעשה תכלול הסבר על מה כן ומה לא.

משה חנוכה:

יש להם ביטוח?

אמיר כוכבי:

בוודאי, מה זאת אומרת, בלי קשר. בתפקיד שלהם בפועל יש להם ביטוח. למשל, יש, החוק של המדינה מסמיך את הפקח להחרים, לא להחרים, לפנצ'ר אופניים.

רן יקיר:

לפנצ'ר.

אמיר כוכבי:

אנחנו הסרנו את זה מהמדיניות. זו לא נקודה שבה אני רוצה שהפקחים שלנו יהיו. עשינו עידונים, למה שהחוק של המדינה מאפשר. המטרה היא באמת לנסות להתחיל להכניס גם לשיח וגם להבנה שהתנהגות לא אחראית, מסוכנת גם למי שנוהג, וגם לסביבה, ובעצם לתת כלים בסיסיים לצוותי העירייה, כדי באמת לטפל במפגעים כאלה כשהם מתרחשים.

שוב, לא נתנו את מלוא הסמכויות שמוקנות בחוק, כי אני לא חושב שזה המקום של העירייה, לא לפגוע ברכוש פרטי, ולא דברים כאלה, אבל בסוף החוק הוא-

משה חנוכה:

אם עכשיו ילד בורח מפקח, מה הוא עושה?

אלון גלבוע:

אסור לו לרדוף אחריו.

אמיר כוכבי:

אנחנו, בהגדרה לא מקיימים מרדפים. יש אמצעי תיעוד,

יש דרכים אחרות להגיע.

נאור שירי:

גם ילדים, בגדול, כאילו אסור.

אמיר כוכבי:

אני אגיד שהחוק-

משה חנוכה:

אסור מה?

נאור שירי:

הילד, אסור לך לייצר אתו קשר, אלא רק באמצעות שוטר, שגם ממחלק נוער.

משה חנוכה:

אז אני שואל...?

אלון גלבוע:

אין להם, הם לא נושאים תעודות זהות.

אמיר כוכבי:

לא יהיו מרדפים ולא יהיו הברחות של ילדים בתוך צירי תנועה. צריך לזכור שזה לא רק ילדים. אני אגיד שיש לקונה מאוד מרכזית בעיניי החוק של המדינה, שעל העבירה הכי בסיסית והכי מסוכנת לרוכב עצמו, אין סמכות אכיפה.

נאור שירי:

תודה לשלי יחימוביץ'.

אמיר כוכבי:

שזה קסדה.

רינה שבתאי:

נכון.

אמיר כוכבי:

שזה בעיניי מגוחך.

משה חנוכה:

למה, מי קבע את זה?

אמיר כוכבי:

המדינה.

נאור שירי:

שלי.

משה חנוכה:

שלי יחימוביץ'?

נאור שירי:

כי היא נסעה על אופניים, וועדת הכלכלה, קראתי.

- אמיר כוכבי:** לא, לא.
- רינה שבתאי:** אתם לא מבינים איך הם נוסעים במעברי החצייה, בלי קסדה ובלי כלום.
- אלון גלבוע:** פה החוק בא לשמור על הולכי הרגל, ולא על הרוכבים.
- רפאל בן מרדכי:** אתה לא מכיר את הנושא, אז אתה מדבר.
- נאור שירי:** אני מכיר, קראתי.
- רפאל בן מרדכי:** היא אמרה דבר פשוט, שאופניים ירוקים אתה לא יכול להפעיל בלי קסדה.
- אמיר כוכבי:** חבר'ה.
- רפאל בן מרדכי:** ואתה לא יכול להתקין קסדה, כי אף אחד לא ילבש קסדה ציבורית.
- אמיר כוכבי:** יש פה, אני אומר, ניסיון גם להתחיל איזשהו חינוך, גם פנים עירוני, בעירייה, ההבנה של מה נחשב עבירה ומה לא, וגם אל מול הציבור. אנחנו כמובן נפקח על התהליכים ונלמד אותם, ונראה איך הדברים מתקדמים. כן, רפי.
- רפאל בן מרדכי:** כתבתי לעצמי כמה שאלות. השאלה הראשונה היא זאת, אתם בעצם לא מבדילים בין אופניים חשמליים לבין אופניים רגילים. וגם לא קורקינט קטן שילד רוכב עליו בגיל שנתיים. מבחינת מה שכתוב כאן, ילד שאין לו בבית מגרש פרטי, לא יכול לרכוב, לא על אופניים, לא על קורקינט, לא על כלום. למה? כי כל מדרכה חלה גם על אופניים חשמליים וגם על אופניים רגילים.

נאור שירי:

רפי, אתה מבין שזה לא אנחנו? זה המדינה. זו חקיקה ראשית שבאה ואמרה -

רפאל בן מרדכי:

אני לא מבין. אני מבין רק מה שכתוב כאן, ולזה אני מתייחס.

אמיר כוכבי:

אז אני אחדד את הנקודה, החקיקה, שאנחנו מאמצים, היא החקיקה הראשית, שנועדה כדי לאפשר לרשויות לאמץ את הסמכויות בצורה המהירה, שלא מחייבת תהליך ארוך של חוקי עזר וכל הדברים האלה. והאימוץ הזה נעשה באמת כדי להתחיל את התהליך, שיחד אתו, אנחנו אח"כ נמשיך, גם המדיניות אני מניח תתעצב עוד יותר בהמשך, לאור הפידבקים שנקבל. בעצם, זה אימוץ של חקיקה ראשית, כמו שאמרנו, זה לא חוק עזר עירוני.

רפאל בן מרדכי:

אני הבנתי, אני שמעתי אותך היטב, ואתה אמרת, שאתה לא תפנצ'ר אופניים כי.

אמיר כוכבי:

נכון.

רפאל בן מרדכי:

דיברת במונח 'נעדן'. אז אני מציע שנעדן ונוציא אופניים רגילים, קורקינטים רגילים וכן הלאה, מתוך הדיון, ונשאיר אופניים חשמליים על מדרכות. כי אחרת, אתה לא נותן לילדי העיר שום דרך לרכוב על אופניים, כי על הכביש הראשי הם לא ייסעו.

נאור שירי:

רפי, המטרה היא לא לתת דו"חות שנוסעים על המדרכה. אנחנו מבינים טוב מאוד שאין מספיק, אין תשתית רחבה כדי שתאפשר לקיים את כל החוק הזה. המטרה היא, למנוע שיחות בטלפון. המטרה היא למנוע הרכבה.

המטרה היא להתפרץ לכבישים, נסיעה לא בטוחה, רמקולים, כלים שהם הופכים להיות טרקטורונים, 1001 דברים.

אמיר כוכבי: אני רק אגיד, שקורקינטים-

רפאל בן מרדכי: נאור, אתה ואני דיברנו במקרה.

אלון גלבוע: כאילו מה, יעבור פקח ויראה, ויצלם זה שמדבר בטלפון.

אמיר כוכבי: רפי, אני רק אגיד שקורקינט לא חשמלי, לא כלול גם בחקיקה הראשית.

רפאל בן מרדכי: סליחה, אני קורא, אוקי? אני פשוט, אני לא, בלי להיות עו"ד, אני מכיר, א', את המציאות, ו-ב', קראתי מה כתבתם: "חל איסור מוחלט לרכוב על מדרכות להולכי רגל, לכל סוגי הכלים הדו גלגליים". למעלה, אתם פירטתם מה זה כולל, זה כולל גם קורקינטים.

אתי ברייטברט: ממונע.

רפאל בן מרדכי: לא, אם זה חשמלי, לא, לא, חשמלי זה מצוין. הבעיה שלי זה מה עם הלא חשמלי.

נאור שירי: רשום, קורקינט חשמלי. אבל רשום, קורקינט חשמלי.

רפאל בן מרדכי: חשמלי, אני בעד.

אמיר כוכבי: כתוב חשמלי או ממונע.

ליה גרנות: רפי כתוב, קורקינט חשמלי.

נאור שירי: לא, אבל שניה, מה זה משנה, אני לא מבין. כאילו, גם לא חשמלי, מה? מה הבעיה?

- רפאל בן מרדכי:** אני אסביר.
- אמיר כוכבי:** אבל לא.
- רפאל בן מרדכי:** ילד בן 6, רוכב על אופניים קטנים על מדרכה. איפה הוא ירכב?
- רינה שבתאי:** אף אחד לא, זה לא, זה לא הכוונה.
- אמיר כוכבי:** אבל למה צריך דיון פילוסופי חשמלי? כתוב "חשמלי".
- רפאל בן מרדכי:** אני לא יודע מה, חבר'ה, אני קורא בכתוב.
- רינה שבתאי:** בגלל שאני מניחה שהאנשים ש-
- רפאל בן מרדכי:** רגע, רגע, אל תניחי. תגידי שזה צריך להיות ככה.
- אתי ברייטברט:** כתוב.
- אמיר כוכבי:** רפי, אומרת לך היועצת המשפטית, שכתוב "חשמלי".
- אתי ברייטברט:** בשורה השנייה.
- רפאל בן מרדכי:** סליחה.
- אלון גלבוש:** רק חשמלי.
- אתי ברייטברט:** ברקע.
- אלון גלבוש:** קורקינט חשמלי וממונע.
- אתי ברייטברט:** קורקינט חשמלי וממונע.
- רפאל בן מרדכי:** אני קורא, סעיף 2 א', שהוא סימנתי אותו כבעיה.
- רן יקיר:** הוא במדיניות כתוב, לא בהחלטה.
- רפאל בן מרדכי:** חבר'ה, אני קורא סעיף 2 א', כמו שאתם כתבתם, כולל הגברת, היועצת המשפטית, אם היא כתבה את זה: "חל

איסור מוחלט לרכוב על מדרכות להולכי רגל, לכל סוגי הכלים הדו גלגליים". עכשיו, אני בנאדם פשוט. קורקינט זה כלי דו גלגלי. אופניים רגילים, ואיך אני אגיד, אם זה מה שכתוב, יבוצע, אתם בברוך.

נאור שירי: אנחנו לא בברוך, אנחנו ממש לא בברוך.

אלון גלבו: כתוב "ממונע", רפי.

נאור שירי: מה, מה הבעיה?

רפאל בן מרדכי: לא, לא כתוב. למה אתה אומר, כתוב? אני קורא.

אלון גלבו: לא, הנה, אין בעיה, כתוב.

רפאל בן מרדכי: חבר'ה, סליחה, אני קורא מה כתוב.

נאור שירי: אבל רפי, למה זה ברוך? אני לא מבין.

רפאל בן מרדכי: אפשר את סעיף 2 א' להציג רגע?

נאור שירי: אבל מה זה משנה? גם אם זה קורקינט, מה הברוך פה?

אלון גלבו: לא, הוא אומר שאם יש איזה ילד עובר על זה.

רפאל בן מרדכי: ילד בן 6.

אלון גלבו: רוכב על קורקינט.

נאור שירי: אבל שוב, ילד בן 6.

רפאל בן מרדכי: לא בן 6, בן 3. רוכב על קורקינט קטן באמצע המדרכה, זה כלול פה.

נאור שירי: רפי, אין סמכות אכיפה לילדים שהם קטינים. תגיד, מה

אתה רציני? מה קורה?

רפאל בן מרדכי: מה, אתה השתגעת?

נאור שירי: אתה השתגעת. נראה לך שמישהו יבוא לילד בן 3 ויעצור אותו?

רפאל בן מרדכי: חבר'ה, סליחה.

אלון גלבוש: החוק מגדיר את...

רפאל בן מרדכי: אני נתתי דוגמה קיצונית.

אמיר כוכבי: למה ככה?

רפאל בן מרדכי: למה? כדי שלא-

נאור שירי: אבל הלכו לו האוזניים. שניה, אני אומר, אין פה כבוד, אין פה כבוד לאנשי הפרוטוקול.

אמיר כוכבי: רפי, רפי, כתוב בסעיף הבא, למעט חריגים. החריגים גם קבועים בחוק הראשי. הכל בסדר.

רפאל בן מרדכי: יופי, אני מאוד אשמח, אם אנחנו נחליף כל כלי דו גלגלי, לא חשמלי, כחריג.

נאור שירי: לא. הנה, בדיוק שלי יחימוביץ'.

אמיר כוכבי: יש את ההחרגה בחוק.

נאור שירי: בגלל זה אין אכיפה על קסדה.

ליה גרנות: החוק הראשי חל על גבי רכב, כפי שהוא מוגדר בפקודת התעבורה. פקודת התעבורה, מוגדרים רכבים שהחוק הזה חל עליהם, שזה אופניים, או אופניים חשמליים, או קורקינט חשמלי.

רפאל בן מרדכי: אופניים, זה רכב?

נאור שירי: כן.

- ליה גרנות:** בהגדרה של חוק תעבורה, הוא מוגדר כרכב.
- רפאל בן מרדכי:** מעולה.
- ליה גרנות:** בין היתר, גם לצורך החקיקה
- רפאל בן מרדכי:** יופי, עכשיו אני שואל שאלה, אופניים רגילים, מקטנים ועד גדולים, לא חשמליים, יכולים לנסוע על מדרכה או לא?
- נאור שירי:** בגדול, לפי החקיקה במדינת ישראל, לא.
- רינה שבתאי:** לא.
- נאור שירי:** מה, אבל אני לא מבין מה זה קשור לדיון?
- רינה שבתאי:** הבת שלי קיבלה קנס שהיא נסעה על...
- נאור שירי:** בייחוד שהבנו שאנחנו מבינים את הבעיה התשתיתית.
- רינה שבתאי:** כן, בתל אביב. קנס.
- נאור שירי:** ואין לנו עכשיו כוונה להעביר את כולם לכבישים, רפי.
- רפאל בן מרדכי:** אז מה זה אתה אומר?
- נאור שירי:** אז אני מסביר.
- רפאל בן מרדכי:** אני קורא מה אתה אומר, אתה אומר, אני מחיל את חוק המדינה.
- נאור שירי:** לא.
- רפאל בן מרדכי:** שמהיום, אני הולך להחיל אותו.
- נאור שירי:** אנחנו מחילים את חוק-
- רפאל בן מרדכי:** ואתה מסביר לי מה החוק, ואני אומר לך, הוא לא ישים.

- נאור שירי:** אנחנו, בשביל להתחיל לאכוף דברים מסוימים.
- רינה שבתאי:** הדברים המהותיים.
- נאור שירי:** בדיוק, מהותיים בחוק, צריך לתת לפקחים את היכולת לאכוף, אוקי, עד פה?
- רינה שבתאי:** יעברו הכשרה.
- נאור שירי:** בין היתר, אנחנו מבינים שאין את הפתרון התשתיתי היום לכל רוכבי הדו גלגלי, בין אם ממונע, על בנזין, חשמל, פוטו וולטאי וקו 11 שזה הרגליים.
- מאיר חלואני:** פוטו וולטאי זה טוב.
- נאור שירי:** אנחנו מבינים שאין להם יכולת לנסוע בכבישים האלו, ולכן לא נעביר את כולם לכבישים. ולא יינתן דו"ח, בגלל שהם נוסעים על המדרכה.
- רפאל בן מרדכי:** אתה מוכן להגדיר מה המדיניות שלך לגבי החוק?
- נאור שירי:** כן. מדיניות אכיפה.
- אמיר כוכבי:** כן.
- נאור שירי:** יש מסמך מדיניות העירייה.
- רפאל בן מרדכי:** מדיניות אכיפה.
- רינה שבתאי:** בהמשך, בהמשך.
- נאור שירי:** בבקשה.
- רפאל בן מרדכי:** לא, לא, היא לא מדברת על זה.
- רינה שבתאי:** יש מסמך נוסף.
- אתי ברייטברט:** איזה סעיף?

- רן יקיר:** לא, זה המסמך של ההחלטה.
- רינה שבתאי:** אה, זה המסמך של ההחלטה.
- רן יקיר:** אישור מועצת העיר, זה הנוסף. דרך אגב, באישור מועצת העיר כתוב על הפנצ'ור. אז אולי את זה צריך כן להוריד.
- רפאל בן מרדכי:** לא כתוב.
- רן יקיר:** במסמך השני, של אישור מועצת העיר.
- אמיר כוכבי:** זה החוק, אתה מאשר את החוק. כל המדיניות היא...
- רן יקיר:** אוקי.
- רינה שבתאי:** זאת אומרת, אתה מצביע על החוק, אבל המדיניות תיושם בהתאם או מה?
- אמיר כוכבי:** בוא נעשה, כן, נעשה, תוסיפו בסעיף 2 א', למעט חריגים שקבועים בחוק. בסדר?
- רפאל בן מרדכי:** אני לא יודע מה החריגים שקבועים בחוק. אתה מוכן, מישו מוכן להסביר לי, אני רק יודע מה כתוב כאן, ואני לא יודע מה זה החריגים הקבועים בחוק. בקיצור, תראו, מה אומר נאור? הוא אומר, תראו, אנחנו מבינים את התשתית, אנחנו רוצים סמכות להפעיל, וזה טוב. ואנחנו נפעיל את זה עפ"י ההיגיון.
- רינה שבתאי:** עפ"י שיקול דעת.
- רפאל בן מרדכי:** לא, זה לא יכול להיות שיקול דעת של הפקה. זה צריך להיות היגיון כלשהו.
- רינה שבתאי:** לא, לא.

- נאור שירי:** והיגיון זה שיקול דעת.
- רינה שבתאי:** שיקול דעת זה היגיון.
- רפאל בן מרדכי:** חבר'ה, אני לא יודע. מחר בבוקר, הוא יתפוס ילד עם זה, החוק נותן לו אפשרות לברוח.
- נאור שירי:** לא, לכן אגף שפ"ע והפקחים שאוכפים את זה.
- רינה שבתאי:** יעברו תהליך.
- נאור שירי:** עוברים הכשרה.
- רינה שבתאי:** בדיוק.
- נאור שירי:** ושיח, לגבי מה אוכפים. לגבי היכולת, איך אוכפים, מה אוכפים, למי פונים, איך פונים.
- רפאל בן מרדכי:** נאור, אתה מביא את זה עכשיו לאישורנו.
- נאור שירי:** כן.
- רפאל בן מרדכי:** אתה אומר לי, תסמוך עליי?
- נאור שירי:** לא, אני אומר, תסמוך על המדיניות שבה אנחנו-
- רפאל בן מרדכי:** אז אני מבקש לראות מה המדיניות. אני הרי רוצה את זה, אתה יודע, היה לי אתך שיחה ארוכה על זה. אבל אני רוצה שזה יהיה-
- נאור שירי:** אין בינינו שיחה קצרה, דרך אגב. אין בינינו שיחה קצרה.
- רפאל בן מרדכי:** אתה מוסמך לא, מכאן ואילך.
- נאור שירי:** חס וחלילה.
- רפאל בן מרדכי:** כשאתה, אני ורן יושבים.

<u>נאור שירי:</u>	רן.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אל תבוא.
<u>נאור שירי:</u>	איך אתה ממדר אותי?
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	כי לפני שניה, הייתה לך טענה.
<u>נאור שירי:</u>	לא, חס וחלילה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	זו לא הייתה טענה.
<u>נאור שירי:</u>	היה לי ציון עובדה.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	קבעתי אתך פגישה.
<u>נאור שירי:</u>	להיפך.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אני לא החזקתי אותך.
<u>אמיר כוכבי:</u>	הוא ציין שהוא נהנה.
<u>נאור שירי:</u>	נכון.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אז מה אתה מתלונן?
<u>נאור שירי:</u>	אני לא מתלונן, כי אני רק ציינתי עובדה, שאין שיחה קצרה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	הוא ציין שהוא נהנה שזה לא היה קצר.
<u>נאור שירי:</u>	לא, אני רציני, אני אומר.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אתה לא רציני.
<u>נאור שירי:</u>	לא, לא, אני רציני.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אתה מעליב.
<u>נאור שירי:</u>	לא, לא, חס וחלילה. אם נעלבתי, אני מתנצל. אבל אם

אתה רוצה, ואתה לא סומך באופן כללי על האישור
הגורף פה.

רפאל בן מרדכי: נכון.

נאור שירי: אז אתה מוזמן להיות -

רפאל בן מרדכי: אני רוצה -

נאור שירי: שניה, אז אתה מוזמן להיות חלק מעיצוב המדיניות, וחבל
שיוסי, יוסי הלך? הוא היה פה.

מאיר חלואני: כן, הלך.

נאור שירי: חבל שמנהל אגף שפ"ע, שהיה פה עד לפני כמה זמן,
יכולנו לדבר אתו, ולשמוע בדיוק מה ההכשרה שזה
עובר.

משה חנוכה: אם מסיימים אחרי 4 שעות, מסיימים אחרי 4 שעות. לא
מסיימים אחרי 4 שעות, לא מסיימים אחרי 4 שעות.

נאור שירי: בסדר, רפי?

אמיר כוכבי: מסיימים אחרי 4 שעות.

משה חנוכה: אז גם מה שאתם לא מצליחים להעביר את החלקים
שלכם, לא מעבירים.

אמיר כוכבי: איך תעביר, אם סיימנו?

משה חנוכה: אה, אוקי.

רפאל בן מרדכי: בקיצור, אני מבקש שייכתב דבר כזה, שהמדיניות
המדויקת של הפעלת התקנה, תיקבע ע"י, תציע, אני
רוצה להיות חלק מהצוות.

נאור שירי: אתם רוצים להעביר את זה לדיון בוועדת התנועה, לאשר

את הזה, או לעשות?

רפאל בן מרדכי: בוודאי, מפני שאחרי זה-

משה חנוכה: אני חושב שרפי, חשוב שהוא יהיה חלק מזה, ואני אשמח

שזה יעבור לוועדה, ותחזירו את זה אלינו.

אמיר כוכבי: זה לא חוזר לוועדה. אנחנו נאשר את זה כאן, נקים

במסגרת נלווית, וועדה שתעקוב אחר התהליך, גם אחרי

בניית תכנית ההכשרה, וגם-

נאור שירי: כן, יש גם פיילוט של חצי שנה.

אמיר כוכבי: וגם אחרי הפידבקים, וגם על היישום של הדבר הזה.

וביחד, נשנה את הדברים הרלוונטיים.

רפאל בן מרדכי: כל מה שאמרת מקובל עליי.

משה חנוכה: אבל למה אתה לא רוצה שרפי יהיה שותף?

רפאל בן מרדכי: תוסיף בבקשה, מדיניות הפעלת הסנקציות.

אמיר כוכבי: אמרתי, אמרתי.

ליה גרנות: לא, זה קבוע בחוק, רפי.

רפאל בן מרדכי: סליחה, זו בדיוק הבעיה שלי.

אמיר כוכבי: לא, לא.

רפאל בן מרדכי: שכשאני אומר שמה שאני קורא כאן זה החוק, והוא לא

הגיוני ולא ישים.

משה חנוכה: אז תצביע נגד.

נאור שירי: לא, רפי.

- רפאל בן מרדכי:** לא, אני לא רוצה להצביע נגד. אני רוצה להצביע בעד.
- נאור שירי:** המטרה היא, אז מה שאמיר אמר, נראה לי בסדר גמור, לא?
- משה חנוכה:** אתה לא יכול להצביע בעד.
- נאור שירי:** אם אנחנו עושים חודשיים עכשיו של יידוע, נשב עם מנהל אגף שפ"ע, נדסקס אתו, אתה תשמע ממנו.
- מאיר חלואני:** כי הפיקוח אוכף את זה. לא, הפיקוח.
- אמיר כוכבי:** מה שהיועצת המשפטית התכוונה, זה שגם התהליך של הלמידה קבוע בחוק. בחוק או במדיניות?
- ליה גרנות:** בחוק.
- אמיר כוכבי:** בחוק, שזה חודשיים של פרסום. אחרי זה רק חודשיים של התראות.
- רינה שבתאי:** שזה הדרגתי.
- אמיר כוכבי:** אחרי זה תיקונים מתאימים, ככל שנידרש. אז גם התהליך מובנה כבר בתוך הדבר הזה. אז אני מציע שאנחנו נתחיל את התהליך הזה, כדי שנוכל להניע את התהליכים המקבילים.
- משה חנוכה:** רגע, יש לי שאלה אבל. למה שאתה לא-
- נאור שירי:** רגע, רפי, מקובל?
- רפאל בן מרדכי:** לא. אני אגיד למה. כי לא, אני אגיד מה אני מבקש.
- יגאל שמעון:** קודם כל, רפי צודק. לפי מה שהוא אומר, אני שומע אותו, הוא צודק.

<u>אמיר כוכבי:</u>	תמיד.
<u>נאור שירי:</u>	רפי תמיד צודק.
<u>יגאל שמעון:</u>	בסדר, אז הוא צודק.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	וגם הפעם.
<u>משה חנוכה:</u>	אז מה התפקיד שלנו?
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	מה אני מבקש? לפני שיופעלו הסנקציות ממש.
<u>אמיר כוכבי:</u>	נו.
<u>נאור שירי:</u>	האכיפה, זה לא סנקציה.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	יש כאן יידוע.
<u>אלון גלבוש:</u>	תהיה תקופה, תהיה תקופתה ביניים.
<u>רינה שבתאי:</u>	ואזהרה, והתראה.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	לפני שזה בא לתקופה של הפעלה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	לפני הדו"ח הראשון, נו.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אני מציע שיבוא לכאן שוב.
<u>משה חנוכה:</u>	אין תהליך כזה, רפי. או שאתה מאשר את זה עכשיו, או שאתה לא מאשר את זה. ברגע שאתה מאשר את זה עכשיו, מפקיעים לך את הכח.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אם זה ככה, זה יהיה מקובל עליי.
<u>משה חנוכה:</u>	אבל, רפי-
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	כי אני מעוניין בזה.
<u>משה חנוכה:</u>	אני אגיד לך משהו, רפי.

סבבה.	<u>נאור שירי:</u>
ברגע שאתה מצביע עכשיו בעד, הכח מופקע ממך. אתה הסכמת, והרכבת יצאה מהתחנה.	<u>משה חנוכה:</u>
די, די, רפי, אנחנו לא פה בלא יודע מה, איפה משה.	<u>נאור שירי:</u>
הנה, אבל אני צודק, היועצת המשפטית?	<u>משה חנוכה:</u>
אני בעד מה שאתה אומר, זה נראה לי גם סופר לגיטימי.	<u>נאור שירי:</u>
איזה כח מופקע?	<u>ליה גרנות:</u>
רפי, הוא אומר, בוא נאשר עכשיו, ולפני שניתן הדו"ח הראשון.	<u>משה חנוכה:</u>
אין שום בעיה, ואנחנו נתחיל את התהליך.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אנחנו מאחרים בזה הרבה שנים, סליחה.	<u>מאיר חלואני:</u>
חברים. נאשר את המדיניות הזאת, כדי שנוכל להתחיל את התהליך, גם את היידוע של הציבור, גם את ההכשרה של הצוותים שלנו, גם את כל התהליכים הנלווים. לפני שנתחיל באכיפה בפועל, זה יובא לדיון חוזר ע"י הצוות מחברי המועצה.	<u>אמיר כוכבי:</u>
אני אשמח להיות בצוות.	<u>רן יקיר:</u>
אני רק מבקש-	<u>רפאל בן מרדכי:</u>
אבל מה המשמעות של הצוות הזה, יש משמעות חוקית?	<u>משה חנוכה:</u>
שניה, אפשר-	<u>אמיר כוכבי:</u>
תקרא, תעשה את זה כהחלטה, אני אצביע בעד.	<u>רפאל בן מרדכי:</u>
הפקת לקחים ומסקנות עד האיסור.	<u>רינה שבתאי:</u>

אמיר כוכבי: שניה, אנחנו מאשרים את המדיניות, בכפוף לזה שצוות מחברי מועצת העיר, אני מבקש כמובן מעדי ברמוחה, שזאת ההזדמנות להגיד לה תודה, שהיא העלתה את הנושא הזה כבר בקדנציה הקודמת.

נאור שירי: בקדנציה הקודמת.

אמיר כוכבי: והיא המשיכה גם בקדנציה הזאת. סגן ראש העירייה, נאור שירי, שדוחף את זה. לסגנית ראש העיר, יעל עבוד ברזילי, שמקדמת את זה. הדבר הזה-

משה חנוכה: לרן יקיר.

אמיר כוכבי: אנחנו נאשר. רן יקיר מקדם קיימות. הוא בעד אופניים, וכל דבר ועניין, אז זה לא, זה מובן מאליו.

משה חנוכה: לרינה.

רן יקיר: למשה.

אמיר כוכבי: אנחנו נודה לכל מי שייקח חלק בתהליך, גם מכאן והלאה.

יגאל שמעון: אבל יש פה שאלה. יש פה שאלה על הפיקוח.

אמיר כוכבי: שניה.

יגאל שמעון: על הביטוח של הפיקוח.

אמיר כוכבי: קיבל מענה.

יגאל שמעון: מי המפקחים, מה הסמכויות שלהם.

אמיר כוכבי: קיבל מענה על השאלה.

יגאל שמעון: אם ירביצו להם בגלל זה.

<u>רן יקיר:</u>	קיבל מענה.
<u>יגאל שמעון:</u>	אם יקרה להם משהו.
<u>אמיר כוכבי:</u>	זה כמו כל נושא פיקוח אחר.
<u>יגאל שמעון:</u>	לא, זה משהו שונה.
<u>אמיר כוכבי:</u>	זה אותו ביטוח.
<u>נאור שירי:</u>	זה לא שונה, לא נכון.
<u>אמיר כוכבי:</u>	זה לא שונה.
<u>יגאל שמעון:</u>	זה שונה.
<u>נאור שירי:</u>	לא נכון.
<u>יגאל שמעון:</u>	הם בחיים לא עשו דבר כזה.
<u>נאור שירי:</u>	זה לא קשור, הם היו אמורים לעשות את זה מ-2016 כבר.
<u>יגאל שמעון:</u>	כן, אבל הם לא יכלו לעשות את זה.
<u>נאור שירי:</u>	מה כן?
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אמיר, לפני תודות, אני מציע שתקבע את הצוות, ואני רוצה להיות חלק ממנו.
<u>אמיר כוכבי:</u>	אמרנו מה הצוות. הרגע אמרנו.
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	אני לא שמעתי.
<u>משה חנוכה:</u>	אבל יש משמעות חוקית לצוות הזה?
<u>רפאל בן מרדכי:</u>	מי זה הצוות?
<u>אמיר כוכבי:</u>	אז אני שניה אסיים את ההצעה, ואז תבינו את המשמעות

החוקית.

רפאל בן מרדכי: רגע, מה הצוות?

אמיר כוכבי: הצוות-

משה חנוכה: מה התפקיד של הצוות?

רפאל בן מרדכי: נכון.

אלון גלבוע: מי הצוות?

יגאל שמעון: מה זה צוות?

נאור שירי: צוות זה ארגון גמלאי צה"ל. שאל, מה זה צוות.

יגאל שמעון: צוות, לא הבנתי מה זה צוות.

רפאל בן מרדכי: טוב, אז אני מצביע נגד. אם זה המצב, אני מצביע נגד.

רן יקיר: אתה עוד לא שמעת, אבל, רפי.

רפאל בן מרדכי: לדעתי, ההתייחסות היא לא רצינית.

נאור שירי: מה?

אמיר כוכבי: חברים, מי שילווה את הנושא זה וועדת תנועה, שמובילה

אותה סגנית ראש העיר.

אלון גלבוע: אתה רוצה להיכנס?

רפאל בן מרדכי: בוודאי.

אלון גלבוע: אז הנה.

אמיר כוכבי: יעל ברזילי. חברים בצוות-

אלון גלבוע: רפי יכול להיכנס גם לצוות?

אמיר כוכבי: בוודאי, רפי, חבר בצוות. נאור חבר בצוות. עדי

ברמוחה, חברה בצוות.

משה חנוכה:

אני לא רוצה להיות חבר בצוות.

אמיר כוכבי:

משה לא חבר בצוות. עוד משהו רוצה להיות חבר בצוות, רן יקיר?

רן יקיר:

אני רוצה להיות חבר בצוות.

אמיר כוכבי:

רן יקיר חבר בצוות.

משה חנוכה:

כי אני לא יודע מה המשמעות של הצוות מבחינה חוקית.

אמיר כוכבי:

והמשמעות.

רן יקיר:

רגע.

אמיר כוכבי:

הצוות ילווה גם את תהליכי הפרסום, ההכנה, שיוף המדיניות, והצוות יעדכן את מועצת העיר.

רפאל בן מרדכי:

לפני.

אמיר כוכבי:

לפני תחילת האכיפה בפועל. האכיפה בפועל, בואו נדייק, זה קנסות. זאת אומרת, אני-

רינה שבתאי:

כן, יש קטע שלפני.

אמיר כוכבי:

כדי ששלב הפידבק יהיה מלא, הנושא של התראות כבר יתחיל, אחרי פרסום וכו'. זאת אומרת, לפני קנסות בפועל, הצוות יעדכן את מועצת העיר, וככל שנראה שצריך שינויים, נעשה שינויים. ככל שנראה שממשיכים, אז ממשיכים.

אלון גלבוע:

אבל איך, אמיר, לא הבנתי, איך יאכפו את זה? נגיד, עכשיו ילד בן 12 נתפס, כשהוא רוכב על אופניים

במעבר חציה.

נאור שירי:

אלון, ילד בן 12, קטין. אני, שניה.

משה חנוכה:

אבל על קטינים לא אוכפים?

אלון גלבו:

אוכפים רק על מבוגרים? אז לא הבנתי.

נאור שירי:

שניה, לא, לא, לא אוכפים.

רינה שבתאי:

למיטב הבנתי-

נאור שירי:

לא אוכפים.

אלון גלבו:

לכן אני שואל.

רינה שבתאי:

יש שלב של הכלה.

נאור שירי:

אני אומר, אלון, החוק לא מושלם. החקיקה פה לא מושלמת, לא קרובה אפילו להיות מושלמת. היא לא תיתן מענה באמת לבעיה האקוטית שאף אחד, שכולם רוכבים פה על הכבישים.

אלון גלבו:

כן.

נאור שירי:

בלי קסדה, עם רמקולים, עם אוזניות, בסדר? במסגרת מה שאפשר, זה מה שאנחנו רוצים לעשות. אין פה כוונה-

אלון גלבו:

לא, אני אתך, אני אומר גם לחנך, ואני הבנתי גם שאמיר-

נאור שירי:

לא, אז אני אומר-

אלון גלבו:

שלחנך את הנוער.

נאור שירי:

כמו שפקח, ואפילו שוטר, לא יכול לדבר עם קטין, כך

גם הפקחים שלנו. בשביל זה נוצרה, יש הכשרה לנושא הזה, יש קורס שעושים להם. זה לא, אומרים להם יום אחד, בהצלחה, שיהיה לכם בהצלחה, לכו לאכוף. יש הסדרה, יש קורס מסודר שהם עושים, זה לא.

לא, זה בסדר, אבל-

אלון גלבוע:

אז לכן הם לא ייגשו לילד בן 12 או ילד בן 3.

נאור שירי:

רפי, איך אתה מסכים לקבל מתי שאתה מצביע עכשיו, באמת.

משה חנוכה:

ילד בן 12, שוטר לא אוכף, כי הוא לא עושה עבירת תנועה.

אלון גלבוע:

מה?

נאור שירי:

יוצאים לדרך, ואתה אומר, יקום צוות.

משה חנוכה:

שוטר לא צריך לטפל בילד בן 12.

אלון גלבוע:

אם הצוות לא יקבל את העמדה שלך, מה תעשה?

משה חנוכה:

מה זאת אומרת, זה תהליך?

אמיר כוכבי:

איזה צוות?

רינה שבתאי:

אתה תשמע אותי, אל תדאג.

רפאל בן מרדכי:

איזה צוות לא יקבל את העמדה?

רינה שבתאי:

אתה תהיה הראשון.

רפאל בן מרדכי:

לא הבנתי את השאלה, משה. גם עכשיו אנחנו יכולים לא לקבל את העמדה שלו ולהצביע.

אמיר כוכבי:

כן, אבל עכשיו נגמרה הישיבה, כי עברו 4 שעות, אז אי

משה חנוכה:

אפשר להעלות את זה להצבעה.

רפאל בן מרדכי:

יש לי רק שאלה אחת, כשאתה דיברת בצדק.

אלון גלבע:

נאור, אז מה שאני מבין-

אמיר כוכבי:

רגע, תן לרפי את השאלה שלו.

רפאל בן מרדכי:

אמיר דיבר על הדבר הכי מסוכן שאיננו מוגדר כעבירה, וזה לרכוב בלי קסדה. אני שואל אותך כראש העיר, האם אתה מנחה, שלקראת יום כיפור, שזה היום הכי מסוכן מבחינת רכיבת אופניים.

משה חנוכה:

אני לא מאמין שפקחים יעבדו ביום כיפור.

רפאל בן מרדכי:

יועברו בבתי ספר, איך להגיד, משהו, בכיוון, בקיצור, קטע חינוכי-

משה חנוכה:

מה זה קשור, רפי?

רפאל בן מרדכי:

שיאמר לתלמידים, אני מדבר על בטיחות באופניים.

אמיר כוכבי:

קודם כל, אנחנו עושים את זה-

נאור שירי:

הוא צודק.

אמיר כוכבי:

אתה מוזמן להצטרף לוועדה של יעל באופן שוטף. פעילות חינוך מתקיימת, ביחד עם הרלב"ד.

רפאל בן מרדכי:

לא, אני לא, אני פשוט חושב שצריך לעשות את זה עד יום כיפור.

יעל עבוד ברזילי:

רפי, אני אעדכן אותך. רפי, אני אעדכן אותך.

יגאל שמעון:

22:00, יאללה אני זו.

משה חנוכה:

יאללה, חבר'ה.

- יגאל שמעון:** נגמר, 22:00.
- אלון גלבוש:** יש לי שאלה ליעל.
- יעל עבוד ברזילי:** כן.
- אלון גלבוש:** רגע, אז מה שאני מבין, אז קטינים לא יאכפו בהתאם להצעה הזו.
- חיים שאבי:** מבחינת החוק, הישיבה הסתיימה.
- יגאל שמעון:** הישיבה הסתיימה.
- משה חנוכה:** הישיבה מסתיימת.
- אמיר כוכבי:** יש עוד 8 דקות.
- משה חנוכה:** לא, היא נפתחה ב-18:00. זימנתם אותם ל-18:00. זימנתם ל-18:00, אבל.
- אמיר כוכבי:** חברים.
- משה חנוכה:** מה היועצת המשפטית אומרת, אפשר להמשיך את הישיבה?
- אמיר כוכבי:** ביקשתם להחליף סדר יום.
- משה חנוכה:** לא, אני שואל את היועצת המשפטית, אם הישיבה זומנה ל-18:00, ועכשיו 22:02, אפשר להמשיך?
- אמיר כוכבי:** ביקשתם להחליף נושאים בסדר יום, משכתם שעתיים, אתם תיתנו לנו לסיים את הנושא הזה.
- רינה שבתאי:** הוא ביקש דקה וחצי וקיבל 5.
- אמיר כוכבי:** אלון.
- משה חנוכה:** מה את אומרת?

- אלון גלבוש:** במסגרת ההצעה הזאת -
- אמיר כוכבי:** חברים.
- אלון גלבוש:** רגע, רגע, רגע, שניה. משה.
- יעל עבוד ברזילי:** נאור ענה לך, לא.
- אלון גלבוש:** משה, במסגרת ההצעה הזו, אני מבין שילדים הם קטינים, לא יאכפו אותם עם הזה.
- אמיר כוכבי:** מי שמוסמך לאכוף מול קטינים, זה משטרת ישראל. הוא כבר ענה על זה.
- נאור שירי:** אגב, גם מחלק הנוער במשטרת ישראל.
- אלון גלבוש:** לא, הוא ענה שגם שוטר לא. אבל אני שואל -
- רפאל בן מרדכי:** לא, צריך לפחות לחנך.
- אמיר כוכבי:** מחלק הנוער.
- אלון גלבוש:** מחלק הנוער? אז זה יהיה מחלק הנוער?
- רפאל בן מרדכי:** ויום כיפור, הלוא צריך שאנשים, כל פעם יש תאונות ומגיע להם...
- אלון גלבוש:** אני אומר, בכלל גם לא רוכב, אז יהיו גם פקחים במחלק הנוער?
- נאור שירי:** אני -
- אלון גלבוש:** לא, אז אני שואל.
- אמיר כוכבי:** לא, זה משטרה.
- נאור שירי:** אני אומר, פשוט העיפו אותי מקורס נביאים. מה זה יהיה? אם יהיה עכשיו -

זה לא נביא, מה זאת אומרת?	<u>אלון גלבוע:</u>
זה משטרת ישראל. זה אני לא יודע להגיד לך.	<u>נאור שירי:</u>
אין בעירייה מחלק נוער.	<u>אמיר כוכבי:</u>
לא, אני לא אמרתי לעירייה. אמרתי שמהעירייה יביאו, ישתמשו במשטרה.	<u>אלון גלבוע:</u>
יש למשטרה. המשטרה מוסמכת.	<u>אמיר כוכבי:</u>
העירייה לא תביא.	<u>רן יקיר:</u>
המשטרה היום מוסמכת לאכוף הכל, כולל קסדות.	<u>אמיר כוכבי:</u>
נכון.	<u>נאור שירי:</u>
אנחנו מדברים כאן הרבה על האכיפה-	<u>רינה שבתאי:</u>
אז אני שואל, אז כרגע-	<u>אלון גלבוע:</u>
כולל עירוני.	<u>רינה שבתאי:</u>
נכון להיום, לא ניתן יהיה לאכוף לקטינים, נכון?	<u>אלון גלבוע:</u>
נו.	<u>אמיר כוכבי:</u>
במסגרת החוק. אז זה מה שאני שואל.	<u>אלון גלבוע:</u>
כן, כן.	<u>רינה שבתאי:</u>
אוקי, בסדר.	<u>אלון גלבוע:</u>
לא, אמרתי את זה 4 פעמים לך אישית.	<u>נאור שירי:</u>
בסדר, הוא לא שומע אותך.	<u>אמיר כוכבי:</u>
לא שמעתי.	<u>אלון גלבוע:</u>
די, נו.	<u>נאור שירי:</u>

משה חנוכה: רפי, אתה, דעתך נוחה מההצעה הזאת?

אמיר כוכבי: אם הוא לא שמע את איילת לרר, הוא -

אלון גלבוש: לא, יש לנו התערבות.

אמיר כוכבי: כן, תעלי להצבעה.

אתי ברייטברט: אני מעלה להצבעה את הצעת ההחלטה. מי בעד ההחלטה שהתקבלה? כולם, פה מאחד מהנוכחים.

=====

=====

אכיפת עבירות תעבורה לפי חוק לייעול הפיקוח והאכיפה העירוניים ברשויות המקומיות (תעבורה), התשע"ו-2016.

החלטה מס' 322/21:

מועצת עיריית הוד השרון מאשרת לפעול לאכיפת עבירות תעבורה בתחום שיפוטתה, הכל בהתאם להוראות סעיף 2 לחוק לייעול הפיקוח והאכיפה העירוניים ברשויות המקומיות (תעבורה), התשע"ו-2016 ולפעול בהתאם לנוהל פיקוח ואכיפה של עבירות תעבורה ברשויות המקומיות (מספר 02.231.28) שגיבשה משטרת ישראל. מועצת העיריה מאשרת את מדיניות יישום החוק בדבר דרכי האכיפה. (הנושא ידון במסגרת ועדת התנועה בראשותה של סגנית ומ"מ ראש העירייה הגב' יעל עבוד ברזילי בשיתוף חברי מועצה רפי בן מרדכי, נאור שירי, עדי ברמוחה, רן יקיר, הצוות ילווה גם את תהליכי הפרסום, ההכנה, שיוף המדיניות ויביא לעדכון מועצת העיר לפני תחילת האכיפה (קנסות) בפועל)

=====

=====

אמיר כוכבי: תודה רבה, חברים, הישיבה הסתיימה.

משה חנוכה: אני מוחה על זה שלא העלינו לדיון את הסיפור של עובדות הקבלן.

***הישיבה הסתיימה כעבור 4 שעות (ללא הצבעה) שאר הנושאים שלא נידונו, יועברו
לישיבה הבאה**